2026/2108

19.9.2026 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2026/2108 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 септември 2026 година

за създаване на Митнически кодекс на Съюза и на Митнически орган на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 952/2013

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 33, 114 и 207 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Съюзът и функционирането на вътрешния пазар се основават на митническия съюз. В интерес както на икономическите оператори, така и на митническите органи в Съюза с Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, ([3]) митническото законодателство, което преди това се съдържаше в няколко различни правни акта, беше обединено в един акт, Митническия кодекс на Съюза. В посочения регламент са установени общите правила и процедури за осигуряване на прилагането на тарифните мерки и другите мерки, въведени на равнището на Съюза във връзка с търговията със стоки между Съюза и държави или територии извън митническата територия на Съюза, както и разпоредбите, свързани със събирането на вносни мита. Митническите органи на държавите членки са отговорни за привеждането в действие на тези правила в своите оперативни задачи, сред които прилагане на митническите режими, извършване на анализ на риска и контрол и прилагане на санкции в случай на нарушения на митническото законодателство.

(2) При изпълнението на Регламент (ЕС) № 952/2013 се проявиха слабости в няколко области. Тези слабости включват: недостатъчни или неефективни действия за осигуряване на защитата на Съюза и на неговите граждани от приложими за стоките нефинансови рискове, установени от политики на Съюза, различни от митническото законодателство; ограничения капацитет на митническите органи да обработват ефективно нарастващия обем стоки, внасяни от трети държави чрез дистанционни продажби (сделки при електронна търговия); ограничения капацитет на архитектурата на информационните системи, създадена по силата на Регламент (ЕС) № 952/2013 с цел цифровизация на митническите процеси, за да върви в съответствие с технологичния прогрес, и по-специално с технологиите, базирани на използването на данни; и липсата на ефективни управленски структури на митническия съюз, което води до различаващи се практики и нееднакво прилагане на митническите правила в държавите членки. Тези слабости водят до възникването на пречки пред правилното функциониране на митническия съюз, а оттам и на вътрешния пазар, поради вътрешни и външни рискове и заплахи.

([1]) ОВ C, C/2023/864, 8.12.2023 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.

([2]) Позиция на Европейския парламент от 13 март 2024 г. (ОВ C, C/2025/1035, 27.2.2025 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj) и позиция на Съвета на първо четене от 3 септември 2026 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 16 септември 2026 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

([3]) Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) Уместно е в митническото законодателство да се отчита бързото развитие на моделите на световната търговия, технологиите, моделите на стопанска дейност, както и нуждите на заинтересованите страни, включително на предприятията, потребителите и жителите. Поради това е необходимо в Регламент (ЕС) № 952/2013 да бъдат внесени голям брой изменения. За постигане на по-голяма яснота посоченият регламент следва да бъде отменен и заменен.

(4) С цел да се осигурят ефективни средства за постигане на целите на митническия съюз следва да бъдат преразгледани, опростени и хармонизирани редица правила и процедури, уреждащи начините, по които стоките са въведени на митническата територия на Съюза или са изведени от нея. Следва да се осигури съвременен, интегриран набор от оперативно съвместими електронни услуги за събиране, обработване и обмен на информацията, необходима за привеждането в действие на митническото законодателство, а именно Центърът за митнически данни на Европейския съюз („Центърът за митнически данни на ЕС“). Следва да бъде създаден Митнически орган на Европейския съюз („Митническият орган на ЕС“) в качеството на централизиран оперативен орган, който да осигури капацитет за координираното управление на митническия съюз в конкретни области.

(5) След приемането на Регламент (ЕС) № 952/2013 ролята на митническите органи претърпя развитие и обхваща във все по-голяма степен прилагането на правото на Съюза и националното право, с което се определят изискванията за стоките, подлежащи на митнически надзор, и по-специално нефинансовите изисквания за стоките, които са необходими, за да могат такива стоки да се въвеждат и допускат за обращение на вътрешния пазар. През годините тези нефинансови изисквания се увеличиха експоненциално, успоредно с нарастващите очаквания на предприятията и жителите на Съюза по отношение на безопасността, сигурността, достъпността за хората с увреждания, устойчивостта, здравето и живота на хората, животните и растенията, околната среда, защитата на правата на човека и на интелектуалната собственост и ценностите на Съюза. Трябва да бъдат въведени нови инструменти, като например цифровият продуктов паспорт, създаден с Регламент (ЕС) 2024/1781 на Европейския парламент и на Съвета ([4]), за да се гарантира, че друго законодателство, прилагано от митническите органи, съгласно определението в настоящия регламент, във връзка с продуктите, продължават да отговарят на тези очаквания. Поради това е необходимо да бъдат отразени нарастващият брой и все по-голямата сложност на нефинансовите рискове, като в мисията на митническите органи бъде включено специално позоваване на защитата на обществения интерес в границите на тяхната компетентност и, когато е подходящо, в тясно сътрудничество с други компетентни органи.

(6) С оглед на развитието на ролята на митническите органи и на моделите на стопанска дейност, в рамките на които те работят, и за да могат митническите органи да „действат като едно цяло“ и да допринасят за гладкото функциониране на вътрешния пазар, е необходимо да се опише по-прецизно мисията, която митническите органи трябва да постигнат, като се укажат по-точно техните цели и задачи. Освен това бързото технологично развитие, по-специално на изкуствения интелект, ще окаже значително въздействие върху дейностите на митническите органи, включително в областта на анализа на риска в реално време.

(7) В усилията си да изпълняват своята мисия, митническите органи следва също така да се стремят към ефективност на разходите, като избягват дублирането и като насърчават ефективността на митническите процеси и ефикасното използване на съответните ресурси на равнището на Съюза и на национално равнище. Те следва да събират, анализират и обменят относима информация в подкрепа на вземането на решения въз основа на обективни данни. Когато е задействан режимът на извънредна ситуация на вътрешния пазар в съответствие с Регламент (ЕС) 2024/2747 на Европейския парламент и на Съвета ([5]), митническите органи могат да допринесат за потока от стоки от особено значение при криза.

([4]) Регламент (ЕС) 2024/1781 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2024 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екопроектиране за устойчиви продукти, за изменение на Директива (ЕС) 2020/1828 и Регламент (ЕС) 2023/1542 и за отмяна на Директива 2009/125/ЕО (ОВ L, 2024/1781, 28.6.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Регламент (ЕС) 2024/2747 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2024 г. за създаване на рамка от мерки във връзка с извънредните ситуации на вътрешния пазар и с устойчивостта на вътрешния пазар и за изменение на Регламент (ЕО) № 2679/98 на Съвета (Акт за извънредните ситуации и устойчивостта на вътрешния пазар) (ОВ L, 2024/2747, 8.11.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Целесъобразно е в настоящия регламент да се запази правна рамка за прилагането на някои разпоредби на митническото законодателство по отношение на търговията със съюзни стоки между части от митническата територия, за които се прилага Директива 2006/112/ЕО на Съвета ([6]) или Директива (ЕС) 2020/262 на Съвета ([7]), и части от тази територия, за които тези директиви не се прилагат, или по отношение на търговията със съюзни стоки между части от тази територия, за които тези директиви не се прилагат. Като се има предвид, че въпросните търгувани стоки са съюзни стоки, както и фискалният характер на мерките, имащи отношение към тази вътресъюзна търговия, е оправдано да се въведат подходящи опростявания на митническите формалности, които се прилагат за такива стоки.

(9) Някои определения, които са установени в Регламент (ЕС) № 952/2013, следва да бъдат адаптирани, за да се вземе предвид по-широкото приложно поле на настоящия регламент, да бъдат приведени в съответствие с определенията, установени в други правни актове на Съюза, както и да бъде изяснена терминологията, която има различни значения в различните сектори. В митническото законодателство следва да бъдат добавени нови определения, за да се изяснят ролята и отговорностите на някои участници в митническите процеси. С цел да се засили митническият надзор, съгласно новите определения вносителят и износителят следва да носят отговорност пред митническите органи за съответствието на стоките, с които търгуват, съобразно специфичното за продукта законодателство, включително по отношение на финансовите и нефинансовите рискове. Що се отнася до новото понятие „вносител при дистанционни продажби“, новите определения следва да гарантират, че в някои случаи — в контекста на онлайн продажба от място извън Съюза — за вносител се счита икономическият оператор, а не потребителят, и икономическият оператор е задължен да поеме съответните отговорности, и също следва да гарантират, че съответният икономически оператор е задължен да спазва относимото митническо законодателство и друго законодателство, прилагано от митническите органи, когато стоките се въвеждат на митническата територия на Съюза или я напускат, и да предоставя, съхранява и прави достъпна съответната отчетност за това спазване. Следва да бъдат въведени нови определения и по отношение на по-широкия обхват на разпоредбите относно митническия надзор, управлението на риска и митническия контрол. Следва също така да се поясни, че когато определенията, съдържащи се в митническото законодателство на Съюза, се позовават на митнически разпоредби, предвидени в международни споразумения, това включва съответните многостранни споразумения в областта на околната среда, по които Съюзът и държавите членки са страна, доколкото последните споразумения уреждат съответствието на стоките.

(10) Освен традиционната си роля да събират мита, ДДС и акцизи и да прилагат митническото законодателство, митническите органи играят решаваща роля и при прилагането на други правни актове на Съюза и, когато е приложимо, на съответното друго национално законодателство. Следва да бъде въведено определение за „друго законодателство, прилагано от митническите органи“, за да се изгради ефективна рамка за уреждането на прилагането и надзора на специфичните изисквания по отношение стоките, установени в тези правни актове. Понятието „друго законодателство, прилагано от митническите органи“ следва да включва мерки, които са оправдани на основание опазване на обществения морал, обществения ред или обществената сигурност, опазване на здравето на хората и на животните, защита на растенията, опазване на околната среда, защита на националното богатство, имащо художествена, историческа или археологическа стойност, и защита на индустриалната или търговска собственост и други обществени интереси, включително контрол на прекурсорите за производство на наркотици, на стоки, нарушаващи права на интелектуалната собственост, и пари в брой, както и мерки на търговската политика, мерки за опазване и управление на рибните ресурси, и ограничителните мерки, приети на основание член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Различията в националните списъци със забрани и ограничения създават значителни трудности за извършването на внос в множество държави членки. За да се улеснят търговията и функционирането на митниците, е важно Съюзът да работи за постепенното хармонизиране на националните списъци със забрани и ограничения. Освен това е важно да се приемат хармонизирани определения на правните термини, използвани в случаите, когато са предвидени забрани и ограничения, за да се избегнат различни тълкувания от страна на държавите членки.

([6]) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) Директива (ЕС) 2020/262 на Съвета от 19 декември 2019 г. за определяне на общия режим на облагане с акциз (ОВ L 58, 27.2.2020 г., стр. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) От съображения за по-голяма правна яснота някои правила относно митническите решения следва да бъдат изменени. Първо, целесъобразно е да се поясни, че компетентният митнически орган за вземане на митническо решение е компетентният митнически орган по мястото на установяване на заявителя, тъй като установяването е основен принцип, съгласно който определени икономически оператори, при определени условия и в предварително установени крайни срокове, които подлежат на преразглеждане, могат да се възползват от опростяванията, въведени с настоящия регламент, и да плащат мита на мястото, където са установени. Второ, от съображения за пълнота и правна яснота следва да бъде въведен и 30-дневен срок, в който заявителят трябва да представи допълнителна информация на митническите органи, ако те считат, че заявлението за митническо решение не съдържа цялата необходима информация.

(12) Следва да се изяснят последиците, в случай че митнически орган не вземе решение по заявление в рамките на установените срокове. Следва да бъде установен и принципът, съгласно който се приема, че в такива случаи решението въз основа на заявлението е отрицателно и че заявителят може да обжалва в съответствие с общите правила относно митническите решения.

(13) Както беше изтъкнато от Европейската сметна палата в Специален доклад № 4/2021, озаглавен „Митнически контрол — недостатъчната хармонизация вреди на финансовите интереси на ЕС“ и в оценката на изпълнението на Регламент (ЕС) № 952/2013, желателно е също така да се преодолее липсата на единство при мониторинга на изпълнението на критериите и спазването на задълженията, определени в решенията на митническите органи, чрез укрепване на съответните разпоредби. От една страна, титулярите на митнически решения следва не само да спазват задълженията, определени в съответното решение, но и да извършват непрекъснат мониторинг на спазването им и да осигурят вътрешна организация, чрез която тези дейности по вътрешен мониторинг да могат да предотвратяват, да ограничават или да отстраняват всички евентуални грешки в техните митнически процеси. От друга страна, митническите органи следва да извършват редовен мониторинг на спазването на митническите решения от страна на титулярите на такива решения, по-специално когато тези титуляри са установени на митническата територия на Съюза преди по-малко от три години и следователно е по-вероятно да породят риск, за да се гарантира, че титулярят спазва задълженията, установени с посоченото решение. Когато на митническите органи стане известно, че титуляр на митническо решение е престанал да отговаря на критериите или да спазва задълженията, определени в това решение, те следва да предприемат подходящи действия без неоправдано забавяне, в съответствие с приложимите правила. Това е особено важно, когато тези лица се ползват от специален статус, като например статуса на одобрен икономически оператор или на доверен и проверен търговец („Trust and Check trader“), поради което се ползват с някои улеснения в митническите процеси. Освен това, с цел да се подсили управлението на риска на равнището на Съюза, митническите органи следва да уведомяват Митническия орган на ЕС за всички митнически решения, взети във връзка с дадено заявление, и да го информират относно дейностите по мониторинг, така че тази информация да може да се взема предвид за целите на управлението на риска.

(14) В допълнение към решенията, отнасящи се до обвързваща тарифна информация (наричани по-нататък „решения ОТИ“), и решенията, отнасящи се до обвързваща информация за произхода (наричани по-нататък „решения ОИП“), приемани от митническите органи въз основа на заявление и при определени условия, в митническото законодателство чрез Делегиран регламент (ЕС) 2024/1072 на Комисията ([8]) бяха въведени решения, отнасящи се до обвързваща информация за определяне на стойността (наричани по-нататък „решения ОИОС“). В интерес на ползвателите на митническото законодателство е целесъобразно в един и същ правен акт да се определят правилата относно тези три вида решения, отнасящи се до обвързваща информация.

([8]) Делегиран регламент (ЕС) 2024/1072 на Комисията от 25 януари 2024 г. за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 по отношение на решенията, отнасящи се до обвързваща информация в областта на определянето на митническата стойност, и на решенията, отнасящи се до обвързваща информация за произхода (ОВ L, 2024/1072, 15.4.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Правата и задълженията на лицата, носещи отговорност за стоките, които се въвеждат митническата територия на Съюза или я напускат, следва да бъдат по-ясно определени. Лицата, извършващи редовни митнически операции, следва да продължат да се регистрират при митническите органи, отговарящи за мястото, където те са установени. За целия митнически съюз следва да бъде валидна една регистрация, но тя следва да се актуализира. Поради това икономическите оператори следва да имат задължението да информират митническите органи за всяка промяна в регистрационните си данни. Лицата, отговарящи за стоките, които се въвеждат на митническата територия на Съюза и я напускат, следва да гарантират, че стоките са в съответствие с приложимото право, включително правилата за защита на безопасността и сигурността на жителите, както и законодателството, насочено към предотвратяване на рисковете за здравето и живота на хората, животните или растенията, за околната среда или потребителите, като например Регламент (ЕС) 2023/988 на Европейския парламент и на Съвета ([9]) относно общата безопасност на продуктите, Директива (ЕС) 2024/2853 на Европейския парламент и на Съвета ([10]) относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока, и Регламент (ЕС) 2019/1020 на Европейския парламент и на Съвета ([11]) относно надзора на пазара и съответствието на продуктите. Следва да се определят и задълженията на вносителя, по-специално задължението да е установен на митническата територия на Съюза, както и изключенията от това задължение. Тези задължения следва да са съобразени със съществуващите правила за декларатора, съгласно които се изисква той да е установен в Съюза. По подобен начин следва да се определят и задълженията на износителя.

(16) Когато лицето, извършващо доставки на стоки при дистанционни продажби или улесняващо дистанционни продажби на стоки, посочи, че действа като вносител, това лице следва да гарантира, че стоките отговарят на митническото законодателство и друго законодателство, прилагано от митническите органи за пускането на продукти на вътрешния пазар на Съюза.

(17) За да бъдат считани от митническите органи за изрядни и надеждни търговци, икономическите оператори, които отговарят на определени критерии и условия, могат да получат статус на одобрен икономически оператор и благодарение на него да се ползват от улеснения в митническите процеси. Макар да гарантира, че търговците, през които преминава по-голямата част от търговията на Съюза, са надеждни, режимът на одобрени икономически оператори страда от някои слабости, изтъкнати при оценката на Регламент (ЕС) № 952/2013 и в констатациите на Сметната палата. За да се отговори на тези опасения, по-специално на опасенията, свързани с различаващите се национални практики и относно предизвикателствата по отношение на мониторинга на спазването на изискванията от страна на одобрените икономически оператори, съответните правила следва да бъдат изменени, за да се въведе задължение за митническите органи да извършват мониторинг на спазването на тези изисквания поне веднъж на всеки три години.

(18) Промените в митническите процеси и в начина, по който функционират митническите органи, налагат ново партньорство между митническите органи и икономическите оператори, а именно режима на доверени и проверени търговци. Критериите и условията за получаване на статус на доверен и проверен търговец следва да надграждат върху критериите за получаване на статус на одобрен икономически оператор, но и да гарантират, че търговецът се счита за прозрачен за митническите органи. Поради това е целесъобразно да се изисква от доверените и проверени търговци да предоставят на митническите органи достъп до своите електронни системи, в които се води отчетност на спазването на изискванията и движението на техните стоки, при условие че този достъп е пропорционален и строго необходим. Тази прозрачност следва да се съпровожда от определени предимства, които могат да включват възможността за вдигане на стоките от името на митническите органи без необходимост от активната им намеса, освен когато се изисква предварително одобрение за вдигане съгласно друго законодателство, прилагано от митническите органи, и за отлагане на плащането на митническото задължение. Статусът на доверен и проверен търговец не следва да се предоставя на лица, които са извършили повтарящи се или тежки нарушения на друго законодателство, прилагано от митническите органи.

([9]) Регламент (ЕС) 2023/988 на Европейския парламент и на Съвета от 10 май 2023 г. относно общата безопасност на продуктите, за изменение на Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета и на Директива (ЕС) 2020/1828 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 87/357/ЕИО на Съвета (ОВ L 135, 23.5.2023 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Директива (ЕС) 2024/2853 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2024 г. относно отговорността за вреди от дефекти на продукти и за отмяна на Директива 85/374/ЕИО на Съвета (ОВ L, 2024/2853, 18.11.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Регламент (ЕС) 2019/1020 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно надзора на пазара и съответствието на продуктите и за изменение на Директива 2004/42/ЕО и регламенти (ЕО) № 765/2008 и (ЕС) № 305/2011 (ОВ L 169, 25.6.2019 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) За да се гарантира целостта на митническия съюз и последователното прилагане на статуса на доверен и проверен търговец от митническите органи на държавите членки, е необходимо да се създаде механизъм, който да позволява на Митническия орган на ЕС и на Комисията да се намесват в случаите, когато има индикации за неизпълнение от страна на търговец със статус на доверен и проверен търговец. Този механизъм следва да дава възможност на Митническия орган на ЕС, в сътрудничество с компетентните митнически органи, да проверява спазването на изискванията за статуса на доверен и проверен търговец, особено когато държава членка, различна от тази, в която е установен търговецът, има основателни съмнения относно спазването на изискванията от страна на търговеца. Този механизъм е от съществено значение, за да се предотврати неправомерното прилагане на статуса на доверен и проверен търговец и да се предотврати въвеждане на митническата територия на Съюза по заобиколни пътища. За да се предотвратят различия в прилагането, когато държавата членка на установяване не предприеме своевременни или подходящи действия, Комисията следва да бъде оправомощена да се намеси чрез акт за изпълнение, с който от тази държава членка се изисква да спре или да отнеме статуса на доверен и проверен търговец.

(20) Вариантът за управление на митнически склад за дистанционни продажби следва, в съчетание с други разпоредби относно дистанционните продажби и опростяванията, да стимулира използването на големи количества, а не на малки пратки, което ще направи потока от отделни малки пратки по-управляем за митническите органи. Митническият склад за дистанционни продажби следва да създава условия стоките да се допускат за свободно обращение в момента на продажбата и да се извеждат от склада, което означава, че към момента на поставяне на стоките в склада те трябва да отговарят на условията, които биха били приложими за тях, ако бяха пуснати на пазара на Съюза в този момент. Митническите органи следва да могат да проверяват дали стоки, въведени в големи количества са в съответствие с правилата на пазара на Съюза в момента на въвеждане в митническия склад. Такъв митнически склад за дистанционни продажби следва да бъде достъпен само за икономически оператори, които отговарят на критериите за надеждност на статуса на доверен и проверен търговец, за да се избегне злоупотреба от страна на ненадеждни икономически оператори.

(21) Промените в митническите процеси налагат и изясняване на ролята на митническите представители. Както прякото, така и косвеното представителство следва да продължат да бъдат възможни, но следва да се уточни, че косвеният представител на вносител или износител поема всички задължения на този вносител или износител, което означава не само задължението за плащане или обезпечаване на митническото задължение, но и спазването на друго законодателство, прилагано от митническите органи. По тази причина е необходимо митническите представители да пребивават на митническата територия на Съюза, където представляват дадени вносители или износители, за да се осигури подходяща отчетност за финансовите и нефинансовите аспекти на задълженията на вносителите и износителите. Следователно използването на косвен митнически представител, установен в Съюза, е достъпна и пропорционална алтернатива за вносителите и износителите, които нямат търговско присъствие в Съюза. Освен това митническите представители, установени в трети държави, следва да могат да продължат да предоставят услугите си в Съюза, когато представляват лица, за които не се изисква да бъдат установени на митническата територия на Съюза.

(22) Микро-, малките и средните предприятия, както са определени в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията ([12]), играят жизненоважна роля във външната търговия на Съюза, но често са изправени пред пропорционално по-голяма административна тежест и тежест за привеждане в съответствие при изпълнението на митническите изисквания. Поради това е важно да се вземе предвид тяхното специфично положение и да се подкрепят мерки, които улесняват спазването, включително чрез опростени процедури, ясни насоки и достъпно митническо представителство. Следва да се приемат насоки с цел да се подпомогнат микро-, малките и средните предприятия, като се отчитат уникалните предизвикателства, пред които са изправени тези предприятия, като същевременно се запазят целостта и сигурността на външнотърговските процеси при прилагането на статуса на одобрен икономически оператор и доверен и проверен търговец. Следва да се полагат непрекъснати усилия за опростяване и по-голяма достъпност на процедурите за микро-, малките и средните предприятия, като се гарантира, че се улеснява и насърчава тяхната жизненоважна роля във външната търговия на Съюза.

([12]) Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) С цел да се осигури еднаква степен на цифровизация и да се установят еднакви условия на конкуренция за икономическите оператори във всички държави членки, както и да се допринесе за гладкото функциониране на вътрешния пазар, следва да се създаде Център за митнически данни на ЕС като набор от централизирани, сигурни и киберустойчиви електронни услуги и системи за митнически цели. Центърът за митнически данни на ЕС следва да дава възможност за прилагане на митническото законодателство, като например: митнически формалности; митнически контрол; изчисляване и уведомяване за митническото задължение, такса на Съюза за обработка, акциз и ДДС; управление на обезпеченията; и митническо наблюдение на стоките. Центърът за митнически данни на ЕС следва също така да допринася и за изпълнението на друго законодателство, прилагано от митническите органи. Той следва да гарантира качеството, целостта, проследимостта и невъзможността за оспорване на обработваните в него данни, така че нито изпращачът, нито получателят да не могат по-късно да оспорят съществуването на обмена на данни. Обработването на данни в Центъра за митнически данни на ЕС следва да отговаря на съответните правила за киберсигурност и за обработването на лични данни. Комисията и Митническият орган на ЕС в сътрудничество с държавите членки следва съвместно да изградят Центъра за митнически данни на ЕС. На Комисията следва също така да бъде възложена задачата за разработване, експлоатиране и поддръжка на Центъра за митнически данни на ЕС, като тя следва да може да възложи тази задача на Митническия орган на ЕС.

(24) Като се има предвид ролята на Центъра за митнически данни на ЕС за гарантиране на целостта и сигурността на данните, обработвани в Съюза за митнически цели, което е в обществен интерес и може да се счита за основен интерес на обществото, е необходимо данните, управлявани в Центъра за митнически данни на ЕС, включително личните данни и други чувствителни данни, свързани с потока от стоки и прилагането на правото на Съюза и националното право, да бъдат защитени от неразрешен достъп и всякакви други заплахи за целостта и сигурността на тези данни. Поради това е необходимо инфраструктурата и услугите, чрез които функционира Центърът за митнически данни на ЕС, да бъдат предмет на определени условия, за да се гарантира суверенитетът на Съюза в това отношение. Спазването на тези условия следва да бъде подкрепено с доказателства, а в случай на услуги с критично значение е важно тези доказателства да бъдат допълнени от проверки за сигурност на физически и юридически лица, както е предвидено в правото на Съюза или в националното право. Освен това Центърът за митнически данни на ЕС следва да бъде проектиран, доколкото е възможно, по такъв начин, че да се избегнат ситуации на обвързване с конкретен доставчик.

(25) За да се гарантират надеждността, оперативната съвместимост и дългосрочната устойчивост на Центъра за митнически данни на ЕС, е важно при неговото разработване и поддръжка да се следват международно признатите стандарти и най-добри практики в областта на софтуерното инженерство, изпитването на системи, пилотните процедури и процедурите за приемане. Това включва цялостно функционално и нефункционално изпитване, структурирани пилотни фази с участието на представителни заинтересовани страни и ясно определени критерии за приемане с цел валидиране на ефективността, съответствието и сигурността. Тези мерки имат за цел да гарантират, че системата е в състояние да поддържа хармонизирани митнически формалности в целия Съюз и отговаря на оперативните изисквания както на държавите членки, така и на икономическите оператори.

(26) Дейностите за изграждане на Центъра за митнически данни на ЕС следва да включват мерки, които да гарантират, че той е на разположение и функционира постоянно, дори в случай на сериозна криза. Мерките за непрекъснатост на дейността следва да включват по-специално резервиране, механизми за аварийно превключване и протоколи за възстановяване на данни, както и процедури, които да се следват в случай на прекъснат достъп или срив на Центъра за митнически данни на ЕС. Когато Центърът за митнически данни на ЕС зависи от физическа инфраструктура, следва да се обмисли въвеждането на резервни решения в географски разпръснати обекти, за да се гарантира непрекъснатост на дейността в случай на срив на един обект.

(27) Центърът за митнически данни на ЕС има за цел да замени съществуващите електронни системи, разработени от държавите членки и Комисията съгласно член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, някои от които постепенно престават да се експлоатират в хода на прехода. Тези съществуващи национални електронни системи няма да бъдат подновени, в случай че функциите на Центъра за митнически данни на ЕС не са на разположение в рамките на определените срокове. Поради това следва да се предвиди временно решение за такъв случай. В съответствие с неотдавнашната съдебна практика на Съда на Европейския съюз ([13]) е целесъобразно да се поясни, че автоматизираният обмен на информация между икономическите оператори, митническите органи и другите заинтересовани страни чрез Центъра за митнически данни на ЕС не изключва отговорността на тези органи или на тези икономически оператори във връзка със съответните митнически процеси. Дори когато участието на митнически орган при приемането на мярка е ограничено до такава електронна комуникация чрез Центъра за митнически данни на ЕС, следва да се счита, че въпросната мярка е приета от този орган така, както ако Центърът за митнически данни на ЕС е действал от негово име.

([13]) Определение на Общия съд от 7 февруари 2023 г., *Euranimi/Комисия,* T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) Центърът за митнически данни на ЕС следва да създаде възможност за обмен на данни с други системи, платформи или среди с цел повишаване на качеството на данните, използвани от митническите органи при изпълнение на техните задачи, както и за обмен на съответните митнически данни с други органи, за да се повиши ефективността на контрола на вътрешния пазар. В съответствие с подхода, изложен в Регламент (ЕС) 2024/903 на Европейския парламент и на Съвета ([14]) и в съобщението на Комисията от 23 март 2017 г., озаглавено „Европейска рамка за оперативна съвместимост - стратегия за прилагане“, Центърът за митнически данни на ЕС следва да насърчава трансграничната и междусекторната оперативна съвместимост в Европа. Центърът следва да използва потенциала на съществуващите източници на информация за риска, налични на равнището на Съюза, като системата за бързо предупреждение за храни и фуражи (RASFF) и системата за бърз обмен на информация за опасни нехранителни продукти (Safety Gate), Информационната и комуникационна система за надзор на пазара (ICSMS) и портала за защита на правата върху ИС. Чрез него следва да се подкрепи развитието на стратегическото и оперативното сътрудничество, включително обмена на информация и оперативната съвместимост между митниците и други органи, структури и служби в рамките на съответните им компетенции. В допълнение Центърът за митнически данни на ЕС следва да предоставя широк спектър от усъвършенствани методи за анализ на данни, включително чрез използване на изкуствен интелект. Този анализ на данни следва да улесни анализа на риска, икономическия анализ и прогнозния анализ, за да се предвидят възможните рискове, свързани с пратките, които се движат в посока към или от Съюза.

(29) За да се осигури по-добър надзор на търговските потоци и оптимизиран метод на сътрудничество с компетентните органи, различни от митническите органи, Центърът за митнически данни на ЕС следва да може да използва рамката за сътрудничество на средата на ЕС за митническо обслужване на едно гише, а в случаите, когато тази рамка не може да бъде използвана, да предлага на тези други компетентни органи специализирана услуга, чрез която те да могат да получават съответните данни, да предоставят и обменят информация с митническите органи и да гарантират спазването на секторните изисквания. Тази специализирана услуга ще бъде необходима, когато другите компетентни органи не разполагат с електронна система, която може да бъде свързана с тази на Центъра за митнически данни на ЕС.

(30) За да се тестват функционалните възможности на Центъра за митнически данни на ЕС преди въвеждането му в експлоатация за всички икономически оператори, независимо от техния статус или съответния митнически процес, е целесъобразно да се даде възможност на Комисията да реши да проведе пилотна фаза на доброволна основа. Подобен пилотен проект би тествал прилагането на определени процеси и функции на доброволна основа без правно задължение. В интерес на прозрачността и предоставянето на информация на заинтересованите страни е важно Комисията да оповести публично планирането, организацията и продължителността на тази пилотна фаза, както и функционалните възможности, които ще се прилагат и тестват.

(31) Органите, предприятията, потребителите и жителите следва да могат да докладват за стоки, предназначени за внос или износ от Съюза, които не отговарят на съответното законодателство на Съюза, прилагано от митническите органи. Информацията, докладвана за тези стоки, следва да бъде достъпна в Центъра за митнически данни на ЕС и следва да бъде възможно да се използва за целите на управлението на риска.

(32) Успоредно с Центъра за митнически данни на ЕС следва да бъде възможно държавите членки да разработват свои собствени приложения, които да използват данни от Центъра за митнически данни на ЕС. Държавите членки трябва да гарантират, че техните приложения са в съответствие с Директива (ЕС) 2022/2555 на Европейския парламент и на Съвета ([15]), по-специално по отношение на мерките за управление на риска в областта на киберсигурността. За да се съкрати времето за пускане на пазара, държавите членки следва да могат да възложат на Митническия орган на ЕС финансирането и мандата за разработване на такива приложения. В такива случаи Митническият орган на ЕС следва да разработи приложенията в полза на всички държави членки. Това би могло да се постигне чрез създаване на приложения с отворен код без обвързване с конкретен доставчик, съгласно рамката за споделяне и повторно използване на ИТ решения.

([14]) Регламент (ЕС) 2024/903 на Европейския парламент и на Съвета от 13 март 2024 г. за определяне на мерки за високо ниво на оперативна съвместимост на публичния сектор в целия Съюз (Акт за оперативно съвместима Европа) (ОВ L, 2024/903, 22.3.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Директива (ЕС) 2022/2555 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 г. относно мерки за високо общо ниво на киберсигурност в Съюза, за изменение на Регламент (ЕС) № 910/2014 и Директива (ЕС) 2018/1972 и за отмяна на Директива (ЕС) 2016/1148 (Директивата за МИС 2) (ОВ L 333, 27.12.2022 г., стр. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) Центърът за митнически данни на ЕС следва да дава възможност за поток от данни. Ползвателите следва да могат да предават и обработват в Центъра за митнически данни на ЕС всички съответни данни, необходими за изпълнение задълженията им съгласно митническото законодателство. Тези данни следва да се обработват на равнището на Съюза и да се обогатяват с обхващащ целия ЕС анализ на риска. Получените в резултат на това данни следва да се предоставят на разположение на митническите органи на държавите членки, които след това обработват данните в изпълнение на своите задължения. И накрая, резултатът от контрола, извършен след обработването на данни от Центъра за митнически данни на ЕС, следва да бъде докладван обратно в този център за данни. Важно е Центърът за митнически данни на ЕС да дава възможност за обработване на наличните в него данни във възможно най-кратки срокове.

(34) Данните, подавани в Центъра за митнически данни на ЕС, са до голяма степен нелични данни, предоставяни от икономическите оператори относно стоките, с които те търгуват. Независимо от това тези данни биха могли да включват и лични данни, по-конкретно имената на физически лица, действащи за сметка на даден икономически оператор или даден орган. С цел да се гарантира, че личните данни и търговската информация са еднакво защитени, следва да се установят специални правила за достъп, правила за поверителност и условия за използване на Центъра за митнически данни на ЕС. По-специално следва да се определи кои субекти, в допълнение към засегнатите лица, Комисията, митническите органи и Митническия орган на ЕС, могат да имат достъп до данните, съхранявани или налични по друг начин в Центъра за митнически данни на ЕС, или да ги обработват, като се постигне баланс между нуждите на тези субекти и необходимостта да се гарантира, че личните и поверителните данни, събрани за митнически цели, се използват за допълнителни цели само в минимално необходимата степен.

(35) Държавите членки следва да имат възможност да определят, в консултация с Комисията, конкретни данни, чието разкриване би навредило на съществените интереси на тяхната сигурност, които да бъдат технически маркирани в Центъра за митнически данни на ЕС по такъв начин, че всяко по-нататъшно обработване на такива данни да бъде ограничено до компетентните органи на съответната държава членка, освен ако тези органи дадат изрично разрешение за по-нататъшно обработване. Лицето, което предава данните на Центъра за митнически данни на ЕС, следва ясно да определи ограниченията за обработване на тези данни, които могат да бъдат свързани със специфичните вериги на доставки или категориите данни. За да се използва тази възможност, съответната държава членка следва да информира Комисията за конкретните съществени интереси в областта на сигурността, които са изложени на риск, и да обясни защо счита, че тези интереси не могат да бъдат защитени в достатъчна степен съгласно общата рамка от разпоредби по отношение на обработването на данни в рамките на Центъра за митнически данни на ЕС.

(36) При спазване на правилата за защита на данните, по-специално правилата относно чувствителните митнически данни и чувствителните в търговско отношение данни, обобщените неповерителни, нелични и нечувствителни в търговско отношение митнически данни могат да бъдат предоставени на разположение на трети страни за конкретни цели при надлежно обосновано искане.

(37) За да се гарантира, че Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да упражнява правомощията си за разследване във връзка с измами, които засягат интересите на Съюза, е целесъобразно тя да разполага с достъп до данните в Центъра за митнически данни на ЕС, който е много сходен с достъпа на Комисията. Поради това OLAF следва да има право да обработва такива данни в съответствие с условията, свързани със защитата на данните, определени в относимото законодателство на Съюза, включително Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([16]) и Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета ([17]).

([16]) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимопомощта между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси (ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) По подобен начин Европейската прокуратура следва да може, при поискване, да получи данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, за да се гарантира, че може да провежда своите разследвания по въпроси, свързани с митниците.

(39) Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) следва да може, при поискване, да получи данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, за да може да изпълнява своите задачи, както са предвидени в Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета ([18]). Европейската агенция за гранична и брегова охрана (Frontex) следва да може, при поискване, да получи нелични данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС.

(40) За да се запазят функциите, които се изпълняват в националните информационни системи на държавите членки, данъчните органи на държавите членки следва да имат възможност да обработват данни директно в Центъра за митнически данни на ЕС. Органите, отговарящи за безопасността на храните в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета ([19]), и органите, отговарящи за надзора на пазара в съответствие с Регламент (ЕС) 2019/1020, следва в това си качество да разполагат с подходящите услуги и инструменти в Центъра за митнически данни на ЕС, така че те да могат да използват относимите митнически данни, за да допринасят за прилагането на относимото законодателство на Съюза и за сътрудничеството с митническите органи с цел да се сведе до минимум рискът от въвеждане в Съюза на несъответстващи на изискванията продукти.

(41) Съгласно член 24 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета ([20]) митническият орган на ЕС и компетентните митнически органи без неоправдано забавяне докладват на Европейската прокуратура за всяко престъпно деяние, по отношение на което тя би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 22 и член 25, параграфи 2 и 3 от посочения регламент. Митническият орган на ЕС и компетентните митнически органи следва да се въздържат от предприемане на мерки, които биха могли да застрашат поверителността на наказателно разследване на същите факти, предприето от компетентния национален съдебен или правоприлагащ орган или от Европейската прокуратура.

(42) Правилата и разпоредбите относно достъпа до Центъра за митнически данни на ЕС и обмена на информация не следва да засягат Митническата информационна система („МИС“), създадена с Регламент (ЕО) № 515/97, и задълженията за докладване в контекста на осведомеността за състоянието съгласно Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета ([21]).

([18]) Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета (ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2019 г. за европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1052/2013 и (ЕС) 2016/1624 (ОВ L 295, 14.11.2019 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) Комисията следва да установи правила за изпълнение, определящи подробно реда и условията за достъп на съответните органи до Центъра за митнически данни на ЕС, след като направи оценка на съществуващите гаранции, въведени от всеки орган или категория органи, за осигуряване на правилното обработване на личните данни и на чувствителните в търговско отношение данни.

(44) Целесъобразно е Центърът за митнически данни на ЕС да съхранява личните данни за максимален срок от 10 години. Този срок е оправдан с оглед на възможността митническите органи да уведомяват за митническото задължение до 10 години след като са получили необходимата информация за дадена пратка, както и за да се гарантира, че Комисията, Митническият орган на ЕС, OLAF, Европейската прокуратура, митническите органи и другите компетентни органи могат да сверяват информацията в Центъра за митнически данни на ЕС с информацията, съхранявана в други системи и обменяна с посочените системи. Освен това този срок следва да бъде съобразен със срока за съхранение, изискван съгласно друго законодателство, прилагано от митническите органи, когато това законодателство е от значение за митническия контрол. Целесъобразно е също така в случаите, когато личните данни са необходими за целите на съдебни и административни производства, на разследвания и последващ контрол, срокът на съхранение да спира да тече, за да се избегне заличаването на личните данни, а оттук и невъзможността те да бъдат използвани за посочените цели.

(45) Защитата на личните и други данни в Центъра за митнически данни на ЕС следва да включва и правила относно ограничаването на правата на субектите на данни. Поради това е целесъобразно митническите органи, Комисията или Митническият орган на ЕС да могат да ограничават правата на субектите на данни, когато това е необходимо, за да се гарантира, че дейностите по правоприлагане, анализът на риска и митническият контрол не са застрашени. Освен това такива ограничения биха могли да се прилагат, когато е необходимо, и с цел защита на съдебни или административни производства вследствие на дейности по правоприлагане. Тези ограничения следва да бъдат надлежно обосновани с оглед на дейностите и прерогативите на митническите органи, Комисията или Митническия орган на ЕС и да бъдат ограничени до времето, необходимо за запазването на тези прерогативи.

(46) Всяко обработване на лични данни съгласно настоящия регламент следва да се извършва в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ([22]), Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ([23]) или Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета ([24]) в рамките на съответното им приложно поле. Всеки орган или структура, различен(а) от митническите органи, Комисията и Митническия орган на ЕС, който обработва лични данни в Центъра за митнически данни на ЕС, трябва да се счита за администратор в съответствие с приложимите правила.

([22]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) За да се гарантират оперативната съвместимост и обменът на данни с някои други немитнически системи на Съюза и по отношение на митническите формалности, посочени в Регламент (ЕС) 2022/2399 на Европейския парламент и на Съвета ([25]), Центърът за митнически данни на ЕС следва да интегрира системата на ЕС „Митническо обслужване на едно гише: обмен на сертификати“ (EU-CWS-CERTEX), създадена с посочения регламент. До пълната интеграция на EU-CWS-CERTEX от Центъра за митнически данни на ЕС, Центърът за митнически данни на ЕС следва да извършва търговско и техническо преобразуване на данните, което да позволи обмен на данни чрез EU-CWS-CERTEX.

(48) Следва да бъдат установени изисквания за данните, които да предоставят на икономическите оператори общи насоки относно данните, от които се нуждаят, за да осъществят своите цели, свързани по-специално с прилагането на митническото законодателство. Центърът за митнически данни на ЕС ще бъде единствена по рода си входяща точка за такива данни и поради това правилата за форматиране и кодиране на такива данни следва да бъдат установени в техническите спецификации за Центъра за митнически данни на ЕС, които са по-гъвкав инструмент от правните разпоредби. Необходим е обаче хармонизиран модел на митнически данни със семантични изисквания за данните.

(49) Изграждането на слой за управление на риска в областта на митниците на равнището на Съюза е от ключово значение, за да се осигури хармонизирано прилагане на митническия контрол в държавите членки. Понастоящем съществува обща рамка за управление на риска, включваща възможността да се определят общи приоритетни области на контрол и общи критерии и стандарти за риска в сферата на финансовия риск, приложими за извършване на митнически контрол, но тя има съществени недостатъци. За да се преодолее липсата на хармонизирано прилагане на митническия контрол и на хармонизирано управление на риска, която вреди на финансовите и нефинансовите интереси на Съюза и на държавите членки, е целесъобразно да се преразгледат правилата за управление на риска с цел да се установи по-солиден подход за управление на риска, насочен както към финансовите, така и към нефинансовите рискове. Това включва справяне със структурните предизвикателства при управлението на финансовите рискове, констатирани от Сметната палата. По-конкретно е целесъобразно да се опише кои дейности се включват в управлението на риска в областта на митниците, като се използва цикличен подход. Важно е също така да се определят ролите и отговорностите на Комисията, на Митническия орган на ЕС и на митническите органи на държавите членки. Наред с това от съществено значение е на Комисията да се предостави правомощието да определя общи приоритетни области на контрол и общи критерии и стандарти за риск, както и конкретни области, попадащи в обхвата на друго законодателство, прилагано от митническите органи, които заслужават да им се отдаде приоритет при общото управление на риска и контрола, без да се накърнява сигурността.

(50) Поради това е целесъобразно да се въведат дейности и разпоредби за управление на риска на равнището на Съюза, за да се обезпечи събирането на равнището на Съюза на изчерпателни данни, свързани с управлението на риска, в това число резултатите и оценката на всички мерки за контрол. В управлението на риска на равнището на Съюза следва да се предвиди общ анализ на риска и отправянето на съответните препоръки за контрол от Съюза към митническите органи. В съответствие с принципа „изпълнение или обяснение“ тези препоръки за контрол следва да бъдат следвани или да бъдат представени основателни причини, ако те не се следват. Следва да се предвиди и възможност за издаване на указание, че стоките, предназначени за Съюза, не трябва да бъдат натоварвани или превозвани. Анализът на рисковете и заплахите на равнището на Съюза следва да се основава на непрекъснато актуализирани данни на равнището на Съюза и следва да посочва мерките и контрола, които да се извършват на граничните контролно-пропускателни пунктове за въвеждане на територията на Съюза и за напускането ѝ.

([25]) Регламент (ЕС) 2022/2399 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2022 г. за създаване на среда на Европейския съюз за митническо обслужване на едно гише и за изменение на Регламент (ЕС) № 952/2013 (ОВ L 317, 9.12.2022 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) По-специално в контекста на сътрудничеството с правоприлагащите органи и органите по сигурността управлението на риска на равнището на Съюза следва, когато е възможно, да допринася за и да се възползва от стратегическите анализи и оценките на заплахите, извършвани на равнището на Съюза, включително тези, извършвани от Европол и Frontex с цел допринасяне за ефикасното и ефективно предотвратяване и борба с престъпността. Нарушаването на митническото законодателство и на друго законодателство, прилагано от митническите органи, следва да оказва въздействие върху рисковия профил на вносителите, включително вносителите при дистанционните продажби или износителите.

(52) Процесът на поставяне на стоки под митнически режим трябва да бъде преразгледан, за да се отразят новите роли и отговорности на лицата, участващи в този режим. Следователно отговорността за предоставяне на информацията на митническите органи трябва да се поеме от лицето, отговарящо за стоките, а именно вносителя, износителя или титуляря на режима транзит, а не от декларатора. Отговорното лице следва да осигури или да предостави на разположение на митническите органи достъп до тези данни веднага щом те станат налични и във всички случаи преди вдигането на стоките за целите на даден митнически режим, за да се даде възможност на митническите органи да извършат анализ на риска и да предприемат подходящи мерки.

(53) При електронна търговия обаче и като се има предвид по-големият обем на сделките чрез електронна търговия, е целесъобразно лицата, които използват специалния режим, установен в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директива 2006/112/ЕО („режим за обслужване на едно гише при внос“ или „режим IOSS“), да предоставят данни за продажбите си на стоки, предназначени за внос, най-късно в деня след приемането на плащането.

(54) При надлежно обосновани обстоятелства митническите органи следва да са в състояние да разрешат на доверените и проверени търговци да попълнят данните относно своите вдигнати стоки на по-късен етап, тъй като тези търговци непрекъснато обменят данни за своите сделки с митническите органи и могат да се считат за надеждни. Тези обстоятелства могат да бъдат свързани с придружаващите документи или с невъзможността да се определи окончателната митническа стойност на стоките в момента на вдигането им.

(55) За да се опрости митническият процес за въвеждане на стоки на митническата територия на Съюза, като същевременно се гарантира, че има само едно лице, което отговаря за тези стоки, различните участници във веригата на доставки следва да предоставят своята част от относимата информация за съответните стоки и да я обвързват с конкретната пратка. Стоките следва да се въвеждат на митническата територия на Съюза само ако има вносител или косвен представител, действащ от името на вносителя, установен в Съюза, който поема отговорността за тези стоки. Вносителят или косвеният представител, действащ от името на вносителя, следва да предоставя на митническите органи информация за стоките и за митническия режим, под който те следва да бъдат поставени, и следва да направи това на възможно най-ранен етап, по възможност преди стоките да пристигнат физически. Информация от името и за сметка на вносителя следва да може да бъде предоставяна и от доставчик на услуги или митнически агент, но вносителят следва да остане отговорен за осигуряване на спазването по отношение на стоките на изискванията по отношение на финансовите и нефинансовите рискове. Превозвачите, които действително въвеждат стоките, следва също да предоставят някаква информация за стоките преди натоварването или пристигането („предварителна информация за товарите“) и следва да свързват своята информация с информацията на вносителя, когато тя е била подадена предварително, без непременно да имат достъп до всички данни, предоставени от вносителя. Освен това, за да се вземат предвид по-сложните вериги на доставки и транспортни мрежи, следва да бъде възможно да се изиска от някои други лица да попълват информацията за стоките, предназначени за въвеждане на митническата територия на Съюза. Вносителят, превозвачът или всяко друго лице, което подава информация на митническите органи, следва да бъде задължено да я промени, когато узнае, че информацията вече не е вярна, но преди митническите органи да са установили нередности, върху които възнамеряват да упражнят контрол.

(56) Несъюзните стоки, които се въвеждат на митническата територия на Съюза, следва да се считат на временно складиране от момента, в който превозвачът уведоми за тяхното пристигане, до поставянето им под митнически режим, освен ако вече са поставени под режим транзит. За да се гарантира подходящ митнически надзор, тази ситуация следва да бъде ограничена във времето и да не продължава повече от 90 дни, освен в изключителни случаи.

(57) Необходимо е да се запазят правилата, с които се определя дали стоките са съюзни или несъюзни и дали статусът на съюзни стоки може да се предполага или трябва да се доказва, особено когато стоките напускат временно митническата територия на Съюза.

(58) Веднага след като митническите органи разполагат с информацията, необходима за съответния режим, въз основа на анализ на риска те следва да решат дали да извършат допълнителен контрол на стоките, да ги вдигнат, да ги откажат или да спрат вдигането им или да оставят да изтече време, в резултат на което стоките се считат за вдигнати. Митническите органи следва, когато е необходимо, да вземат такива решения в сътрудничество с други компетентни органи. Съответно митническите органи следва да откажат вдигането на стоките, когато разполагат с доказателства, че стоките не отговарят на приложимите правни изисквания. Установяването на повторно системно нарушение във връзка с дистанционни продажби от икономически оператор следва да представлява такова доказателство за период от най-малко шест месеца за всички стоки, за които този икономически оператор е уведомил за пристигане с цел допускане за свободно обращение. Когато митническите органи трябва да се консултират с други компетентни органи, за да определят дали стоките отговарят на приложимите правни изисквания, те следва да спрат вдигането на тези стоки поне докато бъде проведена въпросната консултация. В такива случаи последващото решение на митническите органи относно стоките следва да зависи от отговора на другите компетентни органи. За да се избегне блокирането както на търговците, така и на органите в случаите, в които достигането до заключение относно спазването на изискванията по отношение на стоките отнема известно време, митническите органи следва да имат възможност да вдигнат стоките, при условие че търговецът продължи да ги информира за местонахождението на стоките.

(59) За да се осигури правна сигурност за търговците, които са предоставили информацията навреме, без митническите органи да са длъжни да реагират на всяка пратка, стоките, които не са били подбрани за контрол в разумен срок, следва да се считат за вдигнати. На Комисията следва да се предостави правомощието да определи този срок в делегирани актове, като го съобрази, когато е необходимо, с вида движение или вида на въпросните гранични пунктове.

(60) Тъй като доверените и проверени търговци се считат за надеждни и предоставят на митническите органи в технически възможно най-близо до реалното време данни за движението на стоките и за спазването на изискванията, както и пълен достъп до своите системи, отчетност и операции, тези търговци следва да могат да вдигат стоките си под надзора на митническите органи, без да изчакват намесата им. Съответно доверените и проверени търговци следва да могат да вдигат стоките от името на митническите органи при получаване на тези стоки на мястото на стопанска дейност на вносителя, собственика или получателя или при изпращане от мястото на стопанска дейност на износителя, собственика или изпращача. Тъй като доверените и проверени търговци следва да работят по прозрачен начин, всяко пристигане и доставка на стоките следва да бъдат надлежно документирани в Центъра за митнически данни на ЕС. Доверените и проверени търговци следва да бъдат задължени да информират митническите органи при възникване на проблем, така че въпросните органи да могат да вземат окончателно решение относно вдигането на стоките. Когато системите за вътрешен контрол на доверени и проверени търговци са достатъчно надеждни, митническите органи следва да са в състояние, в сътрудничество с други компетентни органи, да разрешават на тези търговци да извършват определени проверки самостоятелно. Въпреки това митническите органи следва да запазят възможността да извършват контрол върху стоките по всяко време.

(61) Целесъобразно е да се предвидят мерки за уреждане на прехода от система, основана на митнически декларации, към система, основана на осигуряване или предоставяне на разположение на информация в Центъра за митнически данни на ЕС. По време на преходния период икономическите оператори следва да имат възможност да подават митнически декларации, за да декларират намерението си да поставят стоките под митнически режим. Въпреки това, веднага щом бъдат налични възможностите на Центъра за митнически данни на ЕС, на икономическите оператори следва да се предостави и възможността да осигуряват или да предоставят на разположение на митническите органи достъп до информация чрез Центъра за митнически данни на ЕС, а митническите органи следва повече да не разрешават на никой икономически оператор да подава заявление за опростявания във връзка с митническата декларация. В края на преходния период всички разрешения следва да престанат да бъдат валидни, тъй като митническите декларации вече няма да съществуват. По отношение на дистанционните продажби на стоки преходният период за подаване на митнически декларации следва да бъде ограничен, докато Центърът за митнически данни на ЕС не придобие капацитет за обработване на съответните данни за дистанционните продажби.

(62) Точното идентифициране на лицето, действащо като „вносител“, зависи от етапа и естеството на съответния митнически процес. Във всеки един момент вносителят следва да бъде само един.

(63) При дистанционни продажби се счита, че лицето, доставящо стоки при дистанционни продажби или улесняващо дистанционните продажби на стоки, е лицето, което определя, че стоките от трета държава трябва да бъдат въведени на митническата територия на Съюза, тъй като те определят веригата на доставки и носят отговорност за риска от загуба, повреда или забавяне до момента на доставка на стоките на потребителя. Поради това при дистанционни продажби, за да могат стоките да бъдат допуснати за свободно обращение, вносител ще бъде или лицето, доставящо стоките при дистанционни продажби, или лицето, улесняващо дистанционните продажби на стоки, в зависимост от постигнатите договорености, като определеният по този начин вносител следва да бъде посочен като такъв.

(64) Лицето, доставящо стоки при дистанционни продажби или улесняващо дистанционни продажби на стоки, които ще бъдат внесени от трети държави на митническата територия на Съюза, което е вносителят, следва да отговаря за това изискваната информация относно дистанционните продажби да бъде предоставена на митническите органи преди вдигането на стоките. Така определеното лице следва да изпълнява задълженията на вносител.

(65) Когато лице, доставящо стоки при дистанционни продажби или улесняващо дистанционни продажби на стоки, които ще бъдат внесени от трети държави на митническата територия на Съюза, не е установено на митническата територия на Съюза, следва да е възможно стоките да бъдат поставени под митнически режим, когато косвен представител със статус на одобрен икономически оператор поставя стоките от свое име и за сметка на вносителя при дистанционни продажби и поема задълженията на вносителя при дистанционни продажби в това отношение.

(66) Разпоредбите на настоящия регламент, включително тези, свързани с вносителя при дистанционни продажби, не са, нито *de jure*, нито *de facto*, общо задължение за мониторинг за доставчиците на посреднически услуги.

(67) Член 29 от ДФЕС предвижда, че продуктите, идващи от трети държави, се считат за намиращи се в свободно обращение, ако формалностите по вноса са били изпълнени и всички мита или вземания с равностоен на мито ефект са били начислени. Допускането за свободно обращение обаче не следва да се счита за доказателство за съответствие с митническото законодателство и друго законодателство, прилагано от митническите органи.

(68) Процесът по извеждане на стоки извън митническата територия на Съюза следва да бъде рационализиран и опростен, подобно на процеса по въвеждане. Следователно е целесъобразно да се изисква за стоките да отговаря лице, установено в Съюза, а именно износителят. Износителят следва да осигури или да предостави на разположение на митническите органи относимата информация преди извеждането на стоките от Съюза, като посочи дали стоките са съюзни или несъюзни и адаптира информацията според необходимостта.

(69) За да се гарантира правилното управление на риска във връзка със стоки, извеждани от митническата територия на Съюза, от митническия орган, отговорен за износа, следва да се изисква да извършва анализ на риска въз основа на информацията за стоките и да предприеме или да поиска предприемането на подходящи мерки преди стоките да напуснат митническата територия на Съюза. Тези мерки следва да включват искане за извършване на контрол от митническия орган, отговорен за мястото на изпращане на стоките и за мястото на напускане и, ако е необходимо, от други компетентни органи, в допълнение към мерките, предвидени за поставяне на стоките под митнически режим, които са приложими и когато стоките са предназначени за износ.

(70) За да се гарантира, че и режимите със суспендиране на митата са прозрачни, е целесъобразно да се оптимизират разпоредбите относно изискванията за разрешения за специални режими. По-специално, от съображения за яснота и правна сигурност, условията за определяне на това дали е необходимо становище на равнището на Съюза, за да се прецени дали издаването на разрешение би могло да засегне неблагоприятно интересите на производителите в Съюза, т.нар. „преглед на икономическите условия“, следва да бъдат кодифицирани и да се уреждат в делегирани актове. Освен това, тъй като въздействието върху интересите на производителите в Съюза би могло да зависи от количеството на стоките, които са поставени под специалния режим, следва да бъде установен определен праг, под който се счита, че няма отрицателно въздействие върху тези интереси.

(71) В член 9 от Ревизираната конвенция за корабоплаването по Рейн се съдържа позоваване на приложение („Рейнския манифест“), което улеснява движението на стоки по река Рейн и свързаните с нея притоци, като те се считат за поставени под митнически режим транзит през националните граници на четири държави членки, а именно Белгия, Германия, Франция и Нидерландия, както и Швейцария. Според информация от митническите администрации Рейнският манифест вече не се използва на практика като митнически режим транзит в държавите членки, граничещи с река Рейн. Вместо това стоките по река Рейн и нейните притоци вече се превозват, като се използва режимът съюзен транзит, установен с Регламент (ЕС) № 952/2013, посредством новата компютризирана система за транзита. Следователно е целесъобразно да се премахне позоваването на Рейнския манифест в случаите, когато движението на стоки се разглежда като външен или като вътрешен транзит.

(72) С цел да се повиши прозрачността относно лицето, отговорно за спазването на задълженията във връзка с режим съюзен транзит, както и тези във връзка със съдържанието и рисковете, свързани с пратката, е целесъобразно от титуляря на режим транзит да се изисква да разкрива най-малко информация относно вносителя или износителя, който започва на движението на стоките, относно транспортните средства и относно идентификацията на стоките, поставени под този режим. Такава информация би позволила на митническите органи да упражняват по-ефективен надзор върху съответния режим съюзен транзит и да извършват анализ на риска. Режимът съюзен транзит следва да бъде задължителен, освен ако стоките са поставени под друг митнически режим непосредствено след въвеждането им на митническата територия на Съюза или при напускането ѝ. Когато вносителят или износителят все още не е известен, държателят на стоките следва да се счита за вносител или износител на стоките и следва да носи отговорност за плащането на митата и другите данъци и вземания. Режимът съюзен транзит следва да бъде заменен с митнически надзор, ако стоките се внасят или изнасят от доверен и проверен търговец.

(73) С изменение на приложение 6 към Митническата конвенция относно международния превоз на стоки под покритието на карнети ТИР („Конвенция ТИР“) ([26]), влязло в сила на 1 юни 2021 г., беше изменена обяснителна бележка 0.49 с цел на икономическите оператори, отговарящи на определени изисквания, да се предостави възможността да станат „одобрени изпращачи“ — с подобни на съществуващите улеснения, предоставяни на икономическите оператори, признати за „одобрени получатели“. Поради това е необходимо тази нова възможност да бъде включена в настоящия регламент, за да се приведе митническото законодателство на Съюза в съответствие с посоченото международно споразумение.

(74) Премахването на освобождаването от мита при внос на стоки на стойност, ненадвишаваща прага от 150 EUR, включва прилагането на разпоредби относно определянето на митническата стойност с цел налагане на адвалорни мита във връзка с внесени стоки, закупени в рамките на сделки чрез електронна търговия между предприятия и клиенти, както е определено в Директива 2006/112/ЕО. Такива дистанционни продажби следва да представляват основата за деклариране на митническата стойност по метода на договорната стойност. Този принцип се прилага и в случаите, когато стоките са закупени при дистанционни продажби не преди въвеждането им на митническата територия на Съюза, а докато са поставени под режим митническо складиране.

([26]) Изменения на Митническата конвенция относно международния превоз на стоки под покритието на карнети ТИР („Конвенция ТИР, 1975 г.) (ОВ L 193, 1.6.2021 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) Сделките при дистанционни продажби се различават значително от традиционните сделки между предприятия, което ги прави по-сложни. Тези различия се отразяват върху начина, по който митническите органи ефективно прилагат на практика правилата за определяне на стойността. Особени предизвикателства представляват огромният мащаб и бързината, с която се сключват сделките чрез електронна търговия, големият брой участващи купувачи и продавачи и разпръснатостта на продажбите. Като се вземат предвид спецификата на електронната търговия, както и ролята на митническите органи да допринасят за гладкото функциониране на вътрешния пазар, ако в митническите производства, насочени към проверка на верността на декларираната договорна стойност на стоките, закупени при дистанционна продажба, вносителят не разсее основателните съмнения, че декларираната договорна стойност отразява действително платената или подлежащата на плащане цена за тези стоки, и следователно първоначално декларираната договорна стойност бъде отхвърлена, митническите органи следва да могат да прилагат гъвкавост при определянето на подходящия вторичен метод за определяне на стойността, за да определят отново митническата стойност на тези стоки.

(76) Понастоящем митническите задължения се събират от държавата членка, в която е подадена митническата декларация. Търговецът избира дали да направи това в държавата на първо въвеждане, или да използва митнически режим и да плати митата в друга държава членка. За доверените и проверени търговци е целесъобразно да се използват различни правила за определяне на мястото, където възниква митническото задължение, така че вносните мита да бъдат платими на държавата членка, в която е установен този търговец. Това е целесъобразно, тъй като това е мястото, където митническият орган разполага с най-пълна информация за отчетността, операциите и търговското поведение на съответните икономически оператори. Въпреки това митническото задължение на икономическите оператори, различни от доверените и проверени търговци, следва да възниква на мястото, където стоките се намират физически, поне докато не бъде направена оценка на модела на надзор.

(77) В случай на сделки чрез електронна търговия лицето, отговорно за митническото задължение, е вносителят при дистанционни продажби. Когато се използва режимът IOSS, митническото задължение следва да възниква в момента на приемане на плащането за онлайн продажбата. Когато не се използва този режим, митническото задължение следва да възниква, когато наличността на стоките бъде съобщена в държавите членки, в които стоките трябва да бъдат доставени.

(78) За да се покрият нарастващите разходи за обработка на огромен брой искания за поставяне на стоки, продавани при дистанционни продажби, под режим допускане за свободно обращение, следва да се определи такса на Съюза за обработка, съизмерима с приблизителните разходи за услугите, тясно свързани с митническия надзор на такива стоки, тъй като тези стоки се изпращат директно на потребителя, което прави невъзможна проверката от други органи след митническото оформяне. Въпреки че държавите членки решават дали да събират от икономическите оператори разходите за извънредни мерки за контрол или разходите, направени от органи, различни от митническите органи, във връзка с проверката или унищожаването на стоките, таксата на Съюза за обработка следва да покрива по-специално разходите за проверка на данните и извършване на анализ на риска, както и за съответната инфраструктура и контрол, включително съответните услуги, предоставяни от Митническия орган на ЕС.

(79) Следва да се предвиди по-ниска такса на Съюза за обработка, когато стоките се продават при дистанционни продажби от митнически склад за дистанционни продажби, тъй като за митническите органи е по-лесно и по-ефективно да упражняват надзор върху стоки в големи количества, съхранявани в склад, отколкото върху стоки, опаковани в отделни колетни пратки и директно изпращани на потребителя.

(80) Длъжникът на таксата на Съюза за обработка следва да бъде същото лице като длъжника по митническото задължение, който следва да бъде вносителят при дистанционни продажби. Когато разпоредбите относно вносителите при дистанционни продажби все още не се прилагат, длъжник следва да бъде декларантът. В случай на дистанционни продажби декларантът обикновено е лицето, което има право да използва режима IOSS, или косвен митнически представител. Следователно потребителят не следва да дължи такса на Съюза за обработка.

(81) Целесъобразно е да се предвиди бързо влизане в сила на първия делегиран акт, с който се определя размерът на таксата за обработка, за да се даде възможност за практическото прилагане на таксата на Съюза за обработка, въведена с настоящия регламент, в отговор на нарастващия натиск върху митническите органи поради значителния обем пратки, въвеждани на митническата територия на Съюза.

(82) Тъй като за всеки артикул се прилагат различни мерки, като например мита и такси, е целесъобразно да се въведе определение за артикул. Даден артикул следва да бъде определен като една или повече стоки в дадена пратка, споделящи определени елементи от данни, включително тарифното класиране и произхода, в съответствие с приложимите изисквания за данните. Това определение следва да се прилага както по отношение на митническите декларации в съществуващите национални и съюзни цифрови инструменти, включително когато тарифното класиране на съответните стоки в митническата декларация е само на равнището на подпозициите на Хармонизираната система, така и по отношение на подходящите изисквания за данните, определени за тази цел, след като Центърът за митнически данни на ЕС стане достъпен.

(83) Целесъобразно е да се подобри механизмът, насочен към надзор на последователното и ефективно прилагане на ограничителните мерки по отношение на стоковия поток, приети от Съвета в съответствие с член 215 от ДФЕС. Когато са приети такива мерки Митническият орган на ЕС следва да оказва подкрепа на Комисията и на държавите членки, за да се гарантира, че тези мерки не се заобикалят. Той следва да предоставя насоки за митническите органи под формата на необвързващи препоръки, например чрез насърчаване на съгласувани митнически практики, в рамките на отговорностите на държавите членки за прилагането на такива мерки. Митническите органи следва да гарантират, че са предприели всички необходими стъпки в границите на компетентността им за спазването на тези мерки, и следва да информират Комисията и Митническия орган на ЕС за това. Митническият орган на ЕС следва да установи потенциални несъответствия в прилагането на тези мерки и да наблюдава тяхното изпълнение, както и да докладва за това на Комисията.

(84) Следва да се създаде механизъм за управление на кризи, който да се използва за справяне с потенциални кризи в митническия съюз. Липсата на такъм механизъм на равнището на Съюза беше изтъкната в Съобщението на Комисията от 28 септември 2020 г., озаглавено „Преминаване към следващото ниво на Митническия съюз: план за действие“. Поради това следва да се създаде механизъм, който да включва Митническия орган на ЕС като водещ участник в подготовката, координирането и наблюдението на изпълнението на практическите мерки и договорености, които Комисията реши да въведе при възникване на криза. Митническият орган на ЕС следва да поддържа готовност за реакция при кризи през целия период на кризата.

(85) Съществуващата рамка за управление на митническия съюз не разполага с ясна структура за оперативно управление и не отразява развитието на митниците от създаването му през 1968 г. до днес. Съгласно Регламент (ЕС) № 952/2013 дейностите, свързани с управлението на рисковете при търговските потоци, като например прилагането и вземането на решения относно контрола на място, са отговорност на националните митнически органи. Интензивността на движението на стоки по външните граници не е еднаква в целия Съюз. Въпреки сътрудничеството между националните митнически органи, което съществува от създаването на митническия съюз и което е довело до обмен на най-добри практики и експертен опит и разработване на общи насоки, то не е довело до разработването на хармонизиран подход и оперативна рамка. Няма налице централизиран капацитет за анализ на риска, нито общ поглед на Съюза върху приоритизирането на риска, координираните действия и контрол от страна на митническите органи са ограничени и липсват рамки за сътрудничество за различните органи, обслужващи единния пазар.

(86) Тези слабости следва да бъдат преодолени чрез централна, оперативна структура на Съюза, обединяваща експертен опит и ресурси и подпомагаща държавите членки и Комисията при вземането на съвместни решения. Тя следва да се съсредоточи по-специално върху области като управлението на данните и на риска и следва да разработва съдържанието на обучението за митническите служители и митническите специалисти в Съюза, за да се допълни и подкрепи обучението, предоставяно от държавите членки. Тя следва също така да допринесе за създаването на система на Съюза за признаване на високите постижения на образователните институции, които предлагат обучение и образование в митническата област, въз основа на инициативата на Комисията „Митнически сертификат на ЕС за признаване“, и да координира и подкрепя доброволното създаване на специализирани центрове за високи постижения от държавите членки. Целта е митническият съюз да „действа като едно цяло“, като същевременно се отчита, че различията в практиките на държавите членки могат да произтичат от обективни особености, например географски различия, използван вид транспорт, вид стоки или вид граница. Създаването на нов орган, Митническия орган на ЕС, е от решаващо значение, за да се гарантира ефикасното и адекватно функциониране на митническия съюз, да се координират на централизирано равнище митническите действия и да се подпомагат дейностите на митническите органи.

(87) Митническият орган на ЕС следва да бъде управляван и да работи, като се отчитат принципите на съвместното изявление и общия подход на Европейския парламент, Съвета и Комисията относно децентрализираните агенции от 19 юли 2012 г.

(88) При избора на седалище на Митническия орган на ЕС Европейският парламент и Съветът трябва да гарантират, че предвид естеството на този орган неговото местоположение му позволява да изпълнява в пълна степен своите задачи и правомощия, да набира висококвалифицирани и специализирани служители и да предлага подходящи възможности за обучение. Освен това при избора на седалище на Митническия орган на ЕС Европейският парламент и Съветът трябва да вземат предвид следните критерии: наличието на подходящи офис помещения и капацитета за настаняване на съответния персонал, преди Митническият орган на ЕС да започне да функционира; достъпността на мястото и наличието на подходящи учебни заведения за децата на членовете на персонала; подходящ достъп до пазара на труда, социална сигурност и медицински грижи за децата и съпрузите на членовете на персонала; както и географския баланс. Предвид тези критерии Митническият орган на ЕС следва да бъде установен в Лил, Франция.

(89) Държавите членки следва да гарантират, че митническите органи са подходящо обезпечени с ресурси, обучени и оборудвани, за да имат капацитет да изпълняват своята мисия.

(90) Важно е митническите администрации да инвестират в достатъчен брой подходящо обучен персонал, за да се гарантира функционирането на митническите системи на Съюза, които са изправени пред експоненциално нарастване на търсенето. Без необходимите инвестиции в персонал цифровите решения не могат да реализират пълния си потенциал. Ето защо инвестициите в цифрови системи следва да осигурят достатъчно финансиране за персонала и за неговото обучение, за да се осигурят необходимите умения за използване на най-съвременно оборудване и технологии за анализ на големи информационни масиви, откриване и контрол, и по този начин да се гарантира, че митническият контрол се провежда еднакво в целия Съюз.

(91) Държавите членки и Комисията следва да бъдат представени в управителния съвет с цел да се гарантира ефективната дейност на Митническия орган на ЕС. При определянето на състава на управителния съвет, включително при избора на неговия председател и заместник-председател, следва да се зачита принципът на равенството между половете и да бъдат отчетени съответният опит и квалификации. Предвид изключителната компетентност на Съюза в областта на митническия съюз и тясната връзка между митническата област и други области на политиката, председателят или заместник-председателят следва да се избира измежду членовете на управителния съвет, определени от Комисията. С оглед на ефективната и ефикасна дейност на Митническия орган на ЕС управителният съвет следва по-специално да приеме единен програмен документ, включващ годишно и многогодишно програмиране, да упражнява функциите си във връзка с бюджета на Митническия орган на ЕС, да приема и публикува консолидирани годишни отчети за дейността относно дейностите на Митническия орган на ЕС, като гарантира, че не се оповестява чувствителна информация, да приема финансовите правила, приложими за Митническия орган на ЕС, да назначава изпълнителен директор и да установи процедури, по реда на които изпълнителният директор взема решения, свързани с оперативните задачи на Митническия орган на ЕС. Управителният съвет следва да се подпомага от изпълнителен съвет.

(92) Митническият орган на ЕС следва да създаде Митнически консултативен съвет, чиято задача ще бъде да предоставя на Митническия орган на ЕС консултации относно изпълнението на технически действия и решения, относно въпроси, свързани с изпълнението и стандартизацията, включително дейности по хармонизиране, относно оперативните аспекти на друго законодателство, прилагано от митническите органи, както и относно всякакви други дейности на Митническия орган на ЕС. Митническият консултативен съвет следва да гарантира балансирано представителство на заинтересованите лица от гледна точка на търговските и нетърговските интереси, а в рамките на категорията на търговските интереси — по отношение на микро-, малките и средните предприятия и други предприятия. С Митническия консултативен съвет следва да се провеждат редовни консултации и той следва да може да предоставя съвети на Митническия орган на ЕС по собствена инициатива.

(93) За да се гарантира ефективната му дейност, на Митническия орган на ЕС следва да бъде предоставен автономен бюджет, с приходи от общия бюджет на Съюза и от всяка доброволна финансова вноска от държавите членки. При извънредни и надлежно обосновани обстоятелства Митническият орган на ЕС следва да може да получава допълнителни приходи чрез споразумения за финансов принос или предоставяне на безвъзмездни средства, както и чрез такси за публикации и други услуги, предоставяни от него.

(94) Митническият орган на ЕС следва да използва информацията, с която разполага, относно предизвикателствата пред митническото законодателство и друго законодателство, прилагано от митническите органи, за да извършва периодично оценка на заплахите. Въз основа на такава оценка на заплахите Митническият орган на ЕС следва да изготвя препоръки и да ги предоставя на Комисията. Въз основа на тези препоръки Комисията следва да определи областите, които изискват приоритетно третиране. Важно е Съветът да проведе политическа стратегическа дискусия в областите, които изискват приоритетно разглеждане, а Митническият орган на ЕС да предприеме подходящи последващи действия, включително при изготвянето на годишната и многогодишната си работна програма и на годишния доклад за дейността си.

(95) За изпълнението на мисията си Митническият орган на ЕС и митническите органи следва да си сътрудничат тясно и редовно с органите за надзор на пазара, санитарните и фитосанитарните органи, правоприлагащите органи и структури, органите за управление на границите, структурите за опазване на околната среда, статистическите служби и данъчните органи, експертите в областта на културните ценности и много други органи, отговарящи за секторните политики. Като се има предвид развитието на единния пазар и променящата се роля на митниците, увеличаването на забраните и ограниченията и разрастването на електронната търговия, е необходимо това сътрудничество да бъде структурирано и засилено на равнището на Съюза и на международно и национално равнище. Вместо сътрудничество, насочено към отделни пратки или конкретни събития по веригата на доставки, следва да се създаде рамка за подпомагане на сътрудничество между митническите органи и други органи, отговарящи за съответните области на политиката, която да се актуализира редовно от Митническия орган на ЕС. Това сътрудничество следва да включва: разработване на законодателство и установяване на нуждите на политиката в конкретни области; обмен и анализ на информация; изграждане на цялостна стратегия за сътрудничество под формата на съвместни стратегии за надзор; сътрудничество в областта на оперативното изпълнение, мониторинга и контрола; обмен на подходящи умения и най-добри практики; както и иновационни и научноизследователски дейности в области, които са от значение за митниците.

(96) Комисията следва също така да улесни прилагането на част от другото законодателство, прилагано от митническите органи, като изготви и редовно актуализира списък на законодателството на Съюза, налагащо изисквания към стоките, подлежащи на митнически контрол, с цел защита на обществени интереси, като здравето и живота на хората, животните или растенията, потребителите и околната среда.

(97) За да се засили сътрудничеството между митническите органи, следва да се увеличат съвместните оперативни усилия в подкрепа на ефективния митнически контрол по границите на Съюза. Митническият орган на ЕС следва да координира и подкрепя оперативната координация в областта на митническото сътрудничество, включително в областта на управлението на риска. Митническият орган на ЕС, в сътрудничество с държавите членки, следва да планира, организира и координира съвместния контрол, извършван от митническите органи в рамките на Съюза и с трети държави. В контекста на сътрудничеството между митническите органи в рамките на Съюза настоящият регламент не засяга Конвенцията, съставена на основание член K.3 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ и сътрудничество между митническите администрации ([27]) (Неапол II). Митническият орган на ЕС следва да поддържа необходимото сътрудничество със съответните органи на Съюза и национални органи, провеждащи съответните разследвания и дейности за борба с измамите, включително OLAF и Европейската прокуратура. Важно е Митническият орган на ЕС да си сътрудничи и с Иновационния център на ЕС за вътрешна сигурност, когато това е от значение за дейностите на Митническия орган на ЕС.

(98) Освен това, за да се обменят най-добри практики и да се повиши оперативната ефективност, държавите членки следва да могат, при поискване, да предоставят временно на разположение митнически служители, които да работят в митническите органи на друга държава членка. Редът и условията за такива временни назначения следва да се определят от съответните държави членки. При поискване Митническият орган на ЕС следва да предоставя подкрепа или координация. Когато е подходящо, той може да разработи насоки или примерни договорености, за да се улесни тази форма на сътрудничество.

(99) Митническият орган на ЕС и Европол следва да могат да обменят стратегическа и друга неоперативна информация, като например показатели за риска, когато това се изисква за предотвратяване и борба с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки, тероризма и формите на престъпност, засягащи общ интерес, който е предмет на политика на Съюза. Тази информация може да се използва от Митническия орган на ЕС с цел анализ на риска.

(100) С цел по-голяма яснота и по-ефективна рамка за сътрудничество между митническите органи и другите партньорски органи, в списъка на услугите, предлагани от митническите органи, следва ясно да се определи възможната роля на митническите органи при прилагането на други относими политики по границите на Съюза. Освен това прилагането на тази рамка за сътрудничество следва да подлежи на мониторинг от страна на Митническия орган на ЕС. Митническият орган на ЕС следва да работи в тясно сътрудничество с Комисията, OLAF, други относими органи, служби и агенции на Съюза, като Европол, Европейската прокуратура и Frontex, както и със специализирани агенции и мрежи в областите на политиките, имащи отношение към дейностите на Митническия орган на ЕС, като например Мрежата на Съюза за съответствието на продуктите.

(101) В един все по-свързан свят митническата дипломация и международното сътрудничество са важни аспекти в работата на митническите органи навсякъде по света. Международното сътрудничество следва да може да включва възможността за обмен на митнически данни въз основа на международни споразумения или автономно законодателство на Съюза и чрез подходящи, сигурни и строго контролирани средства за комуникация, като например Центъра за митнически данни на ЕС, при спазване на поверителността на информацията и защитата на личните данни.

(102) Ефективното сътрудничество между съседни държави е от съществено значение, за да се гарантира гладкото функциониране на митническите операции, улесняването на законната търговия и защитата на финансовите интереси и политики на Съюза. Това сътрудничество е от особено значение на съвместните митнически гранични контролно-пропускателни пунктове, където координираният митнически контрол повишава ефективността и правната сигурност. Поради това държавите членки следва да поддържат капацитета си за сключване или запазване на двустранни споразумения със съседни трети държави относно митническото сътрудничество на съвместни гранични контролно-пропускателни пунктове, ако тези споразумения са съвместими с правото на Съюза. Този капацитет включва споразумения относно съвместни гранични контролно-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава членка или на територията на съседна трета държава, на които митническите органи на тази държава членка и на съседната трета държава прилагат съответното си митническо законодателство по силата на двустранно споразумение.

([27]) ОВ C 24, 23.1.1998 г., стр. 2.

(103) В настоящия регламент следва да се предвиди обща рамка за установяване на минимален списък на нарушенията на митническото законодателство, които подлежат на санкции, и на някои правила за санкциите, които нямат наказателноправен характер, които да се прилагат от държавите членки. Държавите членки са тези, които трябва да избират подходящия вид мярка за справяне с тези нарушения. Целесъобразно е също така да се установи минимален списък с обстоятелства, които държавите членки следва надлежно да вземат предвид в съответствие с националното право, когато решават дали да наложат санкция и когато вземат решение относно нейния вид или тежест. Комисията следва да наблюдава правилното прилагане на тези разпоредби, когато е целесъобразно. Санкциите за нарушения на митническото законодателство следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

(104) Настоящият регламент не хармонизира националните процесуални правила относно административните санкции, нито урежда кои органи налагат санкции, при условие че се спазва принципът на ефективност, пропорционалност и възпиращ ефект на санкциите. Например правилата относно санкциите могат да се прилагат по такъв начин, че санкцията да се налага пряко от компетентните органи или от компетентен национален съд по молба, подадена от компетентен административен орган, или от компетентните митнически органи чрез процедура за постигане на споразумение, с равностоен ефект.

(105) Като се има предвид централната роля на вносителите при дистанционни продажби за организирането на големи обеми внос с ниска стойност, включително чрез онлайн платформи и уебсайтове, е необходимо да се установи съгласувана, пропорционална и възпираща рамка от санкции, които да се прилагат, когато вносителите при дистанционни продажби не изпълняват задълженията си. По-специално за продължаващо и системно неспазване на митническото законодателство в случай на дистанционни продажби санкциите следва да бъдат възпиращи и ефективни. Мащабът, трансграничният обхват и широкото въздействие на системното неспазване оправдават установяването в настоящия регламент на строги минимални и максимални размери на имуществените санкции въз основа на общата стойност на стоките, внесени в Съюза от неспазващ изискванията икономически оператор, като същевременно се запазва възможността държавите членки да предвидят допълнителни санкции в националното си законодателство. Хармонизирането на санкциите за системно неспазване в целия Съюз има за цел да се предотврати „търсене на граници с по-изгодни правила“ от страна на икономическите оператори, извършващи дистанционни продажби. Икономическите оператори, които системно не спазват изискванията, следва да бъдат класифицирани като високорискови икономически оператори и следва да загубят всякакъв статус на доверен търговец и мерки за улесняване.

(106) Когато системното неспазване продължава въпреки налагането на все по-тежки имуществени санкции, следва да бъдат наложени допълнителни санкции. Това е необходимо поради продължаващото неизпълнение на задълженията по настоящия регламент, което подкопава целостта на митническия съюз и вътрешния пазар, създава нелоялни конкурентни предимства за икономическите оператори, които не изпълняват задълженията, и евентуално вреди на потребителите. В съответствие с това и с оглед на изпълнението на мисията на митническите органи трябва да се въведе допълнително ниво на строги санкции, за да се предотврати всяка поява на такова многосистемно неизпълнение. В отговор на такова поведение митническите органи следва да могат да спрат допускането за свободно обращение на всички стоки, внасяни от икономически оператор при дистанционни продажби. Освен това, когато е уместно и оправдано от естеството на такова допълнително системно нарушение, съответните компетентни органи следва да могат временно да спрат достъпа до онлайн интерфейса на икономическия оператор, извършил нарушението. За тази цел навременното предаване на информация за нарушението на съответните органи следва да им даде възможност да получат пълна представа за ситуацията и да осигурят координиран отговор.

(107) За да се даде възможност за ефективен мониторинг и подходяща степен на прозрачност, в Центъра за митнически данни на ЕС следва да се въведат записи за всички санкции, които не са наказателноправни, наложени от митническите органи на държавите членки. В тези записи следва да се посочват естеството на нарушението и размерът на наложената имуществена санкция или да се посочва всяка друга наложена санкция, която не е наказателноправна. Тази централизирана система следва да осигурява необходимите данни за оценка на практиките за правоприлагане и за установяване на потенциалните нарушения на пазара или практики за „търсене на граници с по-изгодни правила“ от страна на икономическите оператори.

(108) Комисията следва да преразгледа разпоредбите на настоящия регламент относно нарушенията и санкциите, за да гарантира правилното им функциониране и прилагане и да предотврати евентуална разпокъсаност на вътрешния пазар или избягване на юрисдикции от икономическите оператори. Този преглед следва да се извърши след оценка на данните за санкциите, регистрирани в Центъра за митнически данни на ЕС, особено когато са установени рискове от различия или нарушения на вътрешния пазар. Важно е да се гарантират еднакви условия на конкуренция и да се преодолеят всички регулаторни пропуски или несъответствия при прилагането на санкциите.

(109) Когато е извършено нарушение на митническото законодателство, което попада под юрисдикцията на повече от една държава членка, е необходимо сътрудничество между тези държави членки. В такива случаи компетентните органи на държавите членки, засегнати от едно и също нарушение на митническото законодателство, следва да си сътрудничат в съответствие с приложимото право. Митническият орган на ЕС следва да има възможност да подкрепя и улеснява това сътрудничество.

(110) Резултатите от дейността на митническия съюз следва да се оценяват поне веднъж годишно, за да може Комисията, с помощта на държавите членки, да определи подходящи насоки на политиката. Комисията може да публикува неповерителна версия на доклада за оценка. Събирането на информация от митническите органи следва да бъде формализирано и задълбочено, тъй като по-изчерпателното докладване би подобрило съпоставителния анализ и би спомогнало за уеднаквяване на практиките и за оценка на въздействието на решенията в областта на митническата политика. Следователно е целесъобразно да се въведе правна рамка за оценка на резултатите от дейността на митническия съюз. За да се осигури достатъчна степен на подробност на анализа, измерването на резултатите от митническите дейности следва да се извършва не само на национално, но и на местно равнище.

(111) Митническият орган на ЕС следва да подпомага Комисията при процеса на оценка, като събира и анализира данните в Центъра за митнически данни на ЕС и изяснява как митническите дейности и операции подкрепят постигането на стратегическите цели и приоритети на митническия съюз и допринасят за изпълнението на мисията на митническите органи. По-специално Митническият орган на ЕС следва да определя основните тенденции, силни и слаби страни, пропуски и потенциални рискове и да предоставя на Комисията препоръки за подобрение. В контекста на сътрудничеството по-специално с правоприлагащите органи Митническият орган на ЕС следва да участва, от оперативна гледна точка, и в стратегическите анализи и оценки на заплахите, извършвани на равнището на Съюза, включително онези, извършвани от Европол и Frontex.

(112) Надзор върху доверените и проверени търговци следва да се осъществява от тяхната държава членка на установяване. По силата на дерогация и при условия на преразглеждане икономическите оператори, които не са доверени и проверени търговци, следва да останат под надзора на митническия орган на държавата членка, в която се намират стоките физически. До 31 декември 2031 г. Комисията следва да извърши оценка на тези два модела за надзор, включително на тяхната ефективност при откриване и предотвратяване на измами. В оценката следва да се разгледат и аспектите на косвеното данъчно облагане. Въз основа на тази оценка Комисията следва да има правото да реши с делегиран акт дали двата модела за надзор следва да продължат да се прилагат, или митническият орган, отговорен за мястото на установяване на доверения и проверен търговец, следва да вдига стоките във всички случаи. Мястото на възникване на митническото задължение също следва да се определя в съответствие с определянето на отговорния митнически орган.

(113) С цел да се гарантира, че митническите правила на Съюза ще продължат да бъдат адаптирани към икономическото, социалното, политическото и технологичното развитие и към нуждите на икономическите оператори и на митническата администрация, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка със следното:

— определяне кои разпоредби на митническото законодателство се прилагат за търговията със съюзни стоки, включваща специални данъчни територии, и някои опростявания на тези разпоредби;

— случаите, в които компетентният митнически орган не е митническият орган на държавата членка, в която е установен заявителят;

— във връзка с решения относно прилагането на митническото законодателство: данните, необходими за заявленията и решенията; условията за приемане на заявление за решение; изключения относно определени срокове, датата, от която решението поражда действие; случаите, в които решението не е валидно за неограничено време; срокът за заявителя да упражни правото си на изслушване; правилата относно случаите, в които правото на заявителя да бъде изслушан не се прилага; евентуалното съкращаване на сроковете за приемане на митнически решения, след като Центърът за митнически данни на ЕС започне да функционира; подробни правила за мониторинг на решенията; случаите, в които дадено решение трябва да бъде преразгледано, и свързаните с това правила; случаите, в които благоприятно решение може да бъде отменено по отношение на лица, различни от неизпълняващи изискванията лица, и в които действието на отмяната или изменението може да бъде отложено; и правилата за вземане на решения от Комисията, с които от държавите членки се изисква да отменят решение, отнасящо се до обвързваща информация;

— размера на таксата на Съюза за обработка за дистанционни продажби;

— минималните изисквания за данните и специфичните случаи на регистрация на икономически оператори и някои други лица към митническите органи и за анулирането на такава регистрация;

— мерките за опростяване и улесняване за одобрените икономически оператори;

— по отношение на митническия представител — случаите, в които изискването за установяване на митническата територия на Съюза е отменено;

— функциите на Центъра за митнически данни на ЕС и данните, които подлежат на преносимост от Центъра за митнически данни на ЕС към националните системи; изясняване и допълване на целите, за които митническите органи, Митническият орган на ЕС и Комисията са оправомощени да обработват данни; исканията от други органи, служби и агенции на Съюза за получаване на данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС; и данните, съставляващи образеца на митнически данни на ЕС;

— някои подробни правила във връзка с митническия статус на стоките;

— данните, условията, сроковете и специфичните случаи за поставяне на стоки под митнически режим, както и случаите, в които данните могат да бъдат поправени или анулирани след вдигането;

— разумния срок, след който — и случаите, в които се счита, че — митническите органи са вдигнали стоките, когато не са ги избрали за контрол;

— процедурата за вдигане на стоки от името на митническите органи и условията, съдържанието и процедурата за контрола, извършван от доверени и проверени търговци;

— по отношение на митническите декларации — случаите, в които митническа декларация може да бъде подадена чрез средства, различни от средствата за електронна обработка на данни; условията за предоставяне на разрешение за подаване на опростени декларации; сроковете за подаване на допълнителни декларации, сроковете, в които трябва да са налице придружаващите документи и случаите, в които не се прилага задължението за подаване на такива декларации; случаите, в които митническа декларация може да бъде анулирана, без декларантът да е подал заявление за това; и условията за предоставяне на разрешения за централизирано оформяне и за подаване на митническа декларация под формата на вписване в отчетността на декларатора;

— случаите, в които стоките могат да бъдат конфискувани;

— по отношение на предварителната информация за товарите — очакваното митническо учреждение на първо въвеждане; предварителната информация за товарите, която трябва да бъде осигурена или предоставена на разположение; сроковете; специфичните случаи, в които предварителна информация за товарите може да бъде осигурена или предоставена на разположение от други лица, различни от вносителя; случаите, в които задължението за осигуряване на такива данни не се прилага; условията, при които лице, което осигурява или предоставя предварителна информация за товарите, може да ограничи видимостта на данните за идентификация; и данните в предварителната информация за товарите, които не могат да бъдат променяни;

— по отношение на въвеждането на стоките на митническата територия на Съюза — конкретните срокове, до когато трябва да се извърши анализът на риска; специфичните случаи и другите лица, от които може да се изисква да уведомят действителната митница на първо въвеждане за пристигането на стоките, в случай на отклоняване; и условията и сроковете за определяне и одобряване на места, различни от определеното митническо учреждение, за представяне на стоките;

— по отношение на временното складиране — случаите, в които не се изисква информация за временно складиране; данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи; специфичните случаи на поправка или анулиране на информация за временно складиране; условията за разрешаване на съоръжения за временно складиране; случаите и условията на движение на стоки на временно складиране; и вида на информацията, която да се съдържа в отчетността, която трябва да бъде осигурена или предоставена на разположение в Центъра за митнически данни на ЕС;

— данните, които трябва да се осигурят или предоставят на разположение на митническите органи за целите на поставяне на стоките под митническия режим допускане за свободно обращение или за дерогации, обосновани за вида на трафика;

— случаите, в които стоките се считат за върнати в състоянието, в което са били изнесени;

— данните, които трябва да се осигурят или да се предоставят на разположение на митническите органи за поставяне на стоките под режим износ;

— случаите, в които трябва да се подаде уведомление за реекспорт, и случаите, в които то може да бъде поправено или анулирано;

— по отношение на предварителната информация за заминаване при напускане на митническата територия на Съюза — данните от предварителната информация за заминаване и сроковете, до когато тя трябва да бъде осигурена или предоставена на разположение; случаите, в които това задължение не се прилага; условията, при които лицето, което осигурява или предоставя на разположение предварителна информация за заминаване, може да ограничи видимостта на данните за идентификация и чувствителните в търговско отношение данни; и данните в предварителната информация за заминаване, които не могат да бъдат променяни;

— по отношение на напускането на стоките — конкретните срокове, до когато трябва да бъде извършен анализ на риска във връзка с предварителната информация за заминаване; както и данните, които трябва да бъдат съобщени на митническото учреждение, отговорно за мястото, където стоките се извеждат от митническата територия на Съюза;

— по отношение на специалните режими — данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за целите на поставяне на стоките под режим съюзен транзит, режим складиране, режим временен внос, режим специфична употреба, режим активно усъвършенстване и режим пасивно усъвършенстване; условията за предоставяне на разрешение за специални режими и изключенията от тях; случаите, в които икономическото естество на усъвършенстването дава основание на митническите органи да преценят дали издаването на разрешение за режим активно усъвършенстване засяга неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза, без да искат становището на Митническия орган на ЕС; случаите, в които се счита, че съществуват доказателства за такова отрицателно въздействие; списъка на стоките, считани за чувствителни; видовете информация и данните, които трябва да се съдържат в отчетността, и изключенията от задължението за осигуряването им или предоставянето им на разположение на Центъра за митнически данни на ЕС; срока за приключване на специален режим; случаите, условията, формата и изискваните данни и информация за прехвърлянето на права и задължения; случаите, в които вносителите и износителите могат да движат стоки, поставени под специален режим, различен от транзит, или в свободна зона, и свързаните с тях условия; обичайните операции за стоките, поставени под режим митническо складиране или режим усъвършенстване; и някои подробни правила, свързани с еквивалентните стоки;

— по отношение на транзита — специфичните случаи, в които съюзните стоки се поставят под режим външен транзит; условията за издаване на разрешения за одобрен изпращач и одобрен получател за целите на ТИР; и допълнителните изисквания за данни и условията за разрешаване на опростявания;

— по отношение на складирането — условията за предоставяне на разрешение за управление на митнически склад за дистанционни продажби;

— по отношение на временния внос — употребата за специфични цели на несъюзните стоки; изискванията за пълно или частично освобождаване от мита, предвидени в митническото законодателство, които трябва да бъдат изпълнени, за да се използва режимът за временен внос;

— по отношение на активното усъвършенстване — условията за временен реекспорт на стоки за по-нататъшна преработка;

— правилата за определяне на непреференциалния произход на стоки и правилата за преференциалния произход;

— по отношение на определянето на митническата стойност — условията за предоставяне на разрешение за опростявания при определянето на митническата стойност в конкретни случаи; и данните, необходими за определяне на митническата стойност за целите на износните мита;

— по отношение на установяването на митническото задължение — подробни правила за изчисляването на размера на вносните или износните мита, приложими за стоки, за които възниква митническо задължение в контекста на специален режим; крайният срок, в който мястото на възникване на митническото задължение не може да бъде определено, ако стоките са били поставени под митнически режим, който не е бил приключен, или когато временното складиране не е завършило правилно; случаите, когато митническите органи са освободени от изискването да уведомят за митническото задължение; и информацията, която трябва да бъде осигурена от доверените и проверени търговци и от вносителите за дистанционни продажби за целите на уведомяването за митническо задължение;

— по отношение на обезпеченията — специфичните случаи, в които не се изисква обезпечение за стоки, поставени под режим временен внос, и прагът за освобождаване от предоставянето на обезпечение; правилата за определяне на формата на обезпечението, различно от всяко платежно средство, признато от митническите органи, и от задължение, поето от поръчител; формите на обезпечението и правилата, приложими към поръчителя; условията за издаване на разрешение за използване на общо обезпечение с намален размер или за освобождаване от обезпечение; и сроковете за освобождаване на обезпечение;

— по отношение на плащането на митническите задължения — спирането на срока за плащане на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и за определяне на периода на спиране; актуализирането на праговете, под които митническите органи не начисляват лихва по обезпечението и лихва за забава и над които те трябва да възстановят или опростят размера на вносните или износните мита; правилата, които Комисията трябва да спазва при вземането на решение за възстановяване и опрощаване на митническото задължение; а за погасяване на митническо задължение — списък на нарушенията, които не оказват значително въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или на съответния митнически режим;

— по отношение на митническото сътрудничество — условията и процедурите, съгласно които дадена държава членка може да бъде оправомощена да продължи да води или да започне преговори с трети държави по двустранно споразумение за обмен на данни;

— по отношение на санкциите при дистанционни продажби — съществения брой проверки по линия на митническия контрол, които трябва да бъдат извършени от компетентните органи, и прага на случаите въз основа на тежестта на нарушението, който се счита за достатъчно представителен да се установи такова системно нарушение, с цел системното неспазване да бъде определено по еднакъв и ефективен начин и да бъде гарантирано високо равнище на спазване на изискванията, както и да бъдат преодолени системните нарушения, като се вземат предвид фактори като обема и специфичното въздействие на дистанционните продажби, рисковете за безопасността на потребителите, пропорционалността, различните бизнес модели и необходимостта от защита на финансовите и нефинансовите интереси на Съюза и неговите държави членки;

— дерогациите за определяне на митническото учреждение, компетентно за надзора върху поставянето на стоките под митнически режим, и на мястото на възникване на митническото задължение, в светлината на оценката, която Комисията трябва да направи относно ефективността на митническия надзор, както е установено в настоящия регламент.

(114) От особена важност е по време на подготвителната работа по делегираните актове Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, включително на равнището на Контактната група по търговията, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([28]).

(115) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия с цел:

— да определя процедурните правила за сътрудничество между митническите органи във връзка с контрола;

— да определя процедурата за подаване и приемане на заявление за митническо решение и за вземането на такива решения;

— да определя правилата за обезсилване на благоприятни митнически решения;

— да определя процедурните правила за отмяна, спиране на действието или изменение на благоприятни митнически решения;

— да приема решения, с които се иска от държавите членки да отменят решение, отнасящо се до обвързваща информация;

— да определя процедурните правила за използването на решение, отнасящо се до обвързваща информация, след като то престане да бъде валидно или бъде отменено, и за уведомяването на митническите органи, че вземането на такива решения е спряно, както и за оттеглянето на такова спиране;

— да определя процедурата за събиране на таксата на Съюза за обработка от икономическия оператор;

— да определя правилата за преизчисляването на суми в друга валута;

([28]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— да определя процедурите за искания за обобщени неповерителни, нелични и нечувствителни в търговско отношение митнически данни, отправени до митническите органи на държавите членки или до Митническия орган на ЕС, и формата и категориите данни, които могат да бъдат предоставени на разположение при такова искане;

— да установява правила за определяне на митническия орган, отговарящ за регистрацията на икономическите оператори и някои други лица;

— да определя процедурните правила за консултациите във връзка с определянето на статуса на одобрени икономически оператори;

— да приема реда и условията за прилагане на критериите за предоставяне на статус на одобрен икономически оператор и на доверен и проверен търговец, както и отделни решения за спирането или отнемането на статуса на доверен и проверен търговец, когато компетентният орган не представи информация на Митническия орган на ЕС за проверка на този статус или когато действията, предприети въз основа на препоръката на Митническия орган на ЕС, не са достатъчни;

— да определя правилата за консултациите с други органи за определяне на статуса на доверен и проверен търговец, за повторната оценка на този статус и съответните консултации, както и за видовете дейности по съответния мониторинг;

— да определя техническите договорености за настоящите електронни митнически системи и работна програма за постепенното им премахване, както и за постепенното въвеждане в действие на Центъра за митнически данни на ЕС;

— да определя реда и условията за обработването на данни в Центъра за митнически данни на ЕС;

— да определя реда и условията, по които Европейската прокуратура да изисква и получава данни от Центъра за митнически данни на ЕС;

— да определя реда и условията, по които Европол и Frontex да искат и получават данни от Центъра за митнически данни на ЕС, да установява процедурата за проверка на такива искания, да уточнява ограниченията и задълженията във връзка с последващото предаване на такива данни и, ако е необходимо, да изисква от органа, който отправя искане, да определи специално звено, лице или лица за контакт или да даде допълнителни гаранции;

— да определя ролите на съвместните администратори по отношение на обработването на данни в Центъра за митнически данни на ЕС и техните отношения със субектите на данни;

— да определя гаранциите за предотвратяване на злоупотреби и незаконен достъп или предаване на лични данни, по отношение на които се прилагат ограничения;

— да определя техническите договорености за оперативна съвместимост и връзка по отношение на Центъра за митнически данни на ЕС;

— по изключение и временно да разрешава на държавите членки да използват електронни услуги или системи, различни от въведените в Центъра за митнически данни на ЕС;

— да определя мерки за гарантиране на хармонизираното прилагане на митническия контрол и управлението на риска, включително обмена на информация и установяването на общи приоритетни области на контрол и общи критерии и стандарти за риск;

— да определя мерки за проверка на осигурените или предоставените на разположение данни, проверката и вземането на проби от стоките, резултатите от проверката и идентификацията;

— да определя мерките, които да се прилагат по отношение на последващия контрол, и подходящите методологии;

— да уточнява пристанищата или летищата, където трябва да се извършат митническият контрол и формалностите по отношение на ръчния и регистрирания багаж;

— да определя процедурните правила за предоставянето и проверката на доказателствата за митническия статус на съюзните стоки;

— да определя процедурните правила за поправка и анулиране на данните за поставяне на стоките под митнически режим;

— да определя процедурата за подаване на митническата декларация, когато се използват средства, различни от средствата за електронна обработка на данни, и за определяне на компетентните митнически учреждения;

— да определя процедурата за подаване на стандартна митническа декларация, опростена декларация и допълнителна декларация;

— да определя процедурата за подаване на митническа декларация преди представянето на стоките на митницата, за приемане на митническа декларация, за поправка или анулиране на митническа декларация след вдигането на стоките, за централизирано оформяне и за подаване на митническа декларация под формата на вписване в отчетността на декларатора;

— да определя процедурата за продажба и даряване на стоките, за унищожаване на стоките и за изоставяне на стоките в полза на държавата;

— да определя процедурата за осигуряване, получаване, поправка и анулиране на предварителната информация за товарите и мерките за смекчаване на риска;

— да определя процедурата при уведомлението за пристигане;

— да определя процедурата за физическото представяне на стоките на митницата;

— да определя процедурата за подаване, поправка и анулиране на информацията за временно складиране и за движението на стоки между съоръженията за временно складиране;

— да определя процедурните правила за осигуряването на информация, която удостоверява, че условията за освобождаване от вносни мита на върнати стоки са изпълнени и за предоставянето на доказателства, че условията за освобождаване от вносни мита на продукти от морски риболов и други продукти, извлечени от морето, са изпълнени;

— да определя процедурните правила за износ и напускане;

— да определя процедурата за подаване, поправка или анулиране на уведомление за реекспорт;

— да определя процедурата за осигуряване, предоставяне на разположение, получаване, поправка и анулиране на предварителната информация за заминаване и за даване на указания на лицето, осигурило предварителната информация за заминаване, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани;

— да определя процедурните правила за предоставяне на разрешение за специални режими или за управление на съоръжения за складиране за митническо складиране на стоки, процедурните правила за преглед на икономическите условия, включително за издаване на мотивирано становище на Митническия орган на ЕС, в което се преценява дали предоставянето на разрешение за режим активно или пасивно усъвършенстване засяга неблагоприятно основните интереси на производителите в Съюза, както и правилата за определяне и мониторинг на количеството, над което възниква такъв неблагоприятен ефект;

— да определя процедурните правила за приключване на специален режим и за прехвърляне на правата и задълженията, за движението на стоки и за използването на еквивалентни стоки във връзка със специални режими;

— да определя процедурните правила за прилагането на разпоредбите на международните инструменти за транзит в рамките на митническата територия на Съюза;

— да определя процедурните правила за поставяне на стоките под режим съюзен транзит и за приключването на този режим, за действието на опростяванията на този режим и за митническия надзор на стоките, които преминават през територията на трета държава под режим външен съюзен транзит;

— да определя процедурата за поставяне на стоки под режим митническо складиране или под режим свободна зона;

— да определя процедурните правила по отношение на условията за поставяне на стоки, предназначени за дистанционни продажби, под режим митническо складиране в митнически склад за дистанционни продажби;

— да определя мерки за еднаквото управление на тарифните квоти и тарифните тавани и за управлението на митническото наблюдение във връзка с допускането за свободно обращение или износа на стоки;

— да определя тарифното класиране на стоките;

— да определя процедурните правила за предоставяне и проверка на доказателство за непреференциален произход на стоките;

— да определя процедурните правила за преференциалния произход на стоките и мерките, с които на държава или територия бенефициер се предоставя временна дерогация от правилата за преференциален произход на стоките, за които се прилагат преференциални мерки, приети едностранно от Съюза;

— да определя мерки за определянето на произхода на конкретни стоки;

— да определя процедурните правила за определяне на митническата стойност на стоките;

— да определя мерки, с които се установяват подходящият метод за определяне на митническата стойност, или критерии, които да се използват за определянето на митническата стойност в специфични ситуации, включително при дистанционни продажби;

— да определя процедурните правила за предоставяне на обезпечение, за определянето на размера му, за мониторинга и освобождаването на обезпечения, както и за отмяна и прекратяване на поръчителството, поето от поръчител;

— да определя процедурните правила за временна забрана във връзка с използването на общи обезпечения;

— да определя мерки за осигуряване на взаимопомощ между митническите органи при възникване на митническо задължение;

— да определя процедурните правила за възстановяване или опрощаване на вносни или износни мита, за информиране на Комисията за случаите на възстановяване и на опрощаване, и за решенията, които Комисията трябва да приема за възстановяване или опрощаване;

— да даде ход на необходимите действия и мерки, които да бъдат приложени в случай на криза;

— да посочва независимия статут и да определя подробни задачи и отговорности на одитора на данните на Митническия орган на ЕС;

— да разрешава на държавите членки да сключват двустранни споразумения с трети държави за обмен на информация за целите на митническото сътрудничество;

— да посочва данните, които държавите членки трябва да осигуряват на Митническия орган на ЕС за целите на оценката и докладването, както и нивото на поверителност на данните и модела на измерването на резултатите.

Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([29]).

(116) Процедурата по консултиране следва да бъде използвана за приемането на:

— актове за изпълнение, с които от държавите членки се иска да отменят решения, отнасящи се до обвързваща информация, тъй като тези решения засягат само една държава членка и имат за цел да се гарантира спазването на митническото законодателство;

— актове за изпълнение за възстановяване или опрощаване на вносни или износни мита, тъй като тези решения засягат пряко лицето, подало съответното заявление за възстановяване или опрощаване.

— актове за изпълнение за определяне на независимия статус и за определяне на подробните задачи и отговорности на одитора на данните на Митническия орган на ЕС;

([29]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— актове за изпълнение за разрешаване на държава членка да сключи двустранно споразумение за обмен на информация за целите на митническото сътрудничество, тъй като двустранното споразумение засяга само една държава членка.

(117) В надлежно обосновани случаи, когато това се изисква от наложителни причини за спешност, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение във връзка с:

— мерки за осигуряване на еднакво прилагане на митническия контрол и управлението на риска, включително обмен на информация за риска и анализ на риска, общи приоритетни области на контрол и общи критерии и стандарти за риск;

— определяне на тарифното класиране на стоките;

— определяне на произхода на конкретни стоки;

— установяване на подходящ метод за определяне на митническата стойност или на критерии, които да се използват за определяне на митническата стойност на стоките в специфични ситуации, включително дистанционни продажби;

— временни забрани за използването на общи обезпечения;

— даване на ход на необходимите действия и мерки, които да бъдат приложени в случай на криза;

— бързо предоставяне а правомощие на държава членка да сключи двустранно споразумение с трета държава за обмен на информация за целите на митническото сътрудничество.

(118) Съгласно принципа на пропорционалност за постигането на основните цели за ефективно функциониране на митническия съюз и изпълнение на общата търговска политика е необходимо и целесъобразно да се установят правилата и режимите, приложими за стоките, въвеждани на митническата територия на Съюза или извеждани от нея. Настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на поставените цели съгласно разпоредбите на член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз.

(119) Считано от 1 март 2031 г. икономическите оператори следва да могат да започнат да използват на доброволна основа възможностите на Центъра за митнически данни на ЕС. До 1 март 2034 г. Центърът за митнически данни на ЕС следва да бъде напълно разработен и всички икономически оператори следва да го използват.

(120) Настоящият регламент следва да се прилага в рамките на амбициозен график, но постепенно. Съответно разпоредбите на настоящия регламент, с които на Комисията се предоставят изпълнителни и делегирани правомощия, следва да започнат да се прилагат веднага след влизането в сила на настоящия регламент, за да се даде възможност на Комисията да преразгледа съществуващите делегирани актове и актове за изпълнение и, когато е целесъобразно, да приеме нови делегирани актове и актове за изпълнение въз основа на новите делегирани и предоставени правомощия веднага след влизането в сила на настоящия регламент. За разлика от това, за да се даде възможност на държавите членки и на икономическите оператори да се адаптират към новите правила, по-голямата част от разпоредбите от настоящия регламент следва да започнат да се прилагат 12 месеца след влизането му в сила. Това включва отмяната на настоящия митнически кодекс на Съюза, която следва да поражда действие едва след този 12-месечен период на адаптация. И накрая, разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби и Митническия орган на ЕС, с изключение на тези, които уреждат правния статус на Митническия орган на ЕС и началото на неговите дейности, следва да се прилагат от 1 юли 2028 г.

(121) Комисията следва да положи всички усилия, за да осигури влизането в сила на делегираните актове и актовете за изпълнение, предвидени в настоящия регламент, достатъчно време преди началната дата на прилагане на съответните разпоредби на настоящия регламент, за да се даде възможност за своевременното им прилагане от държавите членки.

(122) С Европейския надзорен орган по защита на данните беше проведена консултация в съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и той прие своето становище на 11 юли 2023 г.,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

Обхват на митническото законодателство и мисия на митническите органи

Член 1

Предмет и приложно поле

1. С настоящия регламент се създава Митнически кодекс на Съюза. В него се уреждат общите правила и процедури, приложими за стоките, въвеждани на митническата територия на Съюза или извеждани от нея.

С настоящия регламент се създава също така Митнически орган на Европейския съюз („Митническият орган на ЕС“) и се установяват правилата, общите стандарти и рамка за управление за създаването на Център за митнически данни на Европейския съюз („Центърът за митнически данни на ЕС“).

2. Без да се засягат международното право, международните конвенции и правото на Съюза в други области, настоящият регламент се прилага еднакво на цялата митническа територия на Съюза.

3. Определени разпоредби на митническото законодателство се прилагат извън митническата територия на Съюза съгласно правото на Съюза, уреждащо специфични области, или международни конвенции.

4. Определени разпоредби на митническото законодателство, включително опростяванията, които то предвижда, се прилагат за търговията със съюзни стоки между части от митническата територия на Съюза, за които се прилага Директива 2006/112/ЕО или Директива (ЕС) 2020/262, и части на тази територия, за които тези директиви не се прилагат, или за търговията между части от тази територия, за които тези директиви не се прилагат.

Член 2

Мисия на митническите органи

С цел митническият съюз да действа като едно цяло, да се постигне еднакво прилагане на митническото законодателство, включително хармонизирани правила за митнически контрол, и да се даде възможност за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, мисията на митническите органи е да защитават финансовите и икономическите интереси на Съюза и неговите държави членки чрез ефективно събиране на мита и други вземания и чрез борба с измамите, да улесняват законната стопанска дейност, да допринасят за справедливата търговия и за цялостната сигурност на веригата на доставки и да се борят с незаконната търговия.

Освен това митническите органи допринасят за гарантиране на безопасността и сигурността на Съюза и неговите жители и за защита на здравето и живота на хората, животните и растенията, потребителите и околната среда, както и на други обществени интереси, защитени от друго законодателство, прилагано от митническите органи в рамките на тяхната компетентност, и когато е целесъобразно, в тясно сътрудничество с други компетентни органи.

Член 3

Митническа територия

1. Митническата територия на Съюза включва следните територии, в това число техните териториални води, вътрешни води и въздушно пространство:

а) територията на Кралство Белгия,

б) територията на Република България,

в) територията на Чешката република,

г) територията на Кралство Дания с изключение на Фарьорските острови и Гренландия,

д) територията на Федерална република Германия с изключение на остров Хелголанд и територията на Бьосинген (Договор от 23 ноември 1964 г. между Федерална република Германия и Конфедерация Швейцария),

е) територията на Република Естония,

ж) територията на Ирландия,

з) територията на Република Гърция,

и) територията на Кралство Испания с изключение на Сеута и Мелила,

й) територията на Френската република с изключение на френските отвъдморски страни и територии, за които се прилага част четвърта от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),

к) територията на Република Хърватия,

л) територията на Италианската република с изключение на община Ливиньо,

м) територията на Република Кипър съгласно разпоредбите на Договора за присъединяване от 2003 г.,

н) територията на Република Латвия,

о) територията на Република Литва,

п) територията на Великото херцогство Люксембург,

р) територията на Унгария,

с) територията на Република Малта,

т) територията на Кралство Нидерландия в Европа,

у) територията на Република Австрия,

ф) територията на Република Полша,

х) територията на Португалската република,

ц) територията на Румъния,

ч) територията на Република Словения,

ш) територията на Словашката република,

щ) територията на Република Финландия, и

ща) територията на Кралство Швеция.

2. Следните територии, включително техните териториални води, вътрешни води и въздушно пространство, които се намират извън територията на държавите членки, се считат за част от митническата територия на Съюза, като се имат предвид приложимите за тях конвенции и договори:

а) по отношение на Франция — територията на Княжество Монако съгласно Митническата конвенция, подписана в Париж на 18 май 1963 г. (Journal officiel de la République française (Официален вестник на Френската република) от 27 септември 1963 г., стр. 8679);

б) по отношение на Кипър — територията на суверенните базови зони Акротири и Декелия на Обединеното кралство, определени съгласно Договора относно създаването на Република Кипър, подписан в Никозия на 16 август 1960 г. (Серия договори на Обединеното кралство, № 4 (1961) Cmnd. 1252).

Член 4

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 за допълване на настоящия регламент чрез определяне на разпоредбите на митническото законодателство относно осигуряването на данни, доказателството за митническия статус и използването на вътрешния режим съюзен транзит, които се прилагат по отношение на търговията със съюзни стоки, посочена в член 1, параграф 4, и за определяне на опрощаванията на тези разпоредби, при условие че тези делегирани актове не засягат правилното прилагане на съответните данъчни мерки. В посочените делегирани актове може да се включват разпоредби за специалните случаи, свързани с търговията със съюзни стоки с участието само на една държава членка.

ГЛАВА 2

Определения

Член 5

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „митнически органи“ означава митническите администрации на държавите членки, отговорни за прилагането на митническото законодателство, както и всички други органи, оправомощени съгласно националното законодателство да прилагат определени разпоредби от митническото законодателство;

2) „митническо законодателство“ означава всяко едно от следните:

   а) настоящия регламент и разпоредбите за неговото изменение, допълнение или прилагане, приети на равнището на Съюза или на национално равнище;

   б) Общата митническа тарифа;

   в) правните актове за установяване на система на Съюза за освобождаване от мита;

   г) митническите разпоредби, съдържащи се в международните споразумения, доколкото тези разпоредби са приложими в Съюза; и

   д) Регламент (ЕС) 2022/2399 и разпоредбите за неговото изменение, допълнение или прилагане;

3) „друго законодателство, прилагано от митническите органи“, означава законодателството, различно от митническото законодателство, приложимо към стоките, които се въвеждат, напускат или преминават през митническата територия на Съюза, или стоките, предназначени да бъдат пуснати на пазара на Съюза, в чието изпълнение участват митническите органи;

4) „мерки на търговската политика“ означава — като част от другото законодателство, прилагано от митническите органи — мерките, приети съгласно член 207 от ДФЕС, различни от временни или окончателни антидъмпингови мита, изравнителни мита или защитни мерки под формата на повишени мита за конкретни стоки и включващи по-конкретно специални мерки за наблюдение и защитни мерки под формата на разрешения за внос или износ;

5) „лице“ означава физическо лице, юридическо лице или сдружение на лица, което не е юридическо лице, но е с призната правоспособност да извършва правни действия съгласно правото на Съюза или националното право;

6) „икономически оператор“ означава лице, което в рамките на своята стопанска дейност участва в дейности, обхванати от митническото законодателство;

7) „установено на митническата територия на Съюза“ означава:

   а) в случаите на физическо лице — с обичайно местопребиваване на митническата територия на Съюза;

б) в случаите на юридическо лице или сдружение на лица — със седалище, централно управление или постоянно установена стопанска дейност на митническата територия на Съюза;

8) „постоянно установена стопанска дейност“ означава определено място на стопанска дейност, на което постоянно са налице необходимите човешки и технически ресурси и посредством което определено лице извършва изцяло или частично свързаните с митниците операции;

9) „държава членка на установяване“ означава:

а) държавата членка, в която е установено лицето в съответствие с точка (7); или

б) когато седалището, централното управление или постоянното място на стопанска дейност на юридическо лице или сдружение на лица се намира в различни държави членки — държавата членка, в която се намира или е достъпна основната счетоводна отчетност за митнически цели на това лице или сдружение на лица и в която се извършват или ще се извършват поне част от митническите дейности;

10) „митническо решение“ означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай и който има правни последици за заинтересованото лице или лица;

11) „митнически режим“ означава всеки един от следните режими, под които могат да бъдат поставени стоките съгласно настоящия регламент:

а) допускане за свободно обращение;

б) специални режими;

в) износ;

12) „митнически формалности“ означава всички операции, които трябва да бъдат извършени от дадено лице и от митническите органи с цел спазване на митническото законодателство;

13) „вносител“ означава:

а) в случай на дистанционни продажби — вносителят при дистанционни продажби;

б) в останалите случаи — лицето, определено чрез прилагане на точки i) — v) в следния ред:

i) лице, което има правомощия да решава и което е решило, че стоки от трета държава са предназначени да бъдат въведени на митническата територия на Съюза;

ii) лице, което е поело правомощията от лицето по точка i);

iii) правоприемник, който има правомощия да решава и е решил стоките да бъдат поставени под митнически режим;

iv) лицето, което въвежда стоките на митническата територия на Съюза; или

v) държателят на стоките;

14) „вносител при дистанционни продажби“ означава или лицето, доставящо стоки при дистанционни продажби, или лицето, улесняващо дистанционните продажби;

15) „дистанционни продажби“, означава дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии съгласно определението в член 14, параграф 4, точка 2 от Директива 2006/112/ЕО;

16) „режим IOSS“ означава специалният режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директива 2006/112/ЕО;

17) „износител“ означава:

а) физическо лице, пренасящо стоки, които са предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза и се съдържат в личния му багаж;

б) в случаите, които не са обхванати от буква а):

i) лице, установено на митническата територия на Съюза, което разполага с правомощия да решава и което е решило, че стоките трябва да бъдат изведени от тази митническа територия; или

ii) ако няма лице, съгласно посоченото в точка i), всяко лице, установено на митническата територия на Съюза, което е страна по договор, по силата на който стоките са предназначени да бъдат изведени от тази митническа територия;

18) „реекспорт“ означава действието, чрез което износител извежда несъюзни стоки от митническата територия на Съюза;

19) „предварителна информация за заминаване“ означава наборът от данни, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи и които се отнасят до стоки, които са предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза;

20) „митнически представител“ означава всяко лице, определено от друго лице да изпълнява действията и формалностите, изисквани съгласно митническото законодателство, във взаимоотношенията на това друго лице с митническите органи;

21) „данни“ означава всяко цифрово или нецифрово представяне на актове, факти или информация, както и всяка съвкупност от такива актове, факти или информация, включително под формата на документ, звукозапис, видеозапис или аудио-визуален запис;

22) „митническо наблюдение“ означава събиране и анализиране на информация във връзка със стоките, които се въвеждат, напускат или преминават през митническата територия на Съюза, с цел да се извършва мониторинг на тези движения на равнището на Съюза и да се гарантира еднаквото прилагане на митническия контрол и спазването на митническото законодателство и на другото законодателство, прилагано от митническите органи, и да се допринесе за анализа и управлението на риска;

23) „риск“ означава вероятността да настъпи събитие и въздействието му във връзка със стоките, придвижвани между митническата територия на Съюза и държави извън тази територия, и във връзка с наличието в рамките на митническата територия на Съюза на несъюзни стоки, което би изложило на опасност:

а) финансовите или икономическите интереси на Съюза и на неговите държави членки;

б) безопасността и сигурността на Съюза и неговите жители, здравето на хората, животните или растенията, околната среда или всеки друг обществен интерес;

в) правилното прилагане на съюзни или национални мерки;

24) „икономически анализ“ означава оценката или количественото определяне на дадена политика или икономическо явление, така че да се разбере как икономическите фактори влияят върху функционирането на дадена политика, географска област или някоя група лица с оглед на вземането на по-добри решения в бъдеще;

25) „управление на риска“ означава системното идентифициране на риска, включително идентифициране на профилите на икономическите оператори, представляващи риск и съмнителните сделки, и прилагането на всички необходими мерки за ограничаване на излагането на риск и свеждане до минимум на неговото потенциално въздействие;

26) „митнически надзор“ означава съвкупността от дейностите на митническите органи за гарантиране на спазването на митническото законодателство и, когато е целесъобразно, на другото законодателство, прилагано от митническите органи, или за даване на принос по друг начин за управлението на рисковете, свързани със стоките и техните вериги на доставки;

27) „митнически контрол“ означава конкретни действия, извършвани от митническите органи с цел гарантиране на спазването на митническото законодателство и когато е подходящо — на друго законодателство, прилагано от митническите органи, или с цел по друг начин да се допринесе за управлението на рисковете, свързани със стоките и техните вериги на доставка;

28) „одит“ означава вид последващ митнически контрол под формата на конкретни действия, извършвани от митническите органи с цел събиране и оценка на доказателства за съответствието на управлението, организацията, вътрешните процедури или вътрешните системи на икономическия оператор с приложимите правила и изисквания;

29) „място на вдигане“ означава:

а) компетентното митническо учреждение;

б) мястото, определено или одобрено от митническия орган, включително мястото, посочено от доверения и проверен търговец; или

в) свободна зона;

30) „уведомление за наличността на стоките“ означава актът, с който дадено лице информира митническия орган, че стоките се намират физически на мястото на вдигане и че са осигурени или предоставени на разположение данните, необходими за поставянето на тези стоки под съответния митнически режим или на временно складиране, или за завършване на режима съюзен транзит;

31) „проверки на случаен принцип“ означава митнически контрол, основан на принципите за формиране на случайна извадка по отношение на съвкупността, която представлява интерес;

32) „държател на стоките“ означава лицето, което има физически контрол върху стоките;

33) „превозвач“ означава:

а) във връзка с въвеждането, лицето, което въвежда стоките или което поема отговорност за превозването на стоките на митническата територия на Съюза; обаче:

i) при комбиниран транспорт „превозвач“ означава лицето, управляващо транспортното средство, което след като е въведено на митническата територия на Съюза, се движи самостоятелно като активно транспортно средство;

ii) при превоз по море или въздух, в случаите на плавателен съд по съвместна договореност или по договор, „превозвач“ означава лицето, което сключва договор и издава коносамент или въздушна товарителница за действителното превозване на стоките на митническата територия на Съюза;

б) във връзка с напускането, лицето, което извежда стоките или което поема отговорност за превозването на стоките извън митническата територия на Съюза; обаче:

i) в случай на комбиниран транспорт, когато активното транспортно средство, напускащо митническата територия на Съюза, превозва само друго транспортно средство, което след пристигането на активното транспортно средство на местоназначението му ще се движи самостоятелно като активно транспортно средство, „превозвач“ означава лицето, което ще управлява транспортното средство, което ще се движи самостоятелно, след като напускащото митническата територия на Съюза транспортно средство пристигне на местоназначението си;

ii) при превоз по море или въздух, в случаите на плавателен съд по съвместна договореност или по договор, „превозвач“ означава лицето, което сключва договора и издава коносамент или въздушна товарителница за действителното извеждане на стоките от митническата територия на Съюза;

34) „анализ на риска“ означава обработването на данни, включително лични данни, с цел идентифициране или количествено определяне на възможните рискове, като се използват, когато е уместно, аналитични методи и системи с изкуствен интелект (ИИ), както са определени в член 3, точка 1 от Регламент (ЕС) 2024/1689 на Европейския парламент и на Съвета ([30]);

35) „сигнал за риск“ означава указване на възможен риск въз основа на операции по автоматизирано обработване, чрез които се извършва анализ на риска по отношение на данните, информацията или документите;

36) „резултат от анализа на риска“ означава, в случай на сигнал за риск, определянето — въз основа на автоматичен процес или на допълнителна човешка оценка, на това дали съществува или не съществува риск;

37) „мерки за смекчаване на риска“ означава мерките за предотвратяване, намаляване или управление на риска или за ограничаване на неговото въздействие, включително:

а) инструктиране на превозвача или износителя, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани;

([30]) Регламент (ЕС) 2024/1689 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2024 г. за установяване на хармонизирани правила относно изкуствения интелект и за изменение на регламенти (ЕО) № 300/2008, (ЕС) № 167/2013, (ЕС) № 168/2013, (ЕС) 2018/858, (ЕС) 2018/1139 и (ЕС) 2019/2144 и директиви 2014/90/ЕС, (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2020/1828 (Акт за изкуствения интелект) (ОВ L, 2024/1689, 12.7.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

б) искане на относима допълнителна информация или действие;

в) установяване на ситуации, в които може да е подходящо действие от страна на друг митнически или друг компетентен орган;

г) препоръчване на най-подходящото място за извършване на контрол и на най-подходящите мерки за този контрол;

д) извършване на митнически контрол;

е) определяне на маршрута, който трябва да се използва, и на срока, в който стоките трябва да бъдат изведени от митническата територия на Съюза;

38) „препоръка за контрол“ означава основаното на анализ на риска заключение на митнически орган или на Митническия орган на ЕС по отношение на това дали следва да се предприеме мярка за смекчаване на риска и, когато е целесъобразно, кога и къде следва да се изпълни тя;

39) „решение за контрол“ означава отделният акт, с който митническите органи решават дали да се извърши контрол;

40) „резултат от контрола“ означава предварителният и окончателният резултат от контрола, включително указаните допълнителни действия и компетентните органи, които имат отношение към резултата;

41) „обща приоритетна област на контрол“ означава подбор на конкретни митнически режими, видове стоки, транспортни маршрути, видове транспорт или икономически оператори с цел през определен период те да бъдат подложени на по-задълбочен анализ на риска и мерки за смекчаване на риска, без да се засяга другият контрол, който обичайно се извършва от митническите органи;

42) „общи критерии и стандарти за риск“ означава параметри за анализ на риска за дадена област на риск и съпътстващите стандарти относно практическото прилагане на тези параметри;

43) „стратегия за надзор“ означава такъв подход за справяне с риск, който има за цел по пропорционален и ефективен начин да се постигне равновесие между усилията за оперативен митнически надзор и мерките за смекчаване на риска в цялата верига на доставки;

44) „пратка“ означава стоки, превозвани по силата на един и същ договор за превоз от един изпращач до един получател с едно и също транспортно средство, включително мултимодално, идващи от една и съща територия или трета държава и които са от един и същ вид, клас или с едно и също описание или са опаковани заедно;

45) „митнически статус“ означава статусът на стоките като съюзни или несъюзни стоки;

46) „съюзни стоки“ означава стоките, които попадат в една от следните категории:

а) стоките, които са изцяло получени на митническата територия на Съюза и които не съдържат в себе си стоки, внесени от трети държави;

б) стоките, въведени на митническата територия на Съюза от трети държави и допуснати за свободно обращение;

в) стоките, получени или произведени на митническата територия на Съюза само от стоките по буква б) или от стоките по букви а) и б);

47) „несъюзни стоки“ означава стоки, различни от съюзните стоки, или стоки, които са загубили своя митнически статус на съюзни стоки;

48) „вдигане на стоки“ означава актът, чрез който митническите органи или други лица за тяхна сметка предоставят на разположение стоките за целите, предвидени в митническия режим, под който са предназначени да бъдат поставени стоките;

49) „обобщена декларация за въвеждане“ означава актът, с който дадено лице информира митническите органи в установената форма, по установения начин и в конкретен срок, че определени стоки ще бъдат въведени на митническата територия на Съюза;

50) „обобщена декларация за напускане“ означава актът, с който дадено лице информира митническите органи в установената форма, по установения начин и в конкретен срок, че определени стоки ще бъдат изведени от митническата територия на Съюза;

51) „декларация за временно складиране“ означава актът, с който дадено лице обявява в установената форма и по установения начин, че определени стоки са на временно складиране;

52) „митническа декларация“ означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по установения начин желанието си за поставяне на стоки под определен митнически режим, като посочва по целесъобразност конкретни мерки, които да бъдат приложени;

53) „представяне на стоки на митницата“ означава уведомяването на митническите органи за пристигането на стоки в митническото учреждение, определено от митническите органи, или на всяко друго място, определено или одобрено от митническите органи, и за това, че тези стоки са на разположение за митнически контрол;

54) „декларатор“ означава лицето, което подава митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт от свое име, или лицето, от чието име се подава такава декларация или уведомление;

55) „декларация за реекспорт“ означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по установения начин желанието си да изведе несъюзни стоки от митническата територия на Съюза, с изключение на несъюзните стоки под режим свободна зона или на временно складиране;

56) „уведомление за реекспорт“ означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по установения начин желанието си да изведе от митническата територия на Съюза несъюзни стоки, които са в режим свободна зона или са на временно складиране;

57) „производител“ означава:

а) производителят на продукта съгласно другото законодателство, прилагано от митническите органи, което е приложимо за този продукт;

б) производителят по отношение на селскостопанските продукти съгласно определението в член 38, параграф 1 от ДФЕС или по отношение на суровините; или

в) ако няма производител съгласно посоченото в букви а) и б), физическото или юридическото лице или сдружението на лица, което е произвело продукта или е възложило производството на продукта и което предлага този продукт на пазара под името или търговската марка на това лице или това сдружение;

58) „доставчик на продукт“ означава всяко физическо или юридическо лице или сдружение на лица във веригата на доставки, което произвежда даден продукт изцяло или частично, независимо дали като производител, или при други обстоятелства;

59) „временно складиране“ означава положението на несъюзни стоки, временно оставени на съхранение под митнически надзор за периода между момента, в който превозвачът уведомява за тяхното пристигане на митническата територия на Съюза, и поставянето им под митнически режим или реекспорта им;

60) „очаквано митническо учреждение на първо въвеждане“ означава митническото учреждение, в чиито правомощия е митническият надзор на мястото, където транспортното средство, превозващо стоките, трябва да пристигне по местоназначение на митническата територия на Съюза от територия извън нея;

61) „предварителна информация за товарите“ означава наборът от данни, осигурени или предоставени на разположение на митническите органи във връзка със стоките, които трябва да бъдат въведени на митническата територия на Съюза;

62) „преработени продукти“ означава стоките, поставени под режим усъвършенстване, които са били подложени на операции по усъвършенстване;

63) „операции по усъвършенстване“ означава всяко едно от следните действия:

а) обработката на стоки, включително тяхното монтиране, комплектуване или сглобяване с други стоки;

б) преработката на стоки;

в) унищожаването на стоки;

г) поправката на стоки, включително пълното възстановяване и поставянето в изправност на тези стоки;

д) използването на стоки, които не се съдържат в преработените продукти, но позволяват или улесняват производството им, дори ако тези стоки се изразходват изцяло или частично в процеса (спомагателни производствени материали);

64) „титуляр на режим транзит“ означава лицето, което подава декларацията за транзит или предоставя информацията, необходима за поставяне на стоките под този режим, или за чиято сметка се подава тази декларация или се осигурява тази информация;

65) „рандеман“ означава количеството или процентът преработени продукти, получени от усъвършенстването на определено количество стоки, поставени под режим усъвършенстване;

66) „трета държава“ означава държава или територия извън митническата територия на Съюза;

67) „митническо задължение“ означава задължението на лице да заплати размера на вносните или износните мита, приложими за определени стоки съгласно митническото законодателство;

68) „длъжник“ означава всяко лице, което е отговорно за заплащане на митническо задължение;

69) „вносни мита“ означава митата, дължими при вноса на стоки;

70) „износни мита“ означава митата, дължими при износа на стоки;

71) „възстановяване“ означава възстановяване на размера на платените вносни или износни мита;

72) „опрощаване“ означава освобождаването от задължението за заплащане на размера на неплатените вносни или износни мита;

73) „комисиона за покупка“ означава възнаграждение, платено от вносител на агента му за услугата да го представлява при покупката на остойностявани стоки;

74) „криза“ означава природно или причинено от човека събитие от изключително естество и мащаб, което се случва в рамките на Съюза или извън него, което застрашава безопасността, сигурността, здравето и живота на жителите, икономическите оператори и персонала на митническите органи и което налага предприемането на спешни мерки по отношение на въвеждането, извеждането или транзита на стоки;

75) „звено за реакция при кризи“ означава служба в рамките на Митническия орган на ЕС, която координира усилията на Съюза за реакция при кризи в рамките на митническия съюз;

76) „микро-, малки и средни предприятия“ или „МСП“ означава микро-, малки и средни предприятия съгласно определението в член 2 от Препоръка 2003/361/ЕО;

77) „регистрационен и идентификационен номер на икономическите оператори (EORI номер)“ означава идентификационен номер, който е уникален на митническата територия на Съюза и се издава от митнически орган на икономически оператор или друго лице за регистрацията му за митнически цели;

78) „артикул“ означава една или повече стоки в пратка с едно и също тарифно класиране, описание и — когато това е предвидено като част от изискванията за данните, приложими към съответната митническа декларация или към данните, които трябва да се осигурят или предоставят на разположение на митническите органи — произход;

79) „съвместен граничен контролно-пропускателен пункт“ означава всеки митнически граничен контролно-пропускателен пункт, разположен на територията на държава членка или на територията на съседна трета държава, на който митническите органи на тази държава членка и на тази съседна трета държава прилагат съответното си митническо законодателство съгласно двустранно споразумение.

ГЛАВА 3

Компетентен митнически орган и правила за работа на митническите учреждения

Член 6

Компетентен митнически орган

1. Компетентният митнически орган е:

а) за решенията, свързани с прилагането на митническото законодателство в съответствие с глава 4, освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство — митническият орган на държавата членка на установяване на заявителя;

б) за дейностите, които ще се извършват съгласно членове 97—100 — митническият орган, компетентен за митническото учреждение на първо въвеждане;

в) за дейностите, които ще се извършват съгласно членове 101, 102 и 103 — митническият орган, компетентен за митническото учреждение на първо въвеждане, или митническият орган на държавата членка, в която стоките се разтоварват или претоварват, в зависимост от конкретната ситуация, посочена в член 101, параграфи 1, 2 и 3;

г) за дейностите, които ще се извършват съгласно членове 104—108 и дял V, митническият орган на държавата членка, в която:

i) се намират стоките, които ще бъдат на временно складиране, включително мястото, където завършва транзитният режим, в зависимост от конкретната ситуация; или

ii) се намират стоките, които трябва да бъдат поставени под митнически режим;

д) за дейностите, които трябва да се извършват съгласно дял VII, различни от свързаните с поставянето на стоките под митнически режим — митническият орган, отговорен за мястото, където стоките напускат митническата територия на Съюза.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква г) компетентният митнически орган е:

а) за допускането за свободно обращение в случай на дистанционни продажби, когато вносителят при дистанционни продажби не използва режима IOSS — митническият орган на държавата членка, в която трябва да бъдат доставени стоките;

б) когато вносителят или износителят е доверен и проверен търговец — митническият орган на държавата членка на установяване на този вносител или износител или негов митнически представител;

в) когато декларацията е получил разрешение да използва централизирано оформяне в съответствие с член 91 — митническият орган на държавата членка на установяване на този декларатор.

3. Митническият орган, отговорен за мястото на установяване на доверения и проверен търговец:

а) упражнява надзор върху поставянето на стоките под съответния митнически режим;

б) извършва митнически контрол за проверка на предоставената информация;

в) когато е оправдано, изисква от митническия орган, отговорен за мястото на изпращане или за крайното местоназначение на стоките, да извърши митнически контрол;

г) когато е налице риск, който може да бъде смекчен едва след като стоките пристигнат на митническата територия на Съюза или преди да я напуснат, изисква от митническия орган, отговорен за мястото, където стоките се въвеждат или напускат, да извърши митнически контрол;

д) извършва митническите формалности за събиране на размера на вносното или износното мито, съответстващо на митническото задължение.

4. Като взема предвид разумно очакваното въздействие върху търговските потоци, наличните ресурси за контрол и сериозността на риска, митническият орган, отговарящ за мястото на изпращане или крайното местоназначение на стоките или за мястото, където стоките се въвеждат на митническата територия на Съюза или я напускат, извършва митническия контрол, поискан от митническия орган, отговарящ за мястото на установяване на доверения и проверен търговец в съответствие с параграф 3, букви в) и г), и от титулярите на разрешения за централизирано оформяне, и предоставя на този митнически орган резултатите от този контрол, без да се засяга собственият му контрол по отношение на стоките, въвеждани на митническата територия на Съюза или извеждани от нея.

5. Компетентните митнически органи имат достъп до информацията, необходима за осигуряване на правилното прилагане на митническото законодателство и на другото законодателство, прилагано от митническите органи.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, посочени в параграф 1, буква а) от настоящия член.

7. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за сътрудничество между митническите органи, посочени в параграф 4 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

8. Комисията приема насоки за определяне на задачите за сътрудничеството между митническите органи, посочени в параграф 4.

Член 7

Правила за работа на компетентните митнически учреждения

1. Освен когато в друго законодателство, прилагано от митническите органи, е предвидено друго, държавите членки определят местоположението и компетентността на своите митнически учреждения.

2. Държавите членки определят подходящо и обосновано официално работно време на своите митнически учреждения, като отчитат естеството на трафика и на стоките и митническите режими, под които стоките трябва да бъдат поставени, така че да не възпрепятстват и нарушават потоците на международния трафик.

ГЛАВА 4

Митнически решения

Раздел 1

Общи принципи

Член 8

Решения, взети въз основа на заявление

1. Когато лице подаде заявление за издаване на решение, свързано с прилагането на митническото законодателство, то трябва да представи цялата информация, изисквана от компетентните митнически органи, за да могат те да вземат това решение.

Заявление за издаване на решение може също да бъде подадено от няколко лица и решение може да бъде взето по отношение на няколко лица съгласно условията, предвидени в митническото законодателство.

2. Своевременно и не по-късно от 30 календарни дни от датата на получаване на заявлението за издаване на решение митническите органи проверяват дали са изпълнени условията за приемането на това заявление.

Когато митнически орган установи, че заявлението за издаване на решение съдържа цялата необходима информация, която му дава възможност да вземе това решение, той уведомява заявителя за приемането на заявлението в рамките на 30 календарни дни от получаването му.

Когато митническият орган установи, че заявлението не съдържа цялата необходима информация, той изисква от заявителя да осигури относимата допълнителна информация в разумен срок, който не надвишава 30 календарни дни. В тези случаи митническият орган решава дали заявлението е пълно и следователно трябва да бъде прието, или е непълно и следователно трябва да бъде отхвърлено, в срок не повече от 60 календарни дни от датата на получаване на първото заявление. Ако в рамките на този срок митническият орган не информира заявителя за решението си, заявлението се счита за прието след изтичането на срока от 60 календарни дни.

3. Освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, компетентният митнически орган взема решение съгласно посоченото в параграф 1 не по-късно от 120 календарни дни от датата на приемане на заявлението и своевременно уведомява заявителя за решението.

Когато митническият орган не е в състояние да спази срока за вземане на решение, включително когато забавянето се дължи на продължаващи консултации с други компетентни органи или международни органи, той уведомява заявителя за това преди изтичането на този срок, като посочва причините за забавянето и отбелязва допълнителния срок, който смята, че ще му бъде необходим за вземане на решение. Освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, този допълнителен срок не надвишава 30 календарни дни.

Освен това митническият орган може да удължи срока за вземане на решение съгласно предвиденото в митническото законодателство, когато заявителят поиска удължаване на срока за внасяне на корекции с цел да гарантира изпълнението на условията и критериите, които се изискват за вземане на благоприятно решение. Корекциите и необходимият срок за внасянето им се съобщават на митническия орган, който решава дали да разреши удължаване на срока.

Когато митническият орган не вземе решение в сроковете, определени в първа, втора и трета алинея, заявителят получава автоматично уведомление. Заявителят може да счита невземането на решение за отрицателно решение.

4. Освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, или когато в самото решение е посочено друго, решението поражда действие от датата, на която заявителят го е получил или се счита, че го е получил.

С изключение на случаите, предвидени в член 19, параграф 2, решенията се изпълняват от митническите органи, считано от датата на тяхното приемане.

5. Освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, решението е безсрочно.

6. Преди да вземе решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническият орган съобщава на заявителя мотивите, с които възнамерява да обоснове своето решение. На заявителя се дава възможност да изрази становището си в определен срок, считано от датата, на която е получил съобщението или се счита, че го е получил („право на изслушване“). След изтичане на този срок заявителят се уведомява по подходящ начин за решението.

Правата и задълженията, посочени в първа алинея, не се прилагат:

а) когато решението се отнася за обвързваща информация, посочена в член 15, параграф 1;

б) в случай на отказ от ползването на тарифна квота, когато е достигнат определеният за нея обем, както е посочено в член 166, параграф 4, първа алинея;

в) когато естеството или равнището на определена заплаха за безопасността и сигурността на Съюза и неговите жители, здравето на хората, животните или растенията, околната среда или потребителите налага това;

г) когато решението има за цел осигуряване на изпълнението на друго решение, въз основа на което на заявителя е предоставена възможността да изрази своята гледна точка, без да се засяга правото на засегнатата държава членка;

д) когато това би повлияло на изхода от разследване, започнало с цел борба с измамите;

е) когато заявлението не отговаря на условията за приемането му;

ж) когато митническият орган инструктира лицето, което е подало обобщената декларация за въвеждане или което е осигурило или предоставило на разположение предварителната информация за товарите, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани;

з) когато решението се отнася до уведомяване на заявителя за решение на Комисията, както е предвидено в член 217, параграф 3;

и) когато EORI номерът трябва да бъде анулиран по искане на съответния икономически оператор или когато в продължение на три години не се извършва митническа дейност или икономическият оператор вече не съществува;

й) когато естеството или степента на заплаха за финансовите интереси на Съюза или на неговите държави членки налагат това.

7. Всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 18.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на:

а) данните, необходими за заявленията и решенията, посочени в настоящия член;

б) условията за приемането на заявлението, посочени в параграф 2 от настоящия член;

в) специфичните случаи, в които срокът за вземане на конкретно решение и срокът за възможно удължаване на този срок се различават от сроковете, посочени в параграф 3 от настоящия член;

г) посочените в параграф 4 на настоящия член специфични случаи, в които решението поражда действие от дата, различна от датата, на която заявителят го е получил или се счита, че го е получил;

д) посочените в параграф 5 от настоящия член специфични случаи, в които решението не е валидно за неограничено време;

е) продължителността на срока, посочен в параграф 6, първа алинея от настоящия член;

ж) правилата за случаите, посочени в параграф 6, втора алинея от настоящия член.

9. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 за изменение на параграфи 2 и 3 от настоящия член с цел съкращаване на посочените в тях срокове, ако е целесъобразно, след като Центърът за митнически данни на ЕС започне да функционира.

10. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за:

а) подаването и приемането на заявлението за решение, посочено в параграфи 1 и 2;

б) вземането на посочените в настоящия член решения, включително по целесъобразност във връзка с правото на изслушване и консултирането с други засегнати държави членки.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 9

Управление на решения, взети въз основа на заявление

1. Титулярят на решението изпълнява задълженията, произтичащи от това решение.

2. Титулярят на решението извършва непрекъснат мониторинг на изпълнението на критериите и спазването на условията, както и на спазването на задълженията, произтичащи от решението, и когато е приложимо, установява вътрешен контрол, който е в състояние да предотвратява, открива и коригира незаконни или нередовни сделки.

3. Титулярят на решението уведомява незабавно митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаването на решението, която може да повлияе върху продължаването на действието или върху съдържанието на това решение.

4. Митническите органи редовно следят дали титулярят на решението продължава да спазва съответните критерии и да изпълнява съответните задължения, по-специално да може да предотвратява, да реагира на грешки и да ги отстранява чрез подходящ вътрешен контрол, както и да уведомява митническите органи за всяко съмнение за митническа измама, за която знае или според обстоятелствата е трябвало да знае, или за информация, която би могла да доведе до разкриването ѝ, по-специално в съответствие с членове 27, 28, 30 и 31. Въз основа на тази дейност по мониторинг митническите органи правят оценка на рисковия профил на титуляря на решението, когато това е уместно. Когато титулярят на решението е установен на митническата територия на Съюза преди по-малко от три години, митническите органи го подлагат на строг мониторинг през първата година след вземане на решението.

5. Митническите органи информират Митническия орган на ЕС за решенията, взети въз основа на заявление, и за всички дейности по мониторинг, които извършват в съответствие с параграф 4. Митническият орган на ЕС взема под внимание тази информация за целите на управлението на риска.

6. До 28 февруари 2034 г. митническите органи документират решенията си в съществуващите електронни системи за обмен на информация, разработени от Комисията и от държавите членки. Комисията и държавите членки имат достъп до тези решения и до свързаната с тях информация в тези системи.

7. Без да се засягат другите приложими разпоредби, определящи случаите, при които решенията са нищожни или загубили валидността си, митническите органи, взели решението, могат по всяко време да го обезсилят, отменят или изменят, когато то не съответства на митническото законодателство. Митническите органи информират Митническия орган на ЕС за обезсилването, отмяната и изменението на митническите решения, освен ако тази информация вече не е налична в Центъра за митнически данни на ЕС.

8. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, митническите органи преразглеждат решението.

9. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на:

а) подробните правила за мониторинг на решенията, посочени в параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член;

б) специфичните случаи, в които решенията трябва да бъдат преразгледани, както е посочено в параграф 8 от настоящия член, и правилата за това преразглеждане.

Член 10

Валидност на решенията за целия Съюз

Решенията, свързани с прилагането на митническото законодателство, са валидни на цялата митническа територия на Съюза, освен когато в решението се предвижда, че действието му е ограничено до една или повече държави членки.

Член 11

Обезсилване на благоприятни решения

1. Митническите органи обезсилват решение, което е благоприятно за титуляря на решението, ако е спазено всяко едно от следните условия:

а) решението е взето въз основа на невярна или непълна информация;

б) титулярят на решението е знаел или според обстоятелствата е следвало да знае, че информацията е невярна или непълна;

в) решението би било различно, ако информацията е била вярна и пълна.

2. Титулярят на решението се уведомява за обезсилването на решението.

3. Обезсилването на решение поражда действие от датата, на която първоначалното решение е породило действие, освен ако в решението за обезсилване е посочено друго в съответствие с митническото законодателство.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на правилата за обезсилване на благоприятни решения. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 12

Отмяна, спиране на действието и изменение на благоприятни решения

1. Благоприятно решение се отменя или изменя:

а) когато едно или повече от условията за издаването му не са били или вече не са спазени;

б) когато титулярят на решението не спазва задълженията, наложени с това решение; или

в) при заявление от титуляря на решението.

2. Действието на благоприятно решение се спира, когато:

а) митническият орган счита, че вероятно са налице достатъчно основания за обезсилване, отмяна или изменение на решението, но все още не разполага с всички необходими елементи, за да постанови обезсилване, отмяна или изменение;

б) митническият орган счита, че условията за решението не са спазени или че титулярят на решението не изпълнява задълженията, наложени му с решението, и е целесъобразно да му се предостави време да вземе мерки, за да осигури изпълнението на условията или спазването на задълженията;

в) титулярят на решението поиска такова спиране, защото временно не е в състояние да спазва условията, посочени в решението, или задълженията, наложени му с решението.

В случаите, посочени в букви б) и в), титулярят на решението уведомява митническия орган, компетентен за вземане на решението, за мерките, които титулярят възнамерява да вземе, за да осигури изпълнението на условията или спазването на задълженията, както и за времето, което му е необходимо, за да вземе тези мерки.

3. Освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, благоприятно решение, отнасящо се до няколко лица, може да бъде отменено само по отношение на лицето, което не изпълни задължение, наложено му с това решение.

4. Титулярят на решението се уведомява за отмяната, спирането на действието или изменението на решението.

5. По отношение на отмяната, спирането на действието или изменението на решението се прилага член 8, параграф 4.

В изключителни случаи обаче, когато законните интереси на титуляря на решението налагат това, митническите органи могат да отложат датата, от която отмяната или изменението на решението поражда действие, с не повече от една година. Тази дата се посочва в решението за отмяна или за изменение.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на:

а) посочените в параграф 3 специфични случаи, в които митническите органи могат да отменят благоприятно решение, отнасящо се до няколко лица, по отношение на лица, различни от лицето, което не е изпълнило задължение, наложено му с това решение;

б) изключителните случаи, в които на митническите органи е разрешено да отложат датата, от която отмяната или изменението на решението поражда действие, в съответствие с параграф 5, втора алинея.

7. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за отмяна, спиране на действието или изменение на благоприятни решения. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 13

Решения, взети без заявление

Освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, член 8, параграфи 4 - 7, член 9, параграф 7 и членове 10, 11 и 12 се прилагат *mutatis mutandis* и за решения, взети от митническите органи, без заинтересованото лице да е подало заявление.

Член 14

Ограничения, приложими към решения относно стоки, поставени под митнически режим или на временно складиране

Освен ако засегнатото лице не поиска това, отмяната, изменението или спирането на действието на благоприятно решение не засяга стоките, които към момента на пораждане на действие на отмяната, изменението или спирането на действието вече са били поставени под митнически режим и все още са под митнически режим или са на временно складиране в резултат на отмяната, изменението или спирането на действието на решението.

Раздел 2

Обвързваща информация

Член 15

Решения, отнасящи се до обвързваща информация

1. Въз основа на подадено заявление митническите органи вземат решения, отнасящи се до обвързваща тарифна информация (наричани по-нататък „решения ОТИ“), или решения, отнасящи се до обвързваща информация за произхода (наричани по-нататък „решения ОИП“), както и решения, отнасящи се до обвързваща информация за определяне на стойността (наричани по-нататък „решения ОИОС“).

Такива заявления не се приемат в следните случаи:

а) когато заявлението се подава или вече е било подадено в същото или друго митническо учреждение от титуляря на решението или за негова сметка:

i) за решенията ОТИ — по отношение на същите стоки;

ii) за решенията ОИП — по отношение на същите стоки и при същите обстоятелства, определящи придобиването на произход;

iii) за решенията ОИОС — по отношение на стоки при същите обстоятелства, определящи митническата стойност;

б) когато заявлението не е свързано с намерение за използване на решение, отнасящо се до обвързваща информация, или до друго намерение за използване на митнически режим.

2. Решенията, отнасящи се до обвързваща информация, са обвързващи само по отношение на тарифното класиране или определянето на произхода или митническата стойност на съответните стоки и са задължителни за:

а) митническите органи, спрямо титуляря на решението, само по отношение на стоките, за които митническите формалности са извършени след датата, на която решението поражда действие;

б) титуляря на решението, спрямо митническите органи, само от датата, на която титулярят на решението получи или се счита, че е получил уведомление за решението.

3. Решенията, отнасящи се до обвързваща информация, са валидни за срок от 3 години от датата, на която пораждат действие.

4. За прилагането на решение, отнасящо се до обвързваща информация, в контекста на определен митнически режим, титулярят на решението трябва да може да докаже:

а) за решение ОТИ — че въпросните стоки съответстват във всяко едно отношение на описаните в решението;

б) за решение ОИП — че въпросните стоки и обстоятелствата, определящи придобиването на произхода, съответстват във всяко едно отношение на стоките и обстоятелствата, описани в решението;

в) за решение ОИОС — че обстоятелствата, определящи митническата стойност на въпросните стоки, съответстват във всяко едно отношение на обстоятелствата, описани в решението.

Член 16

Управление на решения, отнасящи се до обвързваща информация

1. Решението ОТИ престава да бъде валидно преди края на срока, посочен в член 15, параграф 3, когато то престане да отговаря на законовите изисквания в резултат на което и да е от следните:

а) приемането на изменение на номенклатурите, посочени в член 166, параграф 2, букви а) и б); или

б) приемането на мерките, посочени в член 167, параграф 4.

В такива случаи решението ОТИ престава да бъде валидно от датата на прилагане на изменението или мерките.

2. Решението ОИП престава да бъде валидно преди края на срока, посочен в член 15, параграф 3:

а) когато решението ОИП вече не е в съответствие с правото на Съюза в резултат на приемането на правно обвързващ акт на Съюза или сключването на споразумение от Съюза, което става приложимо в Съюза, като решението ОИП престава да бъде валидно от датата на прилагане на този акт или споразумение; или

б) когато решението ОИП вече не съответства на Споразумението относно правилата за произход, установени в Световната търговска организация (СТО), или на консултативните становища, информацията, насоките и подобни актове, засягащи определянето на произхода на стоките, за да се осигури еднакво тълкуване и прилагане на посоченото споразумение, като решението ОИП престава да бъде валидно от датата на тяхното публикуване им в *Официален вестник на Европейския съюз*.

3. Решението ОИОС престава да бъде валидно преди края на срока, посочен в член 15, параграф 3:

а) когато решението ОИОС вече не е в съответствие с правото на Съюза в резултат на приемането на правно обвързващ акт на Съюза, като решението ОИОС престава да бъде валидно от датата на прилагане на този акт; или

б) когато решението ОИОС вече не съответства на член VII от Общото споразумение за митата и търговията или със Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията 1994 ([31]) или на решенията, приети за тълкуване на посоченото споразумение от Комитета по митническата стойност, като решението ОИОС престава да бъде валидно от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Решенията, отнасящи се до обвързваща информация, не престават да бъдат валидни с обратно действие.

5. Чрез дерогация от член 9, параграф 7 и член 11 митническите органи обезсилват решенията, отнасящи се до обвързваща информация, единствено когато те са издадени въз основа на невярна или непълна информация от заявителите.

([31]) ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 119, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

6. Митническите органи отменят решенията, отнасящи се до обвързваща информация, в съответствие с член 9, параграф 7 и член 12. Тези решения обаче не се отменят по заявление на титуляря на решението.

7. Решенията, отнасящи се до обвързваща информация, не подлежат на изменение.

8. Митническите органи отменят решенията ОТИ, когато те вече не са съвместими с тълкуването на номенклатурите, посочени в член 166, параграф 2, букви а) и б), в резултат на което и да е от следните:

а) приемането на обяснителните бележки, посочени в член 9, параграф 1, буква а), първо тире от Регламент (ЕИО) № 2658/87 ([32]), като решението ОТИ се отменя, считано от датата на публикуването на тези обяснителни бележки в *Официален вестник на Европейския съюз*;

б) постановяването на решение на Съда на Европейския съюз, като решението ОТИ се отменя, считано от датата на публикуване на диспозитива на решението в *Официален вестник на Европейския съюз*;

в) приемането на решения относно класирането, мнения за класиране или изменения на обяснителните бележки към Номенклатурата на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, приети от организацията, съставена от Конвенцията, с която се учредява Съвет за митническо сътрудничество, подписана на 15 декември 1950 г. в Брюксел, като решението ОТИ се отменя, считано от датата на публикуване на съобщението на Комисията в серия „С“ на *Официален вестник на Европейския съюз*.

9. Решенията ОИП и ОИОС се отменят, когато те вече не са съвместими с решение на Съда на Европейския съюз, считано от датата на публикуване на диспозитива на съдебното решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

10. Когато решение, отнасящо се до обвързваща информация, престане да бъде валидно в съответствие с параграф 1, буква б) или с параграф 2 или 3, или е отменено в съответствие с параграф 6, 8 или 9, решението може все пак да се използва по отношение на обвързващи договори, които се основават на решението и са сключени, преди то да е престанало да бъде валидно или да е било отменено. Това удължено използване не се прилага, когато дадено решение ОИП е взето за стоки, които са за износ.

Срокът на удълженото използване, посочено в първа алинея, не надвишава шест месеца от датата, на която решението, отнасящо се до обвързваща информация, е престанало да бъде валидно или е било отменено. При все това с мярката по член 167, параграф 4, мярката по член 172 или мярката по член 182 може да се изключи удълженото използване или да се определи по-кратък срок. В случая на продукти, за които е подаден сертификат за внос или за износ при извършване на митническите формалности, срокът от 6 месеца се заменя от срока на валидност на сертификата.

([32]) Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

За да се възползва от удълженото използване на решение, отнасящо се до обвързваща информация, титулярят на това решение подава заявление до митническия орган, който е взел решението, в срок от 30 дни от датата, на която то е престанало да бъде валидно или е било отменено, като посочва количествата, за които се иска срок на удължено използване, и държавата членка или държавите членки, в които стоките ще бъдат оформени митнически в срока на удълженото използване. Този митнически орган взема решение за удълженото използване и уведомява титуляря за него незабавно и най-късно в рамките на 30 дни от датата, на която е получил цялата необходима информация, за да може да вземе това решение.

11. Комисията уведомява митническите органи, когато:

а) вземането на решения, отнасящи се до обвързваща информация, по отношение на стоки, за които не е гарантирано правилно и еднакво тарифно класиране или определяне на произхода или на митническата стойност е спряно; или

б) спирането, посочено в буква а), се отменя.

12. Комисията може да приема актове за изпълнение под формата на решения, с които се изисква от държавите членки да отменят определено решение ОТИ, решение ОИП или решение ОИОС, за да се осигури правилно и еднакво тарифно класиране или определяне на произхода на стоките или на митническата стойност.

Преди да приеме такова решение, Комисията съобщава мотивите, на които възнамерява да основе решението си, на титуляря на решението ОТИ, решението ОИП или решението ОИОС, на когото се дава възможност да изрази гледната си точка в рамките на определения срок, считано от датата, на която титулярят е получил съобщението или се счита, че го е получил.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 283, параграф 2.

13. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на правилата за вземане на решенията, посочени в параграф 12 от настоящия член, включително за съобщаването на засегнатите лица на мотивите, на които Комисията възнамерява да основе решенията си, и на срока, в който тези лица могат да изразят мнение.

14. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за:

а) използването на решение, отнасящо се до обвързваща информация, след като то е престанало да бъде валидно или е било отменено в съответствие с параграф 10 от настоящия член;

б) уведомяване на митническите органи в съответствие с параграф 11 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Раздел 3

Жалби

Член 17

Решения, вземани от правораздавателен орган

Членове 18 и 19 не се прилагат за жалби, които са подадени с оглед обезсилването, отмяната или изменението на решение, отнасящо се до прилагането на митническото законодателство, взето от правораздавателен орган или от митническите органи, когато действат като правораздавателни органи.

Член 18

Право на обжалване

1. Всяко лице има право да обжалва решенията на митническите органи, отнасящи се до прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

Всяко лице, което е подало заявление до митническите органи за издаване на решение и което не е получило такова в срока, посочен в член 8, параграф 3, също има право на обжалване.

2. Правото на обжалване може да се упражни най-малко на два етапа:

а) първоначално — пред митническите органи или пред правораздавателен или друг орган, определен за тази цел от съответната държава членка;

б) впоследствие — пред по-висша независима инстанция, която може да бъде правораздавателен орган или еквивалентен специализиран орган в зависимост от националното право на съответната държава членка.

3. Жалбата се подава в държавата членка, в която е взето или поискано решението.

4. Държавите членки осигуряват процедура на обжалване, която позволява бързо потвърждение или поправка на решенията, взети от митническите органи.

Член 19

Спиране на изпълнението

1. Подаването на жалба не спира изпълнението на обжалваното решение.

2. Независимо от параграф 1 митническите органи спират изцяло или частично изпълнението на такова решение, когато имат основателно съмнение относно съответствието на обжалваното решение с разпоредбите на митническото законодателство или когато съществува вероятност заинтересованото лице да понесе непоправима вреда.

3. В случаите по параграф 2, когато в резултат на обжалваното решение възниква задължение за плащане на вносни или износни мита, спирането на изпълнението на това решение се извършва само при предоставяне на обезпечение, освен ако въз основа на документирана оценка бъде установено, че такова обезпечение би довело до сериозни икономически или социални затруднения за длъжника.

Раздел 4

Такси и разходи

Член 20

Такси, разходи и такса на Съюза за обработка

1. Митническите органи не събират такси за извършването на митнически контрол или за друга форма на прилагане на митническото законодателство в рамките на официалното работно време на компетентните митнически учреждения.

2. Чрез дерогация от параграф 1 митническите органи събират такса на Съюза за обработка с фиксиран размер на артикул за предоставяните услуги по обработка на искане за поставяне на стоки под режим допускане за свободно обращение, когато тези стоки се продават при дистанционни продажби.

3. Размерът на таксата на Съюза за обработка, посочена в параграф 2, съответства на приблизителните разходи за услугите, посочени в същия параграф. Тези разходи включват най-малко разходите за проверка на данните, за извършване на анализ на риска, за съответната инфраструктура и за контрол, включително услугите, предоставяни от Митническия орган на ЕС.

4. Размерът, посочен в параграф 2, е по-нисък, когато предмет на допускане за свободно обращение са стоки, продавани при дистанционни продажби от митнически склад за дистанционни продажби.

5. Длъжникът по митническото задължение при внос заплаща таксата на Съюза за обработка поне веднъж месечно на митническите органи, компетентни за допускането за свободно обращение на стоките към момента на плащането на митническото задължение. Когато няма митническо задължение, лицето, което би било длъжникът в случай на митническо задължение, е длъжникът за таксата на Съюза за обработка.

По отношение на въпросите, във връзка с които в настоящия член или съгласно него не са установени специфични правила, разпоредбите относно митническото задължение се прилагат *mutatis mutandis* към таксата на Съюза за обработка.

6. Таксата на Съюза за митническа обработка не подлежи на възстановяване.

7. До 30 юни 2028 г. Комисията предоставя, в съответствие с член 285, параграф 2, подходящо ИТ решение на равнището на Съюза за целите на изчисляването на таксата на Съюза за обработка.

8. На всеки две години Комисията изготвя доклад за оценка на приблизителните разходи за услугите, посочени в параграфи 2 и 3.

9. Държавите членки могат да определят и прилагат такси или да възстановяват разходи за специфични услуги, различни от посочените в параграф 2, по-специално за следното:

а) присъствие на митнически служители извън официалното работно време или на място извън митническите учреждения — при поискване;

б) анализи или експертни доклади относно стоките и пощенски такси за връщане на стоките на заявителя, по-специално по отношение на решения, взети съгласно член 15, или предоставянето на информация в съответствие с член 25;

в) проверка на стоките или вземане на проби от тях с цел проверка или унищожаване на стоки, когато са направени разходи, различни от тези за ангажиране на митнически служители;

г) извънредни мерки за контрол, необходими поради естеството на стоките или потенциален риск.

10. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия член чрез определяне на размера на таксата на Съюза за обработка, посочена в параграфи 2 и 3 от настоящия член.

11. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за събиране на таксата на Съюза за обработка от икономическия оператор. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 5

Преизчисляване на суми в друга валута и срокове

Член 21

Преизчисляване на суми в друга валута

1. Компетентните органи публикуват, когато е целесъобразно и чрез предоставяне онлайн, приложимия обменен курс, когато е необходимо преизчисляване на суми в друга валута поради една от следните причини:

а) когато елементите, използвани за определяне на митническата стойност на стоките, са изразени във валута, различна от тази на държавата членка, в която се определя митническата стойност;

б) когато за определяне на тарифното класиране на стоките и размера на вносните и износните мита, включително когато това се изисква за прилагането на стойностните прагове, определени в Общата митническа тарифа, се прилага равностойността на еврото в национални валути.

2. Равностойността на еврото в национални валути, която се прилага в рамките на митническото законодателство, когато преизчисляването на суми в друга валута е необходимо поради причини, различни от посочените в параграф 1, се определя най-малко веднъж годишно.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на правилата за преизчисляване на суми в друга валута, съгласно посоченото в параграфи 1 и 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 22

Срокове, дати и крайни срокове

1. Когато в митническото законодателство е определен срок, дата или краен срок, нито срокът може да бъде удължаван или съкращаван, нито датата или крайният срок — изменяни, освен ако в него е предвидено друго.

2. Прилагат се правилата, приложими за сроковете, датите и крайните срокове, определени в Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ([33]), освен ако в митническото законодателство е предвидено друго.

([33]) Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

ГЛАВА 6

Други разпоредби

Член 23

Поверителност на данните

1. Данните, придобити от митническите органи или от Митническия орган на ЕС, когато са поверителни по своя характер или се предоставят на поверителна основа, остават поверителни. Независимо от това тези данни могат да бъдат разкривани, когато митническите органи или Митническият орган на ЕС са задължени или оправомощени да направят това съгласно правото на Съюза или националното право, по-специално по причини, свързани със съдебни производства.

2. Държавите членки могат да определят, в консултация с Комисията, специфични данни, чието разкриване би навредило на основните интереси на тяхната сигурност, които да бъдат технически обозначени в Центъра за митнически данни на ЕС по такъв начин, че всяко по-нататъшно обработване на такива данни да бъде ограничено до компетентните органи на съответната държава членка, освен ако тези органи дадат изрично разрешение за по-нататъшно обработване от друго лице. Лицето, което предава данните на Центъра за митнически данни на ЕС, ясно определя ограниченията за обработване на тези категории данни, които могат да бъдат свързани със специфичните вериги на доставки или категориите данни.

3. За целите на параграф 2 съответната държава членка информира Комисията за специфичните основни интереси на нейната сигурност, които са изложени на риск, и обяснява защо счита, че тези интереси не могат да бъдат защитени в достатъчна степен съгласно общата рамка от разпоредби по отношение на обработването на данни в рамките на Центъра за митнически данни на ЕС.

4. Всяко разкриване, извличане или съобщаване на данни съгласно настоящия регламент се извършва с подходящо ниво на защита на данните.

5. Без да се засяга Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета ([34]), от 1 март 2031 г. митническите органи на държавите членки или Митническият орган на ЕС предоставят при поискване обобщени митнически данни, които са неповерителни, нелични и нечувствителни в търговско отношение.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурите за исканията за данни, посочени в параграф 5 от настоящия член, и формата и категориите данни, които могат да бъдат предоставени при такова искане. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 24

Обмен на допълнителна информация между митническите органи и икономическите оператори

1. Митническите органи и икономическите оператори могат да обменят всякаква информация, която не се изисква изрично по митническото законодателство, и по-специално с цел взаимно сътрудничество за откриване и противодействие на риска. Този обмен може да се извършва въз основа на писмено споразумение и може да включва достъп на митническите органи до електронните системи на икономическите оператори.

([34]) Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ L 157, 15.6.2016 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

2. Освен ако двете страни са се договорили друго или е предвидено друго в правото на Съюза или националното право, всяка информация, осигурена от едната на другата страна в процеса на сътрудничеството по параграф 1, е поверителна.

Член 25

Предоставяне на информация от митническите органи

1. Всяко лице може да поиска от митническите органи информация относно прилагането на митническото законодателство. Митническите органи могат да отхвърлят такова искане, когато то не е свързано с действително предвиждана дейност, спадаща към международната търговия със стоки.

2. Митническите органи поддържат редовен диалог с икономическите оператори и другите органи, свързани с международната търговия със стоки. Те насърчават прозрачността, като предоставят свободен достъп – по възможност безплатно, включително онлайн – до митническото законодателство, общите административни разпоредби и съответните формуляри за заявления.

ДЯЛ II

ЗАДЪЛЖЕНИЯ И ПРАВА НА ЛИЦАТА С ОГЛЕД НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

ГЛАВА 1

Регистрация

Член 26

Регистрация

1. Икономическите оператори, установени на митническата територия на Съюза, се регистрират от митническите органи на държавите членки на установяване, за да получат EORI номер. Когато е възможно, тази регистрация включва и електронната идентификация на икономическия оператор в националните схеми за електронна идентификация, посочени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([35]).

2. Регистрираните икономически оператори информират митническите органи за всяка промяна в данните си за регистрация, по-специално що се отнася до промяна в тяхното място на установяване.

3. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, икономическите оператори, които не са установени на митническата територия на Съюза, се регистрират от митническия орган на държавата членка, в която извършват първата дейност, обхваната от митническото законодателство.

4. За лица, които не са икономически оператори, не се изисква да се регистрират от митническите органи, освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство.

Когато от лица, различни от икономически оператори, се изисква да се регистрират от митническите органи, се прилага следното:

а) ако такива лица са установени на митническата територия на Съюза, те се регистрират от митническия орган на държавата членка на установяване;

([35]) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

б) ако такива лица не са установени на митническата територия на Съюза, те се регистрират от митническия орган на държавата членка, в която те първо подадат декларация, осигуряват или предоставят на разположение данни или подават заявление за решение.

5. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, митническите органи анулират регистрацията, посочена в параграф 1. Това анулиране се обосновава надлежно.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) установяване на минималните изисквания за данните за регистрацията, посочена в параграф 1 от настоящия член;

б) определяне на посочените в параграф 3 от настоящия член специфични случаи, в които за икономически оператори, които не са установени на митническата територия на Съюза, се изисква да се регистрират от митническите органи;

в) определяне на посочените в параграф 4, първа алинея от настоящия член специфични случаи, в които за лица, които не са икономически оператори, се изисква да се регистрират от митническите органи;

г) определяне на посочените в параграф 5 от настоящия член специфични случаи, когато от митническите органи се изисква да анулират регистрация.

7. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на правилата за определяне на митническия орган, компетентен за регистрацията, предвидена в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 2

Вносител

Член 27

Вносители

1. Във всеки един момент вносителят е само един.

2. Вносителят:

а) осигурява или предоставя на разположение на митническите органи, веднага щом е налична и във всички случаи преди вдигането на стоките, и съхранява цялата информация, изисквана по отношение на временното складиране или митническия режим, под който трябва да бъдат поставени стоките в съответствие с член 74, 104, 109, 142, 153, 156 или 158, или изисквани за целите на приключването на режим пасивно усъвършенстване;

б) осигурява плащането на всички мита и други приложими такси;

в) гарантира, че стоките, които се въвеждат на митническата територия на Съюза, отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи, и осигурява или предоставя на разположение и съхранява подходяща отчетност, свидетелстваща за това съответствие;

г) уведомява митническите органи за всяка информация относно подозрителни движения или неразрешена обработка на стоки, която е известна на вносителя;

д) изпълнява всички други задължения на вносителя, предвидени в митническото законодателство.

3. Вносителят е установен на митническата територия на Съюза.

Това изискване не се прилага за вносител, който:

а) поставя стоки под режим транзит или режим временен внос;

б) въвежда стоки, които остават на временно складиране;

в) понякога поставя стоки под митнически режими, при условие че митническите органи считат такова поставяне за обосновано;

г) е установен в държава, чиято територия е в непосредствена близост до митническата територия на Съюза, и която представя стоките пред съседно на тази държава гранично митническо учреждение, при условие че държавата, в която е установен вносителят, предоставя реципрочно предимство на лицата, установени на митническата територия на Съюза; или

д) се представлява от косвен представител, установен на митническата територия на Съюза.

ГЛАВА 3

Износители

Член 28

Износители

1. Износителят:

а) осигурява или предоставя на разположение на митническите органи, веднага щом е налична и във всички случаи преди вдигането на стоките, и съхранява цялата необходима информация по отношение на митническия режим, под който трябва да бъдат поставени стоките в съответствие с член 114, член 116 или член 161, или необходима за приключване на режима, посочен в член 54, параграф 4, член 142, член 153 или член 158;

б) осигурява плащането на всички мита и други приложими такси;

в) гарантира, че стоките, които напускат митническата територия на Съюза, отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи, и осигурява или предоставя на разположение и съхранява подходяща отчетност, свидетелстваща за това съответствие;

г) уведомява митническите органи за всяка информация относно подозрителни движения или неразрешена обработка на стоки, която е известна на износителя;

д) изпълнява всяко друго задължение на износителя, предвидено в митническото законодателство.

2. Износителят е установен на митническата територия на Съюза.

Това изискване не се прилага за износител, който:

а) поставя стоки под режим транзит, приключва режим временен внос или реекспортира стоки от временно складиране;

б) претоварва стоки в рамките на свободна зона или директно ги реекспортира от нея;

в) понякога поставя стоки под митнически режими или ги реекспортира, при условие че митническите органи считат такова поставяне или реекспорт за обосновано;

г) е установен в държава, чиято територия е в непосредствена близост до митническата територия на Съюза, представя стоките пред съседно на тази държава гранично митническо учреждение в Съюза, при условие че държавата, в която е установен износителят, предоставя реципрочно предимство на лицата, установени на митническата територия на Съюза; или

д) се представлява от косвен представител, установен на митническата територия на Съюза.

ГЛАВА 4

Одобрени икономически оператори и доверени и проверени търговци

Член 29

Заявление и разрешение за одобрени икономически оператори

1. Икономически оператор, който е установен на митническата територия на Съюза и отговаря на критериите, посочени в член 30, може да подаде заявление за получаване на статус на одобрен икономически оператор.

2. Митническите органи, при необходимост след консултация с други органи, предоставят едното или двете от посочените по-долу разрешения:

а) одобрен икономически оператор за митнически опростявания, което позволява на титуляря да се възползва от такива опростявания в съответствие с митническото законодателство; или

б) одобрен икономически оператор за безопасност и сигурност, което дава правото на титуляря на мерки за улесняване, свързани с безопасност и сигурност.

3. Икономическият оператор, посочен в параграф 1, може да притежава едновременно и двата вида разрешение, посочени в параграф 2.

4. Одобрените икономически оператори изпълняват задълженията, посочени в член 9, параграфи 2 и 3. Митническите органи следят дали одобреният икономически оператор продължава да изпълнява съответните критерии и да спазва съответните задължения в съответствие с член 9, параграф 4.

Най-малко на всеки три години митническите органи извършват задълбочен мониторинг, включително посещение на място, на дейностите и вътрешната отчетност на одобрения икономически оператор.

5. Статусът на одобрен икономически оператор се признава, при спазване на изискванията на параграф 6 от настоящия член и член 30, от митническите органи във всички държави членки.

6. Въз основа на признаването на статуса на одобрен икономически оператор и при условие че са изпълнени изискванията, отнасящи се до специфичен вид опростяване, предвидено в митническото законодателство, митническите органи разрешават на икономическия оператор да се възползва от това опростяване. При предоставянето на статуса на одобрен икономически оператор митническите органи не проверяват отново критериите, които вече са били проверени.

7. Одобреният икономически оператор се ползва от повече мерки за улесняване в сравнение с другите икономически оператори по отношение на митническия контрол. Статусът на одобрен икономически оператор се счита за благоприятен за целите на управлението на риска в областта на митниците.

8. Митническите органи предоставят предимства, произтичащи от статуса на одобрен икономически оператор за безопасност и сигурност на лица, установени в трети държави, които отговарят на критериите и изпълняват задълженията, определени в съответното законодателство на тези държави, доколкото тези критерии и задължения са признати от Съюза за еквивалентни на наложените на одобрените икономически оператори, установени на митническата територия на Съюза. Това предоставяне на предимства се основава на принципа на реципрочност, освен ако е решено друго от Съюза, и е подкрепено от международно споразумение, по което Съюзът е страна, или от правен акт на Съюза в областта на общата търговска политика.

9. Като част от протоколите и процедурите за управление на кризи, определени в член 227, Митническият орган на ЕС разработва механизъм за непрекъснатост на дейността в отговор на смущения в търговските потоци, дължащи се на повишаване на нивата на тревога във връзка със сигурността, затваряне на граници, природни бедствия, опасни извънредни ситуации или други сериозни инциденти. Механизмът за непрекъснатост на дейността предвижда митническите органи да могат да улесняват и ускоряват, доколкото е възможно, приоритетните товари, свързани с одобрени икономически оператори.

10. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на:

а) опростяванията, посочени в параграф 6 от настоящия член;

б) мерките за улесняване, посочени в параграф 7 от настоящия член.

11. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за консултациите във връзка с определянето на статуса на одобрени икономически оператори, посочен в параграф 2 от настоящия член, включително сроковете за отговор. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 30

Предоставяне на статус на одобрен икономически оператор

1. Критериите за предоставяне на статус на одобрен икономически оператор са следните:

а) заявителят няма регистрирани тежки престъпления, свързани с икономически или стопански дейности, и няма сериозни нарушения или повторни нарушения, свързани с тези дейности, и отнасящи се до:

i) митническото законодателство и правилата за данъчно облагане;

ii) друго законодателство, прилагано от митническите органи, когато митническият орган, компетентен за предоставяне на статуса на одобрен икономически оператор, е запознат с такива нарушения или престъпления;

б) доказателство от заявителя, че:

i) упражнява високо равнище на контрол върху своите операции и стокови потоци посредством система за управление на търговската отчетност и когато е целесъобразно, на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол;

ii) разполага със задоволителни процедури за работа с лицензии, разрешения и изисквания съгласно друго законодателство, прилагано от митническите органи, включително законодателството в областта на безопасността на продуктите, и че всяко неизпълнение е било ефективно отстранено;

iii) гарантира, че съответният персонал е инструктиран да информира митническите органи по сигурен начин, когато узнае за трудности във връзка с изпълнението на изискванията, подозрителни движения или неразрешена обработка на стоки; както и

iv) има въведени процедури за информиране на митническите органи за случаите, посочени в точка iii);

в) заявителят е финансово платежоспособен, което се счита, че е налице, когато има достатъчно добро финансово състояние, за да може да изпълнява ангажиментите си, като надлежно се вземат предвид характеристиките на съответния вид стопанска дейност;

г) по отношение на разрешението, посочено в член 29, параграф 2, буква а), заявителят има практически стандарти за компетентност или професионална квалификация, пряко свързани с вида и размера на осъществяваната дейност;

д) по отношение на разрешението, посочено в член 29, параграф 2, буква б), заявителят има подходящи стандарти за безопасност, сигурност, и съответствие, адаптирани към вида и размера на извършваната дейност, като се счита, че такъв е случаят, когато заявителят докаже, че поддържа подходящи мерки за гарантиране на безопасността и сигурността на международната верига на доставки, включително в областта на физическата цялост и контрола на достъпа, логистичните процеси и обработката на специфични видове стоки, персонала и идентификацията на своите търговски партньори.

2. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на реда и условията за прилагането на критериите, посочени в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 31

Предоставяне на статус на доверен и проверен търговец

1. Вносител, износител или косвен представител, който е установен на митническата територия на Съюза, отговаря на критериите, посочени в параграф 3, и е извършвал редовни митнически операции в хода на своята стопанска дейност в продължение на най-малко две години, може да подаде заявление за получаване на статус на доверен и проверен търговец до митническия орган на държавата членка на установяване.

2. Митническите органи предоставят статуса на доверен и проверен търговец след консултация с други митнически органи и други компетентни органи, когато е необходимо, и след като са получили достъп до съответните данни на заявителя за последните три години с цел да извършат оценка на спазването на критериите, посочени в параграф 3.

3. Критериите за предоставяне на статус на доверен и проверен търговец са следните:

а) заявителят няма регистрирани тежки престъпления, свързани с икономически или стопански дейности, и няма сериозни нарушения или повторни нарушения, свързани с тези дейности, и отнасящи се до:

i) митническото законодателство и правилата за данъчно облагане;

ii) друго законодателство, прилагано от митническите органи, когато митническият орган, компетентен за предоставяне на статуса на доверен и проверен търговец, е запознат с такива нарушения или престъпления;

б) доказателство от заявителя, че:

i) упражнява високо равнище на контрол върху своите операции и стокови потоци посредством система за управление на търговската отчетност и когато е целесъобразно, на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол;

ii) разполага със задоволителни процедури за работа с лицензии, разрешения и изисквания съгласно друго законодателство, прилагано от митническите органи, включително законодателството в областта на безопасността на продуктите, и че всяко неизпълнение е било ефективно отстранено;

iii) гарантира, че съответният персонал е инструктиран да информира митническите органи по сигурен начин, когато узнае за трудности във връзка с изпълнението на изискванията, подозрителни движения или неразрешена обработка на стоки; както и

iv) има въведени процедури за информиране на митническите органи за случаите, посочени в точка iii);

в) заявителят е финансово платежоспособен, което се счита, че е налице, когато има достатъчно добро финансово състояние, за да може да изпълнява ангажиментите си, като надлежно се вземат предвид характеристиките на съответния вид стопанска дейност, и по-специално, че през трите години, предхождащи подаването на заявлението, е изпълнявал финансовите си задължения във връзка с плащането на мита и всички други задължения, данъци или такси, които се събират върху или във връзка с вноса или износа на стоки, включително ДДС и акцизи, дължими във връзка с операции в рамките на Съюза;

г) заявителят има практически стандарти за компетентност или професионална квалификация, пряко свързани с вида и обема на осъществяваната дейност, включително относно начина, по който да се взаимодейства чрез Центъра за митнически данни на ЕС;

д) заявителят има подходящи стандарти за безопасност, сигурност и съответствие, включително стандарти за безопасност на продуктите, адаптирани към вида и размера на извършваната дейност, като се счита, че такъв е случаят, когато заявителят докаже, че е въвел подходящи мерки, за да гарантира безопасността и сигурността на международната верига на доставки, включително в областта на физическата цялост и контрола на достъпа, логистичните процеси и обработката на специфични видове стоки, персонала и идентификацията на своите търговски партньори;

е) заявителят има електронна система, която осигурява или предоставя на разположение на митническите органи толкова близо до реалното време, колкото е технически възможно, данни за движението на стоките и тяхното съответствие с всички изисквания, приложими за тези стоки, включително тези, свързани с безопасността и сигурността, и когато е приложимо, предоставя на разположение на митническите органи чрез Центъра за митнически данни на ЕС:

i) митническата отчетност, включително необходимата за проверка на точността на установяване на митническото задължение;

ii) използваната счетоводна система;

iii) търговската и транспортната отчетност;

iv) системите за проследяване и логистика, с които се идентифицират стоките като съюзни или несъюзни и когато е целесъобразно, се указва местоположението на стоките;

v) лицензиите и предоставените разрешения в съответствие с друго законодателство, прилагано от митническите органи;

ж) в случай на заявител, който е вносител при дистанционни продажби, е бил регистриран и е използвал по подходящ начин режима IOSS в продължение на най-малко две години.

4. Доверените и проверени търговци изпълняват задълженията, посочени в член 9, параграфи 2 и 3. Митническите органи следят дали търговецът продължава да изпълнява съответните критерии и да спазва съответните задължения в съответствие с член 9, параграф 4.

Най-малко на всеки две години митническите органи извършват задълбочен мониторинг, включително посещение на място, на дейностите и вътрешната отчетност на доверения и проверен търговец, за да проверят по-специално практическото прилагане на въведените процедури за спазване на критериите, посочени в параграф 3 от настоящия член. Довереният и проверен търговец информира митническите органи за всички промени в корпоративната си структура, собственост, платежоспособност, модели на търговия или всякакви други значими промени в своето положение и дейности. Ако някоя от тези промени оказва значително въздействие върху статуса на доверен и проверен търговец, митническите органи преразглеждат този статус. Митническите органи могат да спрат временно статуса на доверен и проверен търговец, докато не бъде взето решение по преразглеждането.

5. Когато доверен и проверен търговец промени своята държава членка на установяване, той информира митническите органи на приемащата държава членка за всички промени в корпоративната си структура, собственост, платежоспособност или модели на търговия или всякакви други значими промени в своето положение и дейности, ако някоя от тези промени може да окаже въздействие върху статуса на доверен и проверен търговец.

Митническите органи на приемащата държава членка извършват повторна оценка на статуса на доверен и проверен търговец, като се консултират с митническите органи на държавата членка, която първоначално е предоставила или по-късно е преразгледала този статус. По време на това преразглеждане митническият орган на приемащата държава членка може да спре статуса на доверен и проверен търговец. Такова спиране се регистрира в Центъра за митнически данни на ЕС.

6. Когато това е обосновано въз основа на признаци за неизпълнение от страна на доверения и проверен търговец, Митническият орган на ЕС, в сътрудничество със съответните компетентни митнически органи, може да провери спазването на статуса на доверен и проверен търговец от страна на специфичен икономически оператор.

Резултатът от проверката, посочена в първа алинея, се съобщава на Комисията и на участващите компетентни митнически органи. Въз основа на резултата от проверката Митническият орган на ЕС може да препоръча на компетентния митнически орган спиране на действието или отнемане на статуса на доверен и проверен търговец.

Компетентният митнически орган информира без ненужно забавяне Митническия орган на ЕС и Комисията за действията, предприети въз основа на препоръката на Митническия орган на ЕС.

Когато компетентният митнически орган не предостави информацията, посочена в трета алинея, или когато действието, посочено в същата алинея, предприето въз основа на препоръката на Митническия орган на ЕС, не е достатъчно, чрез актове за изпълнение Комисията може да приеме отделни решения, с които да поиска от държавата членка, предоставила статуса на доверен и проверен търговец, да спре или да отмени този статус в срока, определен в съответното решение. Това спиране или отмяна се регистрира в Центъра за митнически данни на ЕС.

7. Когато доверен и проверен търговец участва в измамна дейност във връзка с неговата икономическа или стопанска дейност или когато митническите органи узнаят за нарушение от страна на доверен и проверен търговец на друго относимо законодателство, прилагано от митническите органи съгласно член 27, параграф 2, буква в), статусът на този доверен и проверен търговец се спира от митническите органи. Това спиране или отмяна се регистрира в Центъра за митнически данни на ЕС.

8. Митническите органи разрешават на доверените и проверени търговци да се възползват от едно или повече от следните опростявания в зависимост от тяхната икономическа дейност:

а) да осигуряват или предоставят на разположение част от данните за своите стоки след вдигането на тези стоки в съответствие с член 74, параграф 5;

б) да извършват някои проверки и да вдигат стоките при получаването им на мястото на стопанска дейност на вносителя, собственика или получателя или при доставка от мястото на стопанска дейност на износителя, собственика или изпращача в съответствие с член 78, параграфи 1 и 3;

в) да считат, че осигуряват необходимите гаранции за правилното протичане на операциите за целите на временното складиране в съответствие с член 108, параграф 2, или за получаването на разрешения за специалните режими в съответствие с член 125, параграф 4, член 126 и член 133, параграф 2;

г) периодично да определят митническото задължение, съответстващо на общия размер на вносните или износните мита във връзка с всички стоки, вдигнати на този търговец, в съответствие с член 205, параграф 5;

д) да отлагат плащането на митническото задължение в съответствие с член 212, параграф 2;

е) чрез дерогация от член 134 да придвижват стоки, въвеждани на митническата територия на Съюза или напускащи я, без да са задължени да ги поставят под режим транзит, ако стоките са под режим суспендиране на мита и са под митнически надзор до крайното им местоназначение в рамките на Съюза.

9. Митническите органи полагат всички усилия, за да приведат в съответствие практиката си за издаване на разрешенията, посочени в параграф 8, с практиката на други митнически органи, за да се осигури единен подход в целия Съюз.

10. Доверените и проверени търговци се ползват от повече мерки за улесняване от другите икономически оператори по отношение на митническия контрол. Статусът на доверен и проверен търговец се отчита като положителен аспект за целите на управлението на риска в областта на митниците.

11. Като част от протоколите и процедурите за управление на кризи, определени в член 227, Митническият орган на ЕС разработва механизъм за непрекъснатост на дейността в отговор на смущения в търговските потоци, дължащи се на повишаване на нивата на тревога във връзка със сигурността, затваряне на граници, природни бедствия, опасни извънредни ситуации или други сериозни инциденти. Механизмът за непрекъснатост на дейността предвижда митническите органи да могат да улесняват и ускоряват, доколкото е възможно, приоритетните товари, свързани с доверени и проверени търговци.

12. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) правилата за извършването на консултация с други компетентни органи за определянето на статуса на доверен и проверен търговец, посочени в параграф 2 от настоящия член, включително сроковете за отговор;

б) редът и условията за прилагането на критериите, посочени в параграф 3 от настоящия член;

в) видовете дейности по мониторинг, посочени в параграф 4 от настоящия член;

г) правилата за консултирането на митническите органи, посочено в параграф 5 от настоящия член;

д) правилата за преоценка на статуса на доверен и проверен търговец, посочени в параграф 5 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 32

Адаптиране на статуса на одобрени икономически оператори и доверени и проверени търговци

1. Митническите органи вземат предвид специфичните характеристики на икономическите оператори, по-специално тези на микро-, малките и средните предприятия, когато преценяват дали те отговарят на критериите за предоставяне на статус на одобрени икономически оператори и на доверени и проверени търговци.

2. Комисията приема насоки, за да помогне на микро-, малките и средните предприятия да използват статуса си на одобрени икономически оператори и доверени и проверени търговци.

ГЛАВА 5

Митническо представителство

Член 33

Митнически представители

1. Всяко лице може да определи свой митнически представител.

Това представителство може да бъде пряко, когато митническият представител действа от името и за сметка на друго лице, или косвено, когато митническият представител действа от свое име, но за сметка на друго лице.

2. Косвен митнически представител, действащ от свое име, но за сметка на вносител или износител, установен на митническата територия на Съюза, е солидарно отговорен с този вносител за целите на член 27, параграф 2 или с този износител за целите на член 28, параграф 1.

3. Косвен митнически представител, действащ от свое име, но за сметка на вносител или износител, който не е установен на митническата територия на Съюза, се счита за вносител за целите на член 27, параграф 2 или за износител за целите на член 28, параграф 1.

4. Митническият представител е установен на митническата територия на Съюза.

Освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, това изискване не се прилага, когато митническият представител действа за сметка на лица, за които не се изисква да са установени на митническата територия на Съюза.

5. Митническият представител със статус на доверен и проверен търговец се признава за доверен и проверен търговец само когато действа като косвен представител.

Когато действа като пряк представител, митническият представител със статус на доверен и проверен търговец:

а) се признава за доверен и проверен търговец, ако такъв статус е предоставен на лицето, от чието име и за чиято сметка действа въпросният представител;

б) се ползва от предимствата на статуса на одобрен икономически оператор, ако лицето, от чието име и за чиято сметка действа този представител, не е получило статус на доверен и проверен търговец.

6. Митнически представител със статус на одобрен икономически оператор се признава за одобрен икономически оператор, когато действа като пряк или косвен представител.

7. Само митнически представител, който има статус на одобрен икономически оператор за митническо опростяване, или митнически представител, който има статус на доверен и проверен търговец, има право на едното или и на двете от следните:

а) да предоставя такива услуги в държава членка, различна от тази, в която е установен;

б) да поставя под режим допускане за свободно обращение стоки, продавани при дистанционни продажби.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, в които освобождаването, посочено в параграф 4, втора алинея от настоящия член, не се прилага.

Член 34

Упълномощаване на представители

1. Във взаимоотношенията си с митническите органи митническият представител заявява, че действа за сметка на лицето, което представлява, и посочва дали представителството е пряко или косвено.

Лица, които пропуснат да заявят, че действат като митнически представители или които заявят, че действат като такива, без да са упълномощени за това, се счита, че действат от свое име и за своя сметка.

2. Митническите органи могат да изискат от лица, които заявяват, че действат като митнически представители, да представят доказателство, че са упълномощени от лицето, което представляват.

3. Митническите органи не изискват от лице, което действа като митнически представител, извършващ редовно действия и формалности, да представя всеки път доказателства за упълномощаване. Независимо от това, такова лице винаги трябва да е в състояние да представи такива доказателства, ако това бъде поискано от митническите органи.

ДЯЛ III

ЦЕНТЪР ЗА МИТНИЧЕСКИ ДАННИ НА ЕС

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 35

Създаване на Център за митнически данни на ЕС

С настоящия регламент се създава Център за митнически данни на ЕС.

Член 36

Цели на Центъра за митнически данни на ЕС

Центърът за митнически данни на ЕС осигурява сигурна и киберустойчива централизирана ИТ платформа, която служи като централно звено за обмен на данни със и между митническите органи.

Член 37

Цифров суверенитет

1. Центърът за митнически данни на ЕС е проектиран така, че да гарантира, че наличните в него данни са защитени от неразрешен достъп и други заплахи за неговата цялост и сигурност, което е в обществен интерес.

Инфраструктурата на Центъра за митнически данни на ЕС, различна от далекосъобщителната преносна инфраструктура, се контролира и управлява единствено от Комисията или Митническия орган на ЕС и се намира на територията на Съюза.

2. При изпълнението на задачи, свързани с разработването, хостинга, експлоатацията и поддръжката на Центъра за митнически данни на ЕС, както и с всяко свързано с тях обработване на данни в този център, доставчиците и другите доставчици на услуги и техните подизпълнители са надеждни, сигурни и свободни от влиянието на правителствата на трети държави, и спрямо тях не се прилага пряко или непряко закон, включително изпълнителни заповеди, на трета държава, които могат да изискват разкриване на данни в Центъра за митнически данни на ЕС пред органи на тази държава. Те гарантират също надеждността, сигурността и независимостта на Центъра за митнически данни на ЕС.

Тези доставчици и други доставчици на услуги и техните подизпълнители са законно установени в Съюза и не са контролирани, пряко или непряко, от предприятие от трета държава съгласно определението в член 2, точка 7 от Регламент (ЕС) 2019/452 на Европейския парламент и на Съвета ([36]).

За услуги с критично значение, включително всякакви дейности, свързани с данни, възлагащият орган може да изиска от доставчика, друг доставчик на услуги или подизпълнител да притежава разрешение за достъп до класифицирана информация.

3. Възлагащият орган за Центъра за митнически данни на ЕС може по всяко време да изиска от оферентите, доставчиците и другите доставчици на услуги, както и от техните подизпълнители, да представят доказателства за мерките, които са въвели за предотвратяване на неразрешено разкриване на данни от Центъра за митнически данни на ЕС, включително документация, с която се установява, че те изпълняват задълженията, посочени в параграф 2, по отношение на независимостта и неразкриването, както и да представят доказателства за факта, че те са надеждни, сигурни и неподлежащи на влияние от правителства на трети държави.

4. Сигурността на веригата на доставки за всички ИТ компоненти, хардуер и софтуер се гарантира във възможно най-голяма степен. Възлагащият орган за Центъра за митнически данни на ЕС може да изиска от доставчиците и други доставчици на услуги, както и от техните подизпълнители, да представят доказателства в това отношение.

5. Когато възлагащият орган за Центъра за митнически данни на ЕС има основание да счита, че мерките, предприети от оференти, доставчици и други доставчици на услуги или техни подизпълнители за изпълнение на задълженията им по параграфи 2, 3 и 4, са недостатъчни или че представените от тях доказателства съгласно настоящия член не са напълно надеждни, той може да предприеме всички мерки по съответния договор или в съответната процедура за възлагане на обществена поръчка, които счита за необходими за коригиране на ситуацията, включително спирането или прекратяването частично или изцяло на този договор или изключването от тази процедура за възлагане на обществена поръчка. Това не засяга други допълнителни права за ефективни правни средства за защита, предвидени:

а) от възлагащия орган за Центъра за митнически данни на ЕС в съответния договор; или

б) в правото на Съюза или националното право.

([36]) Регламент (ЕС) 2019/452 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 г. за създаване на рамка за скрининг на преки чуждестранни инвестиции в Съюза (ОВ L 79 I, 21.3.2019 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

6. Освен ако е предвидено в дял III или XIII или в международно споразумение, с което Съюзът е обвързан, данните, обработвани в Центъра за митнически данни на ЕС, не се предават или предоставят на разположение на трета държава, международна организация или на физически или юридически лица, установени извън територията на Съюза.

7. Центърът за митнически данни на ЕС се проектира във възможно най-голяма степен така, че да се избегнат предпазарни, търговски, технически, договорни и организационни пречки, които обезкуражават, възпрепятстват или предотвратяват предаването или преноса на данни, приложения или цифрови активи от възлагащия орган към друг доставчик на услуги, или тяхното използване в оперативно съвместима среда.

ГЛАВА 2

Технически аспекти, функции, характеристики и приложение на Центъра за митнически данни на ЕС

Член 38

Функции и характеристики на Центъра за митнически данни на ЕС

1. Центърът за митнически данни на ЕС представлява съвкупност от електронни услуги, приложения, данни и инфраструктура за обработване и съхранение на данни, включително лични данни, за целите, посочени в член 41.

2. Центърът за митнически данни на ЕС се разработва, за да се даде възможност за спазване на разпоредбите на регламенти (ЕС) 2016/679 и (ЕС) 2018/1725, Регламент (ЕС) 2023/2841 на Европейския парламент и на Съвета ([37]) и Директива (ЕС) 2016/680 във връзка с обработването на лични данни.

3. Центърът за митнически данни на ЕС разполага със следните функции:

а) осигуряване на възможност за електронно прилагане на митническото законодателство и допринасяне за прилагането на друго законодателство, прилагано от митническите органи, по-специално: митнически формалности; митнически контрол; изчисляване и уведомяване за митническото задължение и таксата на Съюза за обработка, ДДС и акциз при внос; управление на обезпеченията;

б) гарантиране на качеството, целостта, сигурността, опазването, проследимостта, поверителността и невъзможността за отричане на данните, обработвани в Центъра за митнически данни на ЕС, включително прилагане на правилата за изменение, анулиране и заличаване на такива данни;

в) създаване на възможност за и гарантиране на анализ на риска, икономически анализ и анализ на данни, митнически опростявания и улесняване на търговията, включително чрез използването на системи с изкуствен интелект в съответствие с Регламент (ЕС) 2024/1689;

г) създаване на възможност за оперативна съвместимост с други електронни системи, платформи или среди с цел сътрудничество в съответствие с дял XIII от настоящия регламент;

([37]) Регламент (ЕС, Евратом) 2023/2841 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2023 г. за определяне на мерки за високо общо ниво на киберсигурност в институциите, органите, службите и агенциите на Съюза (ОВ L, 2023/2841, 18.12.2023 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

д) създаване на възможност за оперативна съвместимост с единната европейска среда за морско информационно обслужване с цел предоставяне и изпълнение на митническите формалности, посочени в приложението към Регламент (ЕС) 2019/1239 на Европейския парламент и на Съвета ([38]);

е) интегриране на системата на Европейския съюз „Митническо обслужване на едно гише: обмен на сертификати“ (EU CSW-CERTEX), създадена с член 4 от Регламент (ЕС) 2022/2399, за да се даде възможност за оперативна съвместимост с немитническите системи и формалности на Съюза, посочени в същия регламент;

ж) осигуряване на възможност за обмен на информация с трети държави и други органи и структури съгласно дял XIII от настоящия регламент;

з) създаване на възможност за митническо наблюдение на стоките;

и) осигуряване на възможности за докладване, включително възможността за докладване на стоки за внос или износ, които не отговарят на относимото законодателство на Съюза, прилагано от митническите органи;

й) интегриране на способностите за управление на информационната сигурност — основана на управление рамка, предназначена за предотвратяване на нарушения на сигурността на данните чрез защита на данните от загуба, манипулиране или неразрешен достъп, включително чрез механизъм за обозначаване на данните в съответствие с равнището им на поверителност;

к) осигуряване на преносимост на данните от Центъра за митнически данни на ЕС в националните системи;

л) осигуряване на единна точка за достъп и многоезични интерфейси;

м) разрешаване на повторното използване на данни във възможно най-голяма степен;

н) улесняване на необходимата оперативна съвместимост със системите на държавите членки за управление на самоличността и разрешаване на достъпа до Центъра за митнически данни на ЕС.

4. Действията, извършени от лица, Комисията, митническите органи, Митническия орган на ЕС или други органи чрез използване на функциите, изброени в параграф 3, остават действия на тези лица и органи, дори ако са били автоматизирани.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282:

а) за изменение на параграф 3 от настоящия член по отношение на посочените в него функции, за да се вземат предвид новите задачи, възложени на органите, посочени в член 41 от настоящия регламент, чрез право на Съюза, или за адаптиране на тези функции към променящите се нужди на тези органи при изпълнението на митническото или на друго законодателство, прилагано от митническите органи;

б) за допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които могат да подлежат на преносимост от Центъра за митнически данни на ЕС в националните системи, както е посочено в параграф 3, буква к) от настоящия член.

([38]) Регламент (ЕС) 2019/1239 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за създаване на единна европейска среда за морско информационно обслужване и за отмяна на Директива 2010/65/ЕС (ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на:

а) техническите условия за поддържане и експлоатация на електронните системи, които държавите членки и Комисията са разработили съгласно член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като се вземат предвид разпоредбите, включени в Регламент (ЕС) 2022/2399 във връзка с Регламент (ЕС) 2023/2841 и с Директива (ЕС) 2022/2555, включително насоките, издадени от Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност (ENISA);

б) работна програма за постепенното премахване на системите, посочени в буква а) от настоящия параграф, и за постепенното внедряване на Центъра за митнически данни на ЕС, която да бъде разработена така, че да се гарантира плавен преход.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 39

Пилотна фаза за Центъра за митнически данни на ЕС

1. Преди 1 март 2034 г. Комисията може да установи пилотна фаза за изпитване на функциите на Центъра за митнически данни на ЕС („пилотна фаза“). Участието в пилотната фаза е доброволно.

2. Комисията си сътрудничи с Митническия орган на ЕС, митническите органи и други органи, както и със съответните заинтересовани лица по време на планирането и организацията на пилотната фаза.

3. За целите на параграф 1 Комисията публикува следната информация:

а) техническите договорености за планирането и организацията на пилотната фаза;

б) функциите на Центъра за митнически данни на ЕС, които ще се прилагат и изпитват по време на пилотната фаза;

в) точната продължителност на пилотната фаза.

Член 40

Национални приложения за допълване на Центъра за митнически данни на ЕС

1. Държавите членки могат да разработят:

а) приложения, необходими за свързването към Центъра за митнически данни на ЕС с цел подаване на данни към този център и обработване на постъпващи от него данни, в случай че тези приложения все още не съществуват;

б) допълнителни приложения в рамките на Центъра за митнически данни на ЕС, в координация с Митническия орган на ЕС или Комисията.

2. Държави членки може да поискат от Митническия орган на ЕС да разработи посочените в параграф 1 приложения. Когато е целесъобразно, Митническият орган на ЕС координира съфинансирането на тази разработка между държавите членки. Ако в бюджета на Митническия орган на ЕС са налични подходящо финансиране и ресурси, това развитие може да бъде частично финансирано от него.

3. Когато Митническият орган на ЕС разработи приложение в съответствие с параграф 2:

а) това приложение се предоставя безплатно на разположение на всички съфинансиращи държави членки и ако всички тези съфинансиращи държави членки са съгласни, то се предоставя безплатно и на други държави членки;

б) по-нататъшното разработване и поддържане на това приложение се управлява въз основа на ново споразумение за съфинансиране.

ГЛАВА 3

Данни

Член 41

Цели на обработването на лични данни и други данни в Центъра за митнически данни на ЕС

1. Лица могат да обработват данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, които те са предали или които са били предадени от тяхно име, или които са адресирани до тях, или са предназначени за тях. Това обработване се осъществява изключително с цел:

а) да се упражнят правата или да се изпълнят задълженията на даденото лице съгласно митническото законодателство или друго законодателство, прилагано от митническите органи, включително с цел да се установи дали някое лице е отговорно за плащането на мита, такси и данъци, дължими в Съюза; както и

б) да се докаже дали това лице спазва митническото законодателство и друго законодателство, прилагано от митническите органи.

2. Митнически орган може да обработва данни, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, изключително и доколкото е необходимо за следните цели и в съответствие с правилата, установени в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 12 от настоящия член:

а) да изпълнява задачите си във връзка с прилагането на митническото законодателство или друго законодателство, прилагано от митническите органи, включително с цел да се установи дали някое лице е отговорно за плащането на мита, такси и данъци, дължими в Съюза, и за проверка на спазването на това законодателство;

б) да изпълнява задачите си във връзка с контрола и управлението на риска съгласно разпоредбите на дял IV;

в) да изпълнява необходимите за сътрудничеството задачи съгласно предвидените в дял XIII условия.

За да се гарантира ефективността на митническия контрол, всички митнически органи може да получават и да обработват данните, получени в резултат на митническия контрол, когато са открити несъответстващи на изискванията стоки.

3. Митническият орган на ЕС може да обработва данни, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, изключително и доколкото е необходимо за следните цели:

а) да изпълнява задачите, предвидени в членове 42 и 43;

б) да изпълнява задачите си за управление на риска в областта на митниците съгласно разпоредбите на дял IV, глава 2;

в) да изпълнява задачите съгласно разпоредбите на дял XII, глава 2 и дял XI;

г) да изпълнява свързаните със сътрудничеството задачи съгласно предвидените в дял XIII условия.

4. Комисията може да обработва данни, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, изключително и доколкото е необходимо за следните цели:

а) да изпълнява задачите си във връзка с управлението на риска съгласно разпоредбите на дял IV, глава 2;

б) да изпълнява задачите си във връзка с тарифното класиране на стоките, техния произход, тяхната стойност и наблюдението им от страна на митниците в съответствие с дялове I и IX;

в) да изпълнява задачите си във връзка с ограничителните мерки и управлението на кризи в съответствие с дял XI;

г) да изпълнява задачите си във връзка с Митническия орган на ЕС в съответствие с дял XII;

д) да изпълнява необходимите за сътрудничеството задачи съгласно предвидените в дял XIII условия;

е) да анализира и оценява резултатите от дейността на митническия съюз в съответствие с дял XV, глава 1;

ж) да наблюдава изпълнението и да гарантира еднаквото прилагане на митническото законодателство или друго законодателство, прилагано от митническите органи, включително с цел да се провери дали някое лице е отговорно за плащането на мита, такси и данъци, дължими в Съюза;

з) да разработва, изготвя и разпространява европейски официални статистически данни и други анализи, предвидени в правните актове на Съюза, за които са необходими данните в Центъра за митнически данни на ЕС;

и) когато е уместно, да допринася за изпълнението на друго законодателство, прилагано от митническите органи, в съответствие с обхвата и целта, предвидени в него.

5. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да обработва данни, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, изключително и доколкото е необходимо за изпълнението на нейните дейности по митнически въпроси съгласно член 1 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (ЕО) № 515/97 при свързаните с обработването на данни условия, определени в тези регламенти.

6. Данъчните органи на държавите членки могат да обработват данни, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, изключително и доколкото е необходимо с цел да се установи дали някое лице е отговорно за плащането на акцизи, такси и данъци, дължими в Съюза във връзка със съответните стоки, и в съответствие с правилата, определени в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 12.

7. Националните статистически органи на държавите членки може да обработват данни, включително лични данни и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, изключително и доколкото е необходимо за разработването, изготвянето и разпространението на европейски и национални официални статистически данни и в съответствие с правилата, установени в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 12 от настоящия член.

8. Компетентните органи, определени в член 3, точка 3 от Регламент (ЕС) 2017/625, може да обработват данни, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, изключително и доколкото е необходимо за прилагането на правни актове на Съюза, уреждащи пускането на пазара или безопасността на храните, фуражите и растенията, и за сътрудничеството с митническите органи с цел свеждане до минимум на рисковете от въвеждане на несъответстващи на изискванията продукти в Съюза и в съответствие с правилата, определени в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 12 от настоящия член.

9. Органите за надзор на пазара, определени от държавите членки в съответствие с член 10 от Регламент (ЕС) 2019/1020, могат да обработват данни, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, изключително и доколкото е необходимо за прилагането на правни актове на Съюза, уреждащи пускането на пазара или безопасността на продуктите, и за сътрудничество с митническите органи за свеждане до минимум на рисковете от въвеждане на несъответстващи на изискванията стоки в Съюза и в съответствие с правилата, определени в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 12 от настоящия член.

10. До 28 февруари 2034 г. Комисията, OLAF и след като бъде създаден — Митническият орган на ЕС, могат да обработват данни, включително лични данни, от съществуващите електронни системи за обмен на информация, разработени от Комисията и държавите членки съгласно Регламент (ЕС) № 952/2013, при условие че извършват това изключително за целите, посочени в параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член.

11. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел изменение на параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член, за да се разяснят и допълнят определените в тези параграфи цели с оглед на променящите се нужди на митническите органи, Митническия орган на ЕС и Комисията при прилагането на митническото законодателство или друго законодателство, прилагано от митническите органи.

12. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на реда и условията за обработването на данни в Центъра за митнически данни на ЕС от органите, посочени в параграфи 2 и 6 — 9. При установяването на тези ред и условия и по отношение на всеки орган или категория органи Комисията:

а) прави оценка на съществуващите гаранции, прилагани от съответния орган или категория органи, за да се гарантира, че данните се обработват в съответствие с относимата цел;

б) гарантира пропорционалността и необходимостта от обработването във връзка с относимата цел;

в) определя специфичните категории данни, които органът може да обработва;

г) изисква от органите, посочени в параграфи 6 — 9, при необходимост да осигурят специфично звено за контакт или допълнителни гаранции;

д) прави оценка на необходимостта от ограничаване на последващо споделяне на относимите данни.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 42

Право на Европейската прокуратура да получава данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС

1. Европейската прокуратура при поискване получава данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, доколкото е необходимо за извършването на нейните задачи съгласно член 4 от Регламент (ЕС) 2017/1939, в съответствие с реда и условията, определени в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 4 от настоящия член.

2. Европейската прокуратура изпраща искането, посочено в параграф 1, до Митническия орган на ЕС. Митническите органи се уведомяват автоматично за такива искания при подаването им.

Митническият орган на ЕС предоставя съответните данни на Европейската прокуратура в най-кратки срокове. Митническият орган на ЕС информира съответните митнически органи дали е изпълнил искането.

3. Центърът за митнически данни на ЕС предоставя цифров интерфейс, чрез който Европейската прокуратура може лесно и без забавяне да изисква и получава данни.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на реда и условията, по които Европейската прокуратура да изисква и получава данни, включително лични и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, и по-специално:

а) за определяне на реда и условията за исканията от Европейската прокуратура за данни, включително лични или чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС;

б) за установяване на процедурата за проверка на съответствието на тези искания с параграф 1 от настоящия член, без да се засяга поверителността на разследванията на Европейската прокуратура;

в) когато е целесъобразно, за разглеждане на необходимостта Митническият орган на ЕС да определи специфично звено за контакт, лице или лица;

г) когато е целесъобразно, за разглеждане на необходимостта от осигуряване на допълнителни гаранции.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 43

Права на Европол и Frontex да получават данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС

1. Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) може при поискване да получава данни, включително лични данни и чувствителни в търговско отношение данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, доколкото е необходимо за изпълнение на задачите ѝ в съответствие с член 4 от Регламент (ЕС) 2016/794, доколкото тези задачи засягат свързани с митниците въпроси и са в съответствие с правилата, определени в акт за изпълнение, приет в съответствие с параграф 8 от настоящия член.

2. Европейската агенция за гранична и брегова охрана (Frontex) може при поискване да получава нелични или обобщени данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, доколкото е необходимо за анализ на риска и оперативна координация, свързани с дейностите по управление на границите, които попадат в обхвата на нейния мандат, определен в Регламент (ЕС) 2019/1896.

3. Всяко искане, посочено в параграф 1 или 2, се подава до Митническия орган на ЕС. Заявителят на данните посочва причините за искането и гарантира, че то попада в обхвата на правната рамка, съгласно която функционира заявителят.

4. Митническият орган на ЕС обработва искането за данни, посочено в параграф 1 или 2, и проверява дали то е отправено в съответствие с настоящия член. Митническият орган на ЕС също така проверява, в сътрудничество със съответното национално централно звено или със служител за връзка, ако такъв е определен от съответната държава членка, дали съответният митнически орган е възразил срещу предаването на тези данни на заявителя на данните на основанията, в посочения в параграф 8 акт за изпълнение и в съответствие с установената в него процедура.

5. Данните, обменяни съгласно настоящия член, са само тези, които са необходими за посочените в искането цели. Митническият орган на ЕС предоставя в най-кратки срокове тези данни на разположение чрез Центъра за митнически данни на ЕС.

6. Всеки орган, служба или агенция на Съюза, попадащи в обхвата на настоящия член, гарантира, че исканите данни са необходими, подходящи и пропорционални. Съответният орган, служба или агенция на Съюза също така гарантира, че използването на данните е в съответствие с гаранциите, предвидени в приложимите правни актове на Съюза.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 за изменение на настоящия член, за да се даде възможност на органите, службите и агенциите на Съюза, различни от посочените в параграфи 1 и 2 от настоящия член, да изискват и получават данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, в съответствие с правилата, определени в параграфи 3 — 6 от настоящия член, доколкото е необходимо за изпълнението на техните задачи съгласно правото на Съюза и при условие че тези задачи са свързани с друго законодателство, прилагано от митническите органи.

8. Комисията приема актове за изпълнение:

а) за определяне на реда и условията за органите, службите и агенциите на Съюза, обхванати от настоящия член, за искане и получаване на данни;

б) за установяване на процедурата за проверка, посочена в параграф 4 от настоящия член, по-специално чрез определяне на:

i) начина за идентифициране на митническите органи, имащи отношение към данните;

ii) начина за процедиране в ситуации, в които данните се отнасят до множество митнически органи;

iii) основанията, на които митническите органи, имащи отношение към данните, могат да възразят срещу предаването на данните, включително като се вземе предвид чувствителността на исканите данни;

в) за определяне на ограниченията и отговорността за последващо предаване на данните от заявителя;

г) когато е целесъобразно, за извършване на преценка на необходимостта заявителят да определи специфично звено, лице или лица за контакт или да предостави допълнителни гаранции.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 44

Лични данни в Центъра за митнически данни на ЕС

1. Личните данни на следните категории субекти на данни могат да бъдат обработвани в Центъра за митнически данни на ЕС изключително и доколкото е необходимо за посочените в член 41 цели:

а) субекти на данни, регистрирани или подали заявление за регистрация в съответствие с член 26, параграф 1, 3 или 4;

б) субекти на данни, различни от посочените в буква а) от настоящия параграф, които понякога участват в дейности, обхванати от митническото законодателство или от друго законодателство, прилагано от митническите органи, или чиито лични данни се съдържат в данните, събирани за целите на управлението на риска съгласно член 55, параграф 3, буква а);

в) субекти на данни, чиято лична информация се съдържа в придружаващите документи по член 76 или във всички допълнителни доказателства, необходими за изпълнението на задълженията, наложени с митническото законодателство или с друго законодателство, прилагано от митническите органи;

г) оправомощени служители на митническите органи, на други компетентни органи, или на всеки друг относим орган или оправомощен орган, чиято лична информация е необходима, за да се осигури подходящ контрол и надзор на достъпа до информацията в Центъра за митнически данни на ЕС;

д) служители или оправомощени трети страни, които действат от името на Комисията, Митническия орган на ЕС или други органи, служби или агенции на Съюза, на които е предоставен достъп до Центъра за митнически данни на ЕС.

2. В съответствие с член 41 в Центъра за митнически данни на ЕС може да се обработват следните категории лични данни:

а) личните данни в образеца на митнически данни на ЕС, посочен в член 49, и тези, събирани за целите на управлението на риска съгласно член 55, параграф 3, буква а), а именно:

i) данни за установяване на самоличността;

ii) данни за контакт, а именно адрес и електронни данни за контакт;

iii) данни от документи за самоличност;

iv) финансови данни и данни за плащания;

v) данни за местоположение и транспорт;

vi) данни за заетост или работно място;

vii) данни, съдържащи се в пълномощни или придружаващи ги документи;

viii) данни за служителите;

ix) данни за електронна идентификация;

x) данни за митническо представителство;

xi) идентификационни данни на митнически представител;

xii) данни за митнически операции;

xiii) технически данни за ползвателите;

xiv) данни за закононарушения и престъпления;

xv) данни за резултати от контрол и от смекчаване на риска;

б) лични данни, необходими за осигуряване на подходяща идентификация на служителите, които са оправомощени да обработват данните в Центъра за митнически данни на ЕС, посочени в параграф 1, букви г) и д) от настоящия член, а именно:

i) данни за установяване на самоличността;

ii) данни за контакт, а именно адрес и електронни данни за контакт;

iii) данни от документи за самоличност;

iv) данни за заетост или работно място;

v) данни, съдържащи се в пълномощни или придружаващи ги документи;

vi) данни за служителите;

vii) данни за електронна идентификация;

viii) технически данни за ползвателите.

Член 45

Срок на съхранение на личните данни в Центъра за митнически данни на ЕС

1. Личните данни в Центъра за митнически данни на ЕС не могат да се съхраняват по-дълго, отколкото е необходимо за обработването им, и във всеки случай не могат да се съхраняват за повече от 10 години от датата, на която са регистрирани в Центъра за митнически данни на ЕС. В случаите, предвидени в член 68, и във връзка с разследвания, предприети от OLAF, Европейската прокуратура или от компетентните органи на държавите членки, с производства за установяване на нарушение, предприети от Комисията, и с административни и съдебни производства, включващи лични данни за категориите, посочени в член 44, параграф 2, букви а) и б), тези данни могат да се съхраняват за срок, по-дълъг от 10 години, ако е необходимо за целите на тези разследвания или производства.

2. След изтичането на предвидения в параграф 1 срок личните данни се изтриват или се анонимизират, според случая, като се вземат предвид обстоятелствата.

3. Администраторът или съвместният администратор за съответната операция по обработване на данни извършва периодични прегледи на данните, съхранявани в Центъра за митнически данни на ЕС, за да гарантира, че личните данни не се съхраняват по-дълго от необходимото.

Член 46

Роли и отговорности във връзка с личните данни, обработвани в Центъра за митнически данни на ЕС

1. Митническите органи на държавите членки, Комисията и Митническият орган на ЕС се считат за съвместни администратори за обработването на лични данни в Центъра за митнически данни на ЕС за целите на управлението на риска и сътрудничеството, както е посочено в член 41, параграф 2, букви б) и в), член 41, параграф 3, букви б) и г) и член 41, параграф 4, букви а) и д).

2. Всеки отделен митнически орган се счита за администратор във връзка с личните данни, които обработва за целите, посочени в член 41, параграф 2, буква а). Когато два или повече митнически органа участват в изпълнението на задачите, посочени в член 41, параграф 2, буква а), за съвместни цели и чрез съвместни средства, те се считат за съвместни администратори.

3. Комисията се счита за единствен администратор във връзка с личните данни, които обработва за целите, посочени в член 41, параграф 4, букви в), г), е) и ж).

4. До 28 февруари 2034 г. Комисията, OLAF и Митническият орган на ЕС се считат всеки по отделно за единствен администратор на данните, които обработват съгласно член 41, параграф 10.

5. Посочените в параграф 1 съвместни администратори:

а) работят заедно за своевременна обработка на исканията, отправени от субектите на данни, и за да улеснят упражняването на правата на субектите на данни;

б) си оказват съдействие по въпроси, свързани с установяването и справянето с нарушения на сигурността на данните във връзка със съвместното обработване;

в) обменят относимата информация, необходима за информиране на субектите на данни съгласно глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и глава III от Директива (ЕС) 2016/680, когато е приложимо;

г) гарантират и защитават сигурността, целостта, наличието и поверителността на личните данни, обработвани съвместно съгласно член 32 от Регламент (ЕС) 2016/679, член 33 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и член 25 от Директива (ЕС) 2016/680, когато е приложимо.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на ролите и отношенията на всеки от съвместните администратори, посочени в параграф 1, по отношение на субектите на данни, в съответствие с член 26 от Регламент (ЕС) 2016/679 и член 28 от Регламент (ЕС) 2018/1725. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4 от настоящия регламент.

Член 47

Ограничаване на правата на субектите на данни

1. Когато упражняването от даден субект на данни на правото на достъп и правото на ограничаване на обработването, посочени в членове 15 и 18 от Регламент (ЕС) 2016/679 и членове 17 и 20 от Регламент (ЕС) 2018/1725, или съобщаването за нарушение на сигурността на данните, посочено в член 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 и член 35, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725, би застрашило текущо разследване във връзка с физическо лице в областта на митниците, извършването на митнически контрол или управлението на специфичен риск, установен във връзка с физическо лице в областта на митниците, тези права могат да бъдат изцяло или частично ограничени, стига това ограничение да е необходимо и пропорционално. Това ограничение се налага:

а) от митническите органи в съответствие с член 23, параграф 1, букви в), д), е) и з) от Регламент (ЕС) 2016/679; или

б) от Комисията и Митническия орган на ЕС в съответствие с член 25, параграф 1, букви а), в), д) и ж) от Регламент (ЕС) 2018/1725.

2. Преди прилагането на ограниченията по параграф 1 митническите органи, Комисията и Митническият орган на ЕС правят оценка на тяхната необходимост и пропорционалност за всеки отделен случай, като отчитат потенциалните рискове за правата и свободите на субекта на данни.

3. Когато в контекста на своите задачи митническите органи, Митническият орган на ЕС или Комисията, действащи като администратор или съвместен администратор, обработват лични данни, получени от други организации, преди да приложат ограничение на правата по параграф 1, те се консултират с тези организации относно потенциалните основания за тези ограничения и относно тяхната необходимост и пропорционалност.

4. Когато митническите органи, Комисията или Митническият орган на ЕС ограничават изцяло или частично посочените в параграф 1 права, те предприемат следните стъпки:

а) в отговора си на искането уведомяват съответния субект на данни за наложеното ограничение и за причините за това ограничение, както и за възможността за подаване на жалба пред националните органи за защита на данните или пред Европейския надзорен орган по защита на данните или за търсене на защита по съдебен ред пред национален съд или пред Съда на Европейския съюз; както и

б) отразяват основанията за ограничението, като включват оценка на необходимостта и пропорционалността на това ограничение, както и причините, поради които предоставянето на достъп би застрашило управлението на риска и митническия контрол.

Предоставянето на информацията, посочена в първа алинея, буква а) от настоящия параграф, може да бъде отложено, пропуснато или отказано в съответствие с член 25, параграф 8 от Регламент (ЕС) 2018/1725 или когато предоставянето на тази информация би било в ущърб на целите на ограничението.

5. Митническите органи, Комисията или Митническият орган на ЕС включват раздел в съобщенията за защита на личните данни, публикувани на техните уебсайтове или интранет, в който на субектите на данни се предоставя обща информация относно възможността за ограничаване на правата на субектите на данни.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на гаранции за предотвратяване на злоупотреби, незаконен достъп или предаване на личните данни, по отношение на които се прилагат или могат да бъдат приложени ограничения. Тези гаранции, наред с другото, определят ролите и отговорностите на различните участници, установяват процедурните стъпки, които трябва да се следват във връзка с такива ограничения, уточняват какво представлява надлежен мониторинг на ограниченията и предвиждат периодичен преглед на тяхното прилагане, който трябва да се извършва най-малко на всеки шест месеца. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 48

Координиран надзор, осъществяван от Европейския надзорен орган по защита на данните и националните надзорни органи

Европейският надзорен орган по защита на данните и националните надзорни органи, като действат в рамките на своята компетентност, си сътрудничат активно в рамките на своите задължения, за да осигуряват съгласуван надзор на функционирането на Центъра за митнически данни на ЕС в съответствие с член 62 от Регламент (ЕС) 2018/1725.

Член 49

Образец на митнически данни на ЕС

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент, като се определят данните, необходими за постигането на посочените в член 41, параграфи 1 — 4 цели. Тези изисквания за данните съставляват образеца на митнически данни на ЕС.

Член 50

Технически средства за сътрудничество

1. Комисията, Митническият орган на ЕС и митническите органи използват Центъра за митнически данни на ЕС при обмена на данни с органите и органите, службите и агенциите на Съюза, посочени в член 41, параграфи 6 — 9, и членове 42 и 43, за целите на сътрудничеството съгласно настоящия регламент.

2. Когато икономическите оператори използват Центъра за митнически данни на ЕС, за да изпълнят митническите формалности съгласно настоящия регламент, Центърът за митнически данни на ЕС предоставя функциите, посочени в член 8, параграфи 2, 3 и 4 от Регламент (ЕС) 2022/2399.

3. Когато органи, различни от митническите органи или органите, службите и агенциите на Съюза, използват електронни средства, създадени с правни актове на Съюза, използвани за постигане на целите на тези правни актове или посочени в тях, сътрудничеството съгласно настоящия регламент може да се осъществи чрез оперативна съвместимост на тези електронни средства с Центъра за митнически данни на ЕС.

4. Когато органи, различни от митническите органи, не използват електронни средства, създадени със законодателни актове на Съюза, използвани за постигане на целите на тези правни актове или посочени в тях, те могат да използват специфичните услуги и системи на Центъра за митнически данни на ЕС в съответствие с член 41.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на техническите договорености за оперативна съвместимост и връзка съгласно параграфи 3 и 4 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 4

Други разпоредби

Член 51

Развиване, експлоатация и поддръжка на Центъра за митнически данни на ЕС

1. Комисията развива, експлоатира и поддържа Центъра за митнически данни на ЕС.

2. След консултация с държавите членки Комисията може да възложи развиването, експлоатацията и поддръжката на Центъра за митнически данни на ЕС на Митническия орган на ЕС, отчитайки дали Митническият орган на ЕС е в състояние да изпълнява тези задачи.

3. Развиването, експлоатацията и поддръжката на Центъра за митнически данни на ЕС включват:

а) установяването на технически спецификации за обработването на данни в рамките на Центъра за митнически данни на ЕС;

б) създаването на рамка за качество на данните;

в) внедряването на функциите на Центъра за митнически данни на ЕС, предвидени в член 38, параграф 3, с изключение на поддръжката и актуализациите в съответствие с приложимите национални разпоредби за ДДС и акцизите, които трябва да се извършват от държавите членки;

г) предоставянето на разположение на общи насоки за използването на Центъра за митнически данни на ЕС;

д) създаването на публично звено за контакт за оказване на помощ на ползвателите на Центъра за митнически данни на ЕС, включително при заплахи за сигурността;

е) приемането на мерки за осигуряване на непрекъснатост на дейността на Центъра за митнически данни на ЕС.

Член 52

Непрекъснатост на дейността

1. Комисията и Митническият орган на ЕС гарантират, че Центърът за митнически данни на ЕС разполага с мерки за непрекъснатост на дейността, включително, когато е необходимо, резервни мощности, механизми за аварийно превключване и протоколи за възстановяване на данни, така че да може да функционира дори в случай на сериозна криза, или да разполага с подходящи резервни процедури. Инфраструктурните обекти на Центъра за митнически данни на ЕС са географски разпръснати, за да се гарантира функционирането на Центъра за митнически данни на ЕС в случай на неизправност на някой от неговите обекти.

2. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на разпоредбите относно резервните процедури, посочени в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 53

Дерогации

При изключителни и надлежно обосновани обстоятелства Комисията може, по искане на една или повече държави членки, да приеме акт за изпълнение под формата на решение, с който да разреши на тази държава членка или държави членки да използват функционално равностойни електронни услуги или системи, различни от прилаганите в Центъра за митнически данни на ЕС, или да използват средства, различни от техниките за електронна обработка на данни, за функции, внедрени в Центъра за митнически данни на ЕС.

Актът за изпълнение, посочен в първа алинея:

а) не засяга функционирането на Центъра за митнически данни на ЕС и пълнотата на съхраняваните данни, освен ако се използват други техники за електронна обработка на данни;

б) се обосновава от специфичното положение на отправилата искането държава членка или държави членки;

в) се ограничава във времето, преразглежда се периодично и се отменя, когато вече не е обоснован;

г) се приема само ако не засяга обмена на информация между отправилата искането държава членка или държави членки и други държави членки и Митническия орган на ЕС или обмена и съхранението на информация в други държави членки за целите на прилагането на митническото законодателство;

д) не води до постоянно изключване на отправилата искането държава членка или държави членки от използването на Центъра за митнически данни на ЕС;

е) може да бъде удължен в надлежно обосновани случаи по искане на съответната държава членка или държави членки.

ДЯЛ IV

МИТНИЧЕСКИ НАДЗОР, УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА И МИТНИЧЕСКИ КОНТРОЛ

ГЛАВА 1

Митнически надзор

Член 54

Митнически надзор

1. По отношение на стоките, които ще бъдат въведени на митническата територия на Съюза, може да се прилагат мерки за смекчаване на риска въз основа по-специално на данните, осигурени или предоставени на разположение във връзка с тези стоки.

2. Стоките, въведени на митническата територия на Съюза, са под митнически надзор от момента на въвеждането им на тази територия.

3. Стоките, въведени на митническата територия на Съюза, остават под митнически надзор:

а) в случая на несъюзни стоки, до промяна на техния митнически статус или до извеждането на стоките от митническата територия на Съюза или унищожаването им;

б) в случай на съюзни стоки, до потвърждаване на техния митнически статус, освен ако са поставени под режим специфична употреба.

4. Съюзните стоки, поставени под режим специфична употреба, подлежат на митнически надзор:

а) когато стоките са подходящи за повторна употреба, за срок не по-дълъг от две години от датата на първата им употреба за целите, предвидени за освобождаване от мита или за прилагане на намалени ставки на митата;

б) докато стоките бъдат използвани за целите, предвидени за освобождаване от мита или за прилагане на намалени ставки на митата;

в) докато стоките бъдат изведени от митническата територия на Съюза, бъдат унищожени или бъдат изоставени в полза на държавата;

г) докато стоките бъдат използвани за цели, различни от предвидените за освобождаване от мита или намалени ставки на митата и бъдат платени приложимите вносни мита.

5. Съюзните стоки, поставени под режим износ или пасивно усъвършенстване, подлежат на митнически надзор до извеждането им от митническата територия на Съюза, изоставянето им в полза на държавата или унищожаването им или до анулирането на митническата декларация или на съответните данни относно режим износ или пасивно усъвършенстване.

6. Съюзните стоки, поставени под режим вътрешен транзит, остават под митнически надзор, докато митническите органи приключат режима в съответствие с член 129, параграф 2.

7. Без разрешението на митническите органи стоките не се отклоняват от митнически надзор.

8. Държателят на стоките, поставени под митнически надзор, може по всяко време, с разрешението на митническите органи, да провери стоките или да вземе проби, особено с цел да определи тарифното класиране, митническата стойност или митническия статус на стоките.

ГЛАВА 2

Управление на риска в областта на митниците

Член 55

Общи принципи

1. Митническият орган на ЕС, Комисията и митническите органи, въз основа на управлението на риска, и предимно на автоматизирания анализ на риска, и в съответствие със своите роли, определени в настоящата глава, определят дали стоките, лицата, икономическите оператори, транспортните средства и веригите на доставки ще подлежат на мерки за смекчаване на риска, и ако това е така, къде и кога ще се предприемат тези мерки за смекчаване на риска.

2. Комисията, Митническият орган на ЕС и митническите органи използват управлението на риска в областта на митниците, за да правят разграничение между нивата на всички видове рискове, свързани със стоки, лица, икономически оператори, транспортни средства и вериги на доставки в съответствие с настоящата глава.

3. Управлението на риска в областта на митниците включва най-малко следните дейности, които са организирани, когато е целесъобразно, на циклична основа:

а) събиране, обработване, обмен и анализиране на относимите данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, и от други източници, включително източниците, установени в националното право или правото на Съюза, както и от органи, различни от митническите органи;

б) идентифициране, анализиране, оценка или прогнозиране на рискове, включително въз основа на статистически и прогнозни методи и проверки на случаен принцип;

в) разработване на необходимите мерки за управление на рисковете, включително установяване на общи приоритетни области на контрол, общи критерии и стандарти за риск, както и на стратегии за надзор;

г) предписване и предприемане на действия, включително избор на подходящи мерки за смекчаване на риска;

д) събиране на обратна информация относно изпълнението на дейности по управление на риска и контрол;

е) мониторинг и преглед на дейностите по управление на риска и контрол с оглед на тяхното подобряване.

4. Когато вземат решения, свързани с управлението на риска в областта на митниците, посочено в параграф 2, митническите органи вземат предвид наличната информация относно неизпълнение от страна на вносител, износител или вносител при дистанционни продажби, на друго законодателство, прилагано от митническите органи, за което митническите органи са били уведомени. Такова неизпълнение се взема предвид за целите на рисковия профил на съответния вносител или износител.

Член 56

Роля на Комисията

1. Без да се засяга ролята на митническите органи съгласно член 58, параграф 1, буква д) и член 63, Комисията може, като вземе предвид, когато са налични, резултатите от процеса съгласно член 232, параграф 6, да установи общи приоритетни области на контрол и общи критерии и стандарти за риск за всеки вид риск, включително, но не само, рисковете, свързани с финансовите интереси.

2. В допълнение към действията, посочени в параграф 1, Комисията може:

а) да предоставя на Митническия орган на ЕС насоки за политиката относно проектите за управление на риска и стратегиите за надзор;

б) да поиска от Митническия орган на ЕС да извърши периодична или *ad hoc* оценка на изпълнението на всякакви дейности по управление на риска;

в) да поиска от Митническия орган на ЕС да изготви стратегия за надзор за всеки риск и да извърши *ad hoc* оценки на заплахите в митническата област в допълнение към посочените в член 57, параграф 1.

3. Когато е необходимо за целите, посочени в параграфи 1 и 2, Комисията може да обработва и анализира данните, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, и от други източници, включително източниците, установени в националното право или правото на Съюза, както и от органи, различни от митническите органи.

Член 57

Роля на Митническия орган на ЕС

1. Митническият орган на ЕС извършва периодична оценка на заплахите, която да служи като основа за препоръките, посочени в член 232, параграф 6.

2. Митническият орган на ЕС извършва дейности по управление на риска на равнището на Съюза, като надлежно взема предвид насоките за политиката по член 56, параграф 2, буква а) и възможните резултати от процеса по член 232, параграф 6. По-конкретно Митническият орган на ЕС:

а) може да предоставя информация на Комисията за установяването на общите приоритетни области на контрол и общите критерии и стандарти за риск, посочени в член 56, параграф 1;

б) може да подпомага Комисията при определянето на общите приоритетни области на контрол и общите критерии и стандарти за риск, посочени в член 56, параграф 1, като взема предвид оперативните познания и техническия експертен опит в управлението на риска;

в) разработва стратегии за надзор, когато е целесъобразно с органи, различни от митническите органи, и извършва *ad hoc* оценки на заплахите в митническата област, както е посочено в член 56, параграф 2, буква в);

г) обменя за целите на настоящия дял относими данни с митническите органи и с други органи, когато е възможно чрез Центъра за митнически данни на ЕС, в съответствие с член 60;

д) когато установи или подозира случаи на измама, информира OLAF и му предоставя цялата необходима информация, свързана с тези случаи; той може да информира също Европол в рамките на мандата му;

е) разработва оперативни насоки за дейности по управление на риска с участието на повече от един митнически орган;

ж) разработва и извършва общ анализ на риска и генерира резултати от анализа на риска, а когато бъде установен риск, издава препоръки за контрол и други подходящи мерки за смекчаване на риска за митническите органи, включително за прилагането на общите приоритетни области на контрол и общите критерии и стандарти за риск и за справяне с кризисни ситуации, като взема предвид сериозността на риска и разумно очакваното въздействие върху търговските потоци и върху ресурсите за контрол на отделните държави членки;

з) може да предоставя информация на Комисията за разработването на рамка относно принципа „изпълнение или обяснение“, приложима за препоръките за контрол, която да се използва от митническите органи, в случай че те не следват тези препоръки за контрол;

и) предприема мерки за управление на броя на препоръките за контрол, като взема предвид разумно очакваното въздействие върху търговските потоци и сериозността на риска, когато следването на препоръките за контрол не е осъществимо поради ресурсни ограничения на съответното митническо учреждение.

3. Митническият орган на ЕС може, когато това е необходимо за целите, посочени в параграф 2, да събира, обработва и анализира данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, и от други източници, включително източниците, установени в националното право или правото на Съюза, както и от органи, различни от митническите органи.

4. Митническият орган на ЕС информира Комисията и митническите органи за своите дейности по управление на риска и за резултата от тях на *ad hoc* основа, когато е необходимо, или когато Комисията поиска това. Във връзка с това Митническият орган на ЕС предоставя на Комисията цялата необходима информация.

5. До 30 юни 2028 г. Комисията може да изпълнява задачите по управление на риска на Митническия орган на ЕС, посочени в настоящия член.

Член 58

Роля на националните митнически органи

1. Митническите органи:

а) изпълняват национални дейности по управление на риска, включително анализ на риска, сътрудничество и обмен на информация относно управлението на риска със съответните национални органи, и предприемат мерки за смекчаване;

б) внедряват национални процеси, необходими за прилагането на общи приоритетни области на контрол и общи критерии и стандарти за риск;

в) извършват, когато е целесъобразно, национален анализ на риска, за да приложат сигналите за риск, резултатите от анализа на риска и препоръките за контрол, отправени от Митническия орган на ЕС или други митнически органи, и когато е необходимо, предприемат подходящи мерки за смекчаване на риска;

г) издават препоръки за контрол и посочват подходящи мерки за смекчаване на риска на митническите органи на други държави членки, като вземат предвид оперативните насоки, посочени в член 57, параграф 2, буква е);

д) вземат решения за контрол;

е) извършват проверки в съответствие с глава 2 и с всички приложими общи критерии и стандарти за риск;

ж) представят обяснение на Митническия орган на ЕС, в случай че не е следвана препоръка за контрол или не е взета мярка за смекчаване на риск.

2. Когато е необходимо за целите, посочени в параграф 1, митническите органи могат да събират, обработват и анализират данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, и от други източници, включително източници, установени в националното право или правото на Съюза, както и от органи, различни от митническите органи.

Член 59

Общи критерии и стандарти за риск

1. Общите критерии и стандарти за риск включват:

а) описание на рисковете;

б) факторите или показателите за риск, които трябва да се използват при подбора на стоките или икономическите оператори, които да се подложат на митнически контрол;

в) естеството на митническия контрол, който да бъде предприет от митническите органи;

г) прилагането на анализа на риска и мерките за смекчаване на риска във веригата на доставки, включително исканията за информация или за действие и указание да не се товари или превозва; и

д) продължителността на прилагане на митническия контрол, посочен в буква в).

2. При установяването на общите критерии и стандарти за риск Комисията отчита всяко едно от следните:

а) пропорционалността спрямо риска;

б) неотложността на извършването на необходимия контрол;

в) разумно очакваното въздействие върху търговския поток и върху ресурсите за контрол на отделните държави членки.

Член 60

Информация от значение за управлението на риска и контрола

1. Цялата информация за риска, сигналите за риск, резултатите от анализа на риска, препоръките за контрол, решенията за контрол, резултатите от контрола и друга относима информация се регистрират в оперативния процес, за който се отнасят, и в Центъра за митнически данни на ЕС, независимо дали се основават на национален, или на общ анализ на риска, или на подбор на случаен принцип. Митническите органи споделят информация за риска помежду си, с Митническия орган на ЕС и с Комисията.

2. Митническите органи, Митническият орган на ЕС и Комисията имат право да обработват посочените в параграф 1 от настоящия член елементи съобразно със своята роля, посочена в членове 56 — 58 и член 61, и като се основават на съответните си права на достъп до данни и обработване, посочени в член 41.

3. Когато е възможно, Митническият орган на ЕС използва Центъра за митнически данни на ЕС, за да събира или взаимодейства с всякакви други източници на данни, документи или информация, за които Митническият орган на ЕС, Комисията или даден митнически орган са посочили, че са от значение за управлението на риска. Ако се използва система, различна от Центъра за митнически данни на ЕС, тази система отговаря на същите стандарти по отношение на безопасността, сигурността и целостта на данните, както е посочено в дял III.

4. До 30 юни 2028 г. Комисията изпълнява задачите на Митническия орган на ЕС, посочени в настоящия член.

Член 61

Оценка на управлението на риска в областта на митниците

1. Поне всяка година Комисията, в сътрудничество с Митническия орган на ЕС и митническите органи, оценява прилагането на управлението на риска с цел непрекъснато подобряване на своята оперативна и стратегическа ефективност и ефикасност и публикува нечувствителна информация относно тази оценка. В допълнение към това, когато счита за необходимо, Комисията може да организира на текуща основа извършването на дейности по оценка.

2. За целите на оценката по параграф 1 Митническият орган на ЕС събира и анализира относимата информация и извършва всички необходими дейности. Митническият орган на ЕС може да изисква периодични или *ad hoc* доклади от една или повече държави членки в това отношение, освен ако тази информация може да бъде извлечена от Центъра за митнически данни на ЕС.

3. За целите на оценката по параграф 1 и за целите на изпълнението на ролята и отговорностите си съгласно настоящия дял, Комисията може да обработва всяка относима информация, налична чрез Центъра за митнически данни на ЕС, и може да изисква информация, която не е налична в него, от Митническия орган на ЕС и от митническите органи.

4. При установяването на общи приоритетни области на контрол и общи критерии и стандарти за риск, както е посочено в член 56, параграф 1, член 57, параграф 2, букви а) и б) и член 59, Митническият орган на ЕС и Комисията вземат предвид, когато е необходимо, оценките, извършени съгласно настоящия член.

Член 62

Предоставяне на изпълнителни правомощия

1. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на мерки за осигуряване на хармонизираното прилагане на митническия контрол и управлението на риска, включително обмена на информация и установяването на общи приоритетни области на контрол и на общи критерии и стандарти за риск, посочени в настоящия член. Тези мерки включват:

а) информацията, която трябва да се запише в Центъра за митнически данни на ЕС във връзка с управлението на риска и контрола, включително по отношение на информацията за риска, резултатите от анализа на риска, мерките за смекчаване на риска, препоръките за контрол, решенията за контрол, резултатите от контрола и правото на достъп и обработване на тази информация;

б) процедурните мерки за преходното използване на съществуващите митнически информационни системи или достъпа до тях;

в) процедурните мерки за управлението на оперативната съвместимост между Центъра за митнически данни на ЕС и други системи;

г) процедурните мерки във връзка с прилагането на изискването за докладване в контекста на последващия контрол и проверките на случаен принцип;

д) договореностите относно сътрудничеството, включително обмен на информация, между Митническия орган на ЕС и определени други институции, органи, служби и агенции на Съюза за целите на настоящия дял;

е) установяването на компетентния митнически орган в случай на специфични процеси на управление на риска, които засягат повече от една държава членка;

ж) процедурните аспекти на контрола, включително последващия контрол, които засягат повече от една държава членка, и предоставянето на разположение на резултатите от проби и друг контрол между засегнатите митнически органи;

з) договореностите за споделяне на информация за риска между митническите органи, Митническия орган на ЕС и Комисията;

и) общите приоритетни области на контрол и общите критерии и стандарти за риск, посочени в член 56, параграф 1, член 57, параграф 2, букви а) и б) и член 59, включително реда и условията за тяхното прилагане в спешен порядък, когато това е необходимо;

й) рамката относно принципа „изпълнение или обяснение“ в случай че не е следвана препоръка за контрол, както е посочено в член 57, параграф 2, буква з).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

2. При наличието на надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с мерките, посочени в параграф 1 от настоящия член, включително реда и условията за тяхното прилагане в спешен порядък с цел да се реагира ефективно на кризите или инцидентите, които биха могли да представляват непосредствен риск за безопасността или сигурността, във връзка с необходимостта бързо да се актуализира общото управление на риска и да се адаптират обменът на информация, общите приоритетни области на контрол и общите критерии и стандарти за изменението на рисковете, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата по член 283, параграф 5.

ГЛАВА 3

Митнически контрол

Член 63

Митнически контрол

1. Без да се засяга глава 2, митническите органи могат да извършват всякакъв митнически контрол, който считат за необходим, включително проверки на случаен принцип.

2. Митническият контрол може да се състои по-специално от:

а) проверка на стоки;

б) вземане на проби от стоки;

в) проверка на автентичността, целостта, точността и пълнотата на данните, осигурени или предоставени на разположение от което и да е лице;

г) проверка на наличието, автентичността, точността и валидността на документите;

д) проверка на счетоводните отчети, търговската отчетност и източниците на данни на икономическите оператори;

е) инспектиране на транспортните средства;

ж) инспектиране на багаж и други стоки, пренасяни от или върху лица;

з) провеждане на официални разследвания; както и

и) други подобни действия.

Когато е необходимо, митническият контрол може да включва обработването на електронни данни и източника на данните, осигурени или предоставени на разположение в Центъра за митнически данни на ЕС.

3. Когато други органи трябва да извършват контрол, различен от митническия контрол, върху същите стоки, митническите органи си сътрудничат тясно с тези други органи, така че, когато е възможно, този друг контрол да може да се извършва по същото време и на същото място като митническия контрол (принцип за „обслужване на едно гише“). Когато се извършва други контрол едновременно с митническия контрол, митническите органи имат координираща роля.

4. Митническите органи могат да решават да извършват контрол на определено от тях място.

Член 64

Проверка на осигурените или предоставени на разположение данни

1. От момента, в който лицата осигурят или предоставят на разположение данни на митническите органи, тези органи могат, с цел проверка на точността на тези данни:

а) да проверят данните и придружаващите документи, включително да осъществяват достъп до източниците на данни, държани от икономическите оператори или съхранявани от тяхно име от доставчици на услуги;

б) да изискват осигуряването на други документи или данни, включително данни, държани от икономическите оператори или съхранявани от тяхно име от доставчици на услуги;

в) да изискват достъп до електронната отчетност на лицето;

г) да извършват проверка на стоките;

д) да вземат проби за анализ или за подробно изследване на стоките.

2. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на мерки за проверка на информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 65

Проверка и вземане на проби от стоките

1. Митническите органи могат да изискват по всяко време стоките да бъдат разтоварени и разопаковани, за да ги проверят, да вземат проби от тях или да проверят транспортните средства, използвани за техния превоз.

2. Транспортирането на стоките до местата, където трябва да бъдат проверени и където да се вземат проби, и всички операции, необходими за тази проверка или вземане на проби, се извършват от вносителя, износителя, превозвача или титуляря на режим транзит или на негова отговорност. Направените разходи са за сметка на вносителя, износителя или титуляря на режим транзит.

3. Вносителят, износителят или титулярят на режим транзит има право да присъства или да бъде представляван при проверката на стоките и вземането на пробите. Митническите органи, когато имат достатъчно основания, могат да изискват вносителят, износителят или титулярят на режим транзит да присъства или да бъде представляван при проверката на стоките или при вземането на пробите или да осигурят необходимото съдействие за улесняването на тази проверка или вземане на проби.

4. В случай че пробите се вземат в съответствие с правото на Съюза или националното право, митническите органи не дължат обезщетения по отношение на тези проби, но поемат разходите за техния анализ или проверка.

5. Когато обект на проверка или вземането на проби са само част от стоките, резултатите от частичната проверка или от анализа или изследването на пробите са валидни за всички стоки от същия вид в същата пратка.

Вносителят, износителят или титулярят на режим транзит обаче може да поиска допълнителна проверка или вземане на проби, ако счита, че резултатите от частичната проверка или от анализа или изследването на взетите проби не са валидни за останалата част от засегнатите стоки. Това искане се удовлетворява, при условие че стоките не са вдигнати или, ако са вдигнати, при условие че вносителят, износителят или титулярят на режим транзит докаже, че не са били променяни по никакъв начин.

Независимо от първа и втора алинея вносителят, износителят, превозвачът или титулярят на режим транзит може за своя сметка да поиска допълнителна проверка или вземане на проби.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на мерки за проверката и вземането на проби от стоките, посочени в настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 66

Резултати от проверката

1. Резултатите от проверката в съответствие с член 64 на данните, осигурени или предоставени на разположение от вносителя, износителя, превозвача или титуляря на режим транзит, се използват за прилагането на разпоредбите, уреждащи митническия режим, под който са поставени стоките, и на други задължения, установени в митническото законодателство.

2. Резултатите от проверката, направена от митническите органи, имат еднаква доказателствена сила на цялата митническа територия на Съюза.

3. Когато данните, осигурени или предоставени на разположение от вносителя, износителя, превозвача или титуляря на режим транзит, не се проверяват, параграф 1 се прилага въз основа на тези данни.

4. Когато митническите органи установят, че определена стока или определени стоки, които са част от пратка, не отговарят на изискванията, те правят оценка дали други стоки, съдържащи се в друга пратка, представляват подобен риск в съответствие с критериите, които ще бъдат определени в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 5. В такива случаи митническите органи могат да считат въпросните стоки за неотговарящи на изискванията и да предприемат мерки за смекчаване на риска, когато е целесъобразно в сътрудничество с други компетентни органи, или да откажат вдигането на тези други стоки съгласно член 77, параграф 4.

Настоящият параграф не се прилага, когато вносителят представи доказателство, че стоките, които не са били проверени, отговарят на изискванията.

5. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) мерки относно резултатите от проверката, посочена в настоящия член; както и

б) критериите, съгласно които митническите органи могат да разглеждат резултатите от проверката като доказателство, че други стоки представляват подобен риск от неспазване на изискванията, както е посочено в параграф 4 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 67

Мерки за идентификация

1. Митническите органи или, когато е уместно, икономическите оператори, одобрени за целта от митническите органи, вземат необходимите мерки за идентификация на стоките, когато това се изисква, за да се осигури спазването на разпоредбите, уреждащи съответния митнически режим, под който са предназначени бъдат поставени стоките.

Тези мерки за идентификация имат еднакво правно действие на цялата митническа територия на Съюза.

2. Средствата за идентификация, поставени върху стоките, опаковката или върху транспортните средства, се премахват или унищожават само от митническите органи или от други лица, одобрени за целта от митническите органи, освен в случаите, когато в резултат на непредвидими обстоятелства или непреодолима сила премахването или унищожаването на тези средства за идентификация е от съществено значение за опазването на стоките или транспортните средства.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които определя кои мерки представляват посочените в настоящия член мерки за идентификация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 68

Последващ контрол

1. За целите на митническия контрол митническите органи могат, след вдигане на стоките:

а) да проверяват точността и пълнотата на данните, осигурени или предоставени на разположение, и наличието, автентичността, точността и валидността на придружаващите документи;

б) да проверяват счетоводните отчети на икономическия оператор и други видове отчетности, отнасящи се до операциите по отношение на въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки;

в) да проверят тези стоки и да вземат проби, когато това е целесъобразно и все още е възможно да бъде направено;

г) да осъществят достъп до системите на икономическите оператори, за да проверят спазването на задължението за осигуряване или предоставяне на разположение на данни на Центъра за митнически данни на ЕС.

2. Посоченият в параграф 1 контрол може да се извършва в помещенията на вносителя, износителя, държателя на стоките, на всяко друго лице, което във връзка със стопанската си дейност участва пряко или косвено в операциите по отношение на въпросните стоки, или на всяко друго лице, което притежава посочените във въпросния параграф документи и данни за търговски цели.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на мерките, прилагани по отношение на контрола по параграф 1 от настоящия член, включително в случаите, когато операциите се провеждат в повече от една държава членка, както и относно прилагането на подходящи методики с оглед на този контрол. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 69

Одити

1. За целите на одитите митническите органи могат:

а) да направят преглед на управлението, организацията, вътрешните процедури или вътрешните системи на икономическия оператор, като например счетоводството и логистиката, с цел да съберат, оценят и предоставят доказателства за спазването от страна на икономическия оператор на съответните правила и изисквания, прилагани от митническите органи;

б) да направят обширен анализ на операциите, процесите, системите и механизмите за вътрешен контрол на икономическия оператор.

2. Одитите могат да се извършват в помещенията на вносителя, износителя, държателя на стоките, на всяко друго лице, което във връзка със стопанската си дейност участва пряко или косвено в операциите, или на всяко друго лице, което притежава документите и данните, които са от значение за одита.

Член 70

Вътресъюзни полети и преминавания по море

1. Митнически контрол или формалности по отношение на ръчния и регистрирания багаж на лица, които вземат вътресъюзен полет или предприемат вътресъюзно преминаване по море, се извършват само ако това е предвидено в митническото законодателство.

2. Параграф 1 се прилага, без да се засяга следното:

а) безопасността и сигурността;

б) контролът, свързан с друго законодателство, прилагано от митническите органи.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които определя пристанищата или летищата, където се извършват митническият контрол и митническите формалности по отношение на следното:

а) ръчния и регистрирания багаж на лица, които:

i) вземат полет с въздухоплавателно средство, което пристига от несъюзно летище и което след междинно кацане на съюзно летище продължава полета си към друго съюзно летище;

ii) вземат полет с въздухоплавателно средство, което извършва междинно кацане на съюзно летище, преди да продължи към несъюзно летище;

iii) използват морска линия, обслужвана от един и същ плавателен съд и включваща последователни етапи на отплаване от, акостиране на, или пристигане в несъюзно пристанище;

iv) се намират на борда на плавателен съд за развлечение или на въздухоплавателно средство за туристически или бизнес цели;

б) ръчен и регистриран багаж:

i) пристигащ на съюзно летище на борда на въздухоплавателно средство, идващо от несъюзно летище, и трансфериран на това съюзно летище на друго въздухоплавателно средство, продължаващо по вътресъюзен полет;

ii) натоварен на съюзно летище на въздухоплавателно средство по вътресъюзен полет за трансфериране на друго съюзно летище на въздухоплавателно средство, чието направление е несъюзно летище.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ДЯЛ V

ПОСТАВЯНЕ НА СТОКИ ПОД МИТНИЧЕСКИ РЕЖИМ

ГЛАВА 1

Митнически статус на стоките

Член 71

Презумпция за митнически статус на съюзни стоки

1. Приема се, че всички стоки на митническата територия на Съюза имат митнически статус на съюзни стоки, освен когато е установено, че те не са съюзни стоки.

2. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, презумпцията по параграф 1 не се прилага. В резултат на това става необходимо да се докаже, че съответните стоки имат митнически статус на съюзни стоки.

3. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, стоките, изцяло получени на митническата територия на Съюза, които са получени от стоки на временно складиране или от стоки, поставени под режим външен транзит, режим складиране, режим временен внос или режим активно усъвършенстване, нямат митнически статус на съюзни стоки.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) определяне на специфичните случаи, в които установената в параграф 1 от настоящия член презумпция не се прилага;

б) установяване на условията за предоставяне на мерки за улесняване във връзка със задачата да се докаже, че стоките имат митнически статус на съюзни стоки, както е посочено в параграф 2 от настоящия член;

в) определяне на специфичните случаи, в които стоките по параграф 3 от настоящия член нямат митнически статус на съюзни стоки.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за предоставянето и проверката на средствата за доказване на митническия статус на съюзни стоки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 72

Загуба на митнически статус на съюзни стоки

Съюзните стоки придобиват статус на несъюзни стоки в следните случаи:

а) когато са изведени от митническата територия на Съюза, при условие че не се прилагат правилата за вътрешен транзит;

б) когато са били поставени под режим външен транзит, складиране или активно усъвършенстване, ако това е разрешено от митническото законодателство;

в) когато са били поставени под режим специфична употреба и впоследствие са изоставени в полза на държавата, или са унищожени, като са останали отпадъци;

г) когато осигурената или предоставена на разположение информация – или, когато е приложимо, декларацията – за допускане за свободно обращение е анулирана след вдигането на стоките.

Член 73

Съюзни стоки, които временно напускат митническата територия на Съюза

1. В случаите, посочени в член 136, параграф 2, букви б) – д), стоките запазват митническия си статус на съюзни стоки само когато този статус е установен при условията и чрез средствата, предвидени в митническото законодателство.

2. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, съюзните стоки могат да се придвижват без да са поставени под митнически режим, между две точки на митническата територия на Съюза и временно извън тази територия без промяна на техния митнически статус.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, в които митническият статус на стоките не се променя, както е посочено в параграф 2 от настоящия член.

ГЛАВА 2

Поставяне и вдигане

Член 74

Поставяне на стоки под митнически режим

1. Вносителите, износителите и титулярите на режим транзит осигуряват или предоставят на разположение, в Центъра за митнически данни на ЕС, данните, необходими за поставянето на стоките под съответния митнически режим, веднага щом тези данни са налични и при всички случаи преди уведомлението за наличността на стоките.

2. Като осигуряват или предоставят на разположение уведомлението за наличността на стоките, вносителите, износителите и титулярите на режим транзит потвърждават пред митническите органи намерението си да поставят стоките под съответния митнически режим.

3. Лице, което използва режима IOSS, осигурява или предоставя на разположение данните относно дистанционните продажби на стоки, предназначени да бъдат поставени под режим допускане за свободно обращение на митническата територия на Съюза, най-късно в деня след датата, на която е прието плащането за продажбата, и при всички случаи преди уведомлението за наличността на стоките.

4. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член и без да се засяга член 178, при надлежно обосновани обстоятелства, свързани с придружаващата документация или определянето на митническата стойност на стоките, митническите органи могат да разрешат на износител, титуляр на режим транзит или вносител, различен от вносителя при дистанционни продажби, да осигури или предостави на разположение част от данните, различни от предварителната информация за товарите, след вдигането на стоките.

Износителят, титулярят на режим транзит или вносителят, различен от вносителя при дистанционни продажби, осигурява или предоставя на разположение пропуснатата информация в определен срок.

5. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член и без да се засяга член 178, при надлежно обосновани обстоятелства, свързани с придружаващата документация или определянето на митническата стойност на стоките, доверен и проверен търговец, различен от вносителя при дистанционни продажби, може да осигури или предостави на разположение само част от данните, различни от предварителната информация за товарите, след вдигането на стоките. Довереният и проверен търговец осигурява или предоставя на разположение пропуснатата информация в рамките на определен срок.

6. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, стоките могат да бъдат поставени под митнически режим, като се използват средства, различни от Центъра за митнически данни на ЕС.

7. Стоките се поставят под съответния митнически режим при тяхното вдигане.

Датата на уведомлението за наличност на стоките е датата, която да се използва за прилагането на разпоредбите, уреждащи митническия режим, под който се поставят стоките, и за всички други формалности при внос или износ.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) определяне на данните, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член;

б) установяване на условията за прилагане на опростяването, посочено в параграф 4 от настоящия член;

в) определяне на конкретните данни, които могат да бъдат осигурени или предоставени на разположение след вдигането на стоките, и сроковете за осигуряване или предоставяне на разположение на тези данни, когато се прилага параграф 4 или 5 от настоящия член;

г) определяне на специфичните случаи, посочени в параграф 6 от настоящия член, и средствата, различни от Центъра за митнически данни на ЕС, които могат да се използват за поставяне на стоките под митнически режим.

Член 75

Други форми за уведомяване за наличността на стоките

Вносителят, износителят или титулярят на режим транзит може да осигури или предостави на разположение уведомлението за наличността на стоките чрез:

а) уведомлението за пристигане на стоките на митническата територия на Съюза, ако временното складиране или поставянето под митнически режим се извършва в митническото учреждение на въвеждане; или

б) уведомлението за пристигане на стоките в пункта на напускане, ако временното складиране се извършва в митническото учреждение на напускане.

Член 76

Информация и придружаващи документи

1. Когато осигуряват или предоставят на разположение данните и информацията, необходими за конкретния митнически режим, под който са поставени или предназначени да бъдат поставени стоките, лицата осигуряват или предоставят на разположение цифрови копия на оригиналните документи на хартиен носител, използвани за получаването на посочените данни и информация, в случай че съществуват такива документи на хартиен носител.

2. До 28 февруари 2034 г. при подаването на митническа декларация придружаващите документи, изисквани за прилагането на разпоредбите, уреждащи митническия режим, за който стоките са декларирани, са на съхранение при декларатора и на разположение на митническите органи към момента на подаването на тази декларация.

3. Счита се, че придружаващите документи за приложимите немитнически формалности на Съюза, изброени в приложението към Регламент (ЕС) 2022/2399, са били осигурени или предоставени на разположение или са на съхранение при декларатора, ако митническите органи са в състояние да получат необходимите данни от съответните немитнически системи на Съюза чрез системата на Европейския съюз „Митническо обслужване на едно гише: обмен на сертификати“ (EU CSW-CERTEX) в съответствие с член 10, параграф 1, букви а) и в) от посочения регламент.

4. При необходимост придружаващи документи се осигуряват или предоставят на разположение и от лица за целите на управлението на риска в областта на митниците и митническия контрол.

5. Без да се засяга другото законодателство, прилагано от митническите органи, митническите органи могат да разрешат на икономическите оператори да съставят посочените в параграф 3 придружаващи документи.

6. Освен в случаите, когато за конкретни документи е посочено друго, заинтересованите лица съхраняват за целите на митническия контрол документите и информацията за срок от най-малко три години, във форма, до която митническите органи могат да осъществят достъп и която е приемлива за тях. Този срок започва да тече:

а) за стоки, допуснати за свободно обращение без мита или с намалени ставки на вносните мита поради специфичната им употреба – от края на годината, в която тези стоки престават да подлежат на митнически надзор;

б) за стоки, поставени под друг митнически режим, или стоки на временно складиране – от края на годината, в която съответният митнически режим е приключен или временното складиране е завършило;

в) в случаите, които не са обхванати от букви а) и б) – от края на годината, през която стоките са вдигнати.

7. Без да се засягат разпоредбите на член 206, параграф 4, когато при митническия контрол във връзка с митническо задължение се установи, че съответното вземане под отчет трябва да се поправи и заинтересованото лице е уведомено за това, документите и информацията се съхраняват за срок от три години след изтичане на срока, предвиден в параграф 6 от настоящия член.

8. Когато е подадена жалба или е започнато административно или съдебно производство, документите и информацията се съхраняват за срока, предвиден в параграф 6, или до приключване на процедурата по обжалване или на административното или съдебното производство, в зависимост от това кое настъпва последно.

Член 77

Вдигане на стоки

1. Митническите органи, отговорни за поставянето на стоките под митнически режим в съответствие с член 6, параграф 1, буква г) и член 6, параграф 2, решават да вдигнат стоките, като отчитат резултатите от анализа на риска на данните в митническата декларация или данните, осигурени или предоставени на разположение от вносителя, износителя или титуляря на режим транзит, и когато е приложимо, резултатите от евентуален контрол или мярка за смекчаване на риска.

2. Вдигането на стоките не се счита за доказателство за съответствие.

3. Стоките се вдигат, при положение че са изпълнени следните условия:

а) митническите органи са били уведомени кое лице е вносителят, износителят или титулярят на режим транзит, отговарящ за стоките;

б) били са изпълнени условията за поставяне на стоките под съответния режим съгласно членове 74, 109, 114, 140, 142, 145, 153, 156, 158 и 161; както и

в) стоките не са подбрани за никакъв контрол или са били подбрани за контрол и този контрол не е довел до констатации, обосноваващи отказ за вдигане на тези стоки.

4. Митническите органи отказват вдигането във всеки от следните случаи:

а) когато не са били изпълнени условията за поставяне на стоките под съответния митнически режим, включително всякакви немитнически формалности на Съюза, определени в член 2, точка 11 от Регламент (ЕС) 2022/2399, които се отнасят за стоките;

б) когато те разполагат с каквито и да било доказателства, че стоките не отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи;

в) когато те разполагат с доказателства, че осигурените или предоставени на разположение данни не са точни.

5. Митническите органи спират вдигането във всеки от следните случаи:

а) когато имат основания да смятат, че стоките не отговарят на митническото законодателство или друго законодателство, прилагано от митническите органи, или че представляват сериозен риск за здравето и живота на хората, животните или растенията, или за околната среда, или за друг обществен интерес;

б) когато това е поискано от други компетентни органи в съответствие с друго законодателство, прилагано от митническите органи.

Системно нарушение, установено за даден икономически оператор в съответствие с член 276, параграф 5, представлява основание за митническите органи да смятат, както е посочено в буква а) от първа алинея от настоящия параграф, по отношение на всички стоки, за които е получено уведомление, че са налични за допускане за свободно обращение от този икономически оператор в рамките на най-малко шест месеца от установяването на нарушението.

6. Когато вдигането е спряно в съответствие с параграф 5, митническите органи провеждат консултациите, предвидени в относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи, и:

а) ако това е поискано от другите компетентни органи в съответствие с относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи – отказват вдигането;

б) ако другите компетентни органи са одобрили вдигането – вдигат стоките;

в) ако другите компетентни органи не са отговорили в срока, определен в относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи, или – при липса на такъв срок – в рамките на пет дни – вдигат стоките; или

г) ако другите компетентни органи са поискали това, тъй като са уведомили митническите органи, че е необходимо повече време, за да се прецени дали стоките отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи – продължават спирането за максимум 90 дни.

7. Без да се засяга относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи, се счита, че митническите органи са вдигнали стоките, когато не са ги подбрали за никакъв контрол в рамките на разумен срок след като:

а) стоките на вносителите при дистанционни продажби са пристигнали на митническата територия на Съюза;

б) стоките на вносителите са пристигнали на крайното си местоназначение; или

в) износителят е изпратил предварителна информация за заминаване.

8. Когато митническите органи спират вдигането на стоките в съответствие с параграф 5 или откажат вдигането на стоките в съответствие с параграф 4 или параграф 6, буква а), те вписват решението си и всякаква друга изисквана съгласно правото на Съюза информация в Центъра за митнически данни на ЕС, когато е приложимо. Информацията се предоставя на разположение на другите митнически органи.

9. Когато митническите органи са отказали вдигането на стоките в съответствие с параграф 4 или параграф 6, буква а):

а) ако другите компетентни органи не са възразили, стоките могат впоследствие да бъдат поставени под друг митнически режим с указание, че преди това са получили отказ за друг митнически режим;

б) ако другите компетентни органи са възразили срещу поставянето на стоките под митнически режим, митническите органи вписват тази информация в Центъра за митнически данни на ЕС и действат в съответствие с дял V, глава 4.

10. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) определяне на разумните срокове, посочени в параграф 7 от настоящия член;

б) допълнително уточняване на специфичните случаи, изброени в параграф 7 от настоящия член; или

в) установяване на допълнителни специални случаи, в които се счита, че митническите органи са вдигнали стоките.

Член 78

Вдигане на стоките от името на митническите органи от доверени и проверени търговци

1. Чрез дерогация от член 77, параграф 1, митническите органи могат да упълномощят доверените и проверени търговци да вдигат стоките от тяхно име при получаване на тези стоки на мястото на стопанска дейност на вносителя, собственика или получателя или при изпращане от мястото на стопанска дейност на износителя, собственика или изпращача, при условие че необходимите данни за съответния режим и информация в реално време за пристигането или изпращането на стоките са били осигурени или предоставени на разположение на митническите органи.

2. Доверените и проверени търговци, които управляват митнически склад за дистанционни продажби в съответствие с член 145, вдигат само стоките, които са поставени под режим митническо складиране и са готови да бъдат предлагани за продажба на митническата територия на Съюза.

3. Без да се засягат разпоредбите на член 63, митническите органи могат да упълномощят доверените и проверени търговци да извършват определени проверки на стоките под митнически надзор. За извършване на контрол съгласно друго законодателство, прилагано от митническите органи, митническите органи се консултират с други компетентни органи, преди да издадат такова разрешение, и могат да договорят с тях план за контрол.

4. Когато доверен и проверен търговец, упълномощен съгласно параграф 3, има основания да смята, че стоките не отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи, той незабавно уведомява митническите органи. При получаване на такова уведомление митническите органи решават дали тези стоки да бъдат вдигнати или да бъдат подложени на контрол.

5. Когато е необходимо, митническите органи могат да изискат от доверен и проверен търговец да представи стоките за контрол в митническо учреждение или на мястото, където е било предвидено стоките да бъдат вдигнати.

6. Когато митническите органи са установили нов сериозен финансов риск или друга специфична ситуация във връзка с вдигането на стоки от тяхно име, те могат да спрат упълномощаването, предоставено съгласно параграфи 1 и 3 от настоящия член, в съответствие с член 12, параграф 2.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) установяване на процедурата за вдигането на стоките от името на митническите органи от доверени и проверени търговци;

б) определяне на условията, уточняване на съдържанието и определяне на процедурата за контрол, извършвана от доверените и проверени търговци.

Член 79

Поправка на информацията за поставяне на стоки под митнически режим

1. Преди датата на вдигане на стоките вносителят, износителят или титулярят на режим транзит поправят един или повече елементи от данните, осигурени или предоставени на разположение за поставянето на тези стоки под митнически режим:

а) когато узнаят, че относимата информация се е променила в тяхната отчетност или че тази информация е невярна; или

б) когато митнически орган поиска от тях да направят това поради неточност или непълнота на данните или поради проблеми с качеството на данните.

2. Вносителят, износителят или титулярят на режим транзит не поправя информацията, когато:

а) митническите органи са го информирали за намерението си да проверят стоките;

б) митническите органи са го информирали, че са установили, че осигурените или предоставени на разположение данни са неверни; или

в) стоките вече са били вдигнати.

3. В рамките на три години от датата на вдигане на стоките вносителят, износителят или титулярят на режим транзит може да поиска поправката на един или повече елементи от данните, осигурени или предоставени на разположение за поставянето на стоките под митнически режим. Митническите органи решават дали да приемат или да откажат поправката, като вземат предвид риска от неизпълнение на задълженията, свързани с поставянето на стоките под съответния митнически режим.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, в които данните могат да бъдат поправени след датата на вдигане, в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за поправка на информацията, посочена в параграфи 1 и 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 80

Анулиране на данните за поставяне на стоки под митнически режим

1. Ако вносителят, износителят или титулярят на режим транзит узнае, че стоките, които ще бъдат поставени под митнически режим, няма да бъдат въведени на митническата територия на Съюза или изведени от нея, той анулира във възможно най-кратък срок данните за поставянето на тези стоки под този митнически режим.

Ако стоките, предназначени да бъдат поставени под митнически режим, не бъдат въведени на митническата територия на Съюза или изведени от нея в срок от 200 дни от датата, на която данните за поставянето на тези стоки под този митнически режим са били осигурени или предоставени на разположение на митническите органи, митническите органи анулират тези данни.

2. По заявление на вносителя, износителя или титуляря на режим транзит митническите органи анулират данните за поставяне на стоките под митнически режим, за които е било осигурено или предоставено на разположение уведомлението за наличността на стоките, когато митническите органи са се уверили, че:

а) стоките незабавно ще бъдат поставени под друг митнически режим; или

б) поради особени обстоятелства поставянето на стоките под първоначалния митнически режим вече не е оправдано.

Въпреки това, когато митническите органи са информирали вносителя, износителя или титуляря на режим транзит за намерението си да проверят стоките, заявление за анулиране на данните се приема само след извършване на проверката.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, в които данните за поставянето на стоките под митнически режим могат да бъдат анулирани след датата на вдигане на стоките.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за анулиране на данните за поставяне на стоките под митнически режим. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 3

Преходни разпоредби относно митническите декларации

Член 81

Митническа декларация

1. Митническите декларации се изготвят посредством използването на средства за електронна обработка на данни.

2. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, митническа декларация може да бъде подадена чрез средства, различни от средствата за електронна обработка на данни.

3. Освен в случаите, когато е предвидено друго в митническото законодателство, митническата декларация се подава на едно от посочените по-долу места, в зависимост от обстоятелствата:

а) митническото учреждение, отговорно за мястото на първо пристигане на стоките на митническата територия на Съюза; или

б) митническото учреждение, отговорно за мястото на разтоварване на стоките, пристигащи по море или въздух на митническата територия на Съюза;

в) получаващото митническо учреждение за режим транзит, ако стоките са въведени на митническата територия на Съюза под режим транзит;

г) митническото учреждение, отговорно за мястото, където се намират стоките, предназначени да бъдат поставени под режим транзит;

д) митническото учреждение, отговорно за мястото на установяване на одобрен икономически оператор за митнически опростявания, който има разрешение да прилага централизирано оформяне;

е) митническото учреждение, отговорно за мястото, където се намират стоките, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, в които митническа декларация може да бъде подадена със средства, различни от средствата за електронна обработка на данни в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

5. Комисията приема актове за изпълнение:

а) за установяване на процедурата за подаване на митническата декларация в случаите, посочени в параграф 2 от настоящия член;

б) за установяване на правилата за определяне на компетентните митнически учреждения, различни от учрежденията, посочени в параграф 3 от настоящия член, включително митническите учреждения на въвеждане и митническите учреждения на напускане.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 82

Стандартна митническа декларация

1. До 28 февруари 2034 г. стандартните митнически декларации съдържат всички данни, необходими за прилагането на разпоредбите, уреждащи митническия режим, за който стоките са декларирани, и придружаващите документи, посочени в член 76.

2. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на процедурата за подаване на стандартната митническа декларация, посочена в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 83

Опростена декларация

1. До 28 февруари 2034 г. митническите органи могат да приемат лице да постави стоките под митнически режим въз основа на опростена декларация, която не съдържа някои от данните или придружаващите документи, посочени в член 76.

2. До 28 февруари 2031 г. митническите органи могат да разрешават стандартното използване на опростена декларация.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на условията за издаване на разрешението, посочено в параграф 2 от настоящия член.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за подаване на опростена декларация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 84

Допълнителна декларация

1. В случай на опростена декларация, посочена в член 83, или на вписване в отчетността на декларатора, посочено в член 92, декларантът подава пред компетентното митническо учреждение в рамките на определен срок допълнителна декларация, която съдържа данните, необходими за съответния митнически режим.

В случай на опростена декларация, посочена в член 83, необходимите придружаващи документи са на съхранение при декларатора и на разположение на митническите органи в рамките на определен срок.

Допълнителната декларация може да има общ, периодичен или рекапитулативен характер.

2. Задължението за подаване на допълнителна декларация не се прилага в следните случаи:

а) когато стоките са поставени под режим митническо складиране;

б) в други специфични случаи, предвидени в митническото законодателство.

3. Митническите органи могат да отменят изискването за подаване на допълнителна декларация, когато:

а) опростената декларация, посочена в член 83, се отнася за стоки, чиято стойност и количество са под прага, посочен в член 194, параграф 8;

б) опростената декларация, посочена в член 83, вече съдържа цялата информация, необходима за съответния митнически режим; както и

в) опростената декларация, посочена в член 83, не е направена с вписване в отчетността на декларатора.

4. Опростената декларация, посочена в член 83, и допълнителната декларация се считат за единен и неделим инструмент, който поражда действие от датата, на която опростената декларация е приета в съответствие с член 87.

Вписването в отчетността на декларатора по член 92 и допълнителната декларация се считат за единен и неделим инструмент, който поражда действие на датата, на която стоките се вписват в отчетността на декларатора.

5. За целите на член 193 за място, където трябва да бъде подадена допълнителната декларация, се счита мястото, където е подадена митническата декларация.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на:

а) определения срок, посочен в параграф 1, първа алинея от настоящия член, в рамките на който трябва да се подаде допълнителната декларация;

б) определения срок, посочен в параграф 1, втора алинея от настоящия член, в рамките на който придружаващите документи трябва да са на съхранение при декларатора и на разположение на митническите органи;

в) специфичните случаи, в които задължението за подаване на допълнителна декларация не се прилага в съответствие с параграф 2, буква б) от настоящия член.

7. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за подаване на опростената декларация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 85

Подаване на митническа декларация

1. До 28 февруари 2034 г. без да се засяга член 84, параграф 1, митническа декларация може да се подава от всяко лице, което е в състояние да предостави цялата информация, изисквана за прилагането на разпоредбите, уреждащи митническия режим, във връзка с който са декларирани стоките. Това лице трябва също да може да представи съответните стоки пред митническите органи или да е в състояние да осигури представянето им от друго лице.

Когато приемането на дадена митническа декларация обаче води до определени задължения за дадено лице, тази декларация се подава от това лице или от негов представител.

2. До 30 юни 2028 г. митническата декларация за допускане за свободно обращение на стоки, продавани при дистанционни продажби, се подава от едно от следните лица:

а) лицето, на което е разрешено да използва режима IOSS, или негов косвен представител;

б) лицето, на което е разрешено да използва специалния режим, предвиден в дял XII, глава 7 от Директива 2006/112/ЕО, или негов косвен представител;

в) в случаи, различни от посочените в букви а) и б) — косвения представител на вносителя;

г) в случаи, различни от посочените в букви а), б) и в) — всяко лице, което е в състояние да предостави цялата информация, изисквана за прилагането на разпоредбите, уреждащи митническия режим, за който са декларирани стоките.

3. Декларантът е установен на митническата територия на Съюза.

4. Чрез дерогация на параграф 3 не се изисква следните декларатори да са установени на митническата територия на Съюза:

а) лица, които подават митническа декларация за транзит или временен внос;

б) лица, които инцидентно подават митническа декларация, включително за специфична употреба или за активно усъвършенстване на стоките, при условие че митническите органи считат това за оправдано;

в) лица, които са установени в държава, чиято територия е в непосредствена близост до митническата територия на Съюза, и които представят стоките, за които се отнася митническата декларация, пред съседно на тази територия гранично митническо учреждение, при условие че държавата, в която са установени лицата, предоставя реципрочно предимство на лицата, установени на митническата територия на Съюза;

г) вносители при дистанционни продажби, участващи в дистанционни продажби на стоки, които ще бъдат внесени на митническата територия на Съюза под режима IOSS, при условие че определят косвен представител.

Член 86

Подаване на митническа декларация преди представянето на стоките пред митническите органи

1. Митническата декларация може да бъде подадена преди очакваното представяне на съответните стоки пред митническите органи. Ако стоките не бъдат представени в срок от 30 дни от датата на подаването на митническата декларация, митническата декларация се счита за неподадена.

2. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на процедурните правила за подаване на митническа декларация, както е посочено в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 87

Приемане на митническа декларация

1. Митническите декларации, които отговарят на условията, предвидени в настоящата глава, и на разпоредбите на член 76, се приемат незабавно от митническите органи, при положение че стоките, за които се отнасят, са представени пред митническите органи.

2. Освен в случаите, когато е предвидено друго, датата на приемане на митническата декларация от митническите органи е датата, която да се използва за прилагането на разпоредбите, уреждащи митническия режим, за който се декларират стоките, и за всички други формалности при внос или износ.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които определя процедурните правила за приемане на митническата декларация, включително прилагането на тези правила в случаите, посочени в член 91. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 88

Поправка на митническа декларация

1. По заявление на декларатора митническите органи могат да разрешат поправката на един или повече елементи от данни в митническата декларация, след като тя вече е била приета от митническите органи. При поправката не могат да се включват стоки, различни от първоначално декларираните.

2. Не се разрешава поправка на митническата декларация след като тази декларация е била приета от митническите органи, ако заявлението се подава:

а) след като митническите органи са информирали декларатора за намерението си да проверят стоките;

б) след като митническите органи са установили, че данните в митническата декларация са неверни; или

в) след като митническите органи са вдигнали стоките.

3. По заявление на декларатора, в срок от три години от датата на приемане на митническа декларация, митническите органи могат да разрешат поправка на митническата декларация след вдигането на стоките, с цел декларантът да изпълни задълженията си, свързани с поставянето на стоките под съответния митнически режим.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за поправка на митническата декларация след вдигането на стоките в съответствие с параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 89

Анулиране на митническа декларация

1. По заявление на декларатора митническите органи анулират вече приета митническа декларация, когато са се уверили, че:

а) стоките незабавно ще бъдат поставени под митнически режим; или

б) поради особени обстоятелства поставянето на стоките под митническия режим, за който са били декларирани, вече не е оправдано.

Въпреки това, когато митническите органи са информирали декларатора за намерението си да проверят стоките, заявление за анулиране на митническата декларация се приема само след извършване на проверката.

2. Чрез дерогация от параграф 1 в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, митническите органи могат да анулират митническата декларация без предварително заявление от страна на декларатора.

3. Митническите органи не анулират митническата декларация след вдигането на стоките, освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, в които митническите органи могат да анулират митническата декларация без заявление от декларатора, както е посочено в параграф 2 от настоящия член, и след вдигането на стоките, както е посочено в параграф 3 от настоящия член.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за анулиране на митническата декларация след вдигането на стоките, както е посочено в параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 90

Опростяване на изготвянето на данни за стоки, класирани в различни тарифни подпозиции

1. Когато дадена пратка съдържа стоки, класирани в различни тарифни подпозиции, и обработката на всяка от тези стоки в съответствие с нейната тарифна подпозиция би довела до непропорционална тежест на работата и разходите спрямо дължимите вносни или износни мита, митническите органи могат, по заявление на декларатора, да предоставят опростен метод за начисляване на вносно или износно мито, при който вносното или износното мито се начислява върху цялата пратка на база на тарифната подпозиция на стоките, които са с най-високата ставка на вносни или износни мита.

2. Митническите органи отказват използването на опростения метод за събиране на вносни или износни мита, посочен в параграф 1:

а) когато се прилага таксата на Съюза за обработка; или

б) по отношение на стоки, които са предмет на друго законодателство, прилагано от митническите органи, на забрани или ограничения или на акциз, когато правилното класиране е необходимо, за да бъдат приложени въпросните мерки.

Член 91

Централизирано оформяне

1. До 28 февруари 2031 г. при подадено заявление митническите органи могат да разрешат на лице да подаде в митническото учреждение, отговорно за мястото, където е установено това лице, митническа декларация за стоки, които се представят пред митническите органи в друго митническо учреждение.

Митническите органи могат да отменят изискването за разрешението по първата алинея, ако митническото учреждение, където се подава декларацията, и митническото учреждение, където стоките се представят пред митническите органи, са под отговорността на един и същи митнически орган.

2. Само одобрен икономически оператор за митнически опростявания, както е посочено в член 29, параграф 2, буква а), може да подаде заявление за разрешението посочено в параграф 1 от настоящия член.

3. Митническото учреждение, в което се подава митническата декларация:

а) упражнява надзор върху поставянето на стоките под съответния митнически режим;

б) извършва митнически контрол за проверка на митническата декларация;

в) когато е оправдано, изисква от митническото учреждение, пред което се представят стоките, да извърши определен митнически контрол за проверка на митническата декларация; и

г) извършва митническите формалности за събиране на размера на вносното или износното мито, съответстващо на митническото задължение.

4. Митническото учреждение, в което се подава митническата декларация, и митническото учреждение, пред което се представят стоките, обменят необходимата информация за проверка на митническата декларация и за вдигане на стоките.

5. Митническото учреждение, пред което се представят стоките, извършва – без това да засяга неговия собствен контрол, обхващащ стоки, въведени на митническата територия на Съюза или изведени от нея – митническия контрол, посочен в параграф 3, буква в), и съобщава на митническото учреждение, в което е подадена митническата декларация, резултатите от този контрол.

6. Митническото учреждение, в което е подадена митническата декларация, вдига стоките, като взема предвид резултатите от:

а) контрола, който самото то е извършило за проверка на митническата декларация;

б) контрола, извършен от митническото учреждение, пред което стоките са представени за проверка на митническата декларация, и контрола, обхващащ стоки, въведени на митническата територия на Съюза или изведени от нея.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на условията за издаване на разрешението, посочено в параграф 1, първа алинея от настоящия член.

8. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за централизирано оформяне, включително съответните митнически формалности и контрол. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 92

Вписване в отчетността на декларатора

1. До 28 февруари 2031 г. при подадено заявление митническите органи могат да разрешат на лице да подава митническа декларация, включително опростена декларация, под формата на вписване в отчетността на декларатора, при условие че данните от тази декларация са на разположение на митническите органи в електронната система на декларатора в момента на подаването на митническата декларация под формата на вписване в отчетността на декларатора.

2. Митническата декларация се счита за приета в момента, когато стоките са вписани в отчетността на декларатора.

3. Митническите органи могат, при подадено заявление, да предоставят освобождаване от задължението за представяне на стоките. В този случай стоките се считат за вдигнати в момента на вписването в отчетността на декларатора.

Такова освобождаване може да се предостави, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) декларантът е одобрен икономически оператор за митнически опростявания, както е посочено в член 29, параграф 2, буква а);

б) естеството и потокът на съответните стоки позволяват освобождаване и са известни на митническия орган;

в) надзорното митническо учреждение има достъп до цялата информация, която счита за необходима, за да може да упражни правото си на проверка на стоките, ако възникне необходимост;

г) в момента на вписването в отчетността стоките вече не са предмет на другото законодателство, прилагано от митническите органи, освен в случаите, когато в разрешението по параграф 1 от настоящия член е предвидено друго.

Въпреки това в специфични ситуации надзорното митническо учреждение може да изиска стоките да бъдат представени дори и в случай на такова освобождаване.

4. Условията, при които се разрешава вдигането на стоките, се посочват в разрешението по параграф 1.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на условията за издаване на разрешението, посочено в параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за вписване в отчетността на декларатора, включително относимите митнически формалности и контрол, посочени в параграф 1 от настоящия член, както и освобождаването от задължението за представяне на стоките, посочено в параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 93

Изтичане на валидността

Валидността на разрешенията за опростени декларации, централизирано оформяне и вписване в отчетността на декларатора, посочени съответно в членове 83, 91 и 92, изтича на 1 март 2034 г.

ГЛАВА 4

Разпореждане със стоки

Член 94

Мерки, които трябва да бъдат предприети от митническите органи

1. Митническите органи, без това да засяга друго законодателство, прилагано от митническите органи, предприемат всички необходими мерки за разпореждане със стоките, включително конфискация или отнемане в полза на държавата в съответствие с националното право, продажба, дарение за хуманитарни цели или унищожаване, в следните случаи:

а) когато едно от задълженията, установени в митническото законодателство относно въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза, не е изпълнено или стоките са били отклонени от митнически надзор;

б) когато стоките не могат да бъдат вдигнати по една от следните причини:

i) проверката на стоките не е могла да започне или продължи в определения от митническите органи срок по причини, които се дължат на вносителя, износителя, титуляря на режим транзит или държателя на стоките;

ii) не са били осигурени или предоставени на разположение документите или информацията, които трябва да се осигурят или предоставят на разположение преди стоките да могат да бъдат поставени под искания митнически режим или вдигнати за него;

iii) не е било направено плащане или не е било предоставено обезпечение в определения срок, което е трябвало да бъде направено или предоставено по отношение на вносните или износните мита;

iv) стоките не отговарят на условията за вдигане, определени в членове 77 и 78;

в) когато стоките не са били преместени в разумни срокове след вдигането им;

г) когато след вдигането на стоките се установи, че не са били изпълнени условията за такова вдигане; или

д) когато стоките са изоставени в полза на държавата съгласно член 96.

2. Несъюзни стоки, които са били изоставени в полза на държавата, или несъюзни стоки, които са били иззети, конфискувани или отнети в полза на държавата в съответствие с националното право, се считат за поставени под режим митническо складиране. Тези стоки се вписват в отчетността на оператора на съоръженията за складиране за митническо складиране или, когато се държат от митническите органи — в отчетността на митническите органи.

Когато митническите органи вече са получили данни или митническа декларация за стоките, предназначени за унищожаване, изоставяне в полза на държавата, изземане, конфискуване или отнемане в полза на държавата в съответствие с националното право, в отчетността се включва позоваване на тези данни или тази митническа декларация. Съответната митническа декларация или данни се анулират.

3. Разходите по мерките, посочени в параграф 1, се поемат:

а) в случая по параграф 1, буква а) – от превозвача, вносителя, титуляря на режим транзит, държателя на стоките или от лицето, което е отклонило стоките от митнически надзор;

б) в случаите по параграф 1, букви б), в) и г) — от вносителя, износителя, титуляря на режим транзит или държателя на стоките;

в) в случая по параграф 1, буква д) – от лицето, което е изоставило стоките в полза на държавата.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на случаите, в които стоките могат да бъдат конфискувани.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за продажба и даряване на стоките от митническите органи, както е посочено в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 95

Унищожаване на стоки

1. Когато имат достатъчно основания за това, митническите органи могат да изискат унищожаването на стоки, за които е било осигурено или предоставено на разположение уведомлението за наличността, и информират за това вносителя, износителя или титуляря на режим транзит и държателя на стоките. Разходите по унищожаването са за сметка на вносителя, износителя, титуляря на режим транзит или държателя на стоките.

2. Когато митническите органи считат това за необходимо и пропорционално, те могат, в съответствие с националното право, да изземат, унищожат или по друг начин да направят неизползваеми стоки, за които не е било осигурено или предоставено на разположение уведомление за наличността и които представляват риск за здравето и безопасността на крайните ползватели. Разходите по тази мярка са за сметка на вносителя, износителя или държателя на стоките.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за унищожаването на стоките. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 96

Изоставяне

1. Вносителят, износителят, титулярят на режим транзит или държателят на стоките може, с предварителното разрешение на митническите органи, да изостави в полза на държавата несъюзни стоки и стоки, поставени под режим специфична употреба.

2. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за изоставяне на стоките в полза на държавата. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ДЯЛ VI

ВЪВЕЖДАНЕ НА СТОКИ НА МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА СЪЮЗА

ГЛАВА 1

Въвеждане на стоки

Член 97

Предварителна информация за товарите

1. Стоките се въвеждат на митническата територия на Съюза само ако превозвачите, въвеждащи стоките на митническата територия на Съюза, осигурят или предоставят на разположение предварителна информация за товарите за тези стоки на очакваното митническо учреждение на първо въвеждане в рамките на определени срокове.

2. Когато не е била осигурена или предоставена на разположение предварителна информация за товарите в съответствие с параграф 1, предварителната информация за товарите се осигурява или предоставя на разположение на действителното митническо учреждение на първо въвеждане най-късно при пристигането на транспортното средство, използвано за превоз на стоките.

3. Предварителната информация за товарите включва най-малко самоличността на вносителя, който отговаря за стоките, уникалния референтен номер на пратката, самоличността на изпращача, самоличността на получателя, описание на стоките, тарифното класиране, стойността, крайното местоназначение на стоките, ако е налично, данните за маршрута, естеството и идентификацията на транспортното средство, използвано за въвеждането на стоките, и транспортните разходи.

4. Вносителят може да осигури или предостави на разположение на съответното митническо учреждение част от предварителната информация за товарите, изисквана в рамките на определените срокове.

5. Когато вносителят вече е осигурил или предоставил на разположение част от изискваната предварителна информация за товарите, превозвачът свързва предварителната информация за товарите, която осигурява или предоставя на разположение, с информацията, която вече е била осигурена или предоставена на разположение от вносителя.

6. Вносителят получава уведомление, когато превозвачът свърже предварителната информация за товарите, която е осигурил или предоставил на разположение, с частта от предварителната информация за товарите, осигурена или предоставена на разположение от вносителя.

7. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, когато превозвачът или вносителят не разполага с цялата предварителна информация за товарите, посочена в параграфи 1 и 3, може да се изиска от други лица, които притежават тази информация, да я осигурят или да я предоставят на разположение.

8. Предварителната информация за товарите съдържа данните, необходими на митническите органи за извършване на анализ на риска.

9. Лице, което осигурява или предоставя на разположение предварителна информация за товарите, може да ограничи видимостта на своите данни за идентификация и чувствителни в търговско отношение данни до едно или повече лица, които също осигуряват или предоставят на разположение данни, без да се засяга използването на всички данни за целите на митническия надзор.

10. Задължението за осигуряване или предоставяне на разположение на предварителна информация за товарите не се прилага:

а) за транспортни средства и превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Съюза, без да спират на тази територия;

б) за несъюзни стоки, които са въведени на митническата територия на Съюза, след като временно са напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза;

в) за съюзни стоки, чийто митнически статус трябва да бъде доказан съгласно член 71, параграф 2, които са въведени на митническата територия на Съюза след като временно са напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза;

г) за съюзни стоки, които се движат без промяна на техния митнически статус в съответствие с член 73, параграф 2, и които са въведени на митническата територия на Съюза след като временно са напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза; и

д) в други случаи, когато такова неприлагане е напълно обосновано от вида на стоките или движението им или когато това се изисква от международни споразумения.

11. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) установяване на правила за определяне на очакваното митническо учреждение на първо въвеждане, посочено в параграф 1 от настоящия член;

б) уточняване на предварителната информация за товарите, която трябва да бъде осигурена или предоставена на разположение в съответствие с параграф 1 от настоящия член, и данните, посочени в параграф 8 от настоящия член, които трябва да включват конкретна информация, позволяваща на митническите органи да извършат анализ на риска по отношение на безопасността и сигурността на стоките;

в) определяне на сроковете, посочени в параграфи 1 и 4 от настоящия член;

г) определяне на специфичните случаи и другите лица, от които може да се изисква да осигурят или предоставят на разположение предварителната информация за товарите, както е посочено в параграф 7 от настоящия член;

д) определяне на случаите, в които видът на стоките или движението им напълно оправдават неприлагането на задължението за осигуряване или предоставяне на разположение на предварителна информация за товарите, както е посочено в параграф 10, буква д) от настоящия член;

е) определяне на условията, при които лицето, което осигурява или предоставя на разположение предварителна информация за товарите, може да ограничи видимостта на данните за идентификация или чувствителните в търговско отношение данни, както е посочено в параграф 9 от настоящия член.

12. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за осигуряване, предоставяне на разположение и получаване на предварителната информация за товарите, посочена в параграфи 1 – 8 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

13. В съответствие с датите, предвидени в работната програма, посочена в член 38, параграф 6, буква б) и най-късно до 28 февруари 2034 г., формалностите по параграфи 1 – 12 от настоящия член и по членове 98 – 103 от настоящия регламент могат да продължат да се изпълняват в съответствие с правилата и изискванията за данните, предвидени в Регламент (ЕС) № 952/2013, приложим за електронните системи, разработени от държавите членки и Комисията съгласно член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Член 98

Анализ на риска във връзка с предварителната информация за товарите

1. Без да се засягат дейностите на Митническия орган на ЕС, изложени в дял XII, митническото учреждение на първо въвеждане гарантира извършването на анализ на риска в рамките на определени срокове. Този анализ на риска се извършва предимно за целите на безопасността и сигурността, когато е целесъобразно — в сътрудничество с други митнически учреждения и когато е възможно — въз основа на предварителната информация за товарите и друга информация, осигурена или предоставена на разположение чрез Центъра за митнически данни на ЕС. Митническото учреждение на първо въвеждане предприема необходимите мерки въз основа на резултатите от този анализ на риска.

2. Митническото учреждение на първо въвеждане, когато е приложимо – в сътрудничество с митническите органи на останалите държави членки, участващи в процеса на анализ на риска, може да предприеме подходящи мерки за смекчаване на риска, включително:

а) даване на указания на лицето, осигурило или предоставило на разположение предварителната информация за товарите, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани, а ако превозвачът е лице, различно от лицето, подало данните – даване на сходни указания на превозвача, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани;

б) искане на допълнителна информация или действие;

в) установяване на ситуации, в които може да е подходящо действие от страна на друг орган;

г) препоръчване на най-подходящото място за извършване на митнически контрол и на мерки за този контрол.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на сроковете, до когато трябва да се извърши анализът на риска, посочен в параграф 1 от настоящия член.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила, приложими за мерките за смекчаване на риска, посочени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

5. До 28 февруари 2034 г. анализът на риска по параграф 1 се извършва въз основа на обобщената декларация за въвеждане.

Член 99

Поправка на предварителната информация за товарите

1. Вносителят, превозвачът или другите лица, посочени в член 97, поправят един или повече елементи от данните в предварителната информация за товарите, когато:

а) вносителят, превозвачът или другото засегнато лице узнае, че съответната информация се е променила в отчетността му или че информацията е невярна; или

б) митнически орган изисква от вносителя, превозвача или другото засегнато лице да направи това поради неточност или непълнота на данните или поради проблеми с качеството на данните, по-специално когато такива бъдат установени в резултат на извършения анализ на риска.

2. Вносителят, превозвачът или другите лица, посочени в член 97, не поправят предварителната информация за товарите, когато:

а) митническите органи са дали указания на лицето, осигурило или предоставило на разположение предварителната информация за товарите, и на превозвача, ако е различен от това лице, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани, както е посочено в член 98, параграф 2, буква а);

б) митническите органи са информирали превозвача или другите лица за намерението си да проверят стоките;

в) митническите органи са установили, че предварителната информация за товарите е невярна;

г) данните в предварителната информация за товарите са включени в списъка с данни, които не могат да бъдат поправяни.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните в предварителната информация за товарите, които не могат да бъдат поправяни, както е посочено в параграф 2, буква г) от настоящия член.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за поправка на предварителната информация за товарите в съответствие с параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 100

Анулиране на предварителната информация за товарите

1. Ако превозвачът или другите лица, осигуряващи или предоставящи на разположение предварителната информация за товарите, узнаят, че стоките, обхванати от тази предварителна информация за товарите, няма да бъдат въведени на митническата територия на Съюза, те във възможно най-кратък срок подават искане до митническия орган да анулира предварителната информация за товарите.

Ако стоките, обхванати от предварителната информация за товарите, не бъдат въведени на митническата територия на Съюза в срок от 200 дни от датата, на която предварителната информация за товарите е била осигурена или предоставена на разположение, митническите органи анулират тази предварителна информация за товарите.

2. Лицата, които осигуряват или предоставят на разположение предварителната информация за товарите, и вносителят, който осигурява или предоставя на разположение информация в Центъра за митнически данни на ЕС, се информират взаимно за анулирането на информацията, която са осигурили или предоставили на разположение.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за анулиране на предварителната информация за товарите в съответствие с параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 101

Уведомление за пристигане във връзка с въвеждането на транспортното средство и на стоките

1. Превозвачът уведомява действителното митническо учреждение на първо въвеждане за пристигането на транспортното средство, с което стоките се въвеждат на митническата територия на Съюза, при пристигането му.

2. Превозвачът уведомява митническото учреждение, отговорно за пристанището или летището, където стоките се разтоварват или претоварват, за пристигането на стоките, въвеждани на митническата територия на Съюза по море или по въздух, когато транспортното средство, с което тези стоки се въвеждат на митническата територия на Съюза, пристигне в това пристанище или летище.

3. Превозвачът уведомява митническото учреждение на първо въвеждане за пристигането на стоки, въвеждани на митническата територия на Съюза с автомобилен или железопътен транспорт или транспорт по вътрешните водни пътища, когато транспортното средство, с което тези стоки се въвеждат на митническата територия на Съюза, пристигне в това митническо учреждение.

4. Превозвачът свързва уведомлението за пристигане на стоките с предварителната информация за товарите, осигурена или предоставена на разположение за тези стоки.

5. Независимо от задълженията на превозвача, посочени в параграфи 1, 2 и 3, всяко от следните лица може да уведоми за пристигането на стоките в момента, посочен в тези параграфи:

а) лицето, от чието име или за чиято сметка действа лицето, което е въвело стоките на тази територия;

б) лицето, което е поело отговорност за превоза на стоките след тяхното въвеждане на митническата територия на Съюза;

в) всяко лице, което незабавно поставя стоките под митнически режим; или

г) титулярят на разрешението за операции в съоръжение за временно складиране или всяко лице, което извършва дейност в свободна зона.

6. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, когато не всички данни в предварителната информация за товарите, посочени по отношение на стоките в член 97, параграф 8, могат да бъдат получени от превозвача, е възможно от следващ превозвач или други лица, които притежават тези данни и съответните права да ги предоставят, да се изиска да уведомят действителното митническо учреждение на първо въвеждане за пристигането на стоките.

7. След одобрение от митническия орган уведомлението за пристигане на транспортното средство и на стоките може да бъде осигурено или предоставено на разположение на митническите органи чрез средства, различни от Центъра за митнически данни на ЕС, като например търговските, пристанищните или транспортните информационни системи, при условие че тези системи съдържат необходимите данни за такова уведомление и тези данни са налични в момента, посочен съответно в параграф 1, 2 или 3. В такива случаи осигурените или предоставените на разположение от тези други средства данни се предават на Центъра за митнически данни на ЕС.

8. Чрез дерогация от параграф 2 задължението за уведомяване за пристигането на стоките не се прилага в следните случаи:

а) когато при пристигането им на митническата територия на Съюза стоките са разтоварени и отново натоварени на същото транспортно средство по време на пътуването единствено за да се даде възможност за разтоварване или натоварване на други стоки на същото съюзно пристанище или летище;

б) когато съюзни стоки, които се движат без промяна на техния митнически статус в съответствие с член 73, параграф 2, и които са въведени на митническата територия на Съюза след като временно са напуснали тази територия по море или по въздух, са превозени по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза.

9. Превозвачът не разтоварва на митническата територия на Съюза стоки, за които на митническите органи не е била осигурена или предоставена на разположение предварителната информация за товарите, посочена в член 97, параграф 8, освен в случаите, когато митническите органи са поискали от превозвача да представи тези стоки в съответствие с член 103.

10. Чрез дерогация от параграф 9, в случай на непосредствена опасност, налагаща незабавно цялостно или частично разтоварване на стоките, митническите органи може да позволят на превозвача да разтовари стоките.

11. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на посочените в параграф 6 от настоящия член специфични случаи и определяне на другите лица, посочени в същия параграф, от които може да бъде изискано да уведомят действителното митническо учреждение на първо въвеждане за пристигането на стоките.

12. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за уведомяване за пристигането, посочена в настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

13. В съответствие с датите, предвидени в работната програма, посочена в член 38, параграф 6, буква б), и най-късно до 28 февруари 2034 г. посоченото в настоящия член уведомление за пристигане може да продължи да се подава – а физическото представяне на стоките пред митническите органи по член 103, параграф 1 от настоящия регламент може да продължи да се извършва – в съответствие с правилата и изискванията за данните, предвидени в Регламент (ЕС) № 952/2013, приложим за електронните системи, разработени от държавите членки, в сътрудничество с Комисията, съгласно член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Член 102

Превозване до подходящото място

1. Превозвачът, който въвежда стоките на митническата територия на Съюза, ги превозва без забавяне по определения от митническите органи маршрут и съгласно техните разпореждания, ако има такива, до определеното от митническите органи митническо учреждение или до друго място, определено или одобрено от тези органи, или до свободна зона.

2. В свободна зона стоките се въвеждат директно по море или по въздух, или – ако се въвеждат по земя – без да преминават през друга част от митническата територия на Съюза, когато свободната зона граничи със сухоземна граница между държава членка и трета държава.

3. Когато поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила превозвачите не могат да изпълнят задължението по параграф 1, те без забавяне уведомяват митническите органи за ситуацията и за точното местоположение на стоките.

4. Митническите органи определят мерките, които да се вземат, за да стане възможен митническият надзор на стоките, посочени в параграф 1, или на плавателния съд или на въздухоплавателното средство, както и на стоките, които се намират на това средство, при обстоятелствата, посочени в параграф 3, и за да гарантират, по целесъобразност, че стоките впоследствие се превозват до определеното от митническите органи митническо учреждение или до друго място, определено или одобрено от тези органи, или до свободна зона.

5. Митническите органи могат да подложат стоки, които все още се намират извън митническата територия на Съюза, на митнически контрол, в резултат на сключено споразумение със съответната трета държава. Митническите органи третират тези стоки по същия начин, както третират стоките, въведени на митническата територия на Съюза.

6. Чрез дерогация от параграфи 1 и 3 може да се прилагат специални правила по отношение на стоките, превозвани в гранични зони или по тръбопроводи и електропроводи, по отношение на движението на стоки с несъществено икономическо значение или на стоките, пренасяни от пътници, при условие че в резултат на това не се създават пречки пред осъществяването на митническия надзор и на митническия контрол.

7. Параграф 1 не се прилага за транспортни средства или за превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Съюза, без да спират в тази територия.

Член 103

Физическо представяне на стоки пред митническите органи

1. Когато това се изисква от митническите органи или от друго законодателство, прилагано от митническите органи, превозвачът или държателят на стоките представя физически пред митническия орган стоките, които се въвеждат на митническата територия на Съюза, при тяхното пристигане в определеното от митническите органи митническо учреждение или на друго място, определено или одобрено от митническите органи, или в свободната зона.

2. Митническите органи уведомяват превозвача или държателя на стоките за задължението да представи физически стоките пред митническите органи.

3. Стоките, физически представени пред митническите органи, не могат да бъдат премествани от мястото, където са били представени, без разрешението на митническите органи.

4. Задължението за физическо представяне на стоките пред митническите органи не се прилага за съюзни стоки, които се движат без промяна на техния митнически статус в съответствие с член 73, параграф 2, и които са въведени на митническата територия на Съюза след като временно са напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез установяване на условията за определяне и одобряване на местата, различни от определеното митническо учреждение, посочено в параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за физическо представяне на стоките пред митническите органи в съответствие с настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 104

Временно складиране на стоки

1. Несъюзните стоки са на временно складиране от момента, в който лицето, посочено в член 101, уведоми за пристигането им на митническата територия на Съюза в съответствие с посочения член, до поставянето им под митнически режим или извеждането им от митническата територия на Съюза или до уреждането на положението на стоките от митническите органи в съответствие с параграф 7 от настоящия член.

2. Несъюзните стоки, които се придвижват под режим транзит, са на временно складиране след завършване на режима транзит, докато бъдат поставени под друг митнически режим или изведени от митническата територия на Съюза, или докато митническите органи уредят положението на стоките в съответствие с параграф 7.

3. Несъюзните стоки на временно складиране се съхраняват само в съоръжения за временно складиране в съответствие с член 108 или, когато е оправдано, на други места, определени или одобрени от митническите органи, включително места, посочени от доверени и проверени търговци.

4. Титулярят на разрешението за операции в съоръжение за временно складиране по член 108 или лицето, съхраняващо стоките – когато стоките се съхраняват на различни от определените или одобрените от митническите органи места – отговаря за изпълнението на задълженията, произтичащи от съхранението на стоките на временно складиране, включително за това да се гарантира, че стоките:

а) не се отклоняват от митнически надзор; и

б) са обект само на операции, които гарантират запазването им, без да ги изменят или да променят външния им вид или техническите им характеристики.

5. Освен ако не е предвидено друго в правото на Съюза или в националното право, несъюзните стоки на временно складиране се поставят под митнически режим или се извеждат от митническата територия на Съюза в срок от 90 дни от началото на временното складиране. В изключителни случаи, предвидени в митническото законодателство, митническите органи могат да удължат този срок.

6. Несъюзните стоки на временно складиране на места, определени или одобрени от митническите органи, включително места, посочени от доверени и проверени търговци, се поставят под митнически режим или се реекспортират в рамките на определен срок.

7. В случай че по надлежно обоснована причина стоките не могат да останат на временно складиране, митническите органи предприемат без забавяне всички необходими мерки за разпореждане със стоките в съответствие с глава 4 от дял V.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез установяване на условията за определяне или одобряване на местата, посочени в параграф 3 от настоящия член, срока, посочен в параграф 6 от настоящия член, и изключителните случаи, в които посоченият в параграф 5 от настоящия член срок може да бъде удължен.

9. В съответствие с датите, предвидени в работната програма, посочена в член 38, параграф 6, буква б) и най-късно до 28 февруари 2034 г. се подава декларация за временно складиране в съответствие с правилата и изискванията за данните, предвидени в Регламент (ЕС) № 952/2013.

Член 105

Информация за временно складиране

1. Несъюзни стоки, за които на митническия орган е осигурено или предоставено на разположение уведомление за пристигане на стоките, се обхващат от информация за временно складиране, съдържаща всички данни, необходими за прилагането на разпоредбите, уреждащи временното складиране.

2. Лицето, посочено в член 101, титулярят на разрешението за операции в съоръжение за временно складиране или друго лице, което е държател на стоките, осигурява или предоставя на разположение информацията за временно складиране най-късно в момента на въвеждане на стоките в съоръжението за временно складиране или на други места, определени или одобрени от митническите органи.

3. Освен ако не е предвидено друго, митническите органи не изискват осигуряването или предоставянето на разположение на информацията за временно складиране, когато:

а) най-късно към момента на уведомлението за пристигане на стоките на митническата територия на Съюза митническият статус на тези стоки като съюзни стоки е определен в съответствие с член 71; или

б) данните, необходими за митническия режим или реекспорта, вече са били осигурени или предоставени на разположение на митническите органи.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) допълнително уточняване на посочените в параграф 3 от настоящия член случаи, в които митническите органи не изискват осигуряването или предоставянето на разположение на информация за временно складиране;

б) определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за прилагането на разпоредбите, уреждащи временното складиране.

5. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на процедурните правила за подаване на информацията за временно складиране, посочена в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 106

Поправка на информацията за временно складиране

1. Лицата, посочени в член 105, параграф 2, поправят един или повече елементи от данните в информацията за временно складиране:

а) когато узнаят, че относимата информация се е променила в тяхната отчетност; или

б) когато митнически орган поиска от тях да направят това поради неточност или непълнота на данните или поради проблеми с качеството на данните.

2. Лицата, посочени в член 105, параграф 2, не поправят информацията за временно складиране, когато:

а) митническите органи са информирали тези лица за намерението си да проверят стоките;

б) митническите органи са информирали тези лица, че са установили, че осигурените или предоставените на разположение данни са неверни; или

в) стоките са били изведени от съоръжението за временно складиране, освен ако не е предвидено друго.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи за поправка на информацията, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за поправка, в съответствие с параграф 1 от настоящия член, на посочената в него информация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 107

Анулиране на информацията за временно складиране

1. Ако лице, посочено в член 105, параграф 2, узнае, че стоките няма да бъдат въведени на митническата територия на Съюза, то възможно най-бързо анулира тази информация за временно складиране.

Ако стоките, за които е била осигурена или предоставена на разположение информация за временно складиране, не бъдат въведени на митническата територия на Съюза в рамките на 30 дни от датата, на която тази информация е била осигурена или предоставена на разположение, митническите органи анулират тези данни.

Информацията за временно складиране също се анулира в други случаи, предвидени в митническото законодателство.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез допълнително уточняване на случаите, посочени в параграф 1, трета алинея от настоящия член, в които информацията за временно складиране трябва да бъде анулирана.

3. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на процедурните правила за анулиране на информацията за временно складиране, посочена в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 108

Разрешение за операции в съоръжения за временно складиране

1. За операции в съоръжение за временно складиране се изисква разрешение от митническите органи. Такова разрешение не се изисква, когато оператор на съоръжение за временно складиране е самият митнически орган.

Условията, при които се разрешава операции в съоръжения за временно складиране, се посочват в разрешението.

2. Разрешението, посочено в параграф 1 от настоящия член, се предоставя само на лица, които:

а) са установени на митническата територия на Съюза;

б) осигуряват необходимите гаранции за правилното протичане на операциите; и

в) предоставят обезпечение в съответствие с член 194.

Когато се предоставя общо обезпечение, спазването на задълженията, свързани с това обезпечение, е предмет на мониторинг чрез подходящ одит.

Счита се, че одобреният икономически оператор за митнически опростявания или довереният и проверен търговец е изпълнил условието, посочено в първа алинея, буква б) от настоящия параграф, ако дейността, свързана с операциите във въпросните съоръжения за временно складиране, е взета предвид в разрешението, посочено съответно в член 30 или 31.

3. Разрешението, посочено в параграф 1, се издава само когато митническите органи са в състояние да упражняват митнически надзор, без да се налага да въвеждат административни договорености, които са непропорционални на съответните икономически потребности.

4. Титулярят на разрешението, посочено в параграф 1, води подходяща отчетност във форма, одобрена от митническите органи, и осигурява или предоставя на разположение тази отчетност в Центъра за митнически данни на ЕС.

Тази отчетност съдържа информацията и данните, които позволяват на митническите органи да осъществяват надзор на операциите в съоръженията за временно складиране, по-конкретно по отношение на идентифицирането на складираните стоки, техния митнически статус и тяхното движение.

5. Счита се, че одобреният икономически оператор за митнически опростявания или довереният и проверен търговец е изпълнил задължението, предвидено в параграф 4, ако отчетността му е подходяща за целите на операциите в съоръжения за временно складиране.

6. Митническите органи могат да разрешат на титуляря на разрешението по параграф 1 да придвижва стоки на временно складиране между различни съоръжения за временно складиране, при условие че такива движения не увеличават риска от измама, за следните видове движения:

а) движение, което се извършва под отговорността на един митнически орган;

б) движение, което е обхванато от само едно разрешение, което е издадено на одобрен икономически оператор за митнически опростявания или на доверен и проверен търговец; или

в) други случаи на движение, предвидени в митническото законодателство.

7. Когато съществува икономическа необходимост и няма да се засегне неблагоприятно митническият надзор, митническите органи могат да разрешат съхранението на съюзни стоки в съоръжения за временно складиране. Тези стоки не се считат за стоки на временно складиране.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент, чрез определяне на:

а) условията за издаване на разрешение за операции в съоръжения за временно складиране;

б) вида на информацията и данните, които трябва да се съдържат в отчетността, която да се осигури или предостави на разположение в Центъра за митнически данни на ЕС, както е посочено в параграф 4 от настоящия член;

в) другите случаи на движение на стоки на временно складиране, посочени в параграф 6, буква в) от настоящия член, и свързаните с тях условия.

9. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за движението на стоки между различни съоръжения за временно складиране в съответствие с параграф 6 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 2

Допускане за свободно обращение

Член 109

Обхват и действие

1. Несъюзните стоки, предназначени за пускане на пазара на Съюза или за лична употреба или за потребление в рамките на митническата територия на Съюза, се поставят под режим допускане за свободно обращение.

2. Допускането за свободно обращение придава на несъюзните стоки митнически статус на съюзни стоки.

3. Условията, за поставянето на стоките под режим допускане за свободно обращение, са следните:

а) на митническите органи са били осигурени или предоставени на разположение изискваните данни, които трябва да включват най-малко идентификация на вносителя, който отговаря за стоките, продавача, купувача, производителя, доставчика на продукта, когато той е различен от производителя, както и отговорния икономически оператор в Съюза съгласно член 4 от Регламент (ЕС) 2019/1020 и член 16 от Регламент (ЕС) 2023/988, стойността, произхода, тарифното класиране и описание на стоките, уникалния референтен номер на пратката и нейното местоположение, както и списъка на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи;

б) в случай на стоки, внасяни от вносител при дистанционни продажби, който е избрал да използва режима IOSS, изискваните данни, в допълнение към посочените в буква а), включват информацията, посочена в отчетността за обхванатите от режима IOSS сделки, водена от данъчно задълженото лице в съответствие с член 369ч, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО;

в) всички дължими вноски мита или други вземания, включително антидъмпингови мита, изравнителни мита или защитни мерки, са били платени или обезпечени, освен в случаите, когато стоките са предмет на искане за усвояване на тарифна квота;

г) стоките са пристигнали на мястото на вдигане на митническата територия на Съюза; и

д) стоките отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез допълнително определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за целите на поставянето на стоките под режим допускане за свободно обращение, посочено в параграф 3, буква а) от настоящия член, или чрез предвиждане на дерогации от тази буква, обосновани за съответния вид движение.

Член 110

Прилагане на мерките на търговската политика по отношение на режими активно и пасивно усъвършенстване

1. Когато преработени продукти, получени при активно усъвършенстване, са допуснати за свободно обращение и изчисляването на размера на вносните мита е извършено в съответствие с член 192, параграф 3, се прилагат мерките на търговската политика, приложими за допускането за свободно обращение на стоките, които са били поставени под режим активно усъвършенстване.

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на отпадъците и остатъците.

3. Когато преработени продукти, получени при активно усъвършенстване, са допуснати за свободно обращение и изчисляването на размера на вносните мита е извършено в съответствие с член 191, параграф 1, мерките на търговската политика, приложими за тези стоки, се прилагат само когато стоките, които са били поставени под режим активно усъвършенстване, подлежат на такива мерки.

4. Мерките на търговската политика не се прилагат за преработените продукти, допуснати за свободно обращение след пасивно усъвършенстване, когато:

а) преработените продукти запазват съюзния си произход по смисъла на член 169;

б) пасивното усъвършенстване включва поправка, включително системата за стандартен обмен, посочена в член 164; или

в) след пасивното усъвършенстване последват други операции по усъвършенстване в съответствие с член 160.

ГЛАВА 3

Освобождаване от вносни мита

Член 111

Върнати стоки

1. Несъюзни стоки, които, след като са били първоначално изнесени като съюзни стоки от митническата територия на Съюза, са върнати в нея в срок от три години и са поставени под режим допускане за свободно обращение, по заявление на заинтересованото лице се освобождават от вносни мита.

Първата алинея се прилага дори когато върнатите стоки представляват само част от стоките, изнесени преди това от митническата територия на Съюза

2. При особени обстоятелства срокът от три години, посочен в параграф 1, може да бъде продължен.

3. Когато преди износа им от митническата територия на Съюза върнатите стоки са били допуснати за свободно обращение с освобождаване от мита или с намалена ставка на вносните мита поради специфичната им употреба, освобождаването от вносни мита по параграф 1 се разрешава само ако тези стоки се допускат за свободно обращение за същата специфична употреба.

Когато специфичната употреба, за която се предвижда въпросните стоки да бъдат допуснати за свободно обращение, вече не е същата, размерът на вносните мита се намалява с размера, заплатен при първоначалното им допускане за свободно обращение. Ако последно споменатият размер надвишава размера, дължим за допускане за свободно обращение на върнатите стоки, възстановяване не се разрешава.

4. Когато съюзни стоки са загубили своя митнически статус съгласно член 72 и впоследствие са допуснати за свободно обращение, се прилагат параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член.

5. Освобождаване от вносни мита по параграф 1 се разрешава само за стоки, които са върнати в същото състояние, в което са били изнесени.

6. Освобождаване от вносни мита по параграф 1 се основава на информация, която удостоверява, че условията за освобождаване са изпълнени.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на случаите, в които стоките се считат за върнати в същото състояние, в което са били изнесени, както е посочено в параграф 5 от настоящия член.

8. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за предоставяне на информация, посочена в параграф 6 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 112

Стоки, които са били поставени първоначално под режим активно усъвършенстване

1. Член 111, параграфи 1, 2, 5 и 6 се прилагат *mutatis mutandis* за преработени продукти, които първоначално са били реекспортирани от митническата територия на Съюза вследствие на режим активно усъвършенстване, при условие че допускането за свободно обращение на тези преработени продукти води до събиране на дължимите вносни мита за стоките, които са били поставени за пръв път под режим активно усъвършенстване.

2. Ако преработените продукти, посочени в параграф 1, са поставени под следващ режим активно усъвършенстване и преработените продукти, различни от получените при предходното активно усъвършенстване, са допуснати за свободно обращение, за стоките, посочени в параграф 1, се плащат вносни мита.

3. Размерът на вносните мита за стоките по параграф 1 от настоящия член се определя в съответствие с член 192, параграф 3.

4. Освобождаването от вносни мита, предвидено в член 111, се разрешава за преработени продукти, които са били изнесени в съответствие с член 133, параграф 2, буква в), само когато е гарантирано, че никои стоки, които са били заменени с еквивалентни стоки, няма да бъдат поставени под режим активно усъвършенстване.

Член 113

Продукти от морски риболов и други продукти, извлечени от морето

1. Без да се засяга член 169, параграф 1, при допускането им за свободно обращение се разрешава освобождаване от вносни мита на:

а) продуктите от морски риболов и другите продукти, извлечени от териториалното море на трета държава от плавателни съдове, регистрирани или под отчет единствено в държава членка и плаващи под нейното знаме;

б) продуктите, получени от продуктите, посочени в буква а) от настоящия параграф, на борда на кораби фабрики, отговарящи на условията, предвидени в тази буква.

2. Освобождаването от вносни мита, посочено в параграф 1, се основава на доказателства, че установените в същия параграф условия са изпълнени.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за предоставяне на доказателствата, посочена в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ДЯЛ VII

СТОКИ, ИЗВЕДЕНИ ОТ МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА СЪЮЗА

ГЛАВА 1

Износ и реекспорт

Член 114

Износ

1. Съюзните стоки, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, се поставят под режим износ.

2. Условията за поставяне на стоки под режим износ са следните:

а) на митническите органи са осигурени или са предоставени на разположение изискваните данни;

б) всички дължими износни мита или други вземания са платени или обезпечени; и

в) стоките отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи.

3. Стоките, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, подлежат, когато е уместно, на:

а) възстановяване или опрощаване на вносните мита;

б) формалностите, изисквани съгласно разпоредбите, приложими за други вземания;

в) процедурните правила за износ и напускане.

4. Параграф 1 не се прилага за съюзни стоки:

а) поставени под режим пасивно усъвършенстване;

б) изведени от митническата територия на Съюза, след като са били поставени под режим специфична употреба;

в) доставени като самолетни или корабни доставки, освободени от ДДС или акциз и подлежащи на облагане с нулева ставка на ДДС или акциз, независимо от местоназначението на самолета или кораба, за които се изисква доказателство за такава доставка;

г) поставени под режим вътрешен транзит;

д) придвижени временно извън митническата територия на Съюза в съответствие с член 73.

5. Митническите формалности, приложими към режима износ, се прилагат в случаите, посочени в параграф 4, букви а) и б), както и в параграф 4, буква в), независимо от местоназначението на самолета или кораба.

6. Не се считат за изнесени извън митническата територия на Съюза стоките, изпратени до местоназначение остров Хелголанд.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за целите на поставянето на стоки под режим износ, посочено в параграф 2, буква а) от настоящия член.

8. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за износ и напускане, посочени в параграф 3, буква в) от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 115

Освобождаване от износни мита на временно изнесени съюзни стоки

Без да се засяга член 161, съюзните стоки, които са временно изнесени от митническата територия на Съюза, се ползват от освобождаване от износни мита, ако бъдат реимпортирани.

Член 116

Реекспорт

1. Несъюзните стоки, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, се реекспортират, при условие че са осигурени или предоставени на разположение съответните данни за реекспорта и че стоките, предназначени да бъдат реекспортирани, отговарят на другото законодателство, прилагано от митническите органи по отношение на несъюзните стоки.

2. Когато е приложимо, данните за реекспорта включват данните, необходими за приключване на предишния митнически режим или за завършване на временното складиране.

3. Членове 74—80 и член 123 се прилагат за реекспорта.

4. Параграф 1 не се прилага:

а) за несъюзни стоки, поставени под режим външен транзит, които само преминават през митническата територия на Съюза;

б) когато несъюзни стоки, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, са разтоварени и отново натоварени на същото транспортно средство по време на пътуването, за да се даде възможност за разтоварване или натоварване на други стоки на същото пристанище или летище.

5. До 28 февруари 2034 г. данните за реекспорта могат да се предоставят във:

а) декларация за реекспорт; или

б) уведомление за реекспорт, когато стоките се претоварват в свободна зона или съоръжение за временно складиране или се реекспортират директно от свободна зона или съоръжение за временно складиране.

6. До 28 февруари 2034 г. членове 81—93 се прилагат за декларацията за реекспорт и уведомлението за реекспорт.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на случаите, в които трябва да се подаде уведомление за реекспорт, и случаите, в които то може да бъде поправено или анулирано.

8. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за подаване, поправка или анулиране на уведомление за реекспорт. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 2

Напускане на стоките

Член 117

Предварителна информация за заминаване

1. Превозвачите, които извеждат стоки от митническата територия на Съюза, осигуряват или предоставят на разположение на компетентния митнически орган минимална предварителна информация за заминаване относно тези стоки в рамките на определени срокове и най-късно при уведомяване за пристигането на стоките в пункта на напускане.

2. Предварителната информация за заминаване съдържа данните, необходими на митническите органи за извършване на анализ на риска предимно за целите на безопасността и сигурността.

3. Износителят може да осигури или да предостави на разположение на компетентния митнически орган част или цялата предварителна информация за заминаване.

4. Когато износителят вече е осигурил или предоставил на разположение част от изискваната предварителна информация за заминаване, превозвачът свързва частта от изискваната предварителна информация за заминаване, която осигурява или предоставя на разположение, с информацията, която вече е била осигурена или предоставена на разположение от износителя.

5. Когато износителят вече е осигурил или предоставил на разположение цялата изисквана предварителна информация за заминаване, превозвачът осигурява или предоставя на разположение допълнителна предварителна информация за заминаване само когато знае, че преди това осигурената или предоставената на разположение информация е невярна.

6. Износителят се уведомява, когато превозвачът свърже предварителната информация за заминаване, която е осигурил или предоставил на разположение, с частта от предварителната информация за заминаване, осигурена или предоставена на разположение от износителя.

7. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, когато превозвачът или износителят не е осигурил или предоставил на разположение цялата предварителна информация за заминаване, посочена в параграфи 3 и 5, от други лица, които притежават тази информация, може да се изиска да я осигурят или да я предоставят на разположение.

8. Лице, което осигурява или предоставя на разположение предварителна информация за заминаване, може да ограничи видимостта на своите данни за идентификация и чувствителни в търговско отношение данни до едно или повече лица, които също осигуряват или предоставят на разположение данни, без да се засяга използването на всички данни за целите на митническия надзор.

9. Задължението за осигуряване или предоставяне на разположение на предварителна информация за заминаване не се прилага:

а) за транспортни средства и превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Съюза, без да спират на тази територия;

б) в други специфични случаи, когато това е надлежно обосновано от вида на стоките или вида движение или когато това се изисква от международни споразумения;

в) за стоки, придвижени временно извън митническата територия на Съюза в съответствие с член 73;

г) за стоки, които се доставят за влагане като части или принадлежности в плавателни съдове или въздухоплавателни средства и за експлоатацията на двигателите, машините и другото оборудване на плавателни съдове или въздухоплавателни средства, както и хранителни продукти и други артикули, предназначени за потребяване или продажба на борда.

10. В случаите, посочени в параграф 9 от настоящия член, данните за реекспорта се осигуряват или предоставят на разположение в съответствие с член 116.

11. Превозвачът извежда от митническата територия на Съюза стоките в същото състояние, в което са били, когато е била осигурена или предоставена на разположение предварителната информация за заминаване.

12. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) определяне на данните от предварителната информация за заминаване, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи, както е посочено в параграф 1 от настоящия член;

б) определяне на сроковете, посочени в параграф 1 от настоящия член, като се вземат предвид видът движение и транспортните средства;

в) определяне на специфичните случаи, в които не се прилага задължението за осигуряване или предоставяне на разположение на предварителна информация за заминаване, както е посочено в параграф 9, буква б) от настоящия член;

г) определяне на условията, при които лицето, което осигурява или предоставя на разположение предварителна информация за заминаване, може да ограничи видимостта на данните за идентификация и чувствителните в търговско отношение данни, посочени в параграф 8 от настоящия член.

13. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за осигуряване, предоставяне на разположение и получаване на предварителната информация за заминаване, посочена в настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

14. В съответствие с датите, предвидени в работната програма, посочена в член 38, параграф 6, буква б) и най-късно до 28 февруари 2034 г. формалностите по напускането на стоките могат да продължат да се извършват в съответствие с правилата и изискванията за данните, предвидени в Регламент (ЕС) № 952/2013, които се прилагат за електронните системи, разработени от държавите членки и Комисията съгласно член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Член 118

Анализ на риска във връзка с предварителната информация за заминаване

1. Без да се засягат дейностите на Митническия орган на ЕС, изложени в дял IV, компетентният митнически орган гарантира извършването на анализ на риска в рамките на определени срокове. Този анализ на риска се извършва предимно за целите на безопасността и сигурността, когато е целесъобразно — в сътрудничество с други митнически учреждения, и когато е възможно — въз основа на предварителната информация за заминаване и други данни, осигурени или предоставени на разположение чрез Центъра за митнически данни на ЕС. Компетентният митнически орган предприема необходимите мерки въз основа на резултатите от този анализ на риска.

2. Митническото учреждение на напускане може да предприеме подходящите мерки за смекчаване на риска, включително:

а) даване на указания на лицето, осигурило или предоставило на разположение предварителната информация за заминаване, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани, а ако превозвачът е лице, различно от лицето, дало предварителната информация за заминаване, даване на сходни указания на превозвача, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани;

б) искане на допълнителна информация или действие;

в) установяване на ситуации, в които може да е подходящо действие от страна на друг орган;

г) препоръчване на най-подходящото място за извършване на митнически контрол и на мерки за този контрол.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на сроковете, до когато трябва да се извърши анализът на риска, посочен в параграф 1 от настоящия член.

4. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за даване на указания на лицата, както е посочено в параграф 2, буква а) от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

5. В съответствие с датите, предвидени в работната програма, посочена в член 38, параграф 6, буква б) и най-късно до 28 февруари 2034 г. се извършва анализът на риска въз основа на данните, представени съгласно член 117, параграф 14. След тази дата анализът на риска се извършва въз основа на данните, налични в Центъра за митнически данни на ЕС.

Член 119

Поправка на предварителната информация за заминаване

1. Износителят или лицата, посочени в член 117, поправят един или повече елементи от данните в предварителната информация за заминаване, когато:

а) износителят или лицата, посочени в член 117, узнаят, че съответната информация се е променила в отчетността му или че информацията е невярна; или

б) митнически орган изисква от износителя или от лицата, посочени в член 117, да направят това поради неточност или непълнота на данните или поради проблеми с качеството на данните, по-специално когато такива бъдат установени в резултат на извършения анализ на риска.

2. Износителят или другите лица, посочени в член 117, не могат да поправят данните в предварителната информация за заминаване, когато:

а) митническите органи са дали указания на лицето, осигурило или предоставило на разположение предварителната информация за заминаване, и на превозвача, ако е различен от това лице, че стоките не могат да бъдат натоварвани или превозвани, както е посочено в член 118, параграф 2, буква а);

б) митническите органи са информирали превозвача или лицето, осигурило или предоставило на разположение предварителната информация за заминаване за намерението си да проверят стоките;

в) митническите органи са установили, че предварителната информация за заминаване е невярна;

г) данните в предварителната информация за заминаване са включени в списъка с данни, които не могат да бъдат поправяни;

д) митническите органи вече са разрешили вдигането на стоките за напускане.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните в предварителната информация за заминаване, които не могат да бъдат поправяни, както е посочено в параграф 2, буква г) от настоящия член.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за поправка на предварителната информация за заминаване в съответствие с параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 120

Анулиране на предварителната информация за заминаване

1. Ако превозвачът или други лица, осигуряващи или предоставящи на разположение предварителната информация за заминаване, узнаят, че стоките, обхванати от тази предварителна информация за заминаване, няма да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, те във възможно най-кратък срок искат от митническия орган да анулира без забавяне предварителната информация за заминаване.

Ако стоките, обхванати от предварителната информация за заминаване, не бъдат изведени от митническата територия на Съюза, в срок от 200 дни от датата, на която предварителната информация за заминаване е била осигурена или предоставена на разположение на митническите органи, митническите органи анулират тази предварителна информация за заминаване.

2. Лицата, които осигуряват или предоставят на разположение предварителната информация за заминаване, включително износителят, се информират взаимно, че предварителната информация за заминаване, която са осигурили или предоставили на разположение, е била анулирана.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за анулиране на предварителната информация за заминаване в съответствие с параграф 1, първа алинея) от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 121

Уведомление за пристигане на стоките в пункта на напускане

1. Превозвачът уведомява митническото учреждение, отговорно за мястото, където стоките се извеждат от митническата територия на Съюза, за пристигането на тези стоки в пункта на напускане в рамките на определените срокове.

2. Независимо от задълженията на превозвача, посочени в параграф 1, всяко от следните лица може да уведоми за пристигането на стоките:

а) износителят; или

б) лицето, което поема отговорност за превоза на стоките, преди те да напуснат митническата територия на Съюза.

3. След одобрение от митническия орган уведомлението за пристигане на стоките може да бъде осигурено или предоставено на разположение на митническите органи чрез средства, различни от Центъра за митнически данни на ЕС, например търговските, пристанищните или транспортните информационни системи, при условие че тези системи съдържат необходимите данни за такова уведомление и тези данни са налични в определените срокове, посочени в параграф 1. В такива случаи осигурените или предоставените на разположение чрез тези други средства данни се предават на Центъра за митнически данни на ЕС.

4. Задължението, посочено в параграф 1, не се прилага, когато стоките, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, са разтоварени и отново натоварени на същото транспортно средство по време на пътуването само за да се даде възможност за разтоварване или натоварване на други стоки на същото пристанище или летище в Съюза.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които трябва да бъдат съобщавани на митническото учреждение, отговорно за мястото, където стоките се извеждат от митническата територия на Съюза.

Член 122

Физическо представяне на стоките пред митническите органи

1. Когато това се изисква от митническите органи или от другото законодателство, прилагано от митническите органи, превозвачът или държателят на стоките представя физически стоките, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, пред митническите органи преди заминаването на тези стоки.

2. Митническите органи уведомяват превозвача или държателя на стоките за изискването за физическо представяне на стоките пред митническите органи.

3. Стоките, представени физически пред митническите органи, не могат да бъдат премествани от мястото, където са били представени, без разрешението на митническите органи.

Член 123

Потвърждение за напускане

Превозвачът, който извежда стоките извън митническата територия на Съюза, или лицето, което поема отговорност за превоза на стоките, преди те да напуснат митническата територия на Съюза, потвърждава пред митническите органи, че стоките са напуснали митническата територия на Съюза.

ДЯЛ VIII

СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 124

Обхват

Стоките могат да бъдат поставени под всяка от следните категории специални режими:

а) транзит, който включва външен и вътрешен транзит;

б) складиране, което включва митническо складиране и свободни зони;

в) употреба за специфични цели, която включва временен внос и специфична употреба;

г) усъвършенстване, което включва активно и пасивно усъвършенстване.

Член 125

Разрешение

1. Вносителите, износителите или техните косвени представители, които имат намерение да поставят стоки под специален режим, трябва да имат разрешение от митническите органи за следното:

а) използване на режим активно или пасивно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба;

б) операции в съоръжения за складиране за митническо складиране на стоки, освен в случаите, когато съответният митнически орган е оператор на съоръжението за складиране.

2. Следните лица и органи могат да извършват операции в съоръжения за складиране за митническо складиране на стоки от всеки вносител:

а) лицата, които имат съответното разрешение от митническите органи, и

б) съответния митнически орган, когато той е оператор на съоръжението за складиране.

3. В разрешенията, посочени в параграфи 1 и 2, се определят условията за използване на съответните специални режими или за операции в съответните съоръжения за складиране.

4. Освен в специфични случаи, предвидени в правото на Съюза, митническите органи издават разрешенията, посочени в параграфи 1 и 2, само когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) заявителят е установен на митническата територия на Съюза;

б) заявителят дава необходимите гаранции за правилното протичане на операциите;

в) предоставя се обезпечение за потенциалното митническо задължение или другите вземания, свързани със стоките, поставени под специален режим в съответствие с член 194;

г) митническите органи могат да упражняват митнически надзор, без да се налага въвеждането на административни договорености, които са непропорционални на съответните икономически потребности;

д) в случай на режим временен внос заявителят използва стоките или урежда тяхното използване;

е) в случай на режим активно усъвършенстване заявителят провежда операциите по усъвършенстване на стоките или урежда тяхното провеждане;

ж) в случай на режим усъвършенстване съществените интереси на производителите в Съюза няма да бъдат неблагоприятно засегнати от разрешението (наричани по-нататък „икономическите условия“).

Счита се, че одобреният икономически оператор за митнически опростявания или довереният и проверен търговец отговаря на условието, предвидено в първа алинея, буква б) от настоящия параграф, ако дейността, свързана със съответния специален режим, е взета предвид в разрешението, посочено съответно в член 30 или 31.

5. Когато съществуват доказателства, че издаването на разрешение за режим активно усъвършенстване има вероятност да засегне неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза, преди да вземат решение относно това разрешение, компетентните митнически органи искат мотивираното становище на Митническия орган на ЕС, освен ако издаването на разрешението не е оправдано по друг начин от икономическото естество на усъвършенстването.

6. Когато съществуват доказателства, че издаването на разрешение за режим пасивно усъвършенстване има вероятност да засегне неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза на стоки, които се считат за чувствителни, и стоките не са предназначени за поправка, преди да вземат решение относно това разрешение, компетентните митнически органи искат мотивираното становище на Митническия орган на ЕС.

7. Когато бъде поискано в съответствие с параграфи 5 и 6, Митническият орган на ЕС може да издаде до едно от следните становища:

а) че издаването на разрешението не засяга неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза;

б) че издаването на разрешението засяга неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза;

в) че издаването на разрешението за надлежно обосновано и подложено на мониторинг количество стоки, което е определено в становището, не засяга неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза.

Становището на Митническия орган на ЕС се взема предвид от митническите органи, компетентни за издаване на разрешението, както и от всички други митнически органи, работещи с подобни разрешения.

За да даде това становище, Митническият орган на ЕС може да вземе предвид мненията и информацията, получени от заинтересованите страни, при условие че тези заинтересовани страни дадат тази информация на Митническия орган на ЕС в сроковете, определени в процедурните правила, посочени в параграф 11, буква б).

8. Митническите органи, издаващи разрешението, осигуряват или предоставят на разположение заявленията за разрешение и разрешенията в Центъра за митнически данни на ЕС. Когато разрешенията за специални режими съдържат чувствителна в търговско отношение информация, достъпът до тази чувствителна информация е ограничен.

9. Когато съществуват доказателства, че съществените интереси на производителите в Съюза биха могли да бъдат неблагоприятно засегнати от използването на вече издадено разрешение, Комисията или държавите членки могат да поискат от Митническия орган на ЕС да издаде мотивирано становище съгласно процедурата, предвидена в параграфи 5 и 6.

10. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) определяне на условията, посочени в параграфи 3 и 4 от настоящия член за издаване на разрешения за използването на специалните режими, посочени в параграф 1, буква а) от настоящия член, или за операциите в съоръженията за складиране, посочени в параграф 1, буква б) и параграф 2 от настоящия член;

б) определяне на специфичните случаи, посочени в параграф 4 от настоящия член;

в) определяне на случаите, посочени в параграф 5 от настоящия член, в които икономическото естество на усъвършенстването дава основание на митническите органи да преценят, без становището на Митническия орган на ЕС, дали издаването на разрешение за режим активно усъвършенстване засяга неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза;

г) определяне на случаите, посочени в параграф 5 от настоящия член, в които се счита, че съществуват доказателства, че има вероятност съществените интереси на производителите в Съюза да бъдат неблагоприятно засегнати, и случаите, посочени в параграфи 5 и 6 от настоящия член, в които икономическите условия се считат за изпълнени;

д) определяне на списъка на стоките, считани за чувствителни, посочени в параграф 6 от настоящия член.

11. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на:

а) процедурните правила за издаване на разрешението за специалните режими или за операциите в съоръженията за складиране, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член;

б) процедурните правила за преглед на икономическите условия, включително за представяне на мотивирано становище от Митническия орган на ЕС; и

в) правилата за определяне и мониторинг на количеството, посочено в параграф 7 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

12. До 21 септември 2027 г:

а) на равнището на Съюза се извършва преглед на икономическите условия, посочени в параграф 4, буква ж) от настоящия член, в съответствие с процедурните правила, посочени в параграф 11, буква б) от настоящия член;

б) когато се прави позоваване на становището на Митническия орган на ЕС съгласно настоящата глава, то се отнася до прегледа на икономическите условия на равнището на Съюза от Комисията, предвиден в параграфи 5, 6 и 7 от настоящия член.

Член 126

Разрешения с обратно действие

1. При подадено заявление митническите органи издават разрешение с обратно действие, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) налице е доказана икономическа потребност;

б) заявлението не е свързано с опит за въвеждане в заблуждение;

в) въз основа на счетоводната отчетност или отчетността заявителят е доказал, че:

i) всички изисквания на режима са изпълнени;

ii) когато е целесъобразно, стоките могат да бъдат идентифицирани за съответния период;

iii) счетоводната отчетност или отчетността дават възможност за контрол на режима;

г) могат да се извършат всички формалности, необходими за уреждане на положението на стоките, включително при необходимост анулиране на съответните митнически декларации или на данните, осигурени или предоставени на разположение за поставянето на стоките под митнически режим;

д) на заявителя не е издадено разрешение с обратно действие за същия специален режим в рамките на три години от датата, на която е било прието заявлението;

е) освен ако заявлението не се отнася до подновяване на разрешение за същия вид операция и стоки, не се изисква становището на Митническия орган на ЕС, за да се прецени дали издаването на разрешението би засегнало неблагоприятно съществени интереси на производителите в Съюза;

ж) заявлението не се отнася до операции в съоръжения за складиране за митническото складиране на стоки; и

з) когато заявлението се отнася до подновяване на разрешение за същия вид операция и стоки, заявлението се подава в рамките на три години след изтичане на срока на първоначалното разрешение.

2. Митническите органи могат да издадат разрешение с обратно действие, когато стоките, които са били поставени под митнически режим, вече не са налични в момента на приемане на заявлението за такова разрешение.

Член 127

Изменение с обратно действие на разрешението

1. При обосновано заявление от титуляря на разрешението, подадено в срока на валидност на разрешението, посочен в член 125, параграф 1 и 2, митническите органи могат да изменят с обратно действие издаденото разрешение.

Титулярят на разрешението обаче може да подаде заявление за изменение на разрешението след изтичането на срока на валидност на разрешението, ако има стоки, поставени под съответния митнически режим, който не е приключен.

2. В решението за изменение с обратно действие на разрешението митническите органи определят датата, от която изменението поражда действие.

3. Изменението с обратно действие не поражда действие преди датата на пораждане на действие на разрешението.

4. Не се допуска изменение с обратно действие, когато е налице някой от следните елементи:

а) заявлението е подадено, след като митническите органи са информирали титуляря на разрешението, че възнамеряват да проверят стоките или да извършат контрол;

б) заявлението е подадено, след като митническите органи са информирали титуляря на разрешението, че са установили, че данните в разрешението са неверни;

в) заявлението е свързано с опит за въвеждане в заблуждение или злоупотреба от страна на титуляря на разрешението.

5. Заявлението за изменение с обратно действие не се отнася до срока на валидност на издаденото разрешение.

6. За изменение с обратно действие на разрешението не се изисква становището на Митническия орган на ЕС, както е посочено в член 125, параграфи 5 и 6.

Член 128

Отчетност

1. Титулярят на разрешение, посочено в член 125, параграфи 1 и 2, вносителят или износителят и всяко лице, извършващо дейност по складиране, обработка или усъвършенстване на стоки или покупка или продажба на стоки в свободни зони, водят подходяща отчетност във вид, одобрен от митническите органи, и освен при изключенията, предвидени в митническото законодателство, осигуряват или предоставят на разположение тази отчетност в Центъра за митнически данни на ЕС.

Тази отчетност съдържа информацията и данните, които позволяват на митническите органи да осъществяват надзор на съответния режим, особено по отношение на идентифицирането на стоките, поставени под този режим, техния митнически статус и тяхното движение.

2. Счита се, че одобреният икономически оператор за митнически опростявания или доверените и проверен търговец е изпълнил задължението, предвидено в параграф 1, ако отчетността му е подходяща за целите на съответния специален режим.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на видовете информация и данните, които трябва да се съдържат в отчетността, и изключенията от задължението за осигуряването им или предоставянето им на разположение в Центъра за митнически данни на ЕС, предвиден в параграф 1 от настоящия член.

Член 129

Приключване на специален режим

1. В случаите, различни от режим транзит и без да се засяга член 156, специален режим се приключва, когато стоките, поставени под този режим, или преработените продукти се поставят под следващ митнически режим, са изведени от митническата територия на Съюза, са унищожени, без да са останали отпадъци, или са изоставени в полза на държавата съгласно член 96.

2. Митническите органи приключват режим транзит, когато са в състояние да установят, сравнявайки данните, осигурени или предоставени на разположение на отправното митническо учреждение, с данните, осигурени или предоставени на разположение на получаващото митническо учреждение, че режимът е завършил правилно.

3. Митническите органи вземат всички мерки, необходими за уреждане на положението на стоките, по отношение на които специалният режим не е приключен съгласно предвидените условия.

4. Приключването на специален режим се извършва в определен срок, освен ако не е предвидено друго в митническото законодателство.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на продължителността на сроковете, посочени в параграф 4 от настоящия член.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за приключване на специален режим. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 130

Прехвърляне на права и задължения

1. При подадено заявление митническите органи могат да разрешат на титуляря на разрешение за специален режим, различен от режим транзит, да прехвърли изцяло или частично правата и задълженията си по отношение на стоките, поставени под този специален режим, на вносител, износител или всяко друго лице.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на:

а) случаите и условията, при които е разрешено прехвърлянето на правата и задълженията, посочени в параграф 1 от настоящия член;

б) формата, в която митническите органи разрешават такова прехвърляне на права и задължения;

в) данните и информацията, необходими за заявленията и разрешенията за такова прехвърляне на права и задължения.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за прехвърляне на правата и задълженията на титуляря на разрешението по отношение на стоки, поставени под специален режим, различен от режим транзит. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 131

Движение на стоки

1. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, вносителите, износителите, титулярите на разрешение за операции в съоръжения за складиране за митническо складиране на стоки и лицата, на които са прехвърлени права и задължения в съответствие с член 130, могат да придвижват стоки, поставени под специален режим, различен от транзит, или в свободна зона между различни места на митническата територия на Съюза.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, в които стоките могат да бъдат придвижвани съгласно посоченото в параграф 1 от настоящия член, и чрез определяне на условията, при които това може да се случи.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за движението на стоките, поставени под специален режим, различен от режим транзит, или в свободна зона, съгласно посоченото в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 132

Обичайни операции

1. Стоките, поставени под режим митническо складиране или усъвършенстване, или в свободна зона, могат да бъдат подложени на обичайните операции, предназначени да ги запазят, да подобрят външния им вид или търговско качество или да ги подготвят за разпространение или препродажба.

2. Стоките, предназначени за дистанционни продажби от частен митнически склад за дистанционни продажби, посочен в член 145, могат да бъдат подложени на обичайните операции, които са строго необходими за целите на подготовката за дистанционната продажба.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на обичайните операции за стоките, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Член 133

Еквивалентни стоки

1. Еквивалентни стоки са съюзни стоки, които се складират, използват или усъвършенстват вместо стоките, поставени под специален режим.

При режим пасивно усъвършенстване еквивалентни стоки са несъюзни стоки, които се усъвършенстват вместо съюзни стоки, поставени под режим пасивно усъвършенстване.

Освен в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, еквивалентните стоки имат същия осемцифрен код в Комбинираната номенклатура на стоките, установена в Регламент (ЕИО) № 2658/87 (наричана по-нататък „Комбинираната номенклатура“), същото търговско качество и същите технически характеристики като стоките, които заместват.

2. При условие че е осигурено правилното изпълнение на специалния режим, особено по отношение на митническия надзор, при подадено заявление митническите органи разрешават следните действия:

а) използването на еквивалентни стоки под режими митническо складиране, свободни зони и специфична употреба;

б) използването на еквивалентни стоки под режим временен внос — в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство;

в) използването на еквивалентни стоки под режим активно усъвършенстване;

г) при режим активно усъвършенстване с предварителен износ, износа на преработени продукти, получени от еквивалентни стоки, преди вноса на стоките, които те заместват;

д) използването на еквивалентни стоки под режим пасивно усъвършенстване;

е) при режим пасивно усъвършенстване с предварителен внос, вноса на преработени продукти, получени от еквивалентни стоки, преди износа на стоките, които те заместват.

Счита се, че одобреният икономически оператор за митнически опростявания или довереният и проверен търговец отговаря на условието за осигуряване на правилното изпълнение на специалния режим, ако дейността, свързана с използването на еквивалентни стоки за съответния режим, е взета предвид при издаването на разрешението на този икономически оператор или търговец, посочено в член 30 или 31.

3. Използването на еквивалентни стоки не се разрешава в следните случаи:

а) когато под режим активно усъвършенстване се извършват само обичайни операции съгласно определението в член 132;

б) когато забрана за възстановяване на вносни мита или освобождаване от вносни мита се прилага по отношение на стоки без произход, използвани в производството на преработени продукти, поставени под режим активно усъвършенстване, за които е издадено или съставено доказателство за произход в рамките на преференциално споразумение между Съюза и определени трети държави или групи такива държави;

в) когато това би довело до неоснователно облагодетелстване от вносни мита; или

г) когато това е предвидено в правни актове на Съюза.

4. В случаите, посочени в параграф 2, буква г) от настоящия член, и когато, ако не се изнасяха в контекста на режим активно усъвършенстване, преработените продукти биха подлежали на облагане с износни мита, титулярят на разрешението предоставя обезпечение, за да гарантира плащането на износните мита, в случай че несъюзните стоки не бъдат внесени в срока, посочен в член 159, параграф 3.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) определяне на специфичните случаи, посочени в параграф 1, трета алинея от настоящия член;

б) определяне на условията, при които еквивалентни стоки се използват в съответствие с параграф 2 от настоящия член;

в) определяне на специфичните случаи, посочени в параграф 2, буква б) от настоящия член, когато еквивалентни стоки се използват под режим временен внос; и

г) определяне на случаите, когато използването на еквивалентни стоки не е разрешено в съответствие с параграф 3, буква в) от настоящия член.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за използването на еквивалентните стоки, разрешени в съответствие с параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 2

Транзит

Раздел 1

Общи правила

Член 134

Обхват

1. При въвеждането им на митническата територия на Съюза стоките се поставят под режим транзит, без промяна на техния митнически статус в съответствие с член 73, параграф 2, освен ако вече са били поставени под режим транзит, посочен в членове 135 и 136, или под друг митнически режим в срока, определен в член 104, параграф 5.

2. Титулярят на режима транзит се счита за вносител или износител на стоките и той носи отговорност за плащането на митата и вземанията, освен ако митническите органи не разполагат с данни за друго лице, които го идентифицират като вносител или износител.

Член 135

Външен транзит

1. Под режим външен транзит несъюзните стоки могат да бъдат придвижвани от една до друга точка на митническата територия на Съюза, без да подлежат на:

а) вносни мита или други вземания, включително антидъмпингови мита, изравнителни мита или защитни мерки;

б) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането на стоки на митническата територия на Съюза или тяхното напускане на тази територия.

2. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, съюзните стоки се поставят под режим външен транзит.

3. Движението на стоките по смисъла на параграф 1 се осъществява по един от следните начини:

а) под режим външен съюзен транзит;

б) в съответствие с Конвенцията ТИР, при условие че движението:

i) е започнало или завършило извън митническата територия на Съюза;

ii) се извършва между две точки на митническата територия на Съюза, като се преминава през територията на трета държава;

в) в съответствие с Митническата конвенция относно карнета АТА за временен внос на стоки, съставена в Брюксел на 6 декември 1961 г. (Конвенция АТА), или Конвенцията за временен внос, съставена в Истанбул на 26 юни 1990 г. (Истанбулската конвенция) ([39]), когато се извършва транзитно движение;

([39]) ОВ L 130, 27.5.1993 г., стр. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1993/329/oj.

г) под покритието на формуляр 302 на НАТО, предвиден в Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г., или формуляр 302 на ЕС;

д) чрез пощенската система в съответствие с актовете на Всемирния пощенски съюз, когато стоките се превозват от или за титуляри на права и задължения по тези актове.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, посочени в параграф 2 от настоящия член, в които съюзни стоки трябва да се поставят под режим външен транзит.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за прилагането на параграф 3, букви б)—д) от настоящия член на митническата територия на Съюз, като взема предвид потребностите на Съюза. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 136

Вътрешен транзит

1. Под режим вътрешен транзит съюзните стоки могат да се придвижват от една до друга точка на митническата територия на Съюза, преминавайки през територията на трета държава, без това да променя митническия им статус.

2. Движението на стоките по смисъла на параграф 1 се осъществява по един от следните начини:

а) под режим вътрешен съюзен транзит, при условие че такава възможност е предвидена в международно споразумение;

б) в съответствие с Конвенцията ТИР;

в) в съответствие с Конвенцията АТА или Истанбулската конвенция, когато се извършва транзитно движение;

г) под покритието на формуляр 302 на НАТО или формуляр 302 на ЕС;

д) чрез пощенската система в съответствие с актовете на Всемирния пощенски съюз, когато стоките се превозват от или за титуляри на права и задължения по тези актове.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за прилагането на параграф 2, букви б)—д) от настоящия член на митническата територия на Съюз, като взема предвид потребностите на Съюза. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 137

Единна територия за целите на транзита

Когато стоките се придвижват от една до друга точка на митническата територия на Съюза в съответствие с Конвенцията ТИР, Конвенцията АТА или Истанбулската конвенция, под покритието на формуляр 302 на НАТО или формуляр 302 на ЕС или чрез пощенската система, за целите на такъв транспорт се счита, че митническата територия на Съюза представлява единна територия.

Член 138

Изключване на лица от операции ТИР

1. Когато митническите органи на държава членка решат да изключат дадено лице от операции ТИР съгласно член 38 от Конвенцията ТИР, това решение се прилага на цялата митническа територия на Съюза, а карнетите ТИР, подадени от това лице, не се приемат от никое митническо учреждение.

2. Държавата членка съобщава решението, посочено в параграф 1, заедно с датата на прилагането му, на останалите държави членки, на Комисията и на Митническия орган на ЕС.

Член 139

Одобрен получател и одобрен изпращач за целите на ТИР

1. При подадено заявление митническите органи могат да разрешат на лице (наричано по-нататък „одобрен получател“) да получава на одобрено място стоки, които се движат в съответствие с Конвенцията ТИР, така че режимът да завършва по смисъла на член 1, буква г) от Конвенцията ТИР.

2. При подадено заявление митническите органи могат да разрешат на лице (наричано по-нататък „одобрен изпращач“) да изпраща от одобрено място стоки, които се движат в съответствие с Конвенцията ТИР, така че режимът да започва по смисъла на член 1, буква в) от Конвенцията ТИР.

За тази цел на одобрения изпращач се разрешава да използва специален тип пломби, както е посочено в член 140, параграф 4, буква в) от настоящия регламент.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на условията за издаване на разрешенията, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Раздел 2

Съюзен транзит

Член 140

Задължения на титуляря на режим съюзен транзит и на превозвача и получателя на стоките, придвижвани под режим съюзен транзит

1. Титулярят на режим съюзен транзит е отговорен за изпълнението на следните задължения:

а) осигуряване или предоставяне на разположение на изискваните данни на митническите органи;

б) уведомление за наличността на стоките и на изискваните данни пред получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за идентифициране на стоките;

в) спазване на разпоредбите на митническото законодателство, свързани с режима съюзен транзит;

г) освен ако в митническото законодателство не е предвидено друго, предоставяне на обезпечение, за да се гарантира плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващи на всяко митническо задължение или на други вземания, възникнали по отношение на стоките.

2. Задълженията на титуляря на режима са изпълнени и режимът съюзен транзит завършва, когато стоките, поставени под режима, и изискваната информация са на разположение в получаващото митническо учреждение в съответствие с митническото законодателство.

3. Превозвач или получател на стоки, който приема стоки и знае, че те се придвижват под режим съюзен транзит, също така е отговорен да уведоми за наличността на стоките получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за идентифициране на тези стоки.

4. При заявление митническите органи могат да разрешат всяко едно от следните опростявания на митнически процедури по отношение на поставянето на стоките под режим съюзен транзит или завършването на този режим:

а) статус на одобрен изпращач, който позволява на титуляря на разрешението да поставя стоки под режим съюзен транзит, без да ги представя пред митническите органи;

б) статус на одобрен получател, който позволява на титуляря на разрешението да получава стоки, придвижвани под режим съюзен транзит на одобрено място, и да завършва режима в съответствие с параграф 2;

в) използване на специален тип пломби, когато се изисква пломбиране с цел да се гарантира идентификацията на стоките, поставени под режим съюзен транзит;

г) предоставяне на намален набор от данни или, когато е приложимо, използване на митническа декларация с намален набор от данни за поставяне на стоките под режим съюзен транзит;

д) използване на електронен транспортен документ за поставяне на стоки под режим съюзен транзит, при условие че съдържа необходимата информация и тази информация е на разположение на митническите органи в отправната и получаващата държава, за да се даде възможност за митнически надзор на стоките и за приключване на режима.

5. Митническите органи извършват редовен мониторинг на дейностите на одобрения изпращач и на одобрените получатели, за да се прецени дали спазват изискванията за разрешението.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) допълнително определяне на изискванията за данните, установени в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член, и на условията за издаване на разрешенията, посочени в параграф 4 от настоящия член;

б) определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за поставяне на стоките под режим съюзен транзит, както е посочено в параграф 1, буква а) от настоящия член.

7. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за:

а) поставянето на стоки под режим съюзен транзит и приключването на този режим;

б) действието на опрощаванията, посочени в параграф 4 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 141

Стоки, преминаващи през територия на трета държава под режим външен съюзен транзит

1. Режимът външен съюзен транзит се прилага за стоките, преминаващи през трета държава, ако е изпълнено някое от следните условия:

а) такава възможност е предвидена в международно споразумение;

б) превозът през тази трета държава се извършва под покритието на единен транспортен документ, изготвен на митническата територия на Съюза.

2. В случая, посочен в параграф 1, буква б), действието на режим външен съюзен транзит се спира, докато стоките са извън митническата територия на Съюза.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за митническия надзор на стоки, преминаващи през територията на трета държава под режим външен съюзен транзит. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 3

Складиране

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 142

Обхват

1. Под режим складиране на митническата територия на Съюза могат да бъдат складирани несъюзни стоки, без да подлежат на:

а) вносни мита;

б) други вземания, предвидени в правото на Съюза или в националното право;

в) мерките на търговската политика, различни от тези, с които се забранява въвеждането на стоки на митническата територия на Съюза или тяхното напускане на тази територия.

2. Условията за поставяне на стоки под режим складиране са следните:

а) на митническите органи са осигурени или предоставени на разположение изискваните данни;

б) стоките отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи;

в) стоките са пристигнали на мястото на вдигане за целите на режима.

3. Съюзни стоки могат да бъдат поставени под режим митническо складиране или режим свободна зона или в съответствие с относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи, или с цел възползване от решение, даващо право на възстановяване или опрощаване на вносни мита.

4. Когато съществува икономическа потребност и митническият надзор няма да бъде неблагоприятно засегнат, митническите органи могат да разрешат въвеждането, складирането, движението, използването, усъвършенстването или изразходването на съюзни стоки в митнически склад или в свободна зона. В такива случаи тези стоки не се считат за поставени под режим складиране.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за целите на поставянето на стоките под режим складиране, посочено в параграф 2, буква а) от настоящия член.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата за поставяне на съюзни стоки под режим митническо складиране или режим свободна зона, както е посочено в параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 143

Продължителност на режим складиране

1. Времето, през което стоките могат да останат под режим складиране, е неограничено.

2. Чрез дерогация от параграф 1 митническите органи могат да определят срок, в който трябва да бъде приключен режим складиране:

а) при изключителни обстоятелства, особено когато поради вида и естеството си стоките биха могли, при дългосрочно складиране, да представляват заплаха за здравето и живота на хора, животни или растения или за околната среда;

б) когато е било отменено разрешение за операции в съоръжение за складиране.

Раздел 2

Митническо складиране

Член 144

Складиране в митнически складове

1. Под режим митническо складиране несъюзните стоки могат да бъдат складирани в помещения или на други места, разрешени за този режим от митническите органи и под митнически надзор (наричани по-нататък „митнически складове“).

2. Митническите складове може да се ползват за митническо складиране на стоки от всички вносители (наричан по-нататък „обществен митнически склад“) или за складиране на стоки от титуляря на разрешение за операции в митнически склад (наричан по-нататък „частен митнически склад“).

3. Стоките, поставени под режим митническо складиране, могат да бъдат временно извадени от митническия склад. Освен в случаите на непреодолима сила, това изваждане е необходимо да бъде разрешено предварително от митническите органи.

Член 145

Митнически склад за дистанционни продажби

1. Само на вносителите за дистанционни продажби, които са избрали да използват режима IOSS и които имат статус на доверен и проверен търговец, или на техните косвени представители, които имат статус на доверен и проверен търговец, може да бъде разрешено да складират и експлоатират стоките в частен митнически склад за дистанционни продажби преди дистанционната продажба.

2. Стоките, предназначени за дистанционни продажби, могат да бъдат поставени под режим митническо складиране в митнически склад за дистанционни продажби само ако отговарят на всички изброени по-долу условия:

а) спазват относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи, което би било приложимо за допускането за свободно обращение;

б) опаковани са в колективни опаковки, съдържащи сходни стоки, в състоянието преди подготовката на отделните пратки, когато дистанционната продажба е приключила;

в) въвеждат се на митническата територия на Съюза в количества, които улесняват извършването на ефективен митнически контрол.

При преценката на това дали посоченото в първа алинея, буква в) условие е изпълнено, митническите органи вземат предвид размера на субекта, който планира да извършва дистанционни продажби от митническия склад.

3. Митническите органи и другите компетентни органи имат право да контролират дали стоките отговарят на изискванията за допускане за свободно обращение, преди да бъдат поставени под режим митническо складиране и по време на складирането им.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на условията за издаване на разрешението посочено в параграф 1 от настоящия член.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила относно условията, посочени в параграфи 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 146

Усъвършенстване в митнически склад

Когато съществува икономическа потребност и митническият надзор няма да бъде неблагоприятно засегнат, митническите органи могат да разрешат усъвършенстването на стоки под режим активно усъвършенстване или режим специфична употреба да се извършва в митнически склад при спазване на условията, предвидени за тези режими.

В тези случаи стоките не се считат за поставени под режим митническо складиране.

Член 147

Отговорности на титуляря на разрешението

Без да се засяга член 27, титулярят на разрешението, посочено в член 125, параграф 1, буква б) или член 125, параграф 2, буква а), и вносителят отговарят за:

а) гарантирането на това, че стоките под режим митническо складиране не се отклоняват от митнически надзор;

б) изпълнението на задълженията, произтичащи от складирането на стоки под режим митническо складиране; и

в) изпълнението на задълженията, произтичащи от поставянето на стоки под режим митническо складиране.

Раздел 3

Свободни зони

Член 148

Определяне на свободни зони

1. Държавите членки могат да определят части от митническата територия на Съюза като свободни зони.

За всяка свободна зона държавите членки определят територията, която тя обхваща, и входните и изходните ѝ пунктове.

2. Държавите членки информират Комисията и Митническия орган на ЕС относно действащите си свободни зони.

3. Свободните зони са оградени.

Периметърът и входните и изходните пунктове на свободните зони подлежат на митнически надзор.

4. Лицата, стоките и транспортните средства, които влизат в свободните зони или ги напускат, могат да бъдат обект на митнически контрол.

Член 149

Сгради и дейности в свободните зони

1. За строителството на сгради в свободна зона се изисква предварително одобрение от митническите органи.

2. Съобразно митническото законодателство в свободните зони се разрешават всякакви дейности с промишлен или търговски характер, или извършването на услуги. Митническите органи се уведомяват предварително за извършването на тези дейности.

3. Митническите органи могат да забранят или да ограничат дейностите, посочени в параграф 2, предвид естеството на въпросните стоки, изискванията за митническия надзор или изискванията за безопасност и сигурност.

4. Митническите органи могат да забранят извършването на дейност в свободна зона на лица, които не дават необходимите гаранции за спазване на митническите разпоредби.

Член 150

Несъюзни стоки в свободните зони

1. Докато се намират в свободна зона, несъюзните стоки могат да бъдат допуснати за свободно обращение или поставени под режим активно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба при условията, предвидени за тези режими.

В такива случаи тези стоки не се считат за поставени под режим свободна зона.

2. Без да се засягат разпоредбите, приложими за доставки или за продоволствено складиране, когато съответният режим го предвижда и независимо от параграф 1, несъюзни стоки могат да бъдат използвани или изразходвани в свободна зона, при условие че:

а) допускането им за свободно обращение или временният им внос не би довело до налагането на вносни мита, на мерки, предвидени по линия на общата селскостопанска политика или общата търговска политика, или на мерки, с които се забранява използването на тези стоки в Съюза;

б) на митническите органи се осигурява или се предоставя на разположение подходяща информация за това използване или изразходване.

Член 151

Извеждане на стоки от свободна зона

1. Без да се засяга относимото друго законодателството, прилагано от митническите органи, стоките в свободна зона могат да бъдат изнесени или реекспортирани от митническата територия на Съюза или въведени в друга част на митническата територия на Съюза.

2. Членове 102 и 103 се прилагат за стоки, изведени от свободна зона и въведени в други части на митническата територия на Съюза.

Член 152

Митнически статус

1. При подадено заявление от съответното лице митническите органи установяват митническия статус на съюзни стоки за следните стоки:

а) съюзни стоки, въведени в свободна зона;

б) съюзни стоки, претърпели операции по усъвършенстване в свободна зона;

в) стоки, допуснати за свободно обращение в свободна зона.

2. Когато стоки са изведени от свободна зона и въведени в друга част на митническата територия на Съюза или са поставени под митнически режим, те се считат за несъюзни стоки, освен ако митническият им статус на съюзни стоки е доказан.

Въпреки това, за целите на прилагането на износни мита и на лицензи за износ или на мерки по контрол на износа, предвидени по линия на общата селскостопанска политика или общата търговска политика, тези стоки се считат за съюзни стоки, освен ако не се установи, че те нямат митнически статус на съюзни стоки.

ГЛАВА 4

Употреба за специфични цели

Раздел 1

Временен внос

Член 153

Обхват

1. Под режим временен внос несъюзни стоки, предназначени да бъдат реекспортирани, могат да бъдат обект на употреба за специфични цели на митническата територия на Съюза, с пълно или частично освобождаване от вносни мита и без да подлежат на:

а) други вземания, предвидени в правото на Съюза или в националното право.

б) мерки на търговската политика, различни от тези, които забраняват въвеждането на стоки на митническата територия на Съюза или напускането на стоки от нея.

2. Режимът временен внос може да се използва само ако са изпълнени следните условия:

а) стоките не са предназначени да претърпят никаква промяна, освен нормална амортизация при тяхното използване;

б) възможно е да се гарантира, че стоките, поставени под този режим, могат да бъдат идентифицирани, освен:

i) когато, предвид естеството на стоките или тяхното предназначение, отсъствието на мерки за идентификация няма да доведе до злоупотреби с режима; или

ii) в случая по член 133, когато може да се провери спазването на условията, установени по отношение на еквивалентните стоки;

в) когато е необходимо, има издадено разрешение в съответствие с член 125 и настоящия член;

г) на митническите органи са осигурени или предоставени на разположение изискваните данни;

д) изискванията за пълно или частично освобождаване от вносни мита, предвидени в митническото законодателство, са изпълнени;

е) стоките са пристигнали на мястото на вдигане за целите на митническия режим; и

ж) стоките отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез:

а) определяне на употребата за специфични цели, посочена в параграф 1 от настоящия член;

б) определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за целите на поставянето на стоки под режим временен внос, както е посочено в параграф 2, буква г) от настоящия член;

в) определяне на изискванията за пълно или частично освобождаване от вносни мита, посочени в параграф 2, буква г) от настоящия член.

Член 154

Срок, в който стоките могат да останат под режим временен внос

1. Митническите органи определят срока за приключване на режима временен внос. Този срок трябва да бъде достатъчно дълъг, за да може да бъде постигната целта на разрешеното използване.

2. Максималният срок, в който стоките могат да останат под режим временен внос за същата цел и под отговорността на същия титуляр на разрешението, е 24 месеца, дори когато режимът е приключен чрез поставяне на стоките под друг специален режим и впоследствие чрез поставянето им отново под режим временен внос.

3. Когато поради изключителни обстоятелства разрешеното използване не може да се постигне в срока, предвиден в параграф 2, митническите органи могат да дадат разумно удължаване на този срок, при обосновано заявление от вносителя.

4. Освен в случай на непредвидимо събитие, общият срок, през който стоките могат да останат под режим временен внос, не може да надвишава 10 години.

Член 155

Размер на вносните мита при временен внос с частично освобождаване от вносни мита

1. Размерът на вносните мита за стоки, поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита, се определя на 3 % от размера на вносните мита, които биха били дължими за тези стоки, ако на датата на поставяне под режим временен внос са били допуснати за свободно обращение.

Този размер се дължи за всеки месец или част от месец, през който стоките са били поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

2. Размерът на вносните мита, дължими в съответствие с параграф 1, не може да надвишава размера на митата, които биха били дължими, ако въпросните стоки бяха допуснати за свободно обращение на датата, на която са били поставени под режим временен внос.

Раздел 2

Специфична употреба

Член 156

Режим специфична употреба

1. Под режим специфична употреба могат да се допускат за свободно обращение стоки, освободени от мита или с намалена ставка на митата, предвидена в правните актове на Съюза, при условие че вносителят насочи стоките за употреба за специфични цели.

2. Условията за поставяне на стоки под режим специфична употреба са следните:

а) има издадено разрешение в съответствие с член 125 и настоящия член;

б) на митническите органи са осигурени или предоставени на разположение изискваните данни;

в) всички дължими вносни мита или други вземания, включително антидъмпингови мита, изравнителни мита или защитни мерки, са били платени или обезпечени, освен в случаите, когато стоките са предмет на искане за усвояване на тарифна квота;

г) стоките са пристигнали на мястото на вдигане за целите на митническия режим; и

д) стоките отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи.

3. Когато стоките са на производствен етап, който икономически би довел само до предвидената специфична употреба, митническите органи могат да определят в разрешението условията, които трябва да са изпълнени, за да се считат стоките за използвани за целите, предвидени в правните актове на Съюза, с които се предоставя освобождаване от мита или прилагане на намалени ставки на митата.

4. Когато стоките са подходящи за многократно използване и митническите органи считат това за уместно с оглед предотвратяването на злоупотреби, митническият надзор продължава за срок, не по-дълъг от две години от датата на първото им използване за целите, предвидени в правните актове на Съюза, с които се предоставя освобождаване от мита или прилагане на намалени ставки на митата.

5. Когато се изисква рандеман, за режим специфична употреба се прилага член 157.

6. Отпадъци и остатъци в резултат на обработката или усъвършенстването на стоките в съответствие с предвидената специфична употреба и загуби, дължащи се на естествена загуба, се считат за стоки, за които е постигната предвидената специфична употреба.

7. Отпадъци и остатъци в резултат на унищожаването на стоки, поставени под режим специфична употреба, се считат за поставени под режим митническо складиране.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за целите на поставянето на стоките под режим специфична употреба, посочено в параграф 2, буква б) от настоящия член.

ГЛАВА 5

Усъвършенстване

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 157

Рандеман

С изключение на случаите, в които рандеманът е определен в правни актове на Съюза, уреждащи специфични области, митническите органи определят или рандеман, или осреднен рандеман за операцията по усъвършенстване, или, когато е целесъобразно, посочват метода за определянето му.

Рандеманът или осреднението рандеман за операцията по усъвършенстване се определя на базата на действителните обстоятелства, при които се извършват или трябва да се извършват операциите по усъвършенстване. Когато е целесъобразно, този рандеман може да бъде коригиран в съответствие с член 12.

Раздел 2

Активно усъвършенстване

Член 158

Обхват

1. Без да се засяга член 133, под режим активно усъвършенстване несъюзни стоки могат да бъдат използвани на митническата територия на Съюза в една или повече операции по усъвършенстване, без тези стоки да подлежат на:

а) вносни мита или други вземания, включително антидъмпингови мита, изравнителни мита или защитни мерки;

б) мерки на търговската политика, различни от тези, които забраняват въвеждането на стоки на митническата територия на Съюза или напускането на стоки от нея.

2. Условията за поставяне на стоки под режим активно усъвършенстване са следните:

а) има издадено разрешение в съответствие с член 125 и настоящия член;

б) на митническите органи са осигурени или предоставени на разположение изискваните данни;

в) стоките отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи; и

г) стоките са пристигнали на мястото на вдигане за целите на митническия режим.

3. Режим активно усъвършенстване може да се използва в случаи, различни от поправка или унищожаване, само при условие, че стоките, поставени под този режим, без да се засяга използването на спомагателни производствени материали, могат да се идентифицират в преработените продукти.

В случая, посочен в член 133, режимът активно усъвършенстване може да се използва, когато е възможно да се провери спазването на условията, определени в него за еквивалентни стоки.

4. В допълнение към параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член режимът активно усъвършенстване може също да се използва за всяка от следните стоки:

а) стоки, предназначени да претърпят операции, осигуряващи съответствието им с техническите изисквания за допускането им за свободно обращение;

б) стоки, които трябва да претърпят обичайни операции в съответствие с член 132.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за целите на поставяне на стоки под режим активно усъвършенстване, посочено в параграф 2, буква б) от настоящия член.

Член 159

Срок за приключване

1. Митническите органи определят срока за приключване на режима активно усъвършенстване в съответствие с член 129.

Този срок започва да тече от датата, на която несъюзните стоки са поставени под режим активно усъвършенстване, като се отчита времето, необходимо за извършване на операциите по усъвършенстване и за приключване на този режим.

2. Митническите органи могат да дадат разумно продължаване на срока, определен съгласно параграф 1, при обосновано заявление от титуляря на разрешението.

В разрешението може да се посочи, че срок, който започва да тече през даден месец, тримесечие или шестмесечие, изтича съответно на последния ден от следващия месец, следващото тримесечие или следващото шестмесечие.

3. В случай на предварителен износ в съответствие с член 133, параграф 2, буква г) в разрешението се посочва срокът, в който несъюзните стоки трябва да бъдат поставени под режим активно усъвършенстване. При определянето на този срок митническите органи вземат предвид времето, необходимо за доставка и транспорт до митническата територия на Съюза, както е посочено от заявителя.

Този срок се брои по месеци и не надвишава 12 месеца. Той започва да тече от датата на поставяне под режим износ на преработените продукти, получени от съответните еквивалентни стоки.

Член 160

Временен реекспорт за последващо усъвършенстване

1. При подадено заявление митническите органи могат да разрешат някои или всички стоки, поставени под режим активно усъвършенстване, или преработените продукти да бъдат изцяло или частично временно реекспортирани с цел последващо усъвършенстване извън митническата територия на Съюза.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване настоящия регламент чрез определяне на условията за временен реекспорт на стоки за последващо усъвършенстване, както е посочено в параграф 1 от настоящия член.

Раздел 3

Пасивно усъвършенстване

Член 161

Обхват

1. Под режим пасивно усъвършенстване съюзни стоки могат да се изнасят временно от митническата територия на Съюза, за бъдат подложени на операции по усъвършенстване. Получените от тези стоки преработени продукти могат да бъдат допуснати за свободно обращение с пълно или частично освобождаване от вносни мита по заявление на титуляря на разрешението или на всяко друго лице, установено на митническата територия на Съюза, което е получило съгласието на титуляря на разрешението, и ако са изпълнени условията на разрешението.

2. Условията за поставяне на стоки под режим пасивно усъвършенстване са следните:

а) има издадено разрешение в съответствие с член 125 и с настоящия член;

б) на митническите органи са осигурени или предоставени на разположение изискваните данни;

в) всички дължими износни мита или други вземания са платени или обезпечени; и

г) стоките отговарят на относимото друго законодателство, прилагано от митническите органи.

3. Митническите органи не издават разрешение за режим пасивно усъвършенстване за никоя от следните съюзни стоки:

а) стоки, чийто износ води до възстановяване или опрощаване на вносни мита;

б) стоки, които преди износа са били допуснати за свободно обращение с освобождаване от мита или с намалена ставка на митата поради тяхната специфична употреба, докато не се изпълнят целите на специфичната употреба, освен когато тези стоки трябва да бъдат поправени;

в) стоки, за които се предоставя финансово предимство по линия на общата селскостопанска политика поради износа на тези стоки.

4. Митническите органи определят срока, в който временно изнесените стоки трябва да бъдат реимпортирани на митническата територия на Съюза под формата на преработени продукти и допуснати за свободно обращение, за да могат да се ползват от пълно или частично освобождаване от вносни мита. Те могат да дадат разумно удължаване на този срок, при обосновано заявление от титуляря на разрешението.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които трябва да бъдат осигурени или предоставени на разположение на митническите органи за целите на поставянето на стоките под режим пасивно усъвършенстване, посочено в параграф 2, буква б) от настоящия член.

Член 162

Безплатна поправка или замяна на стоки

1. Пълно освобождаване от вносни мита се предоставя, когато се докаже по удовлетворителен за митническите органи начин, че поправката или замяната на стоките е извършена безплатно или поради наличието на договорно или законово гаранционно задължение, или поради производствен или материален дефект, или поради това, че стоките не отговарят на спецификациите, които купувачът е поискал от продавача на стоките.

2. Параграф 1 не се прилага, когато производственият или материалният дефект на стоката е взет предвид при първото ѝ допускане за свободно обращение.

Член 163

Стоки, поправени или променени съгласно международни споразумения

1. Пълно освобождаване от вносни мита се предоставя на преработените продукти, които са получени от стоки, поставени под режим пасивно усъвършенстване, когато се докаже по удовлетворителен за митническите органи начин, че:

а) стоките са били поправени или променени в трета държава, с която Съюзът е сключил международно споразумение, предвиждащо такова освобождаване; и

б) са изпълнени условията за освобождаване от вносни мита, предвидени в споразумението, посочено в буква а).

2. Параграф 1 от настоящия член не се прилага по отношение на преработените продукти, получени от еквивалентни стоки, както е посочено в член 133, и по отношение на заместващите продукти, както е посочено в членове 164 и 165.

Член 164

Система на стандартен обмен

1. Системата на стандартен обмен позволява, в съответствие с параграфи 2—5, заместването на преработен продукт с внесен продукт (наричан по-нататък „заместващ продукт“).

2. При подадено заявление митническите органи разрешават използването на системата на стандартен обмен, когато операцията по усъвършенстване включва поправката на дефектни съюзни стоки, които не попадат в обхвата на мерките по линия на общата селскостопанска политика или на специфичните договорености, приложими за определени стоки, получени при преработката на селскостопански продукти.

3. Заместващите продукти трябва да имат същия осемцифрен код по Комбинираната номенклатура, същото търговско качество и същите технически характеристики каквито биха имали дефектните стоки, ако са били поправени.

4. Когато дефектните стоки са били използвани преди износа, заместващите продукти също трябва да са били използвани.

Въпреки това, митническите органи имат право да отменят това изискване, ако заместващият продукт е бил доставен безплатно или поради договорно или законово гаранционно задължение, или поради производствен или материален дефект.

5. Разпоредбите, които биха били приложими за преработените продукти, се прилагат за заместващите продукти.

Член 165

Предварителен внос на заместващи продукти

1. При определените от тях условия и при подадено заявление от съответното лице митническите органи разрешават заместващите продукти да бъдат внесени, преди дефектните стоки да бъдат изнесени.

При такъв предварителен внос на заместващ продукт се предоставя обезпечение за размера на вносните мита, които биха се дължали, ако дефектните стоки не бъдат изнесени в съответствие с параграф 2.

2. Дефектните стоки се изнасят в срок от два месеца от датата на допускане за свободно обращение на заместващите продукти.

3. Когато поради изключителни обстоятелства дефектните стоки не могат да бъдат изнесени в срока по параграф 2, митническите органи могат да дадат разумно удължаване на този срок, при обосновано заявление от титуляря на разрешението.

ДЯЛ IX

ТАРИФНОТО КЛАСИРАНЕ, ПРОИЗХОД И МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ НА СТОКИТЕ

ГЛАВА 1

Обща митническа тарифа и тарифно класиране на стоките

Член 166

Обща митническа тарифа и митническо наблюдение

1. Дължимите вносни и износни мита се основават на Общата митническа тарифа.

Други мерки, предвидени в разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области във връзка с търговията със стоки, се прилагат, когато е целесъобразно, в съответствие с тарифното класиране на тези стоки.

2. Общата митническа тарифа включва всяко едно от следните:

а) Комбинираната номенклатура;

б) всяка друга номенклатура, която изцяло или частично се основава на Комбинираната номенклатура, или с която се добавят допълнителни подразделения към нея, и която е установена с правни актове на Съюза, уреждащи специфични области с оглед на прилагането на тарифни мерки, свързани с търговията със стоки;

в) конвенционалните или нормалните автономни мита, които се прилагат за стоките, включени в Комбинираната номенклатура;

г) преференциалните тарифни мерки, предвидени в споразумения, които Съюзът е сключил с определени трети държави или групи трети държави;

д) преференциалните тарифни мерки, приети едностранно от Съюза по отношение на определени трети държави или групи трети държави;

е) автономните мерки, които предвиждат намаляване или освобождаване от мита за определени стоки;

ж) благоприятното тарифно третиране, установено за определени стоки поради естеството им или специфичната им употреба, в рамките на мерките, посочени в букви в)—е) или буква з);

з) други мерки, предвидени в правните актове на Съюза във връзка със селскостопанската политика, търговската политика или други области, които се основават на тарифното класиране на стоките, по-специално временни или окончателни антидъмпингови мита, изравнителни мита или защитни мерки.

3. Когато съответните стоки отговарят на условията, включени в мерките, посочени в параграф 2, букви г)—ж), тези мерки може да се прилагат вместо мерките, предвидени в буква в) от посочения параграф. Мерките, посочени в параграф 2, букви г)—ж), може да се прилагат с обратно действие, при условие че сроковете и условията, установени в съответната мярка или в настоящия регламент, се спазват и че:

а) по отношение на мерките, определени в параграф 2, букви г) и д), тези мерки предвиждат такова прилагане с обратно действие;

б) по отношение на мерките, определени в параграф 2, буква г), третата държава или групата трети държави също позволяват такова прилагане с обратно действие.

4. Когато прилагането на мерките, посочени в параграф 2, букви г)—ж), или освобождаването от мерките, посочени в буква з) от споменатия параграф, е ограничено до определен обем от вноса или износа, това прилагане или освобождаване се прекратява в случая на тарифни квоти или други квоти веднага щом се достигне определеният обем на вноса или износа.

При тарифни тавани прилагането на такива мерки се прекратява с правен акт на Съюза.

5. За целите, посочени в член 41, параграф 4, Комисията може да постави под митническо наблюдение допускането за свободно обращение, износа и поставянето на стоки под определени специални режими.

6. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на мерките за еднакво управление на тарифните и другите квоти и тарифните тавани, посочени в параграф 4 от настоящия член, и за управление на митническото наблюдение, посочено в параграф 5 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 167

Тарифно класиране на стоките

1. За целите на прилагането на Общата митническа тарифа тарифното класиране на стоки се състои в определянето на подпозицията или по-нататъшно подразделение от Комбинираната номенклатура, в която или в което трябва да бъдат класирани тези стоки.

2. За целите на прилагането на нетарифни мерки тарифното класиране на стоки се състои в определянето на подпозицията или по-нататъшно подразделение от Комбинираната номенклатура или от всяка друга номенклатура, установена с правни актове на Съюза и основаваща се изцяло или частично на Комбинираната номенклатура или добавяща подразделения към нея, в която или в което трябва да бъдат класирани тези стоки.

3. Подпозицията или по-нататъшното подразделение, определени в съответствие с параграфи 1 и 2, се използват за прилагане на мерките, отнасящи се за тази подпозиция.

4. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на тарифното класиране на стоки в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с необходимостта бързо да се осигури правилното и еднакво прилагане на Комбинираната номенклатура, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 283, параграф 5.

ГЛАВА 2

Произход на стоките

Член 168

Непреференциален произход

Правилата за определянето на непреференциалния произход на стоките в членове 169 и 170 се използват за прилагане на:

а) Общата митническа тарифа, с изключение на мерките по член 166, параграф 2, букви г) и д);

б) мерки, различни от тарифните мерки, установени с правни актове на Съюза, уреждащи специфични области във връзка с търговията със стоки; и

в) други мерки на Съюза във връзка с произхода на стоките.

Член 169

Придобиване на непреференциален произход

1. За стоките, изцяло получени в една-единствена държава или територия, се счита, че произхождат от тази държава или територия.

2. За стоките, чието производство включва участието на повече от една държава или територия, се счита, че произхождат от държавата или територията, в която са претърпели последното си съществено, икономически обосновано усъвършенстване или обработка в оборудвано за тази цел предприятие и довело до производството на нов продукт или което представлява важен етап от производството.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на правилата, съгласно които се счита, че стоките, чийто непреференциален произход е необходимо да бъде определен за целите на прилагането на мерките на Съюза, посочени в член 168, са изцяло получени само в една държава или територия или че са претърпели последното си, съществено, икономически обосновано усъвършенстване или обработка в оборудвано за тази цел предприятие и довело до производството на нов продукт или което представлява важен етап от производството в дадена държава или територия, в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Член 170

Доказателство за непреференциален произход

1. Когато вносителят е посочил произход на стоките съгласно митническото законодателство, митническите органи могат да изискат от вносителя да докаже произхода на тези стоки.

2. Когато се представя доказателство за произход на стоките съгласно митническото законодателство или други правни актове на Съюза, уреждащи специфични области, митническите органи могат в случай на основателно съмнение да изискат всякакви допълнителни доказателства, за да се уверят, че посоченият произход съответства на правилата, установени в относимия правен акт на Съюза.

3. Когато изискванията на търговията налагат това, в Съюза може да бъде издаден документ, доказващ произхода на стоките, в съответствие с действащите правила за произход в държавата или територията на местоназначение или с всеки друг метод за определяне на държавата, в която тези стоки са били изцяло получени или са претърпели последната си съществена трансформация.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за представяне и проверка на доказателство за произхода на стоките. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 171

Преференциален произход

1. За да се ползват от мерките, посочени в член 166, параграф 2, буква г) или д), или от нетарифните преференциални мерки, стоките трябва да отговарят на условията на правилата относно преференциалния произход, посочени в параграфи 2—5 от настоящия член.

2. В случай на стоки, които се ползват от преференциални мерки, съдържащи се в споразуменията, които Съюзът е сключил с определени трети държави или с групи такива държави, правилата относно преференциалния произход се установяват в тези споразумения.

3. В случай на стоки, които се ползват от преференциални мерки, приложими за търговията между митническата територия на Съюза и Сеута и Мелила, посочени в протокол 2 към Договора за присъединяване от 1985 г., правилата относно преференциалния произход се приемат в съответствие с член 9 от същия протокол.

4. В случай на стоки, които се ползват от преференциални мерки, съдържащи се в преференциалните споразумения в полза на отвъдморските страни и територии, асоциирани със Съюза, правилата относно преференциалния произход се приемат в съответствие с член 203 от ДФЕС.

5. По собствена инициатива или по искане на държава или територия бенефициер Комисията може, за определени стоки, да предостави на тази държава или територия временна дерогация от правилата относно преференциалния произход, посочени в параграф 9 (наричана по-нататък „временна дерогация“).

Временната дерогация се обосновава с един от следните мотиви:

а) вътрешни или външни фактори временно лишават държавата или територията бенефициер от способността да спазва правилата относно преференциалния произход;

б) държавата или територията бенефициер се нуждае от време, за да се подготви за спазването на правилата относно преференциалния произход.

6. Искане за временна дерогация се отправя до Комисията от съответната държава или територия бенефициер. В това искане се излагат мотивите, както е посочено в параграф 5, втора алинея, за изискваната временна дерогация и се предоставят подходящи придружаващи документи.

7. Временната дерогация се ограничава до продължителността на въздействието на вътрешните или външни фактори, които са причина за нея, или до срока, необходим на държавата или територията бенефициер да постигне спазването на правилата.

8. Когато се предостави временна дерогация, съответната държава или територия бенефициер спазва всички установени изисквания относно информацията, която трябва да бъде дадена на Комисията относно използването на дерогацията и управлението на количествата, за които временната дерогация е била предоставена.

9. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на правила относно преференциалния произход по отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, приети едностранно от Съюза по отношение на определени трети държави или групи такива държави, различни от посочените в параграф 4 от настоящия член. Тези правила се основават или на критерия, че стоките са изцяло получени, или на критерия, че стоките са резултат от достатъчно усъвършенстване или обработка.

10. Комисията приема актове за изпълнение за:

а) определяне на процедурните правила относно преференциалния произход на стоките за целите на мерките, посочени в параграф 1;

б) определяне на мярка, с която на държава или територия бенефициер се предоставя временна дерогация.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 172

Определяне на произхода на специфични стоки

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на мерки за определяне на произхода на специфични стоки в съответствие с правилата за произход, приложими за тези стоки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с необходимостта бързо да се осигури правилното и еднакво прилагане на правилата за произход, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 283, параграф 5.

ГЛАВА 3

Стойност на стоките за митнически цели

Член 173

Обхват

Митническата стойност на стоките за целите на прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени в правните актове на Съюза, уреждащи специфични области във връзка с търговията със стоки (наричана по-нататък „митническа стойност“), се определя в съответствие с членове 174 и 179.

Член 174

Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност

1. Базата за митническата стойност е договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана в съответствие с членове 176 и 177.

2. Действително платената или подлежащата на плащане цена, посочена в параграф 1, е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

3. Договорната стойност, посочена в параграф 1, се прилага, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някое от следните:

i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза;

ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани;

iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на съответните стоки;

б) продажбата или цената не зависи от условия или възнаграждения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на остойностяваните стоки;

в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция; както и

г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената.

Член 175

Договорна стойност на стоки, закупени при дистанционни продажби

1. Договорната стойност на стоките, закупени при дистанционни продажби, се определя въз основа на тази продажба.

2. Когато стоките са закупени при дистанционни продажби докато са поставени под режим митническо складиране в съответствие с член 145, след като са въведени на митническата територия на Съюза, договорната им стойност се определя въз основа на тази продажба.

Член 176

Елементи на договорната стойност

1. При определяне на митническата стойност съгласно член 174 към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят следните елементи:

а) в степента, в която са направени от купувача, но не са включени в действително платената или подлежащата на плащане цена за стоките,:

i) комисиони и възнаграждения за посредничество, с изключение на комисионите за покупката;

ii) разходите за контейнери, които за митнически цели се третират заедно с въпросните стоки; както и

iii) разходите за опаковка, включващи труда или използваните материали;

б) стойността, съответно разпределена, на следните стоки и услуги, доставени пряко или косвено от купувача, безплатно или на намалени цени, и използвани при производството и продажбата за износ на внасяните стоки, доколкото тази стойност не е включена в действително платената или подлежащата на плащане цена:

i) материали, компоненти, части и други подобни артикули, вградени във внасяните стоки;

ii) инструменти, клишета, матрици и други подобни артикули, използвани при производството на внасяните стоки;

iii) материали, изразходвани при производството на внасяните стоки; както и

iv) инженеринг, разработки, художествено оформяне, дизайн и планове и чертежи, разработени извън Съюза и необходими за производството на внасяните стоки;

в) роялти и лицензионни такси, свързани с остойностяваните стоки, които купувачът трябва да плати пряко или косвено като условие за продажбата на остойностяваните стоки, доколкото тези роялти и такси не са включени в действително платената или подлежащата на плащане цена;

г) стойността на всяка част от прихода от последваща препродажба, последващо отстъпване на правото на разпореждане или на ползване на внасяните стоки, която пряко или косвено се предоставя на продавача; както и

д) следните разходи до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза:

i) разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки; както и

ii) разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки.

2. Всеки елемент, който се добавя към действително платената или подлежащата на плащане цена съгласно параграф 1, се основава само на обективни и подлежащи на количествена оценка данни.

3. При определяне на митническата стойност не се добавят никакви елементи към действително платената или подлежащата на плащане цена, освен посочените в настоящия член.

Член 177

Елементи, които не се включват в митническата стойност

При определянето на митническата стойност съгласно член 174 не се включва никое от следните:

а) разходите за транспорт на внасяните стоки след въвеждането им на митническата територия на Съюза;

б) разходите за строителство, монтиране, сглобяване, поддръжка или техническа помощ, предприети след въвеждане на митническата територия на Съюза на внасяните стоки, като например промишлени съоръжения, машини или оборудване;

в) разходите за лихви по финансови споразумения, сключени от купувача във връзка с покупката на внасяните стоки, независимо дали кредитът е предоставен от продавача, или от друго лице, при условие че финансовото споразумение е в писмена форма и при необходимост купувачът може да докаже, че са изпълнени следните условия:

i) такива стоки са действително продадени на цена, декларирана като действително платената или подлежащата на плащане цена;

ii) изискваният лихвен процент не е по-висок от приетия при подобни сделки в държавата, в която, и по времето, по което е било осигурено финансирането;

г) разходите за правото да бъдат възпроизвеждани внасяните стоки в Съюза;

д) комисионите за покупка;

е) вносните мита или други задължения, дължими в Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките;

ж) независимо от член 176, параграф 1, буква в) — плащанията, направени от купувача за правото да разпространява или препродава внасяните стоки, ако тези плащания не са условие за продажбата за износ в Съюза на стоките.

Член 178

Опростявания

1. При подадено заявление митническите органи могат да разрешат следните суми да се определят въз основа на специални критерии, когато те не подлежат на количествена оценка към датата, на която е приета митническата декларация, или към датата, на която данните трябва да бъдат предоставени на разположение на митническите органи:

а) сумите, които трябва да бъдат включени в митническата стойност в съответствие с член 174, параграф 2; както и

б) сумите, посочени в членове 176 и 177.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на условията за издаване на разрешението, посочено в параграф 1 от настоящия член.

Член 179

Вторични методи за определяне на митническата стойност

1. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно член 174, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която митническата стойност може да бъде определена.

Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако вносителят или, когато е приложимо, декларантът поиска това.

2. Митническата стойност, определена съгласно параграф 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение на митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и остойностяваните стоки;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение на митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и остойностяваните стоки;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, на която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като остойностяваните стоки, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

iii) разходите или стойността за елементите, посочени в член 176, параграф 1, буква д).

3. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1 от настоящия член, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията (1994);

б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

в) настоящата глава.

4. При дистанционни продажби, в случай че вносителят не разсее основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общия размер на действително платената или подлежащата на плащане цена, посочена в член 174, параграф 1, митническите органи могат да използват подходящ вторичен метод за определяне на стойността, за да определят отново митническата стойност на тези стоки. Това не засяга възможността вносителят да представи в разумен срок необходимата информация, за да обоснове, че митническата стойност може да бъде определена по начина, посочен в параграф 1 от настоящия член.

Член 180

Митническа стойност за целите на износни мита

1. Когато се установяват износни мита, стойността за целите на износните мита се определя въз основа на:

а) действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им с цел износ от митническата територия на Съюза, при условие че купувачът и продавачът не са свързани или връзката между тях не е повлияла на тази цена, коригирана при необходимост в съответствие с параграфи 2 и 3 и основана на данните, представени от износителя; или

б) стойност, основана на обективни и проверими данни, включително пазарната цена на идентични или сходни стоки, които се изнасят от Съюза от същото място и по същото време, когато цената, посочена в буква а) от настоящия параграф, не е налична, не е пълна или не отразява икономическата стойност на стоките.

2. Стойността за целите на износните мита включва всички разходи, пряко свързани със сделката за износ.

3. Стойността за целите на износните мита не включва разходите, направени след като стоките са напуснали митническата територия на Съюза, и всички плащания, които не са свързани с изнасяните стоки.

4. Когато е необходимо, митническите органи могат да поискат допълнителни доказателства, за да проверят данните, представени от износителя, или да определят стойността за целите на износните мита в съответствие с настоящия член.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които се изискват за определянето на митническата стойност за целите на износните мита, посочена в настоящия член.

Член 181

Процедурни правила за определяне на митническата стойност

Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за:

а) определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност в съответствие с член 174, параграфи 1 и 2, включително процедурните правила за коригиране на действително платената или подлежащата на плащане цена в съответствие с членове 176 и 177, и за прилагането на условията, посочени в член 174, параграф 3;

б) определяне на митническата стойност чрез вторични методи в съответствие с член 179;

в) определяне на митническата стойност за целите на износните мита в съответствие с член 180.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 182

Определяне на митническата стойност в специфични ситуации

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на мерки, с които се установяват подходящият метод за определяне на митническата стойност или критерии, които да се използват за определянето на митническата стойност в специфични ситуации, включително при дистанционни продажби. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с мерките, посочени в първа алинея от настоящия член, свързани с необходимостта бързо да се осигури правилното и еднакво прилагане на правилата за определяне на митническата стойност на стоките, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата по член 283, параграф 5.

ДЯЛ X

МИТНИЧЕСКИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ И ОБЕЗПЕЧЕНИЯ

ГЛАВА 1

Възникване на митническо задължение

Раздел 1

Митническо задължение при внос

Член 183

Допускане за свободно обращение и временен внос

1. Митническо задължение при внос за поставяне на стоки под режим допускане за свободно обращение, под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита или под режим специфична употреба възниква, когато вносителят уведоми за наличността на стоките в съответствие с член 74, параграф 1.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член митническото задължение възниква при:

а) вдигането на стоките, когато се прилага член 205, параграф 5;

б) приемането на митническата декларация, когато е приложимо, до 28 февруари 2034 г.;

в) приемането на плащането от лицето, което е избрало да използва режима IOSS.

3. Длъжник е вносителят. В случай на косвено представителство длъжници и солидарно отговорни за митническото задължение са митническият представител и лицето, за сметка на което действа митническият представител.

4. Когато осигурената или предоставената на разположение информация за целите на режимите, посочени в параграф 1, води до несъбиране или частично събиране на дължимите вносни мита, лицето, което е предоставило тази информация и е знаело или според обстоятелствата е следвало да знае, че тази информация е невярна, също е длъжник.

5. До 28 февруари 2034 г. при подаване на митническа декларация длъжник е декларантът. При косвено представителство лицето, за сметка на което действа митническият представител, също е длъжник.

Член 184

Специални разпоредби по отношение на стоките без произход

1. Митническо задължение възниква към момента на вдигането на продуктите за реекспорт, когато:

а) в преференциално споразумение между Съюза и определени трети държави или групи такива държави се предвижда, че преференциалното тарифно третиране на продукти с произход от Съюза изисква стоките без произход, използвани в тяхното производство, да подлежат на плащане на вносни мита; както и

б) е издадено или съставено доказателство за произход за тези продукти.

2. Митническото задължение се изчислява като размера на вносното мито, съответстващ на задължението, което би възникнало, ако стоките без произход, които са били използвани в производството на подлежащите на реекспорт продукти, са били допуснати за свободно обращение на същата дата.

3. Длъжник е износителят. В случай на косвено представителство длъжници и солидарно отговорни за митническото задължение са митническият представител и лицето, за сметка на което действа митническият представител.

Член 185

Възникване на митническо задължение при неизпълнение

1. За стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, митническото задължение при внос възниква при неизпълнение на което и да е от следните:

а) задължение, установено в митническото законодателство във връзка с въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза, тяхното отклоняване от митнически надзор или движението, усъвършенстването, складирането, временното складиране, временния внос или разпореждането с тези стоки на тази територия;

б) задължение, установено в митническото законодателство за специфичната употреба на стоки на митническата територия на Съюза;

в) условие за поставянето на несъюзни стоки под митнически режим или за предоставянето, поради специфичната употреба на стоките, на освобождаване от мита или на намалена ставка на вносните мита.

2. Митническото задължение възниква в един от следните моменти:

а) когато неизпълнението на задължение поражда митническото задължение — моментът, в който това задължение не е изпълнено или престава да бъде изпълнено;

б) момента на поставяне на стоки под митнически режим, когато впоследствие се установи, че едно от условията за поставянето на стоките под този режим или за предоставянето, поради специфичната употреба на стоките, на освобождаване от мита или на намалена ставка на вносните мита, не е било изпълнено.

3. В случаите по параграф 1, букви а) и б) длъжникът е едно от следните лица:

а) лицето, което е трябвало да изпълни съответните задължения;

б) лицето, което е знаело или според обстоятелствата е следвало да знае, че дадено задължение по митническото законодателство не е изпълнено, и което е действало за сметка на лицето, което е трябвало да изпълни задължението, или което е участвало в действието, довело до неизпълнението на задължението;

в) лицето, което е придобило или държало въпросните стоки и което е знаело или според обстоятелствата е следвало да знае в момента на придобиването или получаването на стоките, че дадено задължение по митническото законодателство не е изпълнено.

4. В случаите по параграф 1, буква в) длъжникът е лицето, от което се изисква да изпълни условията за поставянето на стоките под митнически режим или за предоставянето, поради специфичната употреба на стоките, на освобождаване от мита или на намалена ставка на вносните мита.

5. Когато на митническите органи е предоставена изискваната съгласно митническото законодателство информация, свързана с условията за поставянето на стоките под този митнически режим, и тази информация води до несъбиране или частично събиране на дължимите вносни мита, лицето, което е предоставило тази информация и е знаело или според обстоятелствата е следвало да знае, че информацията е невярна, също е длъжник.

Член 186

Приспадане на платени вносни мита

1. Когато съгласно член 185, параграф 1 възниква митническо задължение по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение с намалена ставка на вносните мита поради специфичната им употреба, размерът на вносните мита, платен при допускането на стоките за свободно обращение, се приспада от размера на вносните мита, съответстващ на митническото задължение.

Първата алинея се прилага също, когато митническото задължение възниква по отношение на остатъци и отпадъци, получени от унищожаването на такива стоки.

2. Когато съгласно член 183, параграф 1 или член 185, параграф 1 възниква митническо задължение по отношение на стоки, поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита, платеният при частичното освобождаване размер на вносните мита се приспада от размера на вносните мита, съответстващ на митническото задължение.

Раздел 2

Митническо задължение при износ

Член 187

Износ и пасивно усъвършенстване

1. Митническо задължение при износ за поставяне на стоки под режим износ или под режим пасивно усъвършенстване възниква в момента, в който износителят уведоми за наличността на стоките в съответствие с член 74, параграф 1.

2. Чрез дерогация от параграф 1 митническото задължение възниква в момента на:

а) вдигането на стоките, когато се прилага член 205, параграф 5;

б) приемането на митническата декларация, когато е приложимо, до 28 февруари 2034 г.

3. Длъжник е износителят. В случай на косвено представителство длъжници и солидарно отговорни за митническото задължение са митническият представител и лицето, за сметка на което действа митническият представител.

4. Когато предоставената информация за поставяне на стоките под режим износ или под режим пасивно усъвършенстване води до несъбиране или частично събиране на дължимите износни мита, лицето, което е предоставило тази информация и е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае, че информацията е невярна, също е длъжник.

Член 188

Възникване на митническо задължение при неизпълнение

1. За стоки, подлежащи на облагане с износни мита, митническото задължение при износ възниква при неизпълнение на едно от следните:

а) задължение, установено в митническото законодателство за напускането на стоките;

б) условие, при което е било разрешено извеждането на стоките извън митническата територия на Съюза с пълно или частично освобождаване от износни мита.

2. Митническото задължение възниква в един от следните моменти:

а) момента, в който стоките действително се извеждат от митническата територия на Съюза без осигуряване или предоставяне на разположение на митническите органи на информация за такъв износ;

б) момента, в който стоките достигнат местоназначение, различно от това, за което е било разрешено тяхното извеждане от митническата територия на Съюза с пълно или частично освобождаване от износни мита;

в) когато митническите органи не са в състояние да определят момента по буква б) — момента, в който изтича срокът, определен за представяне на доказателство, че условията за предоставяне на това освобождаване за стоките са изпълнени.

3. В случаите по параграф 1, буква а) длъжникът е едно от следните лица:

а) лицето, което е трябвало да изпълни съответното задължение;

б) лицето, което е знаело или според обстоятелствата е следвало да знае, че съответното задължение не е било изпълнено, и което е действало за сметка на лицето, което е трябвало да изпълни това задължение;

в) лицето, което е участвало в действието, довело до неизпълнението на задължението, и което е знаело или според обстоятелствата е следвало да знае, че изискваната информация не е била предоставена или, когато е приложимо, че не е била подадена митническа декларация, която е следвало да бъде подадена.

4. В случаите по параграф 1, буква б) длъжник е лицето, от което се изисква да изпълни условията, при които е било разрешено извеждането на стоките от митническата територия на Съюза с пълно или частично освобождаване от износни мита.

Раздел 3

Общи разпоредби за митническото задължение при внос и износ

Член 189

Митническо задължение в случаите, когато стоките са предмет на друго законодателство, прилагано от митническите органи

1. Митническото задължение при внос или износ възниква дори когато то се отнася за стоки, които са обект на друго законодателство, прилагано от митническите органи при вноса или износа, без значение на техния вид.

2. Чрез дерогация от параграф 1 митническо задължение не възниква:

а) при неправомерно въвеждане на митническата територия на Съюза на подправени парични знаци;

б) при въвеждането на митническата територия на Съюза на упойващи и психотропни вещества, различни от тези, които с оглед използването им за медицински или научни цели са обект на строг надзор от страна на компетентните органи.

За целите на санкции за нарушения на митническото законодателство, митническото задължение все пак се счита за възникнало, когато съгласно настоящия регламент или националното право вносни или износни мита, или наличието на митническо задължение представляват основание за налагане на санкции.

Член 190

Повече от един длъжник

Когато за плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващ на едно митническо задължение, отговаря повече от едно лице, тези лица са солидарно отговорни за заплащането на съответния размер на митото.

Член 191

Общи правила за изчисляване на размера на вносните и износните мита

1. Размерът на вносните или износните мита се изчислява въз основа на тарифното класиране, митническата стойност, количеството, местоназначението и произхода на стоките. Правилата за изчисляване на митата са тези, приложими към съответните стоки към момента на възникване на митническото задължение по отношение на тези стоки.

2. По отношение на дистанционните продажби под режим IOSS размерът на вносните мита се определя въз основа на правилата за изчисляване на митото, които са били приложими за съответните стоки към момента на приемане на плащането за дистанционната продажба.

3. Когато не е възможно да се определи точно кога е възникнало митническото задължение, се счита, че това е моментът, в който митническите органи са констатирали, че стоките се намират в ситуация, при която възниква митническо задължение.

Когато обаче информацията, с която разполагат митническите органи, им позволява да установят, че митническото задължение е възникнало преди те да са направили тази констатация, митническото задължение се счита за възникнало в най-ранния момент, за който може да бъде установена такава ситуация.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на правилата, посочени в настоящия член за изчисляването на размера на вносните или износните мита, приложими за стоки, за които възниква митническо задължение в контекста на специален режим.

Член 192

Специални правила за изчисляване на размера на вносните мита

1. Когато по отношение на стоки, поставени под митнически режим или на временно складиране на митническата територия на Съюза, са направени разходи за складиране или за обичайни операции по тези стоки, такива разходи или всякакво увеличение на стойността не се вземат предвид при изчисляването на размера на вносните мита, при условие че вносителят или, когато е приложимо, декларантът, представи задоволително доказателство за тези разходи.

Въпреки това митническата стойност, количеството и произходът на използваните в операциите несъюзни стоки се вземат предвид при изчисляването на размера на вносните мита.

2. Когато тарифното класиране на стоки, поставени под митнически режим, се променя в резултат на обичайни операции на митническата територия на Съюза, по искане на вносителя или, когато е приложимо, на декларатора, се прилага първоначалното тарифно класиране на стоките, поставени под този режим.

3. Когато възниква митническо задължение по отношение на преработени продукти, получени в резултат на режим активно усъвършенстване, по искане на вносителя размерът на вносните мита, съответстващ на това задължение, се определя въз основа на тарифното класиране, митническата стойност, количеството и произхода на стоките, поставени под режим активно усъвършенстване, към момента, в който са били поставени под този режим.

4. Когато преработените продукти са получени в резултат на последващи режими активно усъвършенстване спрямо стоките, които са били поставени под първия режим активно усъвършенстване в съответствие с параграф 3, вносителят може единствено да поиска задължението да бъде изчислено въз основа на тарифното класиране, митническата стойност, количеството и произхода на стоките, поставени под първия режим активно усъвършенстване.

5. В специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, размерът на вносните мита се определя съгласно параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член без искане на вносителя или износителя или, когато е приложимо, на декларатора, за да се избегне заобикаляне на мерките, посочени в член 166, параграф 2, буква з).

6. Когато възниква митническо задължение за преработени продукти в резултат на режим пасивно усъвършенстване или за заместващи продукти, размерът на вносните мита се изчислява въз основа на разходите за операцията по усъвършенстване, извършена извън митническата територия на Съюза.

7. Когато възниква митническо задължение съгласно член 185 или 188 от настоящия регламент и при условие че неизпълнението, довело до възникването на митническо задължение, не представлява опит за въвеждане в заблуждение, се прилага също следното:

а) благоприятното тарифно третиране на стоките съгласно митническото законодателство;

б) освобождаването или пълното или частично освобождаване от вносни или износни мита съгласно член 166, параграф 2, букви г)—ж) или членове 111, 112 и 113, или членове 161 — 165 от настоящия регламент; или

в) освобождаването съгласно Регламент (ЕО) № 1186/2009.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на правилата, посочени в настоящия член, за изчисляване на размера на вносните или износните мита, приложими за стоки, за които възниква митническо задължение в контекста на специален режим, и на специфичните случаи, посочени в параграф 5 от настоящия член.

Член 193

Място на възникване на митническото задължение

1. Митническото задължение възниква:

а) в случаите, посочени в член 6, параграф 1, буква г), точка ii), на мястото, където се намират стоките;

б) в случаите, посочени в член 6, параграф 2, буква а), на мястото, където стоките трябва да бъдат доставени;

в) в случаите, посочени в член 6, параграф 2, буква в), на мястото, където е установен декларантът, който има разрешение да прилага централизирано оформяне;

г) в случаите, посочени в член 6, параграф 2, буква б), в държавата членка на установяване на доверения и проверен търговец.

Във всички останали случаи митническото задължение възниква на мястото, където са настъпили събитията, довели до неговото възникване. Когато не е възможно да се определи това място, митническото задължение възниква на мястото, където заключението на митническите органи е, че стоките се намират в ситуация, при която възниква митническо задължение.

2. Когато стоките са поставени под митнически режим, който не е приключен, или временното складиране не е завършило правилно, и мястото, където е възникнало митническото задължение, не може да се определи съгласно параграф 1, втора или трета алинея в рамките на определен срок, митническото задължение възниква на мястото, където стоките са поставени под съответния режим, или на мястото, където са въведени на митническата територия на Съюза под този режим или където са били на временно складиране.

3. Когато информацията, с която разполагат митническите органи, им позволява да установят, че би било възможно митническото задължение да е възникнало на няколко места, за място на възникване на митническото задължение се приема мястото, където то е възникнало за първи път.

4. Ако митнически орган установи, че съгласно член 185 или 188 е възникнало митническо задължение в друга държава членка и размерът на вносните или износните мита, съответстващ на това задължение, е по-малък от 10 000 EUR, се приема, че митническото задължение е възникнало в държавата членка, в която е установено неговото възникване.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на срока, посочен в параграф 2 от настоящия член.

ГЛАВА 2

Обезпечаване на потенциално или съществуващо митническо задължение

Член 194

Общи разпоредби

1. Освен ако е посочено друго, настоящата глава се прилага за обезпеченията за митнически задължения, които са възникнали („съществуващи митнически задължения“), и за обезпеченията, които се изискват, ако би могло да възникне митническо задължение („потенциални митнически задължения“).

2. Когато митническите органи изискват обезпечение за потенциално или съществуващо митническо задължение, това обезпечение покрива размера на вносното или износното мито и другите вземания, дължими във връзка с вноса или износа на стоките, когато обезпечението:

а) се използва за поставянето на стоките под режим съюзен транзит; или

б) може да се използва в повече от една държава членка.

Обезпечението, прието или одобрено от митническите органи, е валидно на цялата митническа територия на Съюза за целта, за която е дадено.

Когато обезпечението е свързано с дейностите на длъжника в една държава членка, то покрива най-малко размера на вносните или износните мита.

3. Обезпечението се предоставя от длъжника или от лице, което може да стане длъжник или, ако митническите органи разрешат, от всяко друго лице.

4. Без да се засяга член 202, митническите органи изискват предоставяне само на едно обезпечение по отношение на конкретни стоки.

Обезпечението, предоставено за конкретни стоки, независимо дали осигурената или предоставената на разположение информация относно тези стоки е вярна, се прилага за размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение и другите вземания по отношение на тези стоки.

Ако обезпечението не е било освободено, то може също така да се използва в рамките на обезпечения размер за събиране на вносните или износните мита и другите вземания, станали дължими в резултат на последващ контрол на тези стоки.

5. По заявление на лицето, посочено в параграф 3 от настоящия член, митническите органи могат да разрешат съгласно член 200, параграфи 1, 2 и 3 предоставянето на общо обезпечение за покриване на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение по отношение на две или повече операции или митнически режими.

6. Митническите органи извършват мониторинг на обезпечението.

7. Обезпечение не се изисква:

а) от държавните, регионалните и местните органи на управление или други органи, уредени от публичното право, по отношение на дейности, в които участват като публични органи;

б) за стоки, превозвани по Рейн, рейнския воден път, Дунав или дунавския воден път;

в) за стоки, превозвани чрез фиксирана транспортна инсталация;

г) в специфични случаи, предвидени в митническото законодателство, в които стоките са поставени под режим временен внос; както и

д) за стоки, поставени под режим на съюзен транзит чрез използване на опростяването, посочено в член 140, параграф 4, буква д), и превозвани по море или по въздух между пристанища на Съюза или между летища на Съюза.

8. Митническите органи могат да отменят изискването за обезпечение, когато размерът на вносните или износните мита, които трябва да бъдат обезпечени, не надвишава определен праг.

9. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на специфичните случаи, посочени в параграф 7, буква г) от настоящия член, в които не се изисква обезпечение за стоки, поставени под режим временен внос, и определяне на прага за отмяна на изискването за предоставяне на обезпечение, посочен в параграф 8 от настоящия член.

10. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за предоставянето и за извършването на мониторинг на обезпечението, посочено в настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 195

Референтен размер на задължителното обезпечение

1. Когато митническите органи са задължени да изискат обезпечение и могат да установят точния размер на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания към момента, в който се изисква обезпечението, този точен размер се покрива от обезпечението.

Когато не е възможно да се установи точният размер, обезпечението се определя в размер, равен на най-високия определен от митническите органи размер на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания, които са възникнали или биха могли да възникнат.

2. Без да се засяга член 200, при предоставено общо обезпечение за размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническите задължения, и на другите вземания, чийто размер се променя във времето, размерът на това обезпечение се определя така, че във всеки момент да покрива размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническите задължения, и на другите вземания.

Член 196

Референтен размер на предпазното обезпечение

Когато предоставянето на обезпечение не е задължително, но митническите органи не са сигурни, че размерът на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания ще бъде платен в рамките на определения срок, те изискват обезпечение в размер, който не надвишава размера съгласно член 195,.

Член 197

Предоставяне на обезпечение

1. Обезпечението може да бъде предоставено единствено във вид на:

а) всяко платежно средство, признато от митническите органи, в евро или във валутата на държавата членка, в която се изисква обезпечението;

б) поръчителство; или

в) в друг вид, при условие че дава същата сигурност, че размерът на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания, ще бъде платен.

2. Обезпечение под формата на платежно средство, признато от митническите органи, се предоставя в съответствие с правото на държавата членка, в която се изисква това обезпечение.

От митническите органи не се изисква да плащат лихва по него.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на вида на обезпечението, посочен в параграф 1, буква в) от настоящия член.

Член 198

Избор на обезпечение

Лицето, което е длъжно да предостави обезпечение, е свободно да избира вида му сред посочените в член 197, параграф 1.

Въпреки това митническите органи могат да откажат да приемат избрания вид обезпечение, когато то е несъвместимо с правилното функциониране на съответния митнически режим.

Митническите органи могат да изискат избраният вид обезпечение да не се променя за определен период от време.

Член 199

Поръчител

1. Поръчителят, посочен в член 197, параграф 1, буква б), е трето лице, установено на митническата територия на Съюза. Поръчителят се одобрява от митническите органи, изискващи обезпечението, освен когато този поръчител е кредитна институция, финансова институция или застрахователно дружество, лицензирани в Съюза съгласно приложимото право на Съюза.

2. Поръчителят се ангажира в писмена форма да заплати обезпечения размер на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания.

3. Митническите органи имат право да откажат да одобрят предложения поръчител или предложения вид обезпечение, когато има несигурност относно това дали поръчителят или обезпечението е в състояние, в рамките на определения срок, да осигури плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на видовете обезпечение и правилата, приложими по отношение на поръчителя, посочен в настоящия член.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила относно отмяната и прекратяването на задължението, поето от поръчителя, посочено в настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 200

Общо обезпечение

1. Митническите органи могат да дадат посоченото в член 194, параграф 5 разрешение само на лица, които отговарят на следните условия:

а) установени са на митническата територия на Съюза;

б) отговарят на критериите, определени в член 30, параграф 1, буква а); както и

в) ползват редовно съответните митнически режими или са титуляри на разрешение за операции в съоръжения за временно складиране, или отговарят на критериите, определени в член 30, параграф 1, буква г).

2. Митническите органи могат да разрешат на икономически оператор, който отговаря на критериите, определени в член 30, параграф 1, букви б) и в), или на доверен и проверен търговец да предоставя общо обезпечение с намален размер за потенциални митнически задължения и други вземания или да не предоставя обезпечение („освобождаване от обезпечение“).

3. При подадено заявление митническите органи могат да разрешат на одобрен икономически оператор за митнически опростявания или на доверен и проверен търговец да предоставя общо обезпечение с намален размер за съществуващи митнически задължения и други вземания. Такива общи обезпечения се считат за равностойни на обезпеченията, предвидени в съответствие с други разпоредби от настоящия регламент.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на условията за издаване на разрешение за използване на общо обезпечение с намален размер или за получаване на освобождаването от обезпечение, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за определяне на размера на обезпечението, включително намаления размер, посочен в параграфи 2 и 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Член 201

Временни забрани за използването на общи обезпечения

1. В контекста на специалните режими или временно складиране Комисията може да вземе решение за временна забрана за използването на което и да е от следните:

а) общото обезпечение с намален размер или освобождаването от обезпечение по член 200, параграф 2;

б) общото обезпечение по член 200 по отношение на стоките, за които е установено, че са свързани с измама в голям размер.

2. Когато се прилага параграф 1, използването на общо обезпечение с намален размер или на освобождаване от обезпечение или използването на общото обезпечение, посочено в член 200, може да бъде разрешено във всеки от следните случаи:

а) когато заинтересованото лице е в състояние да покаже, че не е възникнало митническо задължение по отношение на въпросните стоки в хода на операциите, извършени от него през двете години, които предхождат решението, посочено в параграф 1 от настоящия член;

б) когато са възникнали митнически задължения през двете години, които предхождат решението, посочено в параграф 1 от настоящия член, и заинтересованото лице е в състояние да покаже, че тези задължения са били погасени напълно от длъжника, длъжниците или поръчителя в определения срок.

За да получи разрешение за използване на общо обезпечение, върху което е наложена временна забрана, заинтересованото лице трябва да отговаря също на критериите, определени в член 30, параграф 1, букви б) и в).

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила относно временните забрани за използването на общи обезпечения, посочени в настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с мерките, посочени в настоящия член, свързани с необходимостта бързо да се засили защитата на финансовите интереси на Съюза и на неговите държави членки, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата по член 283, параграф 5.

Член 202

Допълнително или заместващо обезпечение

Когато митническите органи установят, че предоставеното обезпечение не осигурява или вече не е надеждно или достатъчно, за да осигури заплащането в определения срок на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания, те изискват от лице, посочено в член 194, параграф 3, да намери решение или като предостави допълнително обезпечение, или като замести първоначалното обезпечение с ново. Лицето, към което се отправя това искане, може да избира между двете възможности.

Член 203

Освобождаване на обезпечението

1. Митническите органи освобождават обезпечението незабавно след като митническото задължение или съответното друго вземане бъде погасено или не може да възникне отново.

2. Когато митническото задължение или съответното друго вземане е частично погасено или би могло да възникне само за част от сумата, която е била обезпечена, по искане на заинтересованото лице съответната част от обезпечението се освобождава, освен в случай че въпросната сума не оправдава такова действие.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на сроковете за освобождаване на обезпечението.

4. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за освобождаване на обезпечението, посочено в настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 3

Събиране, плащане, възстановяване и опрощаване на вносните или износните мита

Раздел 1

Определяне на размера на вносните или износните мита, уведомяване за митническото задължение и вземане под отчет

Член 204

Определяне на размера на вносните или износните мита

1. Размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където е възникнало или се счита, че е възникнало митническото задължение съгласно член 193. За целите на това определяне митническите органи вземат предвид осигурените или предоставените на разположение данни.

2. Чрез дерогация от параграф 1, до 28 февруари 2034 г. в случаите, когато е била подадена митническа декларация, митническите органи могат да приемат размера на дължимите вносни или износни мита, определен в митническата декларация, без да се засяга последващият контрол. Ако митническите органи не са съгласни с този размер, те определят размера на дължимите вносни или износни мита веднага щом разполагат с необходимата информация.

3. Когато размерът на дължимото вносно или износно мито не представлява цяло число, той може да бъде закръглен нагоре или надолу.

Когато размерът, посочен в първата алинея, е изразен в евро, закръгляването нагоре или надолу не превишава най-близкото цяло число.

Държава членка, чиято парична единица не е еврото, може или да:

а) прилага *mutatis mutandis* втората алинея; или

б) да дерогира от тази алинея, при условие че правилата, приложими за закръгляването, не оказват по-голямо финансово въздействие от правилото, предвидено във втората алинея.

Член 205

Уведомяване за митническото задължение

1. Митническият орган уведомява длъжника за митническото задължение на мястото, където е възникнало или се счита, че е възникнало митническото задължение съгласно член 193.

2. Когато размерът на дължимите вносни или износни мита е равен на размера, изчислен въз основа на осигурените или предоставените на разположение данни от вносителя или износителя, вдигането на стоките от митническите органи представлява уведомяването на вносителя или износителя за митническото задължение.

3. Уведомяването, посочено в параграф 1 или параграф 2 от настоящия член, не се извършва в който и да е от следните случаи:

а) когато до окончателното определяне на размера на вносните или износните мита е наложено временно антидъмпингово мито, временно изравнително мито или временна защитна мярка;

б) когато размерът на дължимите вносни или износни мита превишава размера, определен въз основа на решение, издадено съгласно член 15;

в) когато първоначалното решение да не се извършва уведомяване за митническото задължение или да се уведоми за по-малък от дължимия размер на вносните или износните мита е взето въз основа на общи разпоредби, които впоследствие са обявени за недействителни със съдебно решение;

г) когато митническото законодателство освобождава митническите органи от изискването да уведомят за митническото задължение.

4. Когато митническите органи са задължени да уведомят за размера на дължимите вносни или износни мита в съответствие с параграф 1, те уведомяват длъжника за митническото задължение, когато са в състояние да определят този размер и да вземат решение по него.

Въпреки това, когато митническите органи получат информация от компетентни органи на Съюза или компетентни национални органи, че уведомяването за митническото задължение би могло да попречи на наказателно разследване в държавата членка на митническите органи или в друга държава членка, митническите органи отлагат това уведомяване до момент, в който то няма да попречи на наказателното разследване.

5. Доверен и проверен търговец може да изчисли митническото задължение, съответстващо на общия размер на вносните или износните мита за всички стоки, вдигнати на този търговец от името на митническите органи за период, който не надвишава 31 календарни дни, и да съобщи това митническо задължение, включително разбивка на размерите за всяка конкретна стока, на митническите органи в рамките на пет дни от изтичането на този период.

При получаването на това съобщение се счита, че митническите органи са уведомили за митническото задължение.

6. В съобщението, посочено в параграф 5 от настоящия член, вносителят при дистанционни продажби, който е избрал да използва режима IOSS и има статус на доверен и проверен търговец, поправя или анулира информацията, предоставена в съответствие с член 74, параграф 3, когато стоките, продадени от този вносител при дистанционни продажби, се връщат в митническия склад за дистанционни продажби, на адреса на първоначалния изпращач или на друг адрес извън митническата територия на Съюза по време на периода, обхванат от това съобщение. Този вносител при дистанционни продажби осигурява или предоставя на разположение доказателство за въвеждане в митническия склад или за напускане на стоките извън митническата територия на Съюза.

7. До 28 февруари 2034 г., когато е подадена митническа декларация, митническите органи могат, при условие че плащането е обезпечено, да разрешат уведомяването за митническото задължение, съответстващо на общия размер на вносните или износните мита за всички стоки, вдигнати на едно и също лице през определен период, да бъде извършено в края на този период. Периодът, определен от митническите органи, не надвишава 31 дни.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на:

а) случаите, посочени в параграф 2, буква г) от настоящия член, когато митническите органи са освободени от изискването да уведомяват за митническото задължение.

б) информацията, която трябва да бъде предоставена от доверения и проверен търговец и вносителя при дистанционни продажби в съобщението, посочено в параграфи 5 и 6 от настоящия член.

Член 206

Давностен срок за митническото задължение

1. Митническите органи разполагат със срок от три години от датата на възникване на митническото задължение, за да уведомят длъжника за него. След изтичането на този срок митническото задължение се счита за погасено по давност.

2. Когато митническото задължение възниква в резултат на действие, което към момента на извършването му е основание за започване на наказателно преследване, тригодишният срок, определен в параграф 1, се удължава най-малко на пет години, но не повече от 10 години в съответствие с националното право.

3. Сроковете, определени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, спират да текат, когато:

а) е подадена жалба в съответствие с член 18 — за периода от датата на подаване на жалбата до края на производството по обжалване;

б) митническите органи съобщят на длъжника, в съответствие с член 8, параграф 6, мотивите, въз основа на които възнамеряват да го уведомят за митническото задължение — за периода от датата на съобщението до края на срока, в който на длъжника е дадена възможност да изрази становището си; или

в) уведомяването за митническото задължение е отложено съгласно член 205, параграф 4, втора алинея.

4. Когато митническото задължение стане отново изискуемо съгласно член 217, параграф 8, сроковете, определени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, се считат за спрени от датата на подаване на заявлението за възстановяване или опрощаване съгласно член 222 до датата на издаване на решението за възстановяване или опрощаване.

Член 207

Вземане под отчет

1. Митническите органи, посочени в член 204, вземат под отчет в съответствие с националното законодателство размера на дължимите вносни или износни мита, за който е извършено уведомяване в съответствие с член 205.

Задължението, предвидено в първата алинея от настоящия параграф, не се прилага в случаите, посочени в член 205, параграф 2.

2. Митническите органи не са задължени да вземат под отчет размера на вносните или износните мита, които съгласно член 206 съответстват на митническо задължение, за което длъжникът вече не може да бъде уведомен.

3. Държавите членки определят практическите процедури за вземане под отчет на размера на вносните или износните мита. Тези процедури могат да се различават според това дали митническите органи, предвид обстоятелствата, при които е възникнало митническото задължение, са се уверили, че съответните суми ще бъдат платени.

Член 208

Момент на вземане под отчет

1. Митническите органи вземат под отчет размера на дължимите вносни или износни мита в рамките на 14 дни от вдигането на стоките, освен когато тези стоки са поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

2. Чрез дерогация от параграф 1 митническите органи могат да вземат под отчет общия размер на вносните или износните мита за всички стоки, вдигнати на доверен и проверен търговец по време на определен период в съответствие с член 205, параграф 5, само с едно вписване в края на този период, при условие че това вземане под отчет се извърши в рамките на 14 дни от изтичането на този определен период.

3. Когато е извършено уведомяване за митническото задължение в съответствие с член 205, параграф 7, то се взема под отчет в рамките на 14 дни от изтичането на съответния период.

4. Когато стоките могат да бъдат вдигнати при определени условия, уреждащи или определянето на размера на дължимите вносни или износни мита, или тяхното събиране, този размер се взема под отчет в рамките на 14 дни от датата, на която е определен размерът на дължимите вносни или износни мита или е установено задължението за плащане на тези мита.

Когато обаче митническото задължение се отнася за временно антидъмпингово мито, временно изравнително мито или временна защитна мярка, размерът на дължимите вносни или износни мита се взема под отчет в срок от два месеца от датата на публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз* на правния акт на Съюза, с който се установява окончателното мито или мярка.

5. Когато митническо задължение възникне при условия, които не са обхванати от параграф 1, размерът на дължимите вносни или износни мита се взема под отчет в срок от 14 дни от датата, на която митническите органи са в състояние да определят размера на въпросните вносни или износни мита и да вземат решение.

6. Параграф 5 се прилага по отношение на размера на вносните или износните мита, които трябва да бъдат събрани или които остава да бъдат събрани, когато размерът на дължимите мита не е бил взет под отчет съгласно параграфи 1—5 или е бил определен и взет под отчет размер, по-нисък от дължимия.

7. Сроковете за вземане под отчет, посочени в параграфи 1—6, не се прилагат при непредвидими обстоятелства или в случаи на непреодолима сила.

8. Вземането под отчет може да бъде отложено в случая, посочен в член 205, параграф 4, втора алинея, до момент, в който уведомяването за митническото задължение вече не е пречка за наказателното разследване, дори ако това разследване се извършва в друга държава членка.

В такъв случай размерът на дължимите вносни или износни мита се взема под отчет в срок от 14 дни от датата, на която длъжникът бива уведомен за този размер.

Член 209

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Комисията приема актове за изпълнение за определяне на мерки, с които да се осигури оказването на взаимопомощ между митническите органи при възникване на митническо задължение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

Раздел 2

Плащане на вносните или износните мита

Член 210

Общи срокове за плащане и спиране на срока за плащане

1. Длъжникът плаща размерите на вносните или износните мита, съответстващи на митническото задължение, за което е уведомен в съответствие с член 205, в определения от митническите органи срок.

Без да се засяга член 19, параграф 2, този срок не може да надвишава 10 дни от уведомяването на длъжника за размера на митническото задължение.

Митническите органи могат да удължат този срок по заявление на длъжника в случаите, когато размерът на дължимите вносни или износни мита е бил определен при последващ контрол по член 68. Без да се засяга член 214, параграф 2, това удължаване не надвишава времето, необходимо на длъжника, за да предприеме подходящите мерки за изпълнение на задълженията си.

2. Когато длъжникът ползва някоя от възможностите за плащане, посочени в членове 212, 213 и 214, плащането се извършва в срока или сроковете, посочени във връзка с тези възможности.

3. Срокът за плащане на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, се спира в следните случаи:

а) при подаване на заявление за опрощаване на мита в съответствие с член 222;

б) когато стоките следва да бъдат конфискувани, унищожени или изоставени в полза на държавата; или

в) когато митническото задължение е възникнало съгласно член 185 и има повече от един длъжник.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на правилата за спиране на срока за плащане на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, посочен в параграф 3 от настоящия член, и чрез определяне на периода на спиране.

Член 211

Плащане

1. Плащането се извършва чрез всякакви платежни средства, които водят до погасяване на задължението, включително чрез прихващане, в съответствие с националното право.

2. Плащането може да се извърши от трето лице вместо от длъжника.

3. Длъжникът може да плати целия размер на дължимите вноски или износни мита или част от него, без да чака изтичането на срока, който му е определен за плащане.

Член 212

Отсрочване на плащането

1. По заявление на заинтересованото лице и при условие че бъде предоставено обезпечение, митническите органи разрешават отсрочване на плащането на дължимите мита по един от следните начини:

а) отделно за всеки размер на вносните или износните мита, взет под отчет в съответствие с член 208, параграф 1 или член 208, параграф 6;

б) за общия размер на всички вноски или износни мита, взети под отчет в съответствие с член 208, параграф 1, за определен от митническите органи период, който не може да бъде по-дълъг от 31 дни; или

в) за общия размер на всички вноски или износни мита, взети под отчет само с едно вписване в съответствие с член 208, параграф 3.

2. При условие че предостави обезпечение, довереният и проверен търговец може да отсрочи плащането на дължимите мита общо, за всички вноски или износни мита, взети под отчет само с едно вписване в съответствие с член 208, параграф 2.

Член 213

Периоди, за които може да бъде отсрочено плащането

1. Плащането може да бъде отсрочено по член 212 за 30 дни („период на отсрочване“).

2. Когато отсрочването на плащането се извършва в съответствие с член 212, параграф 1, буква а), периодът на отсрочване започва да тече в деня, следващ този, в който е извършено уведомяването на длъжника за митническото задължение.

3. Когато отсрочването на плащането се извършва в съответствие с член 212, параграф 1, буква б), периодът на отсрочване започва да тече в деня, следващ този, в който изтича периодът за обобщаване. Той се намалява с брой дни, равен на половината от броя на дните, включени в периода за обобщаване.

4. Когато отсрочването на плащането се извършва в съответствие с член 212, параграф 1, буква в) или член 212, параграф 2, периодът на отсрочване започва да тече в деня, следващ този, в който изтича периодът, определен за вдигането на въпросните стоки. Той се намалява с брой дни, равен на половината от броя на дните, включени в периода, определен за вдигането на стоките.

5. Когато периодът за обобщаване, посочен в параграф 3, или определеният за вдигането на стоките период, посочен в параграф 4, е с нечетен брой дни, броят на дните, с които се намалява периодът на отсрочване съгласно тези параграфи, е равен на половината от най-близкото по-малко четно число.

6. Когато периодът за обобщаване, посочен в параграф 3, или определеният за вдигането на стоките период, посочен в параграф 4, е в седмици, държавите членки могат да предвидят плащането на размера на вносните или износните мита, което е било отсрочено, да се извърши най-късно в петък на четвъртата седмица, следваща седмицата, до която плащането е било дължимо.

Когато периодът за обобщаване, посочен в параграф 3, или определеният за вдигането на стоките период, посочен в параграф 4, е в месеци, държавите членки могат да предвидят плащането на размера на вносните или износните мита, което е било отсрочено, да се извърши не по-късно от 16-я ден от месеца, следващ месеца, до който плащането е било дължимо.

Член 214

Други възможности за плащане

1. Митническите органи могат да предоставят на длъжника възможности за плащане, различни от отсрочване на плащането („други възможности за плащане“), при условие че е предоставено обезпечение.

2. Когато се предоставят други възможности за плащане съгласно параграф 1, върху размера на вносните или износните мита се начислява лихва.

За държавите членки, чиято парична единица е еврото, лихвеният процент е равен на лихвения процент, публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия C, който Европейската централна банка е приложила към основните си операции по рефинансиране, извършени на първия ден от месеца, в който е бил падежът на съответното задължение, увеличен с един процентен пункт.

За държавите членки, чиято парична единица не е еврото, лихвеният процент е равен на процента, приложен на първия ден от месеца, в който е бил падежът на съответното задължение, от националната централна банка за основните ѝ операции по рефинансиране, увеличен с един процентен пункт, или — за държавите членки, в които не се обявява лихвен процент на националната централна банка — равен на най-близкия по естество процент, приложен на първия ден от този месец на паричния пазар на съответната държава членка, увеличен с един процентен пункт.

3. Митническите органи могат да не изискват обезпечение или да не начисляват лихва, когато въз основа на документирана оценка на положението на длъжника е установено, че изискването на обезпечение или начисляването на лихва, би създало сериозни икономически или социални затруднения.

4. Митническите органи не начисляват лихва, когато размерът за всяка една операция по събиране е по-малък от 10 EUR.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 за изменение на параграф 4 от настоящия член чрез актуализиране на определения в него праг с цел да се отразят промените в икономическите обстоятелства.

Член 215

Принудително събиране

Когато размерът на дължимите вносни или износни мита не е платен в определения срок, митническите органи осигуряват плащането на този размер, като използват всички средства, които са им предоставени от правото на съответната държава членка.

Член 216

Лихва за забава

1. Върху размера на неизплатените вносни или износни мита се начислява лихва за забава, считано от датата на изтичане на определения срок до датата на плащане.

За държавите членки, чиято парична единица е еврото, процентът на лихвата за забава е равен на лихвения процент, публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия C, който Европейската централна банка е приложила към основните си операции по рефинансиране, извършени на първия ден от месеца, в който е бил падежът на съответното задължение, увеличен с два процентни пункта.

За държавите членки, чиято парична единица не е еврото, процентът на лихвата за забава е равен на процента, приложен на първия ден от месеца, в който е бил падежът на съответното задължение, от националната централна банка за основните ѝ операции по рефинансиране, увеличен с два процентни пункта, или — за държавите членки, в които не се обявява лихвен процент на националната централна банка — равен на най-близкия по естество процент, приложен на първия ден от този месец на паричния пазар на съответната държава членка, увеличен с два процентни пункта.

2. Когато митническото задължение е възникнало въз основа на член 185 или 188, или когато уведомяването за митническото задължение произтича от последващ контрол, лихвата за забава се начислява върху и над размера на вносните или износните мита, считано от датата на възникване на митническото задължение до датата на уведомяването.

Процентът на лихвата за забава се определя в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

3. Митническите органи могат да не начисляват лихва за забава, когато въз основа на документирана оценка на положението на длъжника е установено, че нейното начисляване би създало сериозни икономически или социални затруднения.

4. Митническите органи не начисляват лихва за забава, когато размерът за всяка една операция по събиране е по-малък от 10 EUR.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 за изменение на параграф 4 от настоящия член чрез актуализиране на определения в него праг с цел да се отразят промените в икономическите обстоятелства.

Раздел 3

Възстановяване и опрощаване

Член 217

Възстановяване и опрощаване

1. Съгласно условията, предвидени в настоящия раздел, митническите органи възстановяват или опрощават размерите на вносните или износните мита на което и да е от следните основания:

а) размерите на вносните или износните мита са били надвзети;

б) стоките са били дефектни или не са съответствали на условията на договора;

в) допусната е грешка от страна на компетентните органи;

г) в интерес на справедливостта;

д) данните, въз основа на които е установено митническото задължение за съответните стоки, са били анулирани или, когато е приложимо, митническата декларация е била анулирана.

2. Митническите органи възстановяват или опрощават размера на вносните или износните мита, посочени в параграф 1, когато той е равен на 10 или повече евро, освен ако заинтересованото лице поиска възстановяването или опрощаването на по-малък размер.

3. Когато митническите органи считат, че следва да се разреши възстановяване или опрощаване въз основа на член 220 или 221, съответната държава членка предава досието на Комисията за вземане на решение във всеки един от следните случаи:

а) когато митническите органи считат, че особените обстоятелства се дължат на неизпълнение от страна на Комисията на нейните задължения;

б) когато митническите органи считат, че Комисията е допуснала грешка по смисъла на член 220;

в) когато обстоятелствата по случая са свързани с констатациите от разследване на Съюза, проведено съгласно Регламент (ЕО) № 515/97 или всеки друг правен акт на Съюза, или всяко споразумение, сключено от Съюза с държави или групи държави, в което е предвидена възможност за провеждане на такива разследвания на Съюза;

г) когато размерът на сумата, която може да подлежи на плащане от заинтересованото лице във връзка с една или повече операции по внос и износ, е равен на или надвишава 500 000 EUR в резултат на грешка или особени обстоятелства.

4. Задължението за предаване на досието по параграф 3 не се прилага, когато Комисията вече е приела решение по случай, включващ въпроси, съпоставими от фактическа и правна гледна точка, или когато Комисията вече разглежда такъв случай.

5. Когато митническите органи установят по самостоятелен път в сроковете, посочени в член 222, параграф 1, че размерът на вносните или износните мита подлежи на възстановяване или опрощаване съгласно член 218, 220 или 221, и разполагат с компетентността да го направят, те пристъпват по своя инициатива към възстановяване или опрощаване.

6. Не се разрешава възстановяване или опрощаване, когато положението, довело до уведомяване за митническото задължение, е резултат от въвеждане в заблуждение от страна на длъжника.

7. Възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи.

Същевременно в случаите, посочени в параграф 1, букви а) и в), възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи само ако тези митнически органи възстановят размера на вносните или износните мита без неоправдано забавяне след като се установи, че размерът подлежи на възстановяване. Когато митническите органи не възстановят този размер без неоправдано забавяне и длъжникът започне производство с цел възстановяване, лихвата се изплаща за периода от датата на плащане на тези мита до датата на възстановяването им.

Освен това лихва се изплаща, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи. Тази лихва се изплаща от датата на изтичане на тримесечния срок до датата на възстановяване. Лихвеният процент се определя съгласно член 214.

8. Когато митническите органи са разрешили неоснователно възстановяването или опрощаването, първоначалното митническо задължение става отново изискуемо, при условие че не е изтекъл срокът по член 206, параграф 1 и лихвите, изплатени съгласно параграф 7, втора алинея от настоящия член, се възстановяват.

9. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 за изменение на параграф 2 от настоящия член чрез актуализиране на определения в него праг с цел да се отразят промените в икономическите обстоятелства.

10. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на правилата, които тя трябва да спазва при вземането на решение, посочено в параграф 3 от настоящия член, и по-специално във връзка със следното:

а) условията за приемането на досието;

б) срока за вземане на решение и спирането на този срок;

в) съобщаването, преди да вземе решение, което би било неблагоприятно за заинтересованото лице, на основанията, на които Комисията възнамерява да базира решението си;

г) уведомяването за решението;

д) последствията от невземането на решение или от неуведомяването за такова решение.

11. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила относно възстановяването и опрощаването. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

12. Комисията приема акт за изпълнение под формата на решение, с който разрешава възстановяването или опрощаването на размера на вносните или износните мита във всеки от случаите, посочени в параграф 3 от настоящия член, когато са изпълнени изискванията на посочения параграф. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 283, параграф 2.

Когато становището на комитета, посочен в член 283, параграф 1, следва да се получи чрез писмена процедура, се прилага член 283, параграф 6.

Член 218

Надвзети вносни или износни мита

1. Възстановяване или опрощаване на вносните или износните мита се извършва, ако размерът, съответстващ на митническото задължение, за което първоначално е било направено уведомяване, надвишава дължимия размер или длъжникът е бил уведомен за митническото задължение в нарушение на разпоредбите на член 205, параграф 3, букви в) и г).

2. Когато заявлението за възстановяване или опрощаване се основава на наличието, към момента на допускане на стоките за свободно обращение, на намалена или нулева ставка на вносното мито за стоките в рамките на тарифна квота, тарифен таван или други благоприятни тарифни мерки, това възстановяване или опрощаване се разрешава само ако към момента на подаване на заявлението то е било придружено от необходимите документи и ако, в случай на тарифна квота, нейният обем не е бил изчерпан, а в останалите случаи нормално дължимата ставка на митото не е била възвърната.

Член 219

Дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора

1. Митническите органи възстановяват или опрощават размера на вносното мито, когато са изпълнени следните условия:

а) уведомяването за митническото задължение се отнася за стоки, които вносителят е отказал, тъй като в момента на вдигането им те са били дефектни или не са съответствали на условията на договора, въз основа на който са били внесени;

б) стоките не са били използвани, освен в рамките на първоначалната употреба, необходима за установяване на дефектите им или на несъответствието им с условията на договора; както и

в) стоките са изведени от митническата територия на Съюза или по заявление на заинтересованото лице митническите органи са разрешили стоките да бъдат поставени под режим активно усъвършенстване, включително за унищожаване, или под режим външен транзит, режим митническо складиране или режим свободна зона.

2. Митническите органи не възстановяват или опрощават размера на вносните мита във всеки един от следните случаи:

а) преди да бъдат допуснати за свободно обращение, стоките са поставени под специален режим за изпитване, освен ако бъде установено, че фактът, че стоките са дефектни или не съответстват на условията на договора, не би могъл да бъде констатиран при обичайни обстоятелства при извършването на такива изпитвания;

б) дефектното естество на стоката е било взето предвид при определянето на условията на договора, по-специално цената, преди стоките да бъдат поставени под митнически режим, включващ възникването на митническо задължение;

в) стоките са продадени от заявителя, след като е установено, че са дефектни или че не съответстват на условията на договора.

3. Дефектни са също така стоките, повредени преди вдигането им.

Член 220

Грешка на митническите органи

1. В случаи, различни от посочените в член 217, параграф 1, буква д) и в членове 218, 219 и 221, митническите органи възстановяват или опрощават размера на вносните или износните мита, когато в резултат от грешка на компетентните органи са уведомили за размер, съответстващ на митническото задължение, който е по-малък от дължимия, при условие че длъжникът, според обстоятелствата, не би могъл да открие тази грешка и е действал добросъвестно.

2. Когато не са изпълнени условията, определени в член 218, параграф 2, митническите органи възстановяват или опрощават размера на вносните или износните мита в случаите, когато неприлагането на намалената или нулевата ставка на митото е резултат от грешка от тяхна страна и данните, въз основа на които стоките са били вдигнати — или, когато е приложимо, митническата декларация за допускане за свободно обращение — са включвали всички данни и са били придружени от всички документи, необходими за прилагането на намалената или нулевата ставка.

3. Когато преференциалното третиране на стоките се предоставя въз основа на система за административно сътрудничество, включваща органите на трета държава, издаването от тези органи на сертификат, който впоследствие се е оказал с невярно съдържание, представлява грешка, която не би могла да бъде открита според обстоятелствата по смисъла на параграф 1.

Издаването на сертификат с невярно съдържание обаче не представлява грешка, когато сертификатът е бил издаден въз основа на невярно представяне на фактите от страна на износителя, с изключение на случаите, когато е очевидно, че органите, издали сертификата, са знаели или е трябвало да знаят, че стоките не отговарят на необходимите условия за ползване на преференциално третиране.

Счита се, че длъжникът е действал добросъвестно, ако е в състояние да докаже, че през периода на въпросните търговски операции са били взети необходимите мерки да се гарантира, че всички условия за преференциалното третиране са изпълнени.

Длъжникът не може да се позове на добросъвестност, ако Комисията е публикувала в *Официален вестник на Европейския съюз* известие, сигнализиращо за основателни съмнения по отношение на правилното прилагане на преференциалния режим от трета държава бенефициер.

Член 221

В интерес на справедливостта

1. В случаи, различни от посочените в член 217, параграф 1, буква д) и в членове 218, 219 и 220, митническите органи възстановяват или опрощават размера на вносните или износните мита в интерес на справедливостта, когато митническото задължение е възникнало при особени обстоятелства, при които на длъжника не може да бъде вменено въвеждане в заблуждение или явна небрежност.

2. Счита се, че посочените в параграф 1 особени обстоятелства са налице, когато от обстоятелствата по случая е видно, че длъжникът се намира в извънредно положение в сравнение с други икономически оператори, извършващи същата стопанска дейност, и че в отсъствието на тези обстоятелства длъжникът не би изпаднал в неизгодно положение вследствие на събирането на вносните или износните мита.

Член 222

Процедура за възстановяване и опрощаване

1. Заявления за възстановяване или опрощаване на размера на вносните или износните мита в съответствие с член 217 се подават до митническите органи в следните срокове:

а) в случай на надвзети размери на вносните или износните мита, грешка на компетентните органи или в интерес на справедливостта — в рамките на три години от датата на уведомяването за митническото задължение;

б) в случай на дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора — в рамките на една година от датата на уведомяването за митническото задължение;

в) в случай на анулиране на данните или, когато е приложимо, на митническата декларация, въз основа на която стоките са били вдигнати — в рамките на една година от датата на анулиране на тези данни или на тази митническа декларация, освен ако е посочено друго в правилата, приложими за анулирането.

Срокът, посочен в първа алинея, букви а) и б), се удължава, когато заявителят представи доказателства, че поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила е бил възпрепятстван да подаде заявление в определения срок.

2. Когато митническите органи не са в състояние да възстановят или опростят размера на вносните или износните мита въз основа на изтъкнатите основания, те разглеждат основателността на заявлението за възстановяване или опрощаване в контекста на останалите основания за възстановяване или опрощаване, посочени в член 217.

3. При обжалване по член 18 на уведомяването за митническо задължение съответният срок, определен в параграф 1, първа алинея от настоящия член, както и разглеждането на заявленията за опрощаване и възстановяване и свързаните с тях срокове, спират да текат, считано от датата на подаване на жалбата, за срока на производството по обжалване.

4. Когато митнически орган разреши възстановяване или опрощаване в съответствие с член 220 или 221, засегнатата държава членка информира Комисията за това.

5. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила за информиране на Комисията съгласно параграф 4 от настоящия член и на информацията, която трябва да бъде предоставена. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 4

Погасяване на митническо задължение

Член 223

Погасяване

1. Без да се засягат действащите разпоредби за несъбиране на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническо задължение, при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение при внос или при износ се погасява по някой от следните начини:

а) поради погасяване на митническото задължение по давност в съответствие с член 206;

б) чрез плащане на размера на вносните или износните мита;

в) при условията на параграф 5 от настоящия член, чрез опрощаване на размера на вносните или износните мита;

г) по отношение на стоки, вдигнати за митнически режим, пораждащ задължението за плащане на вносни или износни мита — чрез анулиране на данните, въз основа на които е извършено вдигането, или на митническата декларация;

д) чрез конфискуване или чрез изземване и едновременно или последващо конфискуване на стоките, подлежащи на облагане с вносни или износни мита;

е) чрез унищожаване под митнически надзор или изоставяне в полза на държавата на стоките, подлежащи на облагане с вносни или износни мита;

ж) поради липсата на стоките или неизпълнението на задълженията, произтичащи от митническото законодателство в резултат на пълното унищожаване или безвъзвратната загуба на тези стоки по причина, свързана с естеството на стоките, или на непредвидими обстоятелства или непреодолима сила, или като следствие от нареждане на митническите органи, включително когато употребата им е станала невъзможна за когото и да било и следователно се считат за безвъзвратно загубени;

з) когато митническото задължение е възникнало съгласно член 185 или 188 — чрез изпълнение на следните условия:

i) неизпълнението, породило възникването на митническото задължение, не е оказало значително въздействие върху правилното прилагане на временното складиране или съответния митнически режим и не е представлявало опит за въвеждане в заблуждение; както и

ii) всички митнически формалности, които трябва да се извършат с цел уреждане на положението на стоките, са били извършени впоследствие;

и) при стоки, допуснати за свободно обращение с освобождаване от мита или с намалена ставка на вносните мита поради специфичната им употреба, чрез износа им с разрешението на митническите органи;

й) когато митническото задължение е възникнало съгласно член 184, чрез отмяна на митническите формалности, които се изисква да бъдат извършени, за да се предостави преференциалното тарифно третиране съгласно посочения член;

к) когато при условията на параграф 6 от настоящия член митническото задължение е възникнало съгласно член 185, чрез представяне на задоволителни за митническите органи доказателства, че стоките не са били използвани или изразходвани, а са били изведени от митническата територия на Съюза;

л) когато митническото задължение е възникнало поради превишаване на количеството или стойността на стоките, посочени в дадено разрешение за специален режим — при изтичането на петгодишен срок от датата на възникване на митническото задължение, при условие че е било възможно да се измени това разрешение или да се издаде ново разрешение без преглед на икономическите условия за покриване на по-голямото количество или на по-високата стойност, ако в рамките на този срок е било подадено искане в такъв смисъл, и при условие че са изпълнени следните две условия:

i) нарушението, довело до възникването на митническото задължение, не е имало значително въздействие върху правилното прилагане на съответния митнически режим и не е представлявало опит за въвеждане в заблуждение; както и

ii) всички митнически формалности, които трябва да се извършат с цел уреждане на положението на стоките, са били извършени впоследствие;

м) при стоки, предмет на дистанционна продажба:

i) чрез невъвеждане на стоките на митническата територия на Съюза и недопускането им за свободно обращение; или

ii) чрез отмяната на дистанционната продажба преди уведомяването за митническото задължение и анулирането от вносителя при дистанционни продажби на данните, предоставени с оглед на поставянето на стоките под митнически режим в съответствие с член 80, параграф 1, първа алинея.

2. Независимо от това, в случаите, посочени в параграф 1, буква и), за целите на санкциите за нарушения на митническото законодателство, митническото задължение не се счита за погасено, когато съгласно настоящия регламент или правото на държава членка се предвижда, че вносните или износните мита, или съществуването на митническо задължение представляват основа за налагане на санкции.

3. Когато съгласно параграф 1, буква ж) се погасява митническо задължение по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение с освобождаване от мита или с намалена ставка на вносните мита поради специфичната им употреба, остатъците и отпадъците, получени при унищожаването на стоките, се считат за несъюзни стоки.

4. Разпоредбите в сила по отношение на стандартните норми за безвъзвратна загуба в резултат на естеството на стоките се прилагат, когато заинтересованото лице не докаже, че действителните загуби надхвърлят тези, изчислени чрез прилагането на стандартната норма за конкретните стоки.

5. Когато за плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, са отговорни няколко лица и е разрешено опрощаване, митническото задължение се погасява само по отношение на лицето или лицата, на които е разрешено опрощаването.

6. В случая, посочен в параграф 1, буква к), митническото задължение не се погасява по отношение на лице или лица, направили опит да въведат в заблуждение.

7. Когато митническото задължение е възникнало съгласно член 185, то се погасява единствено по отношение на лицата, чието поведение не е представлявало опит за въвеждане в заблуждение и които са допринесли в борбата с измамите.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез установяване на списъка с нарушенията, които не оказват значително въздействие върху правилното прилагане на временното складиране или на съответния митнически режим съгласно посоченото в параграф 1, буква з), точка i) и буква л), точка i) от настоящия член.

Член 224

Прилагане на санкции

Фактът, че митническото задължение е погасено на основание член 223, параграф 1, буква з) или л), не възпрепятства прилагането на санкции за нарушения на митническото законодателство.

ДЯЛ XI

ОГРАНИЧИТЕЛНИ МЕРКИ И МЕХАНИЗЪМ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КРИЗИ

ГЛАВА 1

Ограничителни мерки

Член 225

Роля на Митническия орган на ЕС и на митническите органи

1. Митническият орган на ЕС допринася за правилното, последователно и ефективно прилагане на ограничителните мерки, приети в съответствие с член 215 от ДФЕС („ограничителни мерки“), като извършва мониторинг на тяхното изпълнение в областите, попадащи в неговата компетентност, и като предоставя, въз основа на преглед и разрешение от страна на Комисията, подходящи насоки на митническите органи.

2. Митническите органи предприемат всички необходими стъпки, за да се съобразят с ограничителните мерки, като вземат предвид насоките на Митническия орган на ЕС.

Член 226

Докладване

1. Митническият орган на ЕС докладва на Комисията редовно и всеки път, когато това е необходимо, за изпълнението на ограничителните мерки от страна на митническите органи, по-специално като установява евентуални различия между държавите членки.

Наред с това той събира и анализира информация относно въздействието на ограничителните мерки върху търговските потоци и спазването на митническите изисквания.

2. Митническите органи информират Митническия орган на ЕС, Комисията и националните органи на държавите членки, компетентни за изпълнението на ограничителните мерки, за всеки случай или за предполагаеми случаи на заобикаляне на ограничителните мерки, както и за приетите мерки за смекчаване на риска. Когато е възможно, тази информация се предоставя чрез Центъра за митнически данни на ЕС.

ГЛАВА 2

Механизъм за управление на кризи

Член 227

Протоколи и процедури

1. Митническият орган на ЕС изготвя процедури и протоколи, като взема предвид становищата на държавите членки, с цел да се гарантира адекватна реакция при кризисни ситуации. Тези процедури и протоколи могат да бъдат задействани в съответствие с член 228, параграф 1, в случай на:

а) криза в една или повече държави членки, оказваща значително или потенциално значително въздействие върху митническите формалности, които трябва да се извършат, и която би могла да наруши стоковите потоци, митническия контрол или свързаните с тях процедури;

б) криза в даден сектор, която изисква митническите органи да предприемат координирани действия със съответните органи.

2. Протоколите и процедурите, посочени в параграф 1 от настоящия член, могат да обхващат по-специално:

а) прилагането на общи приоритетни области на контрол, общи критерии и стандарти за риск и рискови профили, както и на подходящи мерки за смекчаване на риска, митнически контрол и митнически формалности, които трябва да бъдат извършени, включително условия за плащане;

б) рамка за сътрудничество, която спомага за временното разполагане на митнически служители и оборудване за митнически контрол от една държава членка в друга;

в) бързи линии за преминаване по границите, за да бъдат сведени до минимум закъсненията и задръстванията в товарните потоци;

г) условията за задействане, удължаване и деактивиране на различните мерки и договорености за справяне с кризисни ситуации въз основа на ясно определени потребности и подходяща обосновка;

д) избягването на търговски ограничения по отношение на стоки от особено значение при криза съгласно определението в член 3, точка 6 от Регламент (ЕС) 2024/2747;

е) механизъм за непрекъснатост на дейността, посочен в член 29, параграф 9 и член 31, параграф 11 от настоящия регламент.

Член 228

Задействане на механизма за управление на кризи

1. По своя инициатива или въз основа на искане, отправено от една или повече държави членки или от Митническия орган на ЕС, Комисията може да приема актове за изпълнение за задействане на необходимите действия и договорености, които да се прилагат в случай на криза. Тези актове за изпълнение:

а) вземат предвид протоколите и процедурите, посочени в член 227;

б) набелязват конкретните мерки и договорености, необходими за справяне с кризисна ситуация или за смекчаване на отрицателните последици от нея;

в) определят продължителността на мерките и договореностите, които ще се прилагат, както и съответните условия за тяхното удължаване и деактивиране.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграфи 4 и 5.

2. В случай на криза Митническият орган на ЕС създава звено за реакция при кризи, което е постоянно на разположение през цялата продължителност на кризата.

Компетенциите, областите на експертен опит и съставът на звеното за реакция при кризи се определят към момента на неговото създаване, като се вземат предвид протоколите и процедурите, посочени в член 227, както и естеството и обхватът на кризата. Комисията може да подпомага Митническия орган на ЕС на етапа на планирането и при създаването на такова звено за реакция при кризи. Звеното за реакция при кризи се финансира от бюджетните кредити, предоставени на Митническия орган на ЕС.

3. Митническите органи изпълняват и прилагат мерките и договореностите, задействани съгласно настоящия член, и докладват на Митническия орган на ЕС за тяхното изпълнение и прилагане. Обхватът, форматът и честотата на докладване се определят от Митническия орган на ЕС в консултация с държавите членки, като се вземат предвид естеството на кризата и приложените мерки.

4. Митническият орган на ЕС координира и упражнява надзор върху изпълнението от митническите органи на мерките и договореностите, посочени в параграф 1. Той оценява ефективността на тяхното изпълнение, като взема предвид, наред с другото, докладите на митническите органи, посочени в параграф 3, и докладва резултатите от тази оценка на Комисията и на митническите органи.

ДЯЛ XII

МИТНИЧЕСКИЯТ ОРГАН НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ГЛАВА 1

Принципи

Член 229

Създаване и правен статут

1. Създава се Митнически орган на ЕС, който е орган на Съюза и има юридическа правосубектност.

2. Във всяка една от държавите членки Митническият орган на ЕС се ползва с най-широката правоспособност, предоставяна на юридическите лица съгласно нейното право. По-специално той може да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да бъде страна по съдебни производства.

3. Митническият орган на ЕС се представлява от своя изпълнителен директор.

Член 230

Седалище

Седалището на Митническия орган на ЕС е в град Лил, Франция.

Член 231

Мисия и цели на Митническия орган на ЕС

1. Митническият орган на ЕС допринася за осъществяването на мисията на митническите органи, както е изложена в член 2.

2. Без да се засягат съответните отговорности на Комисията, на OLAF и на държавите членки, Митническият орган на ЕС работи за постигането на следните цели:

а) да допринася за разработването, експлоатацията и поддръжката на информационните технологии, необходими за изпълнение на процедурите, предвидени в настоящия регламент, и за оптималното използване на наличните данни за целите на митническия надзор, контрола и управлението на риска;

б) да оказва подкрепа на митническите органи за постигане на еднакво прилагане на митническото законодателство, по-специално по отношение на управлението на риска и митническия контрол;

в) да допринася за оперативното управление на митническия съюз чрез координиране и улесняване на оперативното сътрудничество между митническите органи и чрез набиране и предоставяне на технически експертен опит за повишаване на ефикасността и постигането на резултати;

г) да допринася за изпълнението на друго законодателство, прилагано от митническите органи;

д) да си сътрудничи с други институции, органи, служби и агенции на Съюза в области, в които техните дейности са свързани с управлението на стоките, пресичащи външната граница на митническата територия на Съюза.

ГЛАВА 2

Задачи

Член 232

Задачи

1. От датата, на която му е възложено разработването, експлоатацията и поддръжката на Центъра за митнически данни на ЕС в съответствие с член 51, параграф 2, Митническият орган на ЕС отговаря за тези задачи и допринася за ефикасното функциониране на електронната митническа среда на равнището на Съюза.

2. Митническият орган на ЕС извършва дейностите по управление и обработване на данни, необходими за изпълнението на задачите му.

3. Митническият орган на ЕС изпълнява задачи във връзка с управлението на риска в съответствие с дял IV, глава 2.

4. Митническият орган на ЕС изпълнява задачи във връзка с ограничителните мерки и механизма за управление на кризи в съответствие с дял XI.

5. Митническият орган на ЕС подпомага Комисията и държавите членки да упражняват по-ефикасен надзор върху прилагането на ограничителните мерки, приемани от Съвета в съответствие с член 215, параграф 2 от ДФЕС и имащи отношение към стоковите потоци, с цел да се гарантира, че тези мерки не се заобикалят.

6. Въз основа на оценка на заплахите, извършена съгласно член 57, параграф 1 и член 57, параграф 2, буква в), Митническият орган на ЕС периодично разработва препоръки в подкрепа на митническите органи при изпълнението на тяхната мисия, посочена в член 2. Митническият орган на ЕС представя тези препоръки на Комисията, която ги взема предвид при определянето на областите, които изискват приоритетно третиране с оглед информиране на Съвета и евентуално разглеждане.

7. Митническият орган на ЕС извършва дейности по изграждане на капацитет и осигурява оперативна подкрепа и координация на митническите органи и Комисията. По-специално той изпълнява следните задачи:

а) разработва примерни общи стандарти във връзка с прилагането на настоящия регламент, въз основа на диагностиката и оценката на митническите учреждения, и издава препоръки за най-добри практики, и наблюдава тяхното прилагане;

б) измерва резултатите от дейността на митническия съюз и подпомага Комисията при извършваното от нея оценяване на резултатите от дейността на митническия съюз в съответствие с дял XV, глава 1;

в) изготвя съдържанието за обучение на митнически служители и митнически специалисти в Съюза в допълнение и подпомага обучението, предоставяно от държавите членки, когато е целесъобразно;

г) допринася за създаването на система на Съюза за признаване на високите постижения на образователните институции, предлагащи програми за обучение и образование в митническата област, включително по отношение на статуса на одобрен икономически оператор и статуса на доверен и проверен търговец;

д) координира и оказва подкрепа за доброволното създаване от държавите членки на специализирани центрове за високи постижения на равнището на Съюза в области, свързани с митниците, по-специално за обучение на митнически служители, митнически специалисти и митнически лаборатории;

е) улеснява и координира научноизследователските и развойни дейности в митническата област;

ж) изготвя и разпространява оперативни наръчници за практическото прилагане на митническите процеси и работни методи в сътрудничество с митническите органи и разработва общи стандарти в това отношение;

з) изготвя опростени насоки и наръчници за микропредприятията и малките предприятия и ги подпомага при прилагането на митническото законодателство и митническите формалности на Съюза;

и) дава становище относно това дали издаването на разрешение за специални режими би засегнало неблагоприятно интересите на производителите в Съюза в съответствие с член 125, параграфи 5, 6 и 7;

й) работи в сътрудничество с други институции, органи, служби и агенции на Съюза и с национални органи, различни от митническите, в съответствие с член 268, параграф 10;

к) координира и подпомага оперативното сътрудничество между митническите органи на различни държави членки и между митническите органи и други компетентни органи в различни държави членки в съответствие с дял XIII;

л) по искане на държава членка улеснява и подпомага сътрудничеството между митническите органи и сътрудничеството между митническите органи и други компетентни органи в рамките на една държава членка в съответствие с дял XIII;

м) планира, организира и координира съвместния контрол, посочен в член 267;

н) предоставя подкрепа и експертен опит на Комисията за разрешаване на сложни случаи, свързани с тарифното класиране, определянето на стойността и произхода, както и за оценка и прилагане на решенията, взети в тази връзка;

о) предоставя подкрепа и експертен опит на митническите органи при наличие на неяснота във връзка с определянето на мястото на установяване на икономическите оператори, когато приложимите критерии се отнасят до повече от една държава членка;

п) подпомага Комисията, по нейно искане, при извършваното от нея управление на отношенията с трети държави и международни организации, свързани с въпроси, обхванати от настоящия регламент.

8. Митническият орган на ЕС разработва и поддържа канали за комуникация със заинтересованите страни във връзка с Центъра за митнически данни на ЕС и улеснява достъпа до информация относно митата, квотите и ограничителните мерки.

9. Комисията може да възложи на Митническия орган на ЕС задачата да предоставя подкрепа за разработването и изпълнението на оперативна стратегия за дейности, свързани с оборудването за митнически контрол и други програми, свързани с митниците. В този случай Митническият орган на ЕС си сътрудничи с Комисията и може да изпълнява задачи като оценка на потребностите, управление на финансирането, координиране на съвместното възлагане на обществени поръчки, закупуване на оборудване и улесняване на съвместното му използване.

Член 233

Други задачи

На Митническия орган на ЕС могат да бъдат възлагани други задачи в областта на свободното движение, вноса и износа на стоки от трети държави, ако това е предвидено в относими правни актове на Съюза. Когато на Митническия орган на ЕС са възложени или поверени такива задачи, за тяхното изпълнение се осигуряват и съответните финансови и човешки ресурси.

ГЛАВА 3

Организация на Митническия орган на ЕС

Раздел 1

Административна и управленска структура

Член 234

Административна и управленска структура

Административната и управленската структура на Митническия орган на ЕС се състои от:

а) управителен съвет, който изпълнява функциите, посочени в член 238;

б) изпълнителен съвет, който изпълнява функциите, определени в член 240;

в) изпълнителен директор, който изпълнява задачите и отговорностите, определени в член 242;

г) заместник изпълнителен директор, който изпълнява задачите и отговорностите, определени в член 244, ако управителният съвет реши да създаде такава длъжност;

д) Митнически консултативен съвет, който изпълнява функциите, посочени в член 245.

Раздел 2

Управителен съвет

Член 235

Състав на управителния съвет

1. Управителният съвет се състои от:

а) един член от всяка държава членка;

б) двама членове, които се посочват от Комисията;

в) един член, който се посочва от Европейския парламент.

Членовете, посочени в първа алинея, букви а) и б) имат право на глас.

2. Всеки член на управителния съвет има заместник. Заместникът представлява члена в негово отсъствие.

3. Членовете на управителния съвет и техните заместници се назначават въз основа на познанията им в областта на митниците, като се вземат предвид съответните им управленски, административни и бюджетни умения и опита им в областта на политиките относно митническия съюз. Всички страни, представлявани в управителния съвет, полагат усилия да ограничат текучеството на членовете, които са определени от тях, за да се осигури непрекъснатост на работата му. Всички страни се стремят да постигнат балансирано представителство на половете в управителния съвет.

4. Мандатът на членовете на управителния съвет и техните заместници е с продължителност четири години и може да бъде подновен.

5. Европейският парламент, Комисията и държавите членки имат право да отменят посочването на съответните си членове и техните заместници. Когато посочването на член на управителния съвет или негов заместник бъде отменено, Европейският парламент, Комисията или съответната държава членка уведомява председателя и заместник-председателя на управителния съвет за отменянето и за заменянето на този член или заместник.

6. Всеки член и всеки заместник подава писмена декларация в момента на встъпването си в длъжност, в която заявява, че не се намира в положение на конфликт на интереси. Всеки член и всеки заместник актуализира декларацията си при промяна в обстоятелствата във връзка с конфликт на интереси и при всички случаи поне веднъж годишно.

Член 236

Председател на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду своите членове с право на глас. Ако член, посочен от Комисията, не бъде избран за председател, един от членовете, посочени от Комисията, автоматично се назначава за заместник-председател. Ако член, посочен от Комисията, бъде избран за председател, заместник-председателят се избира измежду другите членове на управителния съвет с право на глас.

2. Заместник-председателят автоматично замества председателя, ако той е възпрепятстван да изпълнява своите задължения.

3. Мандатът на председателя и на заместник-председателя е с продължителност четири години и може да бъде подновен само веднъж. Ако по време на своя мандат председателят или заместник-председателят престане да бъде член на управителния съвет, този мандат приключва едновременно.

4. Подробните правила относно избирането на председателя и заместник-председателя и относно подновяването на мандата им се определят в процедурния правилник на управителния съвет.

Член 237

Заседания на управителния съвет

1. Председателят свиква заседанията на управителния съвет.

2. Изпълнителният директор участва в заседанията без право на глас.

3. Управителният съвет провежда най-малко две редовни заседания годишно. Освен това той провежда заседания по инициатива на своя председател, по искане на Комисията или по искане на най-малко една трета от своите членове. Освен това ако изпълнителният съвет е взел временно решение в съответствие с член 240, параграф 4, управителният съвет заседава в срока, определен в член 240, параграф 5.

4. Управителният съвет може да покани *ad hoc* всяко лице, чието становище е от значение за дискусията, да присъства на неговите заседания без право на глас.

5. Членовете на управителния съвет и техните заместници могат, при спазване на процедурния правилник на управителния съвет, да бъдат подпомагани по време на заседанията от съветници или експерти.

6. Когато в дневния ред на заседание е включен въпрос от поверителен характер или относно конфликт на интереси, управителният съвет обсъжда този въпрос и взема решение по него без присъствието на засегнатия член. Това не засяга правото на Европейския парламент, Комисията и държавите членки да бъдат представлявани от заместник. В процедурния правилник на управителния съвет могат да бъдат установени подробни правила за прилагането на настоящата разпоредба.

7. Митническият орган на ЕС осигурява секретариата на управителния съвет.

Член 238

Функции на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председателя и заместник-председателя и, когато е необходимо, подновява мандата им в съответствие с член 236.

2. Управителният съвет сформира изпълнителния съвет до 21 септември 2029 г.

3. Управителният съвет:

а) задава общата ориентация на дейностите на Митническия орган на ЕС;

б) приема годишния бюджет на Митническия орган на ЕС и упражнява други функции във връзка с този бюджет съгласно глава 4;

в) оценява, приема и публично оповестява консолидирания годишен отчет за дейността на Митническия орган на ЕС, включително преглед на изпълнението на задачите му и цялостната му работа за постигане на целите на митническата политика, и изпраща отчета и оценката до 1 юли всяка година на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата;

г) приема финансовите правила, приложими за Митническия орган на ЕС, в съответствие с член 248;

д) приема вътрешна стратегия за борба с измамите, пропорционална на риска от измами, като се отчитат разходите и ползите от мерките, които ще бъдат изпълнени;

е) приема и публично оповестява правилата за предотвратяването и управлението на конфликти на интереси по отношение на своите членове и ежегодно публикува на уебсайта на Митническия орган на ЕС декларация от членовете на управителния съвет, в която се посочва липсата на конфликт на интереси;

ж) приема и редовно актуализира плановете за комуникация и разпространение на информация, посочени в член 258, параграф 3, въз основа на анализ на потребностите;

з) приема и публично оповестява своя процедурен правилник;

и) приема правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилника за длъжностните лица“) и Условията за работа на другите служители на Европейския съюз (наричани по-нататък „Условията за работа“) ([40]) в съответствие с член 110, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица;

й) в съответствие с параграф 4 упражнява по отношение на персонала на Митническия орган на ЕС правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица на органа по назначаването и от Условията за работа на органа, оправомощен да сключва трудови договори (наричани по-нататък „правомощия на орган по назначаването“);

к) приема правилата, уреждащи командироването на национални експерти в Митническия орган на ЕС, както е посочено в член 256, параграф 2;

л) създава, когато е целесъобразно, структура за вътрешен одит;

м) приема правилата за сигурност на Митническия орган на ЕС, посочени в член 260;

н) назначава изпълнителния директор и ако е създадена такава длъжност — заместник изпълнителния директор, и при необходимост удължава техния мандат или ги освобождава от длъжност в съответствие с член 241;

о) приема показатели за изпълнение, даващи възможност да се оцени работата на изпълнителния директор;

п) назначава членовете на изпълнителния съвет и при необходимост удължава техния мандат или ги освобождава от длъжност;

р) назначава счетоводител, който може да е счетоводителят на Комисията, за когото се прилагат Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа и който е независим при изпълнението на своите задължения;

с) взема всички решения относно създаването на вътрешните структури на Митническия орган на ЕС и, когато е необходимо, относно тяхното изменение, като взема под внимание потребностите на Митническия орган на ЕС във връзка с дейността, както и доброто управление на бюджета;

т) разрешава сключването на работни договорености в съответствие с член 268;

у) изготвя и приема процедурния правилник на Митническия консултативен съвет;

ф) създава работни групи и експертни комисии, които да подпомагат Митническия орган на ЕС при изпълнението на неговите задачи, и приема техните процедурни правилници;

х) приема проекта за единния програмен документ, посочен в член 249, преди представянето му на Комисията за становище;

([40]) Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 г. относно определяне на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейските общности и относно постановяване на специални мерки, временно приложими за длъжностни лица на Комисията (ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

ц) като взема предвид становището на Комисията, приема единния програмен документ на Митническия орган на ЕС в съответствие с член 239;

ч) приема стратегия за постигане на по-голяма ефективност и полезни взаимодействия;

ш) приема стратегия за сътрудничество с трети държави и международни организации;

щ) приема стратегия за системите за организационно управление и вътрешен контрол;

ща) изпълнява задачите, определени в член 258;

щб) разрешава сключването на работни договорености в съответствие с член 270;

щв) приема протоколите и процедурите, посочени в член 227;

щг) в съответствие с член 240, параграф 5, потвърждава временните решения, взети от изпълнителния съвет съгласно член 240, параграф 4;

щд) стартира проверката от Митническия орган на ЕС, посочена в член 31, параграф 6;

ще) приема рамката за сътрудничество между митническите органи и други компетентни органи или структури на равнището на Съюза и на национално равнище, както е посочено в член 268, параграф 3.

4. В съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица управителният съвет приема на основание член 2, параграф 1 от посочения правилник и член 6 от Условията за работа решение, с което делегира на изпълнителния директор съответните правомощия на орган по назначаването и определя условията, при които посоченото делегиране на правомощия може да бъде спряно. Изпълнителният директор има правото да пределегира тези правомощия.

5. Когато изключителни обстоятелства налагат това, управителният съвет може да вземе решение за временно спиране на делегирането на правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор, както и на пределегирането на правомощия, извършено от изпълнителния директор, и да упражнява тези правомощия сам или да ги делегира на някой от членовете си или на служител, различен от изпълнителния директор.

Член 239

Правила за гласуване в управителния съвет

1. По правило решенията на управителния съвет се вземат с абсолютно мнозинство от неговите членове с право на глас, с изключение на решенията по член 238, параграф 1 и член 238, параграф 3, букви б), е), н) и ц), за които се изисква мнозинство от две трети от неговите членове с право на глас.

2. Всеки член с право на глас разполага с един глас. При отсъствие на член с право на глас неговият заместник може да упражни правото му на глас.

3. Изпълнителният директор не участва в гласуването.

4. В процедурния правилник на управителния съвет се определят по-подробно условията и редът за гласуване, по-специално относно въздържането от гласуване, използването на писмени процедури и обстоятелствата, при които даден член може да действа от името на друг член.

Раздел 3

Изпълнителен съвет

Член 240

Изпълнителен съвет

1. Управителният съвет се подпомага от изпълнителен съвет.

2. Изпълнителният съвет:

а) ръководи и осъществява мониторинг върху подготвителната работа за решенията, които трябва да бъдат приети от управителния съвет;

б) осигурява заедно с управителния съвет подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, направени вследствие на вътрешни или външни одитни доклади и оценки, както и вследствие на разследвания на OLAF и Европейската прокуратура;

в) извършва проверки на изпълнението на решенията на управителния съвет с оглед на засилването на надзора върху административното и бюджетното управление.

3. Изпълнителният съвет се отчита пред управителния съвет.

4. При необходимост, в случай на спешност изпълнителният съвет може да взема определени временни решения от името на управителния съвет, по-специално:

а) по въпроси, свързани с административното управление, включително спиране на делегирането на правомощия на орган по назначаването, и бюджетни въпроси;

б) когато е установена кризисна ситуация съгласно посоченото в дял XI, която изисква незабавно действие или незабавно адаптиране на дейностите на Митническия орган на ЕС.

5. Временното решение, взето от изпълнителния съвет съгласно параграф 4, е необходимо да бъде потвърдено с официално решение на управителния съвет не по-късно от 90 дни след вземането на това временно решение. Ако управителният съвет не вземе официално решение в този срок, временното решение на изпълнителния съвет престава да се прилага.

6. Изпълнителният съвет се състои от един от двамата членове на управителния съвет, представляващи Комисията, и четирима други членове, определени от управителния съвет измежду неговите членове с право на глас. При назначаването на членовете на изпълнителния съвет управителният съвет се стреми да осигури баланс между половете.

Изпълнителният съвет избира своя председател измежду членовете си.

Изпълнителният директор взема участие в заседанията на изпълнителния съвет, но няма право на глас.

7. Решенията на изпълнителния съвет се вземат с абсолютно мнозинство от неговите членове.

8. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет е с продължителност две години и може да бъде подновен веднъж. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет изтича с решение на управителния съвет или когато те престанат да бъдат членове на управителния съвет.

9. Изпълнителният съвет провежда най-малко четири редовни заседания годишно. В допълнение той провежда заседания по инициатива на председателя или по искане на неговите членове.

10. Управителният съвет установява процедурния правилник на изпълнителния съвет. Този процедурен правилник съдържа подробни правила за назначаването на членовете на изпълнителния съвет, които имат за цел да гарантират подходяща ротация между членовете, определени от държавите членки, като се взема предвид, наред с другото, многообразието на държавите членки.

Раздел 4

Изпълнителен директор

Член 241

Назначаване, освобождаване от длъжност и удължаване на мандата

1. Изпълнителният директор се назначава като срочно нает служител на Митническия орган на ЕС в съответствие с член 2, буква а) от Условията за работа.

Изпълнителният директор се назначава от управителния съвет въз основа на своите качества, доказани административни и управленски умения, компетентност и опит от списък с най-малко трима кандидати, предложени от Комисията, след открита, недискриминационна и прозрачна процедура по подбор, която да осигурява баланс между половете.

Процедурата по подбор включва публикуването на покана за заявяване на интерес в *Официален вестник на Европейския съюз* и чрез други подходящи канали. Комисията се консултира с управителния съвет относно проекта за поканата за заявяване на интерес.

2. Съответната комисия на Европейския парламент може да покани кандидатите за длъжността изпълнителен директор да отговорят на въпроси на нейните членове преди назначаването на изпълнителния директор, без това да забавя процедурата по назначаване или да ограничава вземането на решения от управителния съвет.

3. За целите на сключването на договора с изпълнителния директор Митническият орган на ЕС се представлява от председателя на управителния съвет.

4. Мандатът на изпълнителния директор е с продължителност пет години. Своевременно преди изтичането на този срок Комисията извършва оценка в консултация с управителния съвет, при която се вземат предвид оценката на работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Митническия орган на ЕС.

5. По предложение на Комисията, в което се взема предвид оценката, посочена в параграф 4, управителният съвет може еднократно да удължи мандата на изпълнителния директор за не повече от пет години.

Съответната комисия на Европейския парламент може да покани изпълнителния директор да отговори на въпроси на нейните членове преди удължаването на мандата му, без това да забавя процедурата по удължаване на мандата или да ограничава вземането на решения от управителния съвет.

6. Изпълнителен директор, чийто мандат е бил удължен, не участва в друга процедура по подбор за същата длъжност в края на удължения си мандат.

7. Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност единствено с решение на управителния съвет по предложение на Комисията. Европейският парламент и Съветът биват информирани за причините за това решение.

8. Решенията на управителният съвет относно назначаването, удължаването на мандата и отстраняването от длъжност на изпълнителния директор и на заместник изпълнителния директор се вземат с мнозинство от две трети от техните членове с право глас.

Член 242

Задачи и отговорности на изпълнителния директор

1. Изпълнителният директор управлява Митническия орган на ЕС. Изпълнителният директор се отчита пред управителния съвет.

2. Без да се засягат правомощията на Комисията и на управителния съвет, изпълнителният директор е независим при изпълнението на своите задачи и не може да иска, нито да получава указания от никое правителство или друг орган.

3. Изпълнителният директор докладва на Европейския парламент и на Съвета относно изпълнението на своите задължения и относно цялостната дейност на Митническия орган на ЕС, когато бъде поканен да направи това. Европейският парламент или Съветът може да покани във всеки един момент изпълнителния директор да участва в изслушване по който и да е въпрос, свързан с дейността на Митническия орган на ЕС.

4. Изпълнителният директор е законният представител на Митническия орган на ЕС.

5. Изпълнителният директор е отговорен за изпълнението на задачите, възложени на Митническия орган на ЕС с настоящия регламент. По-конкретно изпълнителният директор:

а) изготвя препоръките, посочени в член 232, параграф 6, и ги представя на управителния съвет за приемане;

б) гарантира устойчивото и ефикасно ежедневно управление на Митническия орган на ЕС;

в) изпълнява решенията, приети от управителния съвет;

г) изготвя проекта за единния програмен документ, посочен в член 249, и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията;

д) привежда в действие единния програмен документ, посочен в член 249, и докладва на изпълнителния съвет и на управителния съвет за неговото привеждане в действие;

е) изготвя консолидирания годишен отчет за дейностите на Митническия орган на ЕС и го представя на управителния съвет за оценка и приемане;

ж) изготвя план за действие въз основа на заключенията от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и въз основа на разследвания на OLAF и на Европейската прокуратура, и представя доклади за напредъка — два пъти годишно на Комисията и редовно на изпълнителния съвет и на управителния съвет;

з) без да се засягат правомощията на OLAF и на Европейската прокуратура за водене на разследвания, защитава финансовите интереси на Съюза във връзка с вътрешното функциониране на Митническия орган на ЕС, като прилага вътрешни превантивни мерки срещу измамите, корупцията и всякакви други незаконни дейности, извършва ефективни проверки и ако са установени нередности, възстановява недължимо платени суми и, когато е целесъобразно, налага ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции;

и) изготвя вътрешна стратегия за борба с измамите, стратегия за постигане на по-голяма ефективност и полезни взаимодействия, стратегия за сътрудничество с митническите органи и други органи на трети държави или международни организации и стратегия за системите за организационно управление и вътрешен контрол за Митническия орган на ЕС и ги представя на управителния съвет за одобрение;

й) изготвя проект за финансовите правила, приложими по отношение на Митническия орган на ЕС, и го представя на управителния съвет за приемане;

к) изготвя предварителни проекти за разчет на приходите и разходите на Митническия орган на ЕС в съответствие с член 250 и изпълнява бюджета му;

л) по отношение на персонала на Митническия орган на ЕС упражнява правомощията на орган по назначаването, посочени в член 238, параграф 3, буква й), доколкото тези правомощия са му делегирани в съответствие с член 238, параграф 4;

м) взема решения във връзка с вътрешните структури на Митническия орган на ЕС, включително, когато е необходимо, относно изпълнението по заместване на функции, свързани с ежедневното управление на Митническия орган на ЕС, и когато е необходимо, ги изменя, като отчита потребностите, свързани с дейностите на Митническия орган на ЕС и доброто бюджетно управление;

н) води преговори и, след одобрение от управителния съвет, подписва споразумение за седалището на Митническия орган на ЕС и, когато е приложимо, подобни споразумения с приемащите държави членки, на чиято територия се намират местните представителства;

о) изготвя практическите ред и условия за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([41]) и ги представя на управителния съвет за приемане;

([41]) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

п) насърчава многообразието и се стреми да осигури баланс между половете по отношение на набирането на персонал на Митническия орган на ЕС;

р) стреми се да набира персонала на Митническия орган на ЕС на възможно най-широка географска основа, като има предвид, че критериите за набиране на персонал се основават единствено на качества.

Член 243

Заместник изпълнителен директор

Управителният съвет може да реши да създаде длъжността заместник изпълнителен директор, който да подпомага изпълнителния директор. Ако бъде създадена длъжността заместник изпълнителен директор, по отношение на заместник изпълнителния директор се прилага съответно член 241.

Член 244

Задачи и отговорности на заместник изпълнителния директор

Ако бъде създадена длъжността заместник изпълнителен директор, заместник изпълнителният директор подпомага изпълнителния директор в управлението на Митническия орган на ЕС и в изпълнението на задачите, посочени в член 242. Ако изпълнителният директор отсъства или е възпрепятстван или ако длъжността му е свободна, заместник изпълнителният директор заема неговото място.

Член 245

Митнически консултативен съвет

1. Митническият орган на ЕС създава Митнически консултативен съвет.

2. Митническият консултативен съвет подпомага Митническия орган на ЕС, служейки като механизъм за консултации със съответните заинтересовани страни по въпроси, които попадат в обхвата на отговорностите на Митническия орган на ЕС. Той предоставя съвети:

а) относно изпълнението на технически действия и решения;

б) по въпроси, свързани с прилагането и стандартизацията, включително дейности по хармонизиране;

в) относно оперативните аспекти на друго законодателство, прилагано от митническите органи;

г) когато е целесъобразно и при поискване, относно всякакви други дейности на Митническия орган на ЕС.

3. Митническият консултативен съвет се състои от представители на заинтересованите страни, имащи отношение към работата на Митническия орган на ЕС, включително представители на стопанския сектор и представители на сдружения на тези заинтересовани страни. Управителният съвет определя състава на Митническия консултативен съвет.

4. С Митническия консултативен съвет се провеждат редовни консултации и той може да предоставя съвети на Митническия орган на ЕС по собствена инициатива по въпросите, изброени в параграф 2, букви а), б) и в).

5. Митническият консултативен съвет провежда поне едно редовно заседание на всеки шест месеца. Освен това той може да заседава по искане на управителния съвет, изпълнителния съвет или изпълнителния директор.

Раздел 5

Одитор на данните

Член 246

Назначаване, статут и независимост на одитора на данните

1. Одиторът на данните се назначава от управителния съвет въз основа на своите качества, доказани професионални умения, компетентност и опит в областите на сигурността на данните, киберсигурността и защитата на данните.

2. Одиторът на данните е член на персонала на Митническия орган на ЕС и действа независимо.

3. Одиторът на данните действа при пълно спазване на правото на Съюза относно поверителността и тайната.

Член 247

Отговорности и задачи на одитора на данните

1. Одиторът на данните извършва мониторинг и оценка на законосъобразността на достъпа до Центъра за митнически данни на ЕС в съответствие с приложимото право на Съюза.

2. Одиторът на данните докладва ежегодно на управителния съвет за своите дейности.

3. Одиторът на данните изпълнява своите задачи в координация с длъжностното лице по защита на данните на Митническия орган на ЕС и без да се засяга зачитането на отговорностите на други надзорни органи на Съюза или национални надзорни органи.

4. Комисията приема актове за изпълнение, в които се уточнява независимият статут и се определят подробните задачи и отговорности на одитора на данните. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 283, параграф 2.

ГЛАВА 4

Съставяне и структура на бюджета на Митническия орган на ЕС

Член 248

Общи разпоредби

Финансовите правила, приложими за Митническия орган на ЕС, се приемат от управителния съвет след консултация с Комисията. Те не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията ([42]), освен ако специфичните изисквания за функционирането на Митническия орган на ЕС го налагат и ако Комисията е дала предварителното си съгласие.

Член 249

Единен програмен документ

1. Всяка година изпълнителният директор изготвя проект за единния програмен документ, съдържащ по-специално многогодишното и годишното програмиране съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 и съответната разпоредба от финансовите правила на Митническия орган на ЕС, приети съгласно член 248 от настоящия регламент, като взема предвид насоките на Комисията. Това годишно и многогодишно програмиране е в съответствие с митническата политика и общите приоритети на митническия съюз.

2. До 31 януари на годината, предхождаща програмния период, управителният съвет предава проекта за единния програмен документ на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата.

3. До 30 ноември всяка година управителният съвет приема единния програмен документ. Той предава на Европейския парламент, Съвета и Комисията единния програмен документ, както и всяка по-късна негова актуализирана версия. Единният програмен документ става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Съюза и, ако е необходимо, се коригира съответно.

4. В годишната работна програма на Митническия орган на ЕС са заложени подробни цели и очаквани резултати, включително показатели за изпълнението. Тя съдържа също така описание на дейностите, които ще се финансират, и количеството на финансовите и човешките ресурси, разпределени за всяка дейност. Годишната работна програма е съгласувана с многогодишната работна програма, посочена в параграф 5. В нея се посочват ясно добавените, променените или отменените задачи в сравнение с предходната финансова година.

Управителният съвет внася изменения в приетата годишна работна програма, когато на Митническия орган на ЕС бъде възложена нова задача от обхвата на настоящия регламент. Всяко съществено изменение на годишната работна програма се приема в съответствие със същата процедура, по която е приета първоначалната годишна работна програма. Управителният съвет може да делегира на изпълнителния директор правомощие за внасяне на несъществени изменения в годишната работна програма.

([42]) Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията от 18 декември 2018 г. относно рамковия финансов регламент за органите, създадени по силата на ДФЕС и Договора за Евратом и посочени в член 70 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 122, 10.5.2019 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

5. В многогодишната работна програма на Митническия орган на ЕС е заложено общото стратегическо програмиране, включително целите, очакваните резултати и показателите за изпълнението. В нея също така се посочва за всяка дейност индикативното разпределение на финансовите и човешките ресурси, които се считат за необходими за постигането на поставените цели. Стратегическото програмиране се актуализира, когато това е целесъобразно, и показва приноса на Митническия орган на ЕС за постигането на политическите приоритети на Съюза.

Член 250

Съставяне на бюджета

1. Всяка година изпълнителният директор изготвя предварителен проект за разчет на приходите и разходите на Митническия орган на ЕС за следващата финансова година, включващ щатното разписание, и го изпраща на управителния съвет. Информацията, съдържаща се в предварителния проект за разчет, е в съответствие с проекта за единния програмен документ, посочен в член 249, параграф 1.

2. Въз основа на предварителния проект за разчет, посочен в параграф 1, управителният съвет приема проект за разчет на приходите и разходите на Митническия орган на ЕС за следващата финансова година (наричан по-нататък „проектът за разчет“).

3. До 31 януари всяка година управителният съвет изпраща проекта за разчет на Комисията.

4. Комисията изпраща проекта за разчет на бюджетния орган заедно с проекта за общ бюджет на Съюза.

5. Въз основа на проекта за разчет Комисията вписва в проекта за общ бюджет на Европейския съюз прогнозите, които счита за необходими за щатното разписание и за размера на вноската за сметка на общия бюджет, който Комисията представя пред бюджетния орган в съответствие с членове 313 и 314 от ДФЕС.

6. Бюджетният орган разрешава бюджетните кредити за вноската от общия бюджет на Съюза за Митническия орган на ЕС.

7. Бюджетният орган приема щатното разписание на Митническия орган на ЕС.

8. Управителният съвет приема бюджета на Митническия орган на ЕС. Този бюджет става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Съюза. При необходимост бюджетът на Митническия орган на ЕС се коригира съответно.

Член 251

Структура на бюджета

1. За всяка финансова година се изготвя прогноза за всички приходи и разходи на Митническия орган на ЕС, която се отразява в бюджета на Митническия орган на ЕС. Финансовата година съвпада с календарната година.

2. Бюджетът на Митническия орган на ЕС е балансиран по отношение на приходите и разходите.

3. Без да се засягат другите ресурси, приходите на Митническия орган на ЕС се състоят от:

а) вноска на Съюза, вписана в общия бюджет на Съюза;

б) всички доброволни финансови вноски от държавите членки;

в) възможно финансиране от Съюза под формата на споразумения за финансов принос или безвъзмездни средства в съответствие с финансовите правила на Митническия орган на ЕС, посочени в член 248, и с разпоредбите на съответните инструменти за подкрепа на политиките на Съюза;

г) приходи или такси, получени за публикации и други стоки или услуги, предоставени от Митническия орган на ЕС.

4. Разходите на Митническия орган на ЕС включват възнагражденията на персонала, административните и инфраструктурните разходи и оперативните разходи.

5. Бюджетните задължения за дейности, свързани с широкомащабни проекти с продължителност, надхвърляща една финансова година, могат да се разделят на няколко годишни вноски.

Член 252

Изпълнение на бюджета

1. Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Митническия орган на ЕС при зачитане на принципите на икономичност, ефикасност, ефективност и добро финансово управление.

2. Всяка година изпълнителният директор изпраща на бюджетния орган цялата информация, необходима за осъществяването на задълженията на бюджетния орган за оценка.

Член 253

Представяне на отчетите и освобождаване от отговорност

1. Счетоводителят на Митническия орган на ЕС изпраща предварителните отчети за финансовата година (година N) на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата до 1 март на следващата финансова година (година N+1).

2. До 31 март на година N+1 Митническият орган на ЕС изпраща доклада за бюджетното и финансовото управление за година N на Европейския парламент, Съвета и Сметната палата.

3. До 31 март на година N+1 счетоводителят на Комисията изпраща на Сметната палата предварителните отчети на Митническия орган на ЕС, консолидирани с отчетите на Комисията.

4. При получаване на бележките на Сметната палата по предварителните отчети на Митническия орган на ЕС съгласно член 252 от Регламент (ЕС, Евратом) 2024/2509 на Европейския парламент и на Съвета ([43]) счетоводителят на Митническия орган на ЕС изготвя окончателните отчети на Митническия орган на ЕС за посочената година. Изпълнителният директор изпраща тези окончателни счетоводни отчети на управителния съвет за становище. Това становище се приема от управителния съвет.

([43]) Регламент (ЕС, Евратом) 2024/2509 на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2024 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L, 2024/2509, 26.9.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

5. До 1 юли на година N+1 счетоводителят на Митническия орган на ЕС изпраща окончателните отчети за година N на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата, заедно със становището, прието от управителния съвет.

6. Окончателните отчети за година N се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* до 15 ноември на година N+1.

7. Изпълнителният директор изпраща отговор на бележките на Сметната палата до 30 септември на година N+1. Изпълнителният директор изпраща този отговор и на управителния съвет.

8. По искане на Европейския парламент изпълнителният директор му представя всяка информация, необходима за безпроблемното протичане на процедурата по освобождаване от отговорност за финансова година N, в съответствие с член 267, параграф 3 от Регламент (ЕС, Евратом) 2024/2509.

9. По препоръка на Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство, преди 15 май на година N+2 Европейският парламент освобождава изпълнителния директор от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N.

Член 254

Борба с измамите

1. С цел борба с измамите, корупцията и други незаконни дейности в рамките на Митническия орган на ЕС, Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 се прилага без ограничения.

2. Митническия орган на ЕС се присъединява към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от OLAF ([44]), до 21 март 2027 г., и приема подходящите разпоредби, приложими към неговия персонал, като използва образеца в приложението към посоченото споразумение.

3. Сметната палата разполага с правомощия за извършване на одити по документи и на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза чрез Митническия орган на ЕС.

4. OLAF може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета ([45]), за да установи дали е налице измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, във връзка с безвъзмездни средства или договор, финансирани от Митническия орган на ЕС.

([44]) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2, http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

5. Без да се засягат параграфи 1—4, в договорите, споразуменията за предоставяне на безвъзмездни средства и решенията за предоставяне на безвъзмездни средства на Митническия орган на ЕС се съдържат разпоредби, с които Сметната палата и OLAF изрично се упълномощават да извършват такива одити и разследвания съгласно съответните им компетенции. Работните договорености с компетентните органи на трети държави и с международни организации обхващат съдействието и сътрудничеството на тези органи и международни организации във връзка с одитите и разследванията, извършвани от Сметната палата и OLAF.

6. В съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1939 Европейската прокуратура може да извършва дейности по разследване и наказателно преследване на измами и други незаконни дейности, засягащи финансовите интереси на Съюза, както е предвидено в Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета ([46]). За докладването на Европейската прокуратура за всяко съответно престъпно поведение се прилага член 24 от Регламент (ЕС) 2017/1939.

ГЛАВА 5

Разпоредби относно персонала

Член 255

Общи разпоредби

По отношение на персонала на Митническия орган на ЕС се прилагат Правилникът за длъжностните лица, Условията за работа и правилата, приети чрез споразумение между институциите на Съюза за целите на прилагането на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа.

Член 256

Командировани национални експерти и други служители

1. Митническият орган на ЕС може да използва командировани национални експерти или други служители, които не са наети от Митническия орган на ЕС.

2. Управителният съвет приема решение за определяне на правилата за командироване на национални експерти в Митническия орган на ЕС.

Член 257

Привилегии и имунитети

По отношение на Митническия орган на ЕС и неговия персонал се прилага Протокол № 7 относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз и ДФЕС.

([46]) Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

ГЛАВА 6

Общи и заключителни разпоредби

Член 258

Прозрачност и комуникация

1. По отношение на документите, държани от Митническия орган на ЕС, се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001. В срок от шест месеца от датата на първото си заседание управителният съвет приема подробни правила за прилагане на посочения регламент.

2. Обработването на лични данни от Митническия орган на ЕС се извършва съгласно Регламент (ЕС) 2018/1725. В срок от шест месеца от датата на първото си заседание управителният съвет определя мерки за прилагане на посочения регламент от Митническия орган на ЕС, включително мерки относно назначаването на длъжностно лице по защита на данните на Митническия орган на ЕС. Тези мерки се определят след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните.

3. Митническият орган на ЕС може да осъществява комуникационни дейности по своя собствена инициатива и в своята област на компетентност. Заделянето на ресурси за комуникационни дейности допринася за ефективното изпълнение на задачите на Митническия орган на ЕС. Комуникационните дейности се осъществяват съгласно съответните планове за комуникация и разпространение на информация, приети от управителния съвет.

Член 259

Задължение за професионална тайна

1. По отношение на членовете на управителния съвет и изпълнителния съвет, изпълнителния директор, заместник изпълнителния директор, одитора на данните и всички членове на персонала на Митническия орган на ЕС, включително временно командированите от държавите членки длъжностни лица, както и всички други лица, изпълняващи задачи за Митническия орган на ЕС на договорна основа, се прилагат изискванията за професионална тайна съгласно член 339 от ДФЕС и член 67 от Директива (ЕС) 2024/1640, включително след прекратяване на техните задължения.

2. По отношение на физическите лица, които предоставят пряко или косвено, постоянно или временно услуга, свързана със задачите на Митническия орган на ЕС, се прилагат изисквания във връзка с професионалната тайна, равностойни на предвидените в параграф 1.

3. За целите на изпълнението на задачите си в съответствие с настоящия регламент Митническият орган на ЕС има право, в рамките и при условията, определени в настоящия регламент, да обменя информация с други институции, органи, служби и агенции на Съюза или с национални органи и служби.

4. Митническият орган на ЕС установява практическите договорености за прилагане на изискванията във връзка с професионалната тайна, посочени в параграфи 1 и 2.

Член 260

Правила за сигурност във връзка със защитата на класифицирана и на чувствителна некласифицирана информация

1. Митническият орган на ЕС приема свои собствени правила за сигурност, които се основават на принципите и правилата, предвидени в правилата за сигурност на Комисията, отнасящи се до защитата на класифицираната информация на Европейския съюз (КИЕС) и чувствителната некласифицирана информация, включително, *наред с другото,* разпоредбите относно обмена на такава информация с трети държави и обработването и съхранението на такава информация, предвидени в решения (ЕС, Евратом) 2015/443 ([47]) и (ЕС, Евратом) 2015/444 ([48]) на Комисията. За всяка административна договореност относно обмена на класифицирана информация с компетентните органи на трета държава или, ако няма такава договореност, за всяко извънредно предоставяне *ad hoc* на КИЕС на такива органи е необходимо предварителното одобрение на Комисията.

2. Управителният съвет приема правилата за сигурност на Митническия орган на ЕС след одобрение от Комисията. При оценяването на предложението за правила за сигурност Комисията гарантира, че те са съвместими с решения (ЕС, Евратом) 2015/443 и (ЕС, Евратом) 2015/444.

3. Митническият орган на ЕС може да предприема всички необходими мерки за улесняване на обмена на информация, която е от значение за неговите задачи, с Комисията и държавите членки и, когато е целесъобразно — с други институции, органи, служби и агенции на Съюза. За всички сключени за тази цел административни договорености относно обмена на КИЕС или, при отсъствие на такава договореност, за всяко извънредно *ad hoc* предоставяне на КИЕС се изисква предварително одобрение от Комисията.

Член 261

Езиков режим

1. По отношение на Митническия орган на ЕС се прилага Регламент № 1 на Съвета ([49]).

2. Управителният съвет взема решение, с което се определя вътрешният езиков режим на Митническия орган на ЕС.

3. Преводаческите и всички други езикови услуги, необходими на Митническия орган на ЕС и различни от устния превод, се осигуряват от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 262

Оценка

1. Комисията гарантира, че не по-късно от 21 септември 2031 г. и на всеки пет години след това се извършва оценка на дейността на Митническия орган на ЕС в съответствие с насоките на Комисията по отношение на неговите цели, мандат, задачи, управление и местоположения.

([47]) Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията от 13 март 2015 г. относно сигурността в Комисията (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията от 13 март 2015 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицираната информация на ЕС (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 г. за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ X 17, 6.10.1958 г., стр. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

2. По-конкретно в посочената в параграф 1 оценка се разглеждат евентуалната необходимост от изменение на мандата на Митническия орган на ЕС и финансовите последици от такова изменение.

3. При всяка втора оценка, посочена в параграф 1, се оценяват резултатите, постигнати от Митническия орган на ЕС, като се вземат предвид неговите цели, мандат, задачи и управление, включително се преценява дали продължаването на дейността на Митническия орган на ЕС все още е оправдано с оглед на тези цели, мандат, задачи и управление.

4. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно констатациите от оценката, посочена в параграф 1. Констатациите от оценката се оповестяват публично.

Член 263

Отговорност на Митническия орган на ЕС

1. Договорната отговорност на Митническия орган на ЕС се урежда от правото, приложимо към въпросния договор.

2. Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася с решение на основание на арбитражна клауза, съдържаща се в договор, сключен от Митническия орган на ЕС.

3. В случай на извъндоговорна отговорност Митническият орган на ЕС, в съответствие с основните принципи, които са общи за правото на държавите членки, поправя вредите, причинени от негови отдели или служители при изпълнението на техните задължения.

4. Съдът на Европейския съюз е компетентен по спорове, свързани с обезщетения за вредите, посочени в параграф 3.

5. Личната отговорност на персонала на Митническия орган на ЕС към него се урежда от разпоредбите, съдържащи се в Правилника за длъжностните лица или Условията за работа, които са приложими за тях.

6. Финансовата отговорност на Съюза и на държавите членки за дългове на Митническия орган на ЕС се ограничава до вече направената от тях вноска за неговите административни разходи.

Член 264

Споразумение за седалището и условия за работа

1. Необходимите договорености за помещенията, които ще бъдат предоставени на Митническия орган на ЕС в приемащата държава членка, и за съоръженията, които ще бъдат предоставени на разположение от тази държава членка, както и конкретните правила, приложими в приемащата държава членка за изпълнителния директор, членовете на управителния съвет, персонала на Митническия орган на ЕС и членовете на техните семейства, се определят в споразумение за седалището между Митническия орган на ЕС и приемащата държава членка, което се сключва след получаването на одобрение от управителния съвет и не по-късно от 21 септември 2028 г.

2. Държавата членка, която приема Митническия орган на ЕС, осигурява възможно най-добрите условия за надлежното функциониране на Митническия орган на ЕС, в това число многоезиково училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

3. Когато изключителни обстоятелства налагат това, изпълнителният директор може да реши да създаде местни представителства в други държави членки с цел изпълнение на задачите на Митническия орган на ЕС по по-ефикасен, ефективен и съгласуван начин.

Преди да реши да създаде местно представителство, изпълнителният директор получава предварителното съгласие на Комисията, управителния съвет и засегнатата държава членка. Решението се основава на подходящ анализ на разходите и ползите, който показва по-специално добавената стойност на това решение. В решението се уточнява обхватът на дейностите, които ще се извършват в местното представителство, така че да се избегнат ненужни разходи и дублиране на административните функции на Митническия орган на ЕС.

Член 265

Начало на дейностите на Митническия орган на ЕС

Комисията отговаря за създаването и първоначалното функциониране на Митническия орган на ЕС, докато Митническият орган на ЕС придобие оперативен капацитет да изпълнява собствения си бюджет. За тази цел:

а) докато изпълнителният директор поеме своите задължения след назначаването си от управителния съвет в съответствие с член 241, Комисията може да определи длъжностно лице от Комисията, което да действа като временно изпълняващ длъжността изпълнителен директор и да изпълнява задълженията, възложени на изпълнителния директор;

б) чрез дерогация от член 238, параграф 3, буква й) и до приемането на решение, както е посочено в член 238, параграф 4, временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор упражнява правомощията на орган по назначаването;

в) Комисията може да предоставя помощ на Митническия орган на ЕС, по-специално чрез командироване на длъжностни лица от Комисията за осъществяване на дейностите на Митническия орган на ЕС под ръководството на временно изпълняващия длъжността изпълнителен директор или на изпълнителния директор;

г) временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор може да разрешава всички плащания, извършвани с бюджетните кредити, вписани в бюджета на Митническия орган на ЕС, и може да сключва договори, в това число договори за наемане на персонал, след приемането на щатното разписание на Митническия орган на ЕС;

д) чрез дерогация от член 237, параграф 1, до избирането на председателя на управителния съвет временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор свиква и председателства заседанията на управителния съвет без право на глас.

ДЯЛ XIII

МИТНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО

ГЛАВА 1

Сътрудничество между митническите органи в Съюза

Член 266

Вътрешно митническо сътрудничество

1. Без да се засяга Регламент (ЕО) № 515/97, митническите органи си сътрудничат помежду си, с Комисията и с Митническия орган на ЕС в съответствие с митническото законодателство и всички други правни актове на Съюза, в които се предвижда такова сътрудничество, с оглед на осигуряването на правилното и еднакво прилагане на тези правни актове и за да се подпомогне изпълнението на тяхната мисия, както е изложена в член 2 от настоящия регламент.

2. По искане на митническите органи на друга държава членка митническите органи могат временно да предоставят митнически служители, които да работят в митническите органи на тази друга държава членка. Митническите органи информират Митническия орган на ЕС за такива временни назначения. Митническият орган на ЕС може да предложи своята подкрепа и със съгласието на засегнатите митнически органи, да координира такива назначения. Засегнатите държави членки могат да определят необходимите условия за такива назначения в споразумение или работни договорености.

3. Митническите органи на различни държави членки могат да извършват съвместен контрол по своя собствена инициатива в допълнение към съвместния контрол, посочен в член 267. Те информират Митническия орган на ЕС за такъв съвместен контрол.

4. Комисията, OLAF и Митническият орган на ЕС могат да обменят данни в съответствие с дял III за целите на сътрудничеството, посочено в настоящата глава. Когато този обмен включва информация относно риск, Митническият орган на ЕС следи за ефективното използване на тази информация в своите дейности по управление на риска в съответствие с настоящия дял и дял XII.

Член 267

Съвместен контрол

1. Митническият орган на ЕС, в сътрудничество с държавите членки, планира, организира и координира съвместния контрол, извършван от митническите органи.

При необходимост съвместният контрол може да включва сътрудничество с Комисията или други институции, органи, служби или агенции на Съюза в съответствие с член 268.

2. За целите на съвместния контрол, посочен в параграф 1, Митническият орган на ЕС се придържа към приоритетите на митническата политика и осигурява сътрудничество във връзка с дейностите за борба с измамите, осъществявани от съответните институции, органи, служби или агенции на Съюза, и във връзка с разследванията, извършвани от митническите органи.

3. За да може Митническият орган на ЕС да изготви доклад и да извърши оценка, митническите органи предоставят на Митническия орган на ЕС обратна информация относно дейностите и проверките, които са извършили в контекста на съвместния контрол, посочен в параграф 1.

ГЛАВА 2

Сътрудничество с други органи в Съюза

Член 268

Митническо сътрудничество с други органи в Съюза

1. Без да се засягат Регламент (ЕО) № 515/97 и членове 41, 42 и 43 от настоящия регламент, Митническият орган на ЕС и митническите органи си сътрудничат с други компетентни органи или структури на равнището на Съюза и на национално равнище, включително органите за надзор на пазара, органите за санитарен и фитосанитарен контрол, правоприлагащите органи или служби, статистическите служби и данъчните органи, съгласно приложимите правни рамки.

2. Сътрудничеството, посочено в параграф 1 от настоящия член, се осъществява редовно и структурирано. То е насочено към постигането по-специално на следните цели:

а) принос към развитието на законодателството в областите на политиката, които са от значение за митниците, и проследяване на това развитие;

б) обмен на данни, по-специално на данни от значение за управлението на риска в съответствие с дял IV, глава 2;

в) разработване на съгласувани и координирани стратегии за надзор във връзка с управлението на риска при стоките в областите на отговорност както на митническите органи, така и на други органи, в съответствие с дял IV, глава 2;

г) улесняване на оперативното изпълнение, включително чрез извършването на съвместен контрол в съответствие с член 267;

д) когато е целесъобразно, обмяна на умения и най-добри практики чрез съвместни обучения относно начините за откриване на несъответстващи на изискванията продукти;

е) принос към иновационните и научноизследователските дейности, разработване на нови технологии и улесняване на съвместното възлагане на обществени поръчки в области, които са от значение за митниците.

3. Без да се засягат правомощията на Комисията и след предварителното ѝ одобрение, Митническият орган на ЕС, в сътрудничество с митническите органи, приема и редовно актуализира рамка за подкрепа на сътрудничеството, посочено в настоящия член, като предлага цели и ключови области на сътрудничество и предоставя насоки за практическото му прилагане. Митническият орган на ЕС може да сключи работни договорености за разработването и актуализирането на тази рамка. Митническият орган на ЕС включва други заинтересовани страни при разработването на рамката или работните договорености, посочени в настоящия параграф.

4. Когато в контекста на сътрудничеството, посочено в параграф 1, митническите органи получат искане от други компетентни органи на национално равнище за извличане и съобщаване на данни, налични в Центъра за митнически данни на ЕС, тези данни се предоставят само при обосновано искане и с одобрението на митническите органи, които са засегнати от тези данни.

Това извличане и съобщаване се ограничават до данните, които получаващият орган има право да получи в съответствие с правната рамка, съгласно която функционира, и които са строго необходими за целта, посочена в съответното искане. Държавите членки приемат мерки, за да гарантират спазването на правилата на Съюза относно поверителността и защитата на данните.

Митническите органи определят централно звено, което ще получава исканията, посочени в настоящия параграф, и ще осигурява тяхната обработка.

5. Митническите органи и Митническият орган на ЕС използват електронни средства за изпълнението на задълженията, изброени в параграф 4.

6. Когато даден митнически орган подозира, че дадени стоки не отговарят на изискванията на друго законодателство, прилагано от митническите органи, той незабавно съобщава тази информация на съответните компетентни органи, като използва техническите средства и спазва сроковете, предвидени в приложимото законодателство.

7. Когато даден митнически орган си сътрудничи с друг орган в различна държава членка, той уведомява митническия орган на тази държава членка за сътрудничеството. Когато сътрудничеството включва повече от две държави членки, участващите митнически органи уведомяват Митническия орган на ЕС, който при поискване може да осигури оперативна подкрепа и координация в съответствие с член 232.

8. Когато държавите членки прилагат рамката за сътрудничество, посочена в параграф 3 от настоящия член, те докладват периодично и поне на всеки две години на Митническия орган на ЕС за нейното прилагане. Митническият орган на ЕС взема предвид констатациите от това докладване в своите дейности по мониторинг, посочени в член 232, параграф 7, буква а), и в задачите си по измерване на резултатите от дейността, посочени в член 232, параграф 7, буква б).

9. До 21 септември 2027 г. Комисията може да изпълнява задачите на Митническия орган на ЕС.

10. Митническият орган на ЕС може да си сътрудничи с други органи на национално равнище, както и с Комисията и други институции, служби, агенции, мрежи и органи на Съюза, за да допринесе за постигането на целите, посочени в параграф 2. Когато Митническият орган на ЕС си сътрудничи с други национални органи на държава членка, той уведомява митническия орган на тази държава членка.

11. Митническият орган на ЕС работи в тясно сътрудничество с OLAF и Европейската прокуратура, когато е налице измама или подозрение за измама в някоя от дейностите му по сътрудничество.

12. Митническият орган на ЕС може да участва и да допринася за стратегическите анализи и оценките на заплахите, програмите за иновации, дейностите по обучение, мрежите и други дейности, които са от значение за изпълнението на неговите задачи и са организирани от съответни институции, органи, служби и агенции на Съюза.

Член 269

Действия, които трябва да бъдат предприети от митническите органи

1. Митническите органи изпълняват мерките, предвидени в друго законодателство, прилагано от митническите органи в съответствие с разпоредбите на това друго законодателство, като:

а) да събират специфични данни за всички пратки, включително чрез автоматизирани проверки на немитническите формалности на Съюза, при условие че тези данни се съхраняват в централен регистър на Съюза;

б) да предоставят статистически данни, анализи и тенденции, по-специално в областта на рисковете;

в) да улесняват и координират контрола от страна на други органи;

г) да извършват контрол на определени пратки, избрани въз основа на управлението на риска в съответствие с дял IV, като вземат предвид анализа, посочен в буква б) от настоящия параграф;

д) да се консултират с други органи преди вдигането на стоките в съответствие с член 77;

е) да предприемат всички необходими мерки по отношение на несъответстващи на изискванията стоки, включително продажба или унищожаване на тези стоки;

ж) да изпълняват рамката за сътрудничество, посочена в член 268;

з) да предупреждават други органи за рискове от значение за тяхната работа и да докладват за съмнения за измами и престъпления;

и) да предприемат последващи действия, когато движението на стоките нарушава друго законодателство, прилагано от митническите органи;

й) всяко друго допълващо действие.

2. Когато държава членка определи специализиран митнически граничен контролно-пропускателен пункт за прилагане на определено друго законодателство, прилагано от митническите органи, тя уведомява Митническия орган на ЕС за това определяне. Митническият орган на ЕС изготвя и редовно актуализира списък на такива специализирани митнически гранични контролно-пропускателни пунктове и публикува този списък на своя уебсайт. Затрудненията, произтичащи от задължението да се премине през такъв определен специализиран митнически граничен контролно-пропускателен пункт, не трябва да бъдат несъразмерни на преследваната цел от гледна точка на икономическите оператори, като надлежно се вземат предвид обстоятелствата, които обосновават това задължение.

3. С цел улесняване на идентифицирането, прилагането и изпълнението на друго законодателство, прилагано от митническите органи, Комисията изготвя и редовно актуализира интегриран списък на правните актове на Съюза, в които се определят изискванията към подлежащите на митнически контрол стоки, с които се цели защита на обществените интереси, и публикува този списък на своя уебсайт.

ГЛАВА 3

Митническо сътрудничество с други органи извън Съюза

Член 270

Митническо сътрудничество с органи от трети държави и международни организации

1. Митническият орган на ЕС може, доколкото това е необходимо за неговите задачи, след консултация с Комисията и с предварителното ѝ одобрение, да сключва работни договорености с митническите органи и други компетентни органи от трети държави, както и с международни организации. Тези работни договорености могат да включват съвместни дейности и обмен на най-добри практики.

2. Работните договорености, посочени в параграф 1, се ограничават до задачите на Митническия орган на ЕС и не създават правни задължения за Съюза, нито за държавите членки.

3. Митническият орган на ЕС информира митническите органи на държавите членки за работните договорености, посочени в параграф 1.

Член 271

Двустранни споразумения с трети държави

1. Когато държава членка започне преговори с трета държава за сключване на двустранно споразумение относно прилагането на митническото законодателство, тя уведомява без неоправдано забавяне Комисията за проекта на споразумението, което възнамерява да подпише.

2. Преди сключването или изменението на двустранно споразумение за съвместни гранични контролно-пропускателни пунктове със съседна трета държава съответната държава членка провежда с Комисията консултации относно съвместимостта на споразумението с правото на Съюза. Ако Комисията прецени, че споразумението е несъвместимо с правото на Съюза, тя уведомява съответната държава членка. Тази държава членка предприема всички необходими действия за изменение на споразумението в разумен срок по такъв начин, че установените несъответствия да бъдат отстранени.

3. Държавите членки уведомяват Комисията за своите съществуващи двустранни споразумения до 21 септември 2027 г.

Член 272

Обмен на данни с трети държави

1. Комисията, митническите органи и Митническият орган на ЕС могат, в съответствие с приложимото право на Съюза, да обменят и споделят данни, обработвани в съответствие с настоящия регламент, с митническите органи и други органи на трети държави за целите на митническото сътрудничество, включително чрез систематичен и автоматизиран обмен, когато:

а) в международно споразумение, сключено между Съюза и съответната трета държава или съответните трети държави, се предвижда такъв обмен;

б) в правните актове на Съюза в областта на митниците, общата търговска политика или общата външна политика и политика на сигурност или в друго законодателство на Съюза, прилагано от митническите органи, се предвижда такъв обмен; или

в) в двустранното споразумение, сключено или запазено в съответствие с процедурата и условията, предвидени в параграфи 6— 9, между държава членка и трета държава, се предвижда такъв обмен.

2. Когато митническите органи или Митническият орган на ЕС обменят данни с митническите органи и други органи на трети държави, те информират Комисията за този обмен.

3. Обменът, посочен в параграф 1 от настоящия член:

а) гарантира, че предаването на лични данни е в съответствие с глава V от Регламент (ЕС) 2016/679 според приложимото;

б) гарантира поверителността на информацията в съответствие с настоящия регламент; и

в) гарантира, че обменът на данни се осъществява чрез подходящи сигурни средства за комуникация.

4. Обменът, посочен в параграф 1, може да засяга по-специално следните категории данни:

а) елементи от данните, фигуриращи в решенията, взети от митническите органи, или в подобни решения, взети в трети държави, отнасящи се до обвързваща информация, статус на одобрен икономически оператор, статус на доверен и проверен търговец, определяне на митническата стойност, митнически статус на стоки или специални режими;

б) елементи от данните, фигуриращи в декларациите, уведомленията и доказателствата за митническия статус на стоките и в придружаващите документи или осигурени или предоставени на разположение по друг начин на митническите органи на държавите членки, на Комисията или на митническите органи на трети държави, или издадени от тези органи;

в) данни относно установените рискове, направените констатации и получените резултати от митническите органи на държавите членки или Комисията, от една страна, и митническите органи на трети държави, компетентни по митническите въпроси, от друга страна, в хода на извършването на техния анализ на риска и контрол.

5. Обменът, посочен в параграф 1 от настоящия член, не засяга обмена на информация, извършван по силата на разпоредбите за административна взаимопомощ, съдържащи се в споразуменията между Съюза и трети държави, и Регламент (ЕО) № 515/97.

6. На държава членка може да се предостави правомощието да започне преговори с трета държава за сключване на двустранно споразумение относно обмена на информация, посочена в параграф 1, в съответствие с общите процедури и условия, предвидени в делегиран акт, приет в съответствие с параграф 8.

Когато влезе в сила споразумение за обмен на информация, посочено в параграф 1, между Съюза и дадена трета държава, това споразумение има предимство пред всички съответни части от съществуващи двустранни споразумения, които вече не могат да се прилагат.

7. При влизането в сила на настоящия регламент държавите членки уведомяват Комисията за съществуващи двустранни споразумения, които предвиждат обмен на свързана с митниците информация. Ако Комисията прецени, че дадено споразумение е несъвместимо с правото на Съюза, тя уведомява съответната държава членка. Тази държава членка предприема всички необходими действия за изменение на споразумението в определен от Комисията разумен срок по такъв начин, че установените несъответствия да бъдат отстранени.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегиран акт в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на условията и процедурите, в съответствие с които на дадена държава членка може да бъде предоставено правомощието да започне преговори, както е посочено в параграф 6. Тези условия включват изискването съответната държава членка да уведоми Комисията, Митническия орган на ЕС и всички други държави членки за намерението си да сключи такова двустранно споразумение, и за неговото съдържание. Комисията оценява въздействието му върху правото на Съюза и бъдещите преговори на равнището на Съюза. В делегирания акт се предвижда също така мониторинг на изпълнението на тези споразумения.

9. В срок от 60 дни от получаването на уведомлението, посочено в параграф 8 от настоящия член, Комисията може да приеме акт за изпълнение, с който на съответната държава членка се предоставя правомощие да сключи съответното двустранно споразумение. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 283, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с такова предоставяне на правомощия, които са свързани с необходимостта бързо да се даде възможност за искания обмен на информация, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата по член 283, параграф 5.

Когато реши да не приема акта за изпълнение съгласно настоящия параграф, Комисията информира в същия срок съответната държава членка.

ДЯЛ XIV

НАРУШЕНИЯ НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО И САНКЦИИ, КОИТО НЕ СА НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ

Член 273

Предмет и общи разпоредби

1. С настоящият дял се установява минимален списък от нарушения на митническото законодателство и санкции за тези нарушения, които не са наказателноправни.

Държавите членки определят в националното си право нарушенията на митническото законодателство и санкциите, които не са наказателноправни, приложими за тези нарушения, в съответствие с настоящия дял.

2. Настоящият дял не възпрепятства държавите членки да предвидят допълнителни нарушения на митническото законодателство, нито да предприемат по-строги мерки за нарушения на митническото законодателство.

3. Санкциите за нарушения на митническото законодателство са ефективни, пропорционални и възпиращи.

4. Държавите членки уведомяват Комисията за разпоредбите в националното си законодателство, които приемат съгласно настоящия дял, до 19 март 2028 г. и незабавно я уведомяват за всяко последващо изменение, което засяга тези разпоредби.

Член 274

Нарушения на митническото законодателство

1. Без да се засягат членове 224, 273 и 275, държавите членки гарантират, че поне следните нарушения на митническото законодателство подлежат на санкции, предвидени в националното им законодателство:

а) неизпълнение от страна на титуляря на митническо решение на задълженията, произтичащи от това решение;

б) неизпълнение на задължението за осигуряване или предоставяне на разположение на митническите органи на пълни и точни данни в съответствие с митническото законодателство;

в) неизпълнение на задължението за водене на отчетност, изисквано от митническото законодателство;

г) неспазване на правилата относно отклоняването на стоки от митнически надзор;

д) неизпълнение на задълженията, свързани с митническите режими;

е) неизпълнение на задълженията на вносител, посочени в член 27, параграф 2;

ж) неизпълнение на задълженията на износител, посочени в член 28, параграф 1.

2. Параграф 1 не засяга правото на държавите членки да предвидят разпоредби за друго поведение, действия или бездействия, които представляват нарушения на митническото законодателство.

Член 275

Санкции

1. Държавите членки гарантират, че при вземането на решение относно вида на санкцията и нейната тежест се обръща надлежно внимание на следното:

а) дали нарушението на митническото законодателство е извършено умишлено или поради небрежност;

б) естеството, тежестта, повторното извършване и продължителността на нарушението на митническото законодателство;

в) отражението на нарушението на митническото законодателство върху финансовите и други интереси на Съюза и на държавите членки в областта на безопасността и сигурността;

г) степента на сътрудничество с митническия орган с цел прекратяване на нарушението на митническото законодателство и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него;

д) всякакви други смекчаващи или утежняващи обстоятелства по случая в съответствие с националното право.

2. Санкциите се налагат под една или повече от следните форми:

а) парична глоба от митническите органи или, когато е целесъобразно, санкция, наложена от компетентните митнически органи чрез процедура за уреждане на спора, която се прилага вместо наказателноправна санкция;

б) отмяна, спиране или изменение на разрешение, чийто титуляр е съответното лице;

в) конфискация на стоките, засегнати от нарушението на митническото законодателство;

г) предупреждение;

д) друга санкция.

3. Всички наложени от митническите органи санкции, които не са наказателноправни, за нарушения на митническото законодателство се вписват, като се посочват естеството на нарушението и размерът на паричната глоба или се посочва всяка друга наложена за това нарушение санкция, която не е наказателноправна. Тази информация се предоставя на Митническия орган на ЕС чрез Центъра за митнически данни на ЕС.

4. До 21 септември 2032 г. Комисията, в консултация с Митническия орган на ЕС, извършва оценка на прилагането на настоящия член и преценява дали паричните глоби се налагат ефикасно във всички държави членки, без да водят до нарушения на вътрешния пазар, или е необходимо да се определят хармонизирани парични глоби за нарушенията. Въз основа на резултатите от тази оценка Комисията може, ако е целесъобразно, да представи на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение за изменение на настоящия регламент.

Член 276

Санкции за системно неизпълнение на задължение в случай на дистанционни продажби

1. Когато в контекста на допускането за свободно обращение на стоки, продавани при дистанционни продажби, митническите органи установят системно неизпълнение от страна на същия икономически оператор на задълженията, посочени в член 274, параграф 1, това се счита за системно нарушение. Държавите членки гарантират, че санкцията, налагана за системно нарушение, е поне под формата на парична глоба в размер най-малко между 1 % и 4 % от общата стойност на стоките, внесени в Съюза от този икономически оператор през предходните 12 месеца.

2. За целите на настоящия член неизпълнението на задължение от страна на икономическия оператор се счита за системно, когато резултатите от съществен брой митнически проверки в рамките на един календарен месец показват неизпълнение в достатъчно представителен брой случаи.

3. В случай на системно нарушение, както е посочено в параграф 1, компетентните органи също така спират, отменят или анулират статуса на одобрен икономически оператор или статуса на доверен и проверен търговец, или еквивалентна мярка за улесняване, предоставена съгласно настоящия регламент на икономическия оператор, извършил това нарушение.

4. Когато в срок от шест месеца от налагането на санкцията, посочена в параграф 1, митническите органи установят допълнително системно нарушение от същия икономически оператор, санкциите, налагани за това нарушение, са поне под формата на парични глоби в размер най-малко между 3 % и 6 % от общата стойност на стоките, внесени в Съюза от този икономически оператор през предходните 12 месеца.

5. Когато в срок от шест месеца след налагането на санкцията, посочена в параграф 4 от настоящия член, митническите органи установят допълнително системно нарушение от същия икономически оператор, санкцията за такова допълнително системно нарушение е поне под формата на една от санкциите, посочени в същия параграф. Когато е целесъобразно и като се вземе предвид тежестта на това допълнително системно нарушение, достъпът до онлайн интерфейса на този икономически оператор може да бъде временно ограничен. За тази цел компетентният митнически орган предава информацията за нарушението на съответните органи без неоправдано забавяне. Освен това се предприемат мерки в съответствие с член 77, параграф 5, първа алинея, буква а).

6. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел допълване на настоящия регламент чрез определяне на съществения брой митнически проверки, като взема предвид обема и въздействието на съответните дистанционни продажби, както и прага на случаите въз основа на тежестта на нарушението, който се счита за достатъчно представителен за целите на определянето на системно нарушение, както е посочено в параграф 2 от настоящия член.

Член 277

Класифициране на високорискови икономически оператори

1. Ако бъде наложена санкция съгласно член 276, съответният вносител при дистанционни продажби се класифицира като високорисков икономически оператор в Центъра за митнически данни на ЕС в съответствие с член 55, параграф 2.

2. Класифицирането като високорисков икономически оператор се взема предвид:

а) при управлението на риска в областта на митниците в съответствие с член 55; и

б) при създаването и прилагането на общи приоритетни области на контрол и общи критерии и стандарти за риска в съответствие с членове 56, 57 и 58.

Член 278

Сътрудничество между държавите членки

1. Когато дадено нарушение на митническото законодателство попада под юрисдикцията на повече от една държава членка, компетентните органи на тези държави членки си сътрудничат в съответствие с приложимото право.

2. Митническият орган на ЕС може да подкрепя и улеснява сътрудничеството между компетентните органи на държавите членки за целите, посочени в параграф 1.

ДЯЛ XV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

Измерване на резултатите от дейността на митническия съюз

Член 279

Оценка и докладване

1. Комисията прави оценка и анализ на дейността на митническия съюз поне веднъж годишно. Това включва измерване на митническите дейности, извършвани от митническите органи на държавите членки и когато е възможно, на държавите кандидатки, на национално и местно равнище. Това измерване може да се основава на вече съществуващи инструменти, разработени от Комисията и държавите членки за тази цел.

2. Държавите членки и Митническият орган на ЕС подпомагат Комисията при изпълнението на задачата, посочена в параграф 1. По-специално те предоставят на Митническия орган на ЕС данни, съдържащи информация на национално и местно равнище. Данните трябва да са такива, че да позволяват изготвянето на показатели за вложените ресурси, дейностите и резултатите от изпълнението.

Въз основа на тези данни и друга налична информация Митническият орган на ЕС посочва по какъв начин митническите дейности и операции и ресурсите, предназначени за тези дейности и операции, подпомагат постигането на стратегическите цели и приоритети на митническия съюз и допринасят за мисията на митническите органи, определена в член 2. По-специално Митническият орган на ЕС, в сътрудничество с митническите органи, изготвя проекти за годишни доклади и други видове документи, в които определя основните тенденции, силните и слабите страни, пропуските и потенциалните рискове, и предоставя на Комисията препоръки за подобрения. Тези проекти за годишни доклади съдържат информация относно функционирането на статуса на одобрения икономически оператор и на статуса на доверения и проверен търговец, както е предвиден в член 31.

3. Митническият орган на ЕС представя проектите за годишни доклади, посочени в параграф 2, втора алинея, на Комисията за одобрение и предаване на държавите членки за информация.

4. Не по-късно от 21 септември 2027 г. Комисията извършва оценка на функционирането на таксата на Съюза за обработка, посочена в член 20, параграф 2, включително на нейното отражение върху функционирането на дистанционните продажби. Комисията представя тази оценка на Европейския парламент и на Съвета.

5. Комисията приема актове за изпълнение, в които определя данните, които трябва да бъдат предоставени от държавите членки в съответствие с параграф 2, първа алинея от настоящия член, тяхното равнище на поверителност и модела на измерване на резултатите. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 283, параграф 4.

ГЛАВА 2

Мониторинг, оценка и докладване

Член 280

Мониторинг

Комисията редовно извършва мониторинг на изпълнението на настоящия регламент, като взема предвид, наред с другото, информацията и анализа, които са от значение за целите на мониторинга и които са осигурени или предоставени на разположение от митническите органи и Митническия орган на ЕС в Центъра за митнически данни на ЕС.

Член 281

Оценка и докладване

1. Преди 31 декември 2027 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на централизираното оформяне, посочено в член 91. Неповерителната част на този доклад се оповестява публично. Ако е целесъобразно, Комисията може да представи законодателно предложение на Европейския парламент и на Съвета с оглед осигуряването на справедливо разпределение на правата и задълженията на държавите членки във връзка с изчисляването и отговорността за митническото задължение при внос.

2. До 21 септември 2031 г. и на всеки пет години след това Комисията извършва оценка на настоящия регламент от гледна точка на целите, преследвани с него, и представя доклад за нея на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет.

Докладът включва:

а) преглед на актуалното състояние на изпълнение на настоящия регламент;

б) оценка на ефективността, ефикасността, съгласуваността, целесъобразността и добавената стойност за Съюза на настоящия регламент, по-специално по отношение на целите, посочени в член 2;

в) преглед на дезагрегираните разходи, направени от Съюза и от държавите членки за изпълнението на настоящия регламент.

3. По искане на Комисията и в съответствие с глава 1 държавите членки предоставят информация относно изпълнението на настоящия регламент, която е необходима за изготвянето на доклада, посочен в параграф 1 от настоящия член, и не е налична в Центъра за митнически данни на ЕС.

4. До 31 декември 2031 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който оценява по-специално:

а) ефективността на митническия надзор, упражняван върху доверените и проверени търговци от митническите органи на държавата членка на установяване, и на прилагането на разпоредбите, уреждащи мястото на възникване на митническото задължение;

б) ефективността на митническия надзор върху икономически оператори, различни от доверените и проверени търговци;

в) възможното въздействие на измененията, предвидени в параграф 5.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 282 с цел изменение на член 6, параграф 2 и член 193, параграф 1, букви б), в) и г), чрез заличаване или изменение на дерогациите, предвидени в тях, ако е целесъобразно с оглед на доклада, посочен в параграф 4 от настоящия член,.

ГЛАВА 3

Делегиране на правомощия и процедура на комитет

Член 282

Упражняване на делегираните правомощия

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегираните актове, посочени в член 4, член 6, параграф 6, член 8, параграфи 8 и 9, член 9, параграф 9, член 12, параграф 6, член 16, параграф 13, член 20, параграф 10, член 26, параграф 6, член 29, параграф 10, член 33, параграф 8, член 38, параграф 5, член 41, параграф 11, член 43, параграф 7, член 49, член 71, параграф 4, член 73, параграф 3, член 74, параграф 8, член 77, параграф 10, член 78, параграф 7, член 79, параграф 4, член 80, параграф 3, член 81, параграф 4, член 83, параграф 3, член 84, параграф 6, член 89, параграф 4, член 91, параграф 7, член 92, параграф 5, член 94, параграф 4, член 97, параграф 11, член 98, параграф 3, член 99, параграф 3, член 101, параграф 11, член 103, параграф 5, член 104, параграф 8, член 105, параграф 4, член 106, параграф 3, член 107, параграф 2, член 108, параграф 8, член 109, параграф 4, член 111, параграф 7, член 114, параграф 7, член 116, параграф 7, член 117, параграф 12, член 118, параграф 3, член 119, параграф 3, член 121, параграф 5, член 125, параграф 10, член 128, параграф 3, член 129, параграф 5, член 130, параграф 2, член 131, параграф 2, член 132, параграф 3, член 133, параграф 5, член 135, параграф 4, член 139, параграф 3, член 140, параграф 6, член 142, параграф 5, член 145, параграф 4, член 153, параграф 3, член 156, параграф 8, член 158, параграф 5, член 160, параграф 2, член 161, параграф 5, член 169, параграф 3, член 171, параграф 9, член 178, параграф 2, член 180, параграф 5, член 191, параграф 4, член 192, параграф 8, член 193, параграф 5, член 194, параграф 9, член 197, параграф 3, член 199, параграф 4, член 200, параграф 4, член 203, параграф 3, член 205, параграф 8, член 210, параграф 4, член 214, параграф 5, член 216, параграф 5, член 217, параграфи 9 и 10, член 223, параграф 8, член 272, параграф 8, член 276, параграф 6 и член 281, параграф 5.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 4, член 6, параграф 6, член 8, параграфи 8 и 9, член 9, параграф 9, член 12, параграф 6, член 16, параграф 13, член 20, параграф 10, член 26, параграф 6, член 29, параграф 10, член 33, параграф 8, член 38, параграф 5, член 41, параграф 11, член 43, параграф 7, член 49, член 71, параграф 4, член 73, параграф 3, член 74, параграф 8, член 77, параграф 10, член 78, параграф 7, член 79, параграф 4, член 80, параграф 3, член 81, параграф 4, член 83, параграф 3, член 84, параграф 6, член 89, параграф 4, член 91, параграф 7, член 92, параграф 5, член 94, параграф 4, член 97, параграф 11, член 98, параграф 3, член 99, параграф 3, член 101, параграф 11, член 103, параграф 5, член 104, параграф 8, член 105, параграф 4, член 106, параграф 3, член 107, параграф 2, член 108, параграф 8, член 109, параграф 4, член 111, параграф 7, член 114, параграф 7, член 116, параграф 7, член 117, параграф 12, член 118, параграф 3, член 119, параграф 3, член 121, параграф 5, член 125, параграф 10, член 128, параграф 3, член 129, параграф 5, член 130, параграф 2, член 131, параграф 2, член 132, параграф 3, член 133, параграф 5, член 135, параграф 4, член 139, параграф 3, член 140, параграф 6, член 142, параграф 5, член 145, параграф 4, член 153, параграф 3, член 156, параграф 8, член 158, параграф 5, член 160, параграф 2, член 161, параграф 5, член 169, параграф 3, член 171, параграф 9, член 178, параграф 2, член 180, параграф 5, член 191, параграф 4, член 192, параграф 8, член 193, параграф 5, член 194, параграф 9, член 197, параграф 3, член 199, параграф 4, член 200, параграф 4, член 203, параграф 3, член 205, параграф 8, член 210, параграф 4, член 214, параграф 5, член 216, параграф 5, член 217, параграфи 9 и 10, член 223, параграф 8, член 272, параграф 8, член 276, параграф 6 и член 281, параграф 5, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 4, член 6, параграф 6, член 8, параграфи 8 и 9, член 9, параграф 9, член 12, параграф 6, член 16, параграф 13, член 20, параграф 10, член 26, параграф 6, член 29, параграф 10, член 33, параграф 8, член 38, параграф 5, член 41, параграф 11, член 43, параграф 7, член 49, член 71, параграф 4, член 73, параграф 3, член 74, параграф 8, член 77, параграф 10, член 78, параграф 7, член 79, параграф 4, член 80, параграф 3, член 81, параграф 4, член 83, параграф 3, член 84, параграф 6, член 89, параграф 4, член 91, параграф 7, член 92, параграф 5, член 94, параграф 4, член 97, параграф 11, член 98, параграф 3, член 99, параграф 3, член 101, параграф 11, член 103, параграф 5, член 104, параграф 8, член 105, параграф 4, член 106, параграф 3, член 107, параграф 2, член 108, параграф 8, член 109, параграф 4, член 111, параграф 7, член 114, параграф 7, член 116, параграф 7, член 117, параграф 12, член 118, параграф 3, член 119, параграф 3, член 121, параграф 5, член 125, параграф 10, член 128, параграф 3, член 129, параграф 5, член 130, параграф 2, член 131, параграф 2, член 132, параграф 3, член 133, параграф 5, член 135, параграф 4, член 139, параграф 3, член 140, параграф 6, член 142, параграф 5, член 145, параграф 4, член 153, параграф 3, член 156, параграф 8, член 158, параграф 5, член 160, параграф 2, член 161, параграф 5, член 169, параграф 3, член 171, параграф 9, член 178, параграф 2, член 180, параграф 5, член 191, параграф 4, член 192, параграф 8, член 193, параграф 5, член 194, параграф 9, член 197, параграф 3, член 199, параграф 4, член 200, параграф 4, член 203, параграф 3, член 205, параграф 8, член 210, параграф 4, член 214, параграф 5, член 216, параграф 5, член 217, параграфи 9 и 10, член 223, параграф 8, член 272, параграф 8, член 276, параграф 6 и член 281, параграф 5, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета и ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

7. Чрез дерогация от параграф 6 от настоящия член първият делегиран акт, приет съгласно член 20, параграф 10, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от 30 дни след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения.

Член 283

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по митническия кодекс. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 4 от него.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

5. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

6. Когато становището на Комитета по митническия кодекс трябва да бъде получено чрез писмена процедура и има позоваване на настоящия параграф, тази процедура се прекратява без резултат само тогава, когато в срока, определен за предаване на становището, председателят на комитета вземе решение за това.

ГЛАВА 4

Заключителни разпоредби

Член 284

Отмяна

1. Регламент (ЕС) № 952/2013 се отменя.

Въпреки това съществуващите делегирани актове и актове за изпълнение, приети съгласно Регламент (ЕС) № 952/2013 или приети съгласно правни актове, заменени с посочения регламент или с предишни версии на посочения регламент, продължават да се прилагат, докато не бъдат отменени с делегирани актове или актове за изпълнение, приети от Комисията съгласно настоящия регламент.

Позоваванията на Регламент (ЕС) № 952/2013 се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието, съдържаща се в приложението към настоящия регламент.

2. От 1 юли 2028 г.:

а) позоваванията на митническата декларация се считат за отнасящи се за предоставянето на данните, необходими за поставяне на стоките под митнически режим, като се използват възможностите на Центъра за митнически данни на ЕС, според случая;

б) позоваванията на декларатора се считат за отнасящи се за превозвача, вносителя, износителя или титуляря на режим транзит, според случая.

Член 285

Преходни мерки, свързани със създаването на Центъра за митнически данни на ЕС

1. До 30 юни 2028 г. всички стоки, предназначени да бъдат поставени под митнически режим, биват обхванати от митническа декларация, подходяща за конкретния режим.

2. От 1 юли 2028 г., във връзка с поставянето на стоки под режим митническо складиране в митнически склад за дистанционни продажби или под режим допускане за свободно обращение, вносителите при дистанционни продажби и лицата, които са избрали да използват режима IOSS, осигуряват или предоставят на разположение данните, като използват Центъра за митнически данни на ЕС в съответствие с член 74. За да се даде възможност за това, функциите на Центъра за митнически данни на ЕС се въвеждат в експлоатация не по-късно от 1 юни 2028 г.

3. До 28 февруари 2031 г., във връзка с поставянето на стоки под митнически режим, вносителите, които са различни от лицата, посочени в параграф 2, износителите и титулярите на режим транзит подават подходящата митническа декларация за съответния режим.

4. От 1 март 2031 г., във връзка с поставянето на стоки под митнически режим, вносителите, износителите и титулярите на режим транзит могат да подадат митническа декларация или да осигурят или предоставят на разположение необходимата информация, която е подходяща за въпросния режим, като използват Центъра за митнически данни на ЕС в съответствие с член 74.

5. От 1 март 2034 г., във връзка с поставянето на стоките под митнически режим, вносителите, износителите и титулярите на режим транзит осигуряват или предоставят информацията, която е подходяща за въпросния режим, като използват Центъра за митнически данни на ЕС в съответствие с член 74.

6. Функциите на Центъра за митнически данни на ЕС, посочени в член 38, се въвеждат пълноценно в експлоатация най-късно до 1 февруари 2034 г.

7. При изключителни обстоятелства, когато съответната функция на Центъра за митнически данни на ЕС не е въведена в експлоатация в сроковете, определени в настоящия регламент, Комисията предоставя преходно решение в координация с държавите членки при спазване на същите срокове. Преходното решение се прилага за не повече от шест месеца след сроковете, определени в настоящия регламент. Комисията гарантира, че съответната функция на Центъра за митнически данни на ЕС ще бъде въведена в експлоатация преди изтичането на срока на действие на преходното решение.

Член 286

Дата на приемане на някои делегирани актове и актове за изпълнение

1. Комисията приема следните актове за първи път при спазване на следните срокове:

а) делегиран акт за определяне на размера на таксата на Съюза за обработка, посочена в член 20, параграфи 2 и 3, съгласно правомощието по член 20, параграф 10 — до 29 септември 2026 г.;

б) делегиран акт, посочен в член 276, параграф 6 – до 1 март 2028 г.

2. Комисията приема:

а) делегираните актове и актовете за изпълнение, посочени в член 38, параграфи 5 и 6 и член 49, които са необходими за прилагането на член 285, параграф 2, до 1 юли 2027 г.;

б) делегираните актове и актовете за изпълнение, посочени в член 38, параграфи 5 и 6 и член 49, които са необходими за прилагането на член 285, параграф 4, до 1 март 2029 г.;

в) делегираните актове и актовете за изпълнение, посочени в член 38, параграфи 5 и 6 и член 49, които са необходими за прилагането на член 285, параграф 5, до 31 януари 2033 г.

Член 287

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага, считано от 21 септември 2027 г.

3. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член посочените по-долу разпоредби се прилагат от деня на влизане в сила на настоящия регламент:

а) член 5, точки 15, 16, 44 и 78;

б) член 20, с изключение на параграфи 1, 2 и 4;

в) членове 35 – 39 и член 51;

г) член 41, параграф 10;

д) член 85, параграф 2;

е) член 175 и член 179, параграф 4;

ж) член 180;

з) член 229, член 230, член 231, членове 234 – 244 и членове 255 – 265;

и) член 268, параграф 9;

й) член 272, параграф 7;

к) всички разпоредби на настоящия регламент, които предоставят на Комисията правомощието да приема делегирани актове и актове за изпълнение, както и членове 282 и 283.

4. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член, член 20, параграф 2 започва да се прилага 10 дни след влизането в сила на делегирания акт, приет съгласно член 20, параграф 10.

5. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член посочените по-долу разпоредби се прилагат от 1 юли 2028 г.:

а) член 20, параграф 4, членове 74 и 75, член 109, параграф 3, буква б), член 145, член 183, параграф 2, буква в), член 191, параграф 2 и член 223, параграф 1, буква м);

б) член 41, с изключение на параграф 10, и членове 42 – 45;

в) член 78;

г) член 205, параграфи 5 и 6 и член 208, параграф 2.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 16 септември 2026 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	T. BYRNE

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Дял I	Дял I
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2	Член 1, параграф 3
Член 1, параграф 3	Член 1, параграф 4
Член 2	Член 4
Член 3	Член 2
Член 4	Член 3
Член 5, точка 1	Член 5, точка 1
Член 5, точка 2	Член 5, точка 2
Член 5, точка 3	Член 5, точка 27
Член 5, точка 4	Член 5, точка 5
Член 5, точка 5	Член 5, точка 6
Член 5, точка 6	Член 5, точка 20
Член 5, точка 7	Член 5, точка 23
Член 5, точка 8	Член 5, точка 12
Член 5, точка 9	Член 5, точка 49
Член 5, точка 10	Член 5, точка 50

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 5, точка 11	Член 5, точка 51
Член 5, точка 12	Член 5, точка 52
Член 5, точка 13	Член 5, точка 55
Член 5, точка 14	Член 5, точка 56
Член 5, точка 15	Член 5, точка 54
Член 5, точка 16	Член 5, точка 11
Член 5, точка 17	Член 5, точка 59
Член 5, точка 18	Член 5, точка 67
Член 5, точка 19	Член 5, точка 68
Член 5, точка 20	Член 5, точка 69
Член 5, точка 21	Член 5, точка 70
Член 5, точка 22	Член 5, точка 45
Член 5, точка 23	Член 5, точка 46
Член 5, точка 24	Член 5, точка 47
Член 5, точка 25	Член 5, точка 25
Член 5, точка 26	Член 5, точка 48
Член 5, точка 27	Член 5, точка 26
Член 5, точка 28	Член 5, точка 71
Член 5, точка 29	Член 5, точка 72
Член 5, точка 30	Член 5, точка 62

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 5, точка 31	Член 5, точка 7
Член 5, точка 32	Член 5, точка 8
Член 5, точка 33	Член 5, точка 53
Член 5, точка 34	Член 5, точка 32
Член 5, точка 35	—
Член 5, точка 36	Член 5, точка 4
Член 5, точка 37	Член 5, точка 63
Член 5, точка 38	Член 5, точка 65
Член 5, точка 39	Член 5, точка 10
Член 5, точка 40	Член 5, точка 33
Член 5, точка 41	Член 5, точка 73
Член 6, параграф 1	Член 9; член 74, параграф 1; член 77, параграф 4; член 81, параграф 1; член 108, параграф 4; член 125, параграф 8
Член 6, параграф 2	Член 49
Член 6, параграф 3	Член 74, параграф 6; член 81, параграфи 2 и 4
Член 6, параграф 4	Член 53
Член 7, буква а)	Член 49
Член 7, букви б) и в)	—
Член 8, параграф 1	—
Член 8, параграф 2	Член 53
Член 9, параграф 1	Член 26, параграф 1

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 9, параграф 2	Член 26, параграф 3
Член 9, параграф 3	Член 26, параграф 4
Член 9, параграф 4	Член 26, параграф 5
Член 10, буква а)	Член 26, параграф 6, буква б)
Член 10, буква б)	Член 26, параграф 6, буква в)
Член 10, буква в)	Член 26, параграф 6, буква г)
Член 11	Член 26, параграф 7
Член 12, параграф 1	Член 23, параграф 1
Член 12, параграф 2	Член 272, параграф 1
Член 12, параграф 3	Член 23, параграф 4
Член 13	Член 24
Член 14	Член 25
Член 15	—
Член 16	—
Член 17	—
Член 18, параграф 1	Член 33, параграф 1
Член 18, параграф 2	Член 33, параграф 4
Член 18, параграф 3, първо изречение	—
Член 18, параграф 3, второ изречение	Член 33, параграф 7, буква а)
Член 18, параграф 4	—

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 19, параграф 1	Член 34, параграф 1
Член 19, параграф 2, първа алинея	Член 34, параграф 2
Член 19, параграф 2, втора алинея	—
Член 19, параграф 3	Член 34, параграф 3
Член 20, буква а)	Член 33, параграф 8
Член 20, буква б)	—
Член 21	—
Член 22, параграф 1, първа и втора алинея	Член 8, параграф 1
Член 22, параграф 1, трета алинея	Член 6, параграф 1, буква а)
Член 22, параграф 2	Член 8, параграф 2, първа и втора алинея
Член 22, параграф 3	Член 8, параграф 3, първа, втора и трета алинея
Член 22, параграф 4	Член 8, параграф 4
Член 22, параграф 5	Член 8, параграф 5
Член 22, параграф 6	Член 8, параграф 6
Член 22, параграф 7	Член 8, параграф 7
Член 23, параграф 1	Член 9, параграф 1
Член 23, параграф 2	Член 9, параграф 2
Член 23, параграф 3	Член 9, параграф 7, първо изречение
Член 23, параграф 4, буква а)	Член 9, параграф 8
Член 23, параграф 4, буква б)	Член 12, параграф 2

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 23, параграф 5	Член 9, параграф 4
Член 24, буква а)	Член 6, параграф 6
Член 24, буква б)	Член 8, параграф 8, буква б)
Член 24, буква в)	Член 8, параграф 8, буква в)
Член 24, буква г)	Член 8, параграф 8, буква г)
Член 24, буква д)	Член 8, параграф 8, буква д)
Член 24, буква е)	Член 8, параграф 8, буква е)
Член 24, буква ж)	Член 8, параграф 8, буква ж)
Член 24, буква з)	Член 9, параграф 9, буква б)
Член 25, буква а)	Член 8, параграф 10, буква а)
Член 25, буква б)	Член 8, параграф 10, буква б)
Член 25, буква в)	Член 9, параграф 9, буква а)
Член 26	Член 10
Член 27	Член 11
Член 28, параграф 1	Член 12, параграф 1
Член 28, параграф 2	Член 12, параграф 3
Член 28, параграф 3	Член 12, параграф 4
Член 28, параграф 4	Член 12, параграф 5
Член 29	Член 13
Член 30	Член 14

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 31, буква а)	Член 12, параграф 6, буква а)
Член 31, буква б)	Член 12, параграф 6, буква б)
Член 32	Член 11, параграф 4
Член 33	Член 15
Член 34, параграф 1	Член 16, параграф 1
Член 34, параграф 2	Член 16, параграф 2
Член 34, параграф 3	Член 16, параграф 4
Член 34, параграф 4	Член 16, параграф 5
Член 34, параграф 5	Член 16, параграф 6
Член 34, параграф 6	Член 16, параграф 7
Член 34, параграф 7, буква а)	Член 16, параграф 8
Член 34, параграф 7, буква б)	—
Член 34, параграф 8, буква а)	Член 16, параграф 9
Член 34, параграф 8, буква б)	—
Член 34, параграф 9	Член 16, параграф 10
Член 34, параграф 10	Член 16, параграф 11
Член 34, параграф 11	Член 16, параграф 12, първа алинея
Член 35	—
Член 36	
Член 37, параграф 1, буква а)	Член 16, параграф 14, буква а)

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 37, параграф 1, буква б)	Член 16, параграф 14, буква б)
Член 37, параграф 1, букви в) и г)	—
Член 37, параграф 2, буква а)	Член 16, параграф 12
Член 37, параграф 2, буква б)	—
Член 38, параграф 1, първа алинея	Член 29, параграф 1
Член 38, параграф 1, втора алинея	Член 29, параграф 2
Член 38, параграф 2	Член 29, параграф 2
Член 38, параграф 3	Член 29, параграф 3
Член 38, параграф 4	Член 29, параграф 5
Член 38, параграф 5	Член 29, параграф 6
Член 38, параграф 6	Член 29, параграф 7
Член 38, параграф 7	Член 29, параграф 8
Член 39, буква а)	Член 30, параграф 1, буква а)
Член 39, буква б)	Член 30, параграф 1, буква б), точка i)
Член 39, буква в)	Член 30, параграф 1, буква в)
Член 39, буква г)	Член 30, параграф 1, буква г)
Член 39, буква д)	Член 30, параграф 1, буква д)
Член 40, буква а)	Член 29, параграф 10, буква а)
Член 40, буква б)	Член 29, параграф 10, буква б)
Член 40, буква в)	Член 29, параграф 10, буква б)

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 41	Член 30, параграф 2
Член 42, параграф 1	Член 273, параграф 1, втора алинея и член 273, параграф 3
Член 42, параграф 2, буква а)	Член 275, параграф 2, буква а)
Член 42, параграф 2, буква б)	Член 275, параграф 2, буква б)
Член 42, параграф 3	Член 273, параграф 4
Член 43	Член 17
Член 44	Член 18
Член 45	Член 19
Член 46, параграф 1, първа алинея	Член 63, параграф 1
Член 46, параграф 1, втора алинея	Член 63, параграф 2
Член 46, параграф 2	Член 55, параграф 1
Член 46, параграф 3	—
Член 46, параграф 4, първа алинея	Член 55, параграф 2
Член 46, параграф 4, втора алинея	Член 55, параграф 3
Член 46, параграф 5	—
Член 46, параграф 6	Член 59, параграф 2
Член 46, параграф 7	Член 59, параграф 1
Член 46, параграф 8	Член 5, точка 41
Член 47, параграф 1	Член 63, параграф 3
Член 47, параграф 2	Член 268, параграф 2

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 48, първа алинея	Член 68, параграф 1, букви а), б) и в)
Член 48, втора алинея	Член 68, параграф 2
Член 49, параграф 1	Член 70, параграф 1
Член 49, параграф 1	Член 70, параграф 2
Член 50, параграф 1, първа и втора алинея	Член 62, параграф 1
Член 50, параграф 1, трета алинея	Член 62, параграф 2
Член 50, параграф 2	Член 70, параграф 3
Член 51, параграф 1	Член 76, параграф 6
Член 51, параграф 2, първа алинея	Член 76, параграф 7
Член 51, параграф 2, втора алинея	Член 76, параграф 8
Член 52, параграф 1	Член 20, параграф 1
Член 52, параграф 2	Член 20, параграф 9
Член 53, параграф 1	Член 21, параграф 1
Член 53, параграф 2	Член 21, параграф 2
Член 54	Член 21, параграф 3
Член 55	Член 22
Дял II	Дял IX
Член 56, параграф 1	Член 166, параграф 1
Член 56, параграф 2	Член 166, параграф 2
Член 56, параграф 3	Член 166, параграф 3

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 56, параграф 4	Член 166, параграф 4
Член 56, параграф 5	Член 166, параграф 5
Член 57, параграф 1	Член 167, параграф 1
Член 57, параграф 2	Член 167, параграф 2
Член 57, параграф 3	Член 167, параграф 3
Член 57, параграф 4	Член 167, параграф 4
Член 58, параграф 1	Член 166, параграф 6
Член 58, параграф 2	Член 167, параграф 4
Член 59	Член 168
Член 60, параграф 1	Член 169, параграф 1
Член 60, параграф 2	Член 169, параграф 2
Член 61, параграф 1	Член 170, параграф 1
Член 61, параграф 2	Член 170, параграф 2
Член 61, параграф 3	Член 170, параграф 3
Член 62	Член 169, параграф 3
Член 63	Член 170, параграф 4
Член 64, параграф 1	Член 171, параграф 1
Член 64, параграф 2	Член 171, параграф 2
Член 64, параграф 3	Член 171, параграф 9
Член 64, параграф 4	Член 171, параграф 3

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 64, параграф 5	Член 171, параграф 4
Член 64, параграф 6, първа и втора алинея	Член 171, параграф 5
Член 64, параграф 6, трета алинея	Член 171, параграф 6
Член 64, параграф 6, четвърта алинея	Член 171, параграф 7
Член 64, параграф 6, пета алинея	Член 171, параграф 8
Член 65	Член 171, параграф 9
Член 66	Член 171, параграф 10
Член 67	Член 172, първа алинея
Член 68	Член 172
Член 69	Член 173
Член 70	Член 174
Член 71	Член 176
Член 72	Член 177
Член 73	Член 178, параграф 1
Член 74, параграф 1	Член 179(1)
Член 74, параграф 2	Член 179(2)
Член 74, параграф 3	Член 179(3)
Член 75	Член 178, параграф 2
Член 76	Член 181
Дял III	Дял X

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 77, параграф 1	Член 183, параграф 1; член 183, параграф 2, буква а)
Член 77, параграф 2	Член 183, параграф 2, буква б)
Член 77, параграф 3	Член 183, параграфи 3 и 4
Член 78	Член 184
Член 79, параграф 1	Член 185, параграф 1
Член 79, параграф 2	Член 185, параграф 2
Член 79, параграф 3	Член 185, параграф 3
Член 79, параграф 4, първа алинея	Член 185, параграф 4
Член 79, параграф 4, втора алинея	Член 185, параграф 5
Член 80	Член 186
Член 81, параграф 1	Член 187, параграф 1; член 187, параграф 2, буква а)
Член 81, параграф 2	Член 187, параграф 2, буква б)
Член 81, параграф 3, първа алинея	Член 187, параграф 3
Член 81, параграф 3, втора алинея	Член 187, параграф 4
Член 82	Член 188
Член 83, параграф 1	Член 189, параграф 1
Член 83, параграф 2	Член 189, параграф 2, първа алинея
Член 83, параграф 3	Член 189, параграф 3
Член 84	Член 190
Член 85, параграф 1	Член 191, параграф 1

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 85, параграф 2	Член 191, параграф 3
Член 86, параграф 1	Член 192, параграф 1
Член 86, параграф 2	Член 192, параграф 2
Член 86, параграф 3	Член 192, параграф 3
Член 86, параграф 4	Член 192, параграф 5
Член 86, параграф 5	Член 192, параграф 6
Член 86, параграф 6	Член 192, параграф 7
Член 87, параграф 1	Член 193, параграф 1
Член 87, параграф 2	Член 193, параграф 2
Член 87, параграф 3	Член 193, параграф 3
Член 87, параграф 4	Член 193, параграф 4
Член 88, буква а)	Член 191, параграф 4; член 192, параграф 8
Член 88, буква б)	Член 192, параграф 8
Член 88, буква в)	Член 193, параграф 5
Член 89, параграф 1	Член 194, параграф 1
Член 89, параграф 2	Член 194, параграф 2
Член 89, параграф 3	Член 194, параграф 3
Член 89, параграф 4	Член 194, параграф 4
Член 89, параграф 5	Член 194, параграф 5
Член 89, параграф 6	Член 194, параграф 6

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 89, параграф 7	Член 194, параграф 7, буква а)
Член 89, параграф 8, буква а)	Член 194, параграф 7, буква б)
Член 89, параграф 8, буква б)	Член 194, параграф 7, буква в)
Член 89, параграф 8, буква в)	Член 194, параграф 7, буква г)
Член 89, параграф 8, буква г)	Член 194, параграф 7, буква д)
Член 89, параграф 9	Член 194, параграф 8
Член 90	Член 195
Член 91	Член 196
Член 92, параграф 1	Член 197, параграф 1
Член 92, параграф 2	Член 197, параграф 2
Член 93	Член 198
Член 94, параграф 1	Член 199, параграф 1
Член 94, параграф 2	Член 199, параграф 2
Член 94, параграф 3	Член 199, параграф 3
Член 95, параграф 1	Член 200, параграф 1
Член 95, параграф 2	Член 200, параграф 2
Член 95, параграф 3	Член 200, параграф 3
Член 95, параграф 4	Член 200, параграф 3
Член 96, параграф 1	Член 201, параграф 1
Член 96, параграф 2	Член 201, параграф 2

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 97	Член 202
Член 98, параграф 1	Член 203, параграф 1
Член 98, параграф 2	Член 203, параграф 2
Член 99, буква а)	Член 194, параграф 9
Член 99, буква б)	Член 197, параграф 3; член 199, параграф 4
Член 99, буква в)	Член 200, параграф 4
Член 99, буква г)	Член 203, параграф 3
Член 100, параграф 1, буква а)	Член 200, параграф 5
Член 100, параграф 1, буква б)	Член 194, параграф 10; член 199, параграф 5; член 203, параграф 4
Член 100, параграф 1, буква в)	Член 201, параграф 3
Член 100, параграф 2	Член 201, параграф 3
Член 101	Член 204
Член 102, параграф 1, първа алинея	Член 205, параграф 1
Член 102, параграф 1, втора алинея	Член 205, параграф 3
Член 102, параграф 2	Член 205, параграф 2
Член 102, параграф 3	Член 205, параграф 4
Член 102, параграф 4	Член 205, параграф 7
Член 103	Член 206
Член 104	Член 207
Член 105, параграф 1, първа алинея	Член 208, параграф 1

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 105, параграф 1, втора алинея	—
Член 105, параграф 2	Член 208, параграф 4
Член 105, параграф 3	Член 208, параграф 5
Член 105, параграф 4	Член 208, параграф 6
Член 105, параграф 5	Член 208, параграф 7
Член 105, параграф 6	Член 208, параграф 8, първа алинея
Член 106	Член 205, параграф 8, буква а)
Член 107	Член 209
Член 108, параграф 1	Член 210, параграф 1
Член 108, параграф 2	Член 210, параграф 2
Член 108, параграф 3	Член 210, параграф 3
Член 109	Член 211
Член 110	Член 212, параграф 1
Член 111	Член 213
Член 112, параграф 1	Член 214, параграф 1
Член 112, параграф 2	Член 214, параграф 2
Член 112, параграф 3	Член 214, параграф 3
Член 112, параграф 4	Член 214, параграф 4
Член 113	Член 215

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 114, параграф 1	Член 216, параграф 1
Член 114, параграф 2	Член 216, параграф 2
Член 114, параграф 3	Член 216, параграф 3
Член 114, параграф 4	Член 216, параграф 4
Член 115	Член 210, параграф 4
Член 116, параграф 1, първа алинея, буква а)	Член 217, параграф 1, буква а)
Член 116, параграф 1, първа алинея, буква б)	Член 217, параграф 1, буква б)
Член 116, параграф 1, първа алинея, буква в)	Член 217, параграф 1, буква в)
Член 116, параграф 1, първа алинея, буква г)	Член 217, параграф 1, буква г)
Член 116, параграф 1, втора алинея	Член 217, параграф 1, буква д)
Член 116, параграф 2	Член 217, параграф 2
Член 116, параграф 3, първа алинея	Член 217, параграф 3
Член 116, параграф 3, втора алинея	Член 217, параграф 4
Член 116, параграф 4	Член 217, параграф 5
Член 116, параграф 5	Член 217, параграф 6
Член 116, параграф 6	Член 217, параграф 7
Член 116, параграф 7	Член 217, параграф 8
Член 117	Член 218
Член 118, параграф 1, първа алинея	Член 219, параграф 1, буква а)

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 118, параграф 1, втора алинея	Член 219, параграф 3
Член 118, параграф 2	Член 219, параграф 1, букви б) и в)
Член 118, параграф 3	Член 219, параграф 2
Член 118, параграф 4	Член 219, параграф 1, буква в)
Член 119	Член 220
Член 120	Член 221
Член 121, параграф 1	Член 222, параграф 1
Член 121, параграф 2	Член 222, параграф 2
Член 121, параграф 3	Член 222, параграф 3
Член 121, параграф 4	Член 222, параграф 4
Член 122	Член 217, параграф 10
Член 123, параграф 1, буква а)	Член 217, параграф 11
Член 123, параграф 1, буква б)	Член 222, параграф 5
Член 123, параграф 2	Член 217, параграф 12
Член 124, параграф 1, буква а)	Член 223, параграф 1, буква а)
Член 124, параграф 1, буква б)	Член 223, параграф 1, буква б)
Член 124, параграф 1, буква в)	Член 223, параграф 1, буква в)
Член 124, параграф 1, буква г)	Член 223, параграф 1, буква г)
Член 124, параграф 1, буква д)	Член 223, параграф 1, буква д)

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 124, параграф 1, буква е)	Член 223, параграф 1, буква е)
Член 124, параграф 1, буква ж)	Член 223, параграф 1, буква ж)
Член 124, параграф 1, буква з)	Член 223, параграф 1, буква з)
Член 124, параграф 1, буква и)	Член 223, параграф 1, буква и)
Член 124, параграф 1, буква й)	Член 223, параграф 1, буква й)
Член 124, параграф 1, буква к)	Член 223, параграф 1, буква к)
Член 124, параграф 2	Член 223, параграф 2
Член 124, параграф 3	Член 223, параграф 3
Член 124, параграф 4	Член 223, параграф 4
Член 124, параграф 5	Член 223, параграф 5
Член 124, параграф 6	Член 223, параграф 6
Член 124, параграф 7	Член 223, параграф 7
Член 125	Член 224
Член 126	Член 223, параграф 8
Дял IV	Дял VI
Член 127, параграф 1	Член 97, параграф 1
Член 127, параграф 2, буква а)	Член 97, параграф 10, буква а)
Член 127, параграф 2, буква б)	Член 97, параграф 10, буква д)
Член 127, параграф 3, първа алинея	Член 97, параграф 1

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 127, параграф 3, втора алинея	Член 97, параграф 13
Член 127, параграф 4, първа алинея	Член 97, параграф 1
Член 127, параграф 4, втора алинея, буква а)	Член 97, параграф 4
Член 127, параграф 4, втора алинея, буква б)	Член 97, параграф 13
Член 127, параграф 5	Член 97, параграфи 3 и 8
Член 127, параграф 6	Член 97, параграф 7
Член 127, параграф 7	Член 97, параграф 13
Член 127, параграф 8	Член 97, параграф 13
Член 128	Член 98, параграфи 1 и 5
Член 129, параграф 1, първа алинея	Член 99, параграф 1
Член 129, параграф 1, втора алинея, буква а)	Член 99, параграф 2, буква б)
Член 129, параграф 1, втора алинея, буква б)	Член 99, параграф 2, буква в)
Член 129, параграф 1, втора алинея, буква в)	Член 97, параграф 13
Член 129, параграф 2	Член 100, параграф 1
Член 130	Член 97, параграф 13
Член 131, буква а)	—
Член 131, буква б)	Член 97, параграф 11, буква в)
Член 131, буква в)	Член 97, параграф 11, буква г)
Член 132, буква а)	Член 97, параграф 12

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 132, буква б)	Член 97, параграф 12
Член 132, буква в)	Член 98, параграф 3
Член 132, буква г)	Член 99, параграф 4
Член 132, буква д)	Член 100, параграф 3
Член 133, параграф 1, първа алинея	Член 101, параграф 1
Член 133, параграф 1, втора алинея	Член 101, параграф 13
Член 133, параграф 2	Член 101, параграф 7
Член 134, параграф 1, първа алинея	Член 54, параграфи 1 и 2
Член 134, параграф 1, втора алинея	Член 54, параграфи 3—7
Член 134, параграф 1, трета алинея	Член 54, параграф 3, буква б)
Член 134, параграф 1, четвърта алинея	Член 54, параграф 3, буква а)
Член 134, параграф 2	Член 54, параграф 8
Член 135, параграф 1	Член 102, параграф 1
Член 135, параграф 2	Член 102, параграф 2
Член 135, параграф 3	Член 97, параграф 13
Член 135, параграф 4	Член 102, параграф 5
Член 135, параграф 5	Член 102, параграф 6
Член 135, параграф 6	Член 102, параграф 7
Член 136, параграф 1	Член 97, параграф 10, буква б)

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 136, параграф 2	Член 97, параграф 10, буква в)
Член 136, параграф 3	Член 97, параграф 10, буква г); член 101, параграф 8, буква б); член 103, параграф 4
Член 137, параграф 1	Член 102, параграф 3
Член 137, параграф 2	Член 102, параграф 3
Член 137, параграф 3	Член 102, параграф 4
Член 138, буква а)	Член 101, параграф 12
Член 138, буква б)	—
Член 139, параграфи 1—6	Член 103, параграф 1
Член 139, параграф 7	Член 103, параграф 3
Член 140, параграф 1	член 101, параграфи 9 и 10; член 101, параграф 13
Член 140, параграф 2	Член 65, параграф 1
Член 141	—
Член 142	Член 103, параграф 5
Член 143	Член 103, параграф 6
Член 144	Член 104, параграф 1
Член 145, параграф 1	Член 105, параграф 1
Член 145, параграф 2	Член 105, параграф 1
Член 145, параграф 3	Член 105, параграф 2
Член 145, параграф 4	—

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 145, параграф 5	—
Член 145, параграф 6	—
Член 145, параграф 7	Член 64
Член 145, параграф 8	—
Член 145, параграф 9	Член 105, параграф 3, буква а)
Член 145, параграф 10	—
Член 145, параграф 11	—
Член 146, параграф 1, първа алинея	Член 106, параграф 1
Член 146, параграф 1, втора алинея, буква а)	Член 106, параграф 2, буква а)
Член 146, параграф 1, втора алинея, буква б)	Член 106, параграф 2, буква б)
Член 146, параграф 2	Член 107, параграф 1
Член 147, параграф 1	Член 104, параграф 3
Член 147, параграф 2	Член 104, параграф 4, буква б)
Член 147, параграф 3	Член 104, параграф 4, буква а)
Член 147, параграф 4	Член 104, параграф 7
Член 148, параграф 1	Член 108, параграф 1
Член 148, параграф 2	Член 108, параграф 2
Член 148, параграф 3	Член 108, параграф 3
Член 148, параграф 4, първа и втора алинея	Член 108, параграф 4

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 148, параграф 4, трета алинея	Член 108, параграф 5
Член 148, параграф 5	Член 108, параграф 6
Член 148, параграф 6	Член 108, параграф 7
Член 149	Член 104, параграф 5
Член 150	—
Член 151, буква а)	Член 104, параграф 8
Член 151, буква б)	Член 108, параграф 8, буква а)
Член 151, буква в)	Член 108, параграф 8, буква в)
Член 152, буква а)	Член 105, параграф 5
Член 152, буква б)	Член 106, параграф 4
Член 152, буква в)	Член 107, параграф 3
Член 152, буква г)	Член 108, параграф 9
Дял V	Дял V
Член 153, параграф 1	Член 71, параграф 1
Член 153, параграф 2	Член 71, параграф 2
Член 153, параграф 3	Член 71, параграф 3
Член 154	Член 72
Член 155, параграф 1	Член 73, параграф 1
Член 155, параграф 2	Член 73, параграф 2
Член 156, буква а)	Член 71, параграф 4, буква а)

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 156, буква б)	Член 71, параграф 4, буква б)
Член 156, буква в)	Член 71, параграф 4, буква в)
Член 156, буква г)	Член 73, параграф 3
Член 157	Член 71, параграф 5
Член 158, параграф 1	—
Член 158, параграф 2	Член 81, параграф 2
Член 158, параграф 3	Член 54, параграфи 5 и 6
Член 159, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 159, параграф 2	Член 7, параграф 2
Член 159, параграф 3	Член 81, параграф 3
Член 160	Член 81, параграф 4
Член 161, буква а)	Член 81, параграф 5, буква б)
Член 161, буква б)	Член 81, параграф 5, буква а)
Член 162	Член 82, параграф 1
Член 163, параграф 1, първа алинея	Член 76, параграф 2
Член 163, параграф 1, втора алинея	Член 76, параграф 3
Член 163, параграф 2	Член 76, параграф 4
Член 163, параграф 3	Член 76, параграф 5
Член 164	—
Член 165, буква а)	Член 82, параграф 2

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 165, буква б)	—
Член 166, параграф 1	Член 83, параграф 1
Член 166, параграф 1	Член 83, параграф 2
Член 167, параграф 1	Член 84, параграф 1
Член 167, параграф 2	Член 84, параграф 2
Член 167, параграф 3	Член 84, параграф 3
Член 167, параграф 4	Член 84, параграф 4
Член 167, параграф 5	Член 84, параграф 5
Член 168, буква а)	Член 83, параграф 3
Член 168, буква б)	Член 84, параграф 6, буква а)
Член 168, буква в)	Член 84, параграф 6, буква б)
Член 168, буква г)	Член 84, параграф 6, буква в)
Член 169, буква а)	Член 83, параграф 4
Член 169, буква б)	Член 84, параграф 7
Член 170, параграф 1	Член 85, параграф 1
Член 170, параграф 2	Член 85, параграф 3
Член 170, параграф 3	Член 85, параграф 4
Член 170, параграф 4	—
Член 171	Член 86, параграф 1
Член 172, параграф 1	Член 87, параграф 1

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 172, параграф 2	Член 87, параграф 2
Член 173, параграф 1	Член 88, параграф 1
Член 173, параграф 2	Член 88, параграф 2
Член 173, параграф 3	Член 88, параграф 3
Член 174, параграф 1	Член 89, параграф 1
Член 174, параграф 2	Член 89, параграф 3
Член 175	Член 89, параграф 4
Член 176, буква а)	Член 86, параграф 2
Член 176, буква б)	Член 87, параграф 3
Член 176, буква в)	Член 88, параграф 4
Член 177, параграф 1	Член 90, параграф 1
Член 177, параграф 2	Член 90, параграф 2, буква б)
Член 178	—
Член 179, параграф 1	Член 91, параграф 1
Член 179, параграф 2	Член 91, параграф 2
Член 179, параграф 3	Член 91, параграф 3
Член 179, параграф 4	Член 91, параграф 4
Член 179, параграф 5	Член 91, параграф 5
Член 179, параграф 6	Член 91, параграф 6
Член 180	Член 91, параграф 7

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 181, буква а)	Член 91, параграф 8
Член 181, буква б)	Член 92, параграф 6
Член 182, параграф 1	Член 92, параграф 1
Член 182, параграф 2	Член 92, параграф 2
Член 182, параграф 3	Член 92, параграф 3
Член 182, параграф 4	Член 92, параграф 4
Член 183	Член 92, параграф 5
Член 184	Член 92, параграф 6
Член 185	—
Член 186	—
Член 187	—
Член 188, буква а)	Член 64, параграф 1, буква а)
Член 188, буква б)	Член 64, параграф 1, букви б) и в)
Член 188, буква в)	Член 64, параграф 1, буква г)
Член 188, буква г)	Член 64, параграф 1, буква д)
Член 189, параграф 1	Член 65, параграф 2
Член 189, параграф 2	Член 65, параграф 3
Член 189, параграф 3	Член 65, параграф 4
Член 190, параграф 1	Член 65, параграф 5, първа и втора алинея

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 190, параграф 2	—
Член 191, параграф 1	Член 66, параграф 1
Член 191, параграф 2	Член 66, параграф 3
Член 191, параграф 3	Член 66, параграф 2
Член 192, параграф 1	Член 67, параграф 1
Член 192, параграф 1	Член 67, параграф 2
Член 193	член 64, параграф 2; член 65, параграф 6; член 66, параграф 5
Член 194, параграф 1	Член 77, параграфи 1 и 3
Член 194, параграф 2	—
Член 195	—
Член 196	—
Член 197	Член 95, параграф 1
Член 198, параграф 1	Член 94, параграф 1
Член 198, параграф 2	Член 94, параграф 2
Член 198, параграф 3	Член 94, параграф 3
Член 199	Член 96, параграф 1
Член 200, буква а)	Член 95, параграф 3
Член 200, буква б)	Член 94, параграф 5
Член 200, буква в)	Член 96, параграф 2

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Дял VI	Дял VI (част)
Член 201, параграф 1	Член 109, параграф 1
Член 201, параграф 2	Член 109, параграф 3, букви в) и д)
Член 201, параграф 3	Член 109, параграф 2
Член 202	Член 110
Член 203, параграф 1	Член 111, параграф 1
Член 203, параграф 2	Член 111, параграф 2
Член 203, параграф 3	Член 111, параграф 3
Член 203, параграф 4	Член 111, параграф 4
Член 203, параграф 5	Член 111, параграф 5
Член 203, параграф 6	Член 111, параграф 6
Член 204	—
Член 205, параграф 1	Член 112, параграф 1
Член 205, параграф 2	Член 112, параграф 3
Член 205, параграф 3	Член 112, параграф 4
Член 206, буква а)	Член 111, параграф 7
Член 206, буква б)	—
Член 207	Член 111, параграф 8
Член 208, параграф 1	Член 113, параграф 1

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 208, параграф 2	Член 113, параграф 2
Член 209	Член 113, параграф 3
Дял VII	Дял VIII
Член 210	Член 124
Член 211, параграф 1	Член 125, параграфи 1 и 3
Член 211, параграф 2	Член 126
Член 211, параграф 3	Член 125, параграф 4, първа алинея, букви а), б), в), д) и е)
Член 211, параграф 4	Член 125, параграф 4, първа алинея, букви г) и ж); член 125, параграф 12
Член 211, параграфи 5 и 6	Член 125, параграфи 5—9
Член 212, буква а)	Член 125, параграф 10, буква а)
Член 212, буква б)	Член 125, параграф 10, буква б)
Член 212, буква в)	Член 125, параграф 10, букви в), г) и д)
Член 213	Член 125, параграф 11, буква б)
Член 214, параграф 1	Член 128, параграф 1
Член 214, параграф 2	Член 128, параграф 2
Член 215, параграф 1	Член 129, параграф 1
Член 215, параграф 2	Член 129, параграф 2
Член 215, параграф 3	Член 129, параграф 3

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 215, параграф 4	Член 129, параграф 4
Член 216	Член 129, параграф 5
Член 217	Член 129, параграф 6
Член 218	Член 130, параграф 1
Член 219	Член 131, параграф 1
Член 220	Член 132, параграф 1
Член 221, буква а)	Член 131, параграф 2
Член 221, буква б)	Член 132, параграф 3
Член 222, буква а)	Член 130, параграф 3
Член 222, буква б)	Член 131, параграф 3
Член 223, параграф 1	Член 133, параграф 1
Член 223, параграф 2	Член 133, параграф 2
Член 223, параграф 3	Член 133, параграф 3
Член 223, параграф 4	Член 133, параграф 4
Член 224	Член 133, параграф 5
Член 225	Член 133, параграф 6
Член 226, параграф 1	Член 135, параграф 1
Член 226, параграф 2	Член 135, параграф 2
Член 226, параграф 3	Член 135, параграф 3

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 227, параграф 1	Член 136, параграф 1
Член 227, параграф 2	Член 136, параграф 2
Член 228	Член 137
Член 229	Член 138
Член 230	Член 139, параграф 1
Член 231	Член 135, параграф 4; член 139, параграф 3
Член 232	Член 135, параграф 5; член 136, параграф 3
Член 233, параграф 1	Член 140, параграф 1
Член 233, параграф 2	Член 140, параграф 2
Член 233, параграф 3	Член 140, параграф 3
Член 233, параграф 4	Член 140, параграф 4
Член 234, параграф 1	Член 141, параграф 1
Член 234, параграф 2	Член 141, параграф 2
Член 235	Член 140, параграф 6, буква а)
Член 236	Член 140, параграф 7; член 141, параграф 3
Член 237, параграф 1	Член 142, параграф 1
Член 237, параграф 2	Член 142, параграф 3
Член 237, параграф 3	Член 142, параграф 4
Член 238	Член 238, параграф 1; член 238, параграф 2, буква а)

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 239	Член 142, параграф 6
Член 240	Член 144
Член 241	Член 146
Член 242	Член 147
Член 243	Член 148
Член 244	Член 149
Член 245	Член 102, параграфи 1, 2 и 4; член 103
Член 246, параграф 1	Член 142, параграф 4
Член 246, параграф 2	Член 152, параграф 1
Член 247	Член 150
Член 248	Член 151
Член 249	Член 152, параграф 2
Член 250, параграф 1	Член 153, параграф 1
Член 250, параграф 2	Член 153, параграф 2
Член 251	Член 154
Член 252	Член 155
Член 253, букви а) и б)	Член 153, параграф 3, букви а) и в)
Член 254	Член 156

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 255	Член 157
Член 256	Член 158
Член 257	Член 159
Член 258	Член 160
Член 259	Член 161
Член 260	Член 162
Член 260a	Член 163
Член 261	Член 164
Член 262	Член 165
Дял VIII	Дял VII
Член 263, параграф 1	Член 117, параграф 1
Член 263, параграф 2	Член 117, параграф 9
Член 263, параграф 3	Член 117, параграф 14
Член 263, параграф 4	Член 117, параграф 2
Член 264	Член 118, параграф 1
Член 265, букви а) и б)	Член 117, параграф 12, букви б) и в)
Член 266	Член 118, параграф 3
Член 267, параграф 1	Член 54, параграф 5; член 118, параграф 2, буква г)

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 267, параграф 2	Член 122
Член 267, параграф 3	Член 114, параграфи 2 и 3
Член 267, параграф 4	Член 117, параграфи 11 и 14
Член 268	Член 114, параграф 8
Член 269, параграф 1	Член 114, параграф 1
Член 269, параграф 2	Член 114, параграф 4
Член 269, параграф 3	Член 114, параграф 5
Член 270, параграф 1	Член 116, параграф 1
Член 270, параграф 2	Член 116, параграф 3
Член 270, параграф 3	Член 116, параграф 4
Член 271	Член 117, параграф 14
Член 272, параграф 1	Член 119; член 117, параграф 14
Член 272, параграф 2	Член 120; член 117, параграф 14
Член 273, буква а)	Член 117, параграфи 13 и 14
Член 273, буква б)	Член 119, параграф 4; член 117, параграф 14
Член 273, буква в)	Член 120, параграф 3; член 117, параграф 14
Член 274	Член 116, параграфи 5 и 6; член 117, параграф 14
Член 275	Член 116, параграф 6; член 117, параграф 14
Член 276	Член 116, параграф 8

Регламент (ЕС) № 952/2013	Настоящият регламент
Член 277	Член 115
Дял IX	Дял XV (част)
Член 278	—
Член 278a	—
Член 279	—
Член 280	—
Член 281	—
Член 282	—
Член 283	—
Член 284	Член 282
Член 285	Член 283
Член 286	Член 284
Член 287	Член 287, параграф 1
Член 288	Член 287, параграфи 2—5